

PARLIMEN KESEMBILAN
Ninth Parliament

PENGGAL KEDUA
Second Session

MESYUARAT KETIGA
Third Meeting

Jilid II	Bil. 30	Hari Isnin	23hb. Disember 1996
-----------------	----------------	-------------------	----------------------------

K A N D U N G A N

PENGUMUMAN TUAN YANG DI-PERTUA

Perutusan daripada Dewan Rakyat

(Ruangan 1)

**JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-
PERTANYAAN**

(Ruangan 3)

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan 1997

(Ruangan 38)

Rang Undang-undang Keselamatan Sosial Pekerja
(Pindaan) 1996

(Ruangan 187)

Rang Undang-undang Pergigian (Pindaan) 1996

(Ruangan 226)

bersambung...

...sambungan

Rang Undang-undang Kewangan (No.2) 1996	(Ruangan 248)
Rang Undang-undang Laporan Kewangan 1996	(Ruangan 262)
Rang Undang-undang (Perbadanan) Synod Diocese Malaysia Barat (Pindaan) 1996	(Ruangan 285)

USUL:

Waktu Mesyuarat Dan Urusan Dibebaskan Daripada Peraturan Mesyuarat.	(Ruangan 126)
--	---------------

**DEWAN NEGARA
PARLIMEN KESEMBILAN
Penggala Yang Kedua
AHLI-AHLI DEWAN NEGARA**

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, Tan Sri Dato' Mohamad bin Yaacob, (Dilantik)

- “ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, Datuk Chong Kah Kiat, P.G.D.K., J.S.M., J.P. (Dilantik)
- “ Tuan Abdillah bin Abdul Rahim (Sarawak)
- “ Dato' Abdul Aziz bin Abdul Rahman (Dilantik)
- “ Tuan Haji Abdul Majid bin Haji Baba, P.B.M., B.K.T., J.P. (Melaka)
- “ Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail, A.M.P. (Perlis)
- “ Tuan Haji Bakri bin Haji Ali Mahamad, A.M.N., A.M.K., B.K.M. (Kedah)
- “ Tuan Michael Bong Thiam Joon, A.B.S., J.B.S. (Dilantik)
- “ Tuan Charern Intachat, A.M.N., B.C.K. (Dilantik)
- “ Tuan Chin Kon Tow @ Chin Kong Too, A.M.N., B.K.T., J.P. (Melaka)
- “ Puan Faridah binti Abu Hassan (Dilantik)
- “ Tuan Frankie Chong Yu Chee, A.D.K. (Sabah)
- “ Tuan Ding Seling (Dilantik)
- “ Tuan Eng Hoi Choo, A.M.S., P.P.T. (Dilantik - Wilayah Persekutuan)
- “ Tuan Haji Ghazali bin Haji Embong, P.J.K. (Dilantik)
- “ Puan Hajah Habshah binti Haji Osman, P.P.T., P.J.K. (Dilantik - Wilayah Persekutuan)
- “ Tuan Haji Hamzah bin Haji Mohamed. Zain (Dilantik)
- “ Tuan Hanipah bin Ahmad, P.J.K. (Perlis)
- “ Datuk Haji Hashim bin Safin @ Shafain, D.M.S.M. (Dilantik)
- “ Datuk Haji Ibrahim bin Ali, D.M.S.M. (Dilantik)
- “ Tuan Ibrahim bin Daud, J.S.M., K.M.N., P.L.P., P.I.S., B.S.I., A.M.N., P.P.N. (Johor)

Yang Berhormat Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad, A.M.N., A.N.S., P.M.C., P.J.K., J.C. (Negeri Sembilan)

- “ Tuan Jang Chow Thye @ Yio Chow Thye, A.S.M., S.M.T., P.J.K., J.P. (Dilantik)
- “ Tuan Janggu Anak Banyang, P.B.K. (Sarawak)
- “ Datuk Johan O.T. Ghani @ Christopher, P.G.D.K., K.M.N. (Dilantik)
- “ Puan Kalthom binti Haji Othman (Kelantan)
- “ Puan Kamilia binti Ibrahim (Dilantik)
- “ Tuan Kan Kok Kwan, D.N.S., K.M.N., P.P.N., P.J.K., J.P. (Dilantik)
- “ Tuan Haji Kasim bin Mh. Yusop (Dilantik)
- “ Puan Hajah Khadijah binti Haji Awang (Terengganu)
- “ Datuk Khoo Keok Hai (Dilantik)
- “ Tuan Khoo Lay Hin, A.M.N. (Dilantik)
- “ Dato’ P. Krishnan a/l Permual (Dilantik)
- “ Tuan Low Kai Meng, P.J.K., J.P. (Perak)
- “ Datuk Maidom P. Pansai @ Paul Pansai (Dilantik)
- “ Tuan N. Marimuthu a/l Nadesan, A.M.P., A.M.N., P.P.N., P.J.K., J.P. (Dilantik)
- “ Dato’ Dr. T. Marimuthu (Dilantik)
- “ Puan Hajah Mastika Junaidah binti Husin (Dilantik)
- “ Tuan Mustaffa Kamal bin Mohd. Nawi, A.M.P., P.P.N., P.J.K. (Perak)
- “ Tuan Mohd. Zain bin Haji Mat Daud (Kelantan)
- “ Dato’ Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin, D.S.A.P. (Dilantik)
- “ Tuan Ng See Tiong, A.M.N., P.I.S., P.K. (Johor)
- “ Tuan Haji Othman bin Yunus, K.M.N., P.I.S., B.S.I., A.M.N., P.P.N. (Dilantik)
- “ Tuan M.G. Pandithan @ Nyana Pandithan @ Ganapandythan a/l Muthandi (Dilantik)

Yang Berhormat Puan Hajah Rahaiah binti Baheran, P.J.K. (Dilantik)

- “ Datuk Rahim bin Baba, D.M.S.M, A.M.P. (Dilantik)

- “ Puan Hajah Ramlah binti Kassim (Pahang)
- “ Tuan Saad bin Haji Man (Dilantik)
- “ Tuan Haji Sairin bin Karno (Sabah)
- “ Tuan Haji Salleh @ Hassan bin Ali, P.J.K. (Terengganu)
- “ Puan Sri Sarasa Pasamanickam, A.M.N., P.I.S. (Dilantik)
- “ Puan Hajah Selemiah binti Hashim, P.P.N., A.M.N., P.K.T. (Dilantik)
- “ Tuan Tan Son Lee, A.M.K., B.K.M., P.J.K. (Kedah)
- “ Tuan Tan Swee Hueng (Dilantik)
- “ Dato’ V.K.K. Teagarajan, D.P.M.S., A.M.N. (Dilantik)
- “ Dato’ Ting Check Sii, D.I.M.P. (Dilantik)
- “ Tan Sri Dato’ G. Vadiveloo a/l Govindasamy, P.S.M., D.P.M.S., S.M.S., A.M.N. (Dilantik)
- “ Datin Hajah Wan Intan binti Haji Wan Ahmad Tajuddin, P.J.K., A.M.S. (Dilantik)
- “ Tuan Yim Chee Chong (Negeri Sembilan)
- “ Dato’ Haji Zainal bin Md. Deros, S.S.A., P.J.K., J.P. (Selangor)
- “ Dato’ Zainol Abidin bin Johari, D.S.D.K., K.M.N., P.P.N., B.K.M., P.J.K., J.P. (Dilantik)
- “ Puan Hajah Zaleha binti Hussin, P.P.N., A.M.N. (Dilantik)
- “ Tuan M. Zeevill @ Shanmugan a/l R.M.S. Mutaya, A.M.N., P.J.K. (Selangor)

DEWAN NEGARA

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Negara:	Abdullah bin Abdul Wahab
Ketua Penolong Setiausaha:	Said bin Sidik
Penolong Setiausaha Kanan:	Zamani bin Haji Sulaiman
Penolong Setiausaha:	Haji Mustakin bin Selamat

CAWANGAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Pegawai Penerbitan:	Azhari bin Hamzah Monarita binti Mohd. Hassan
Ketua Pelapor Perbahasan Parlimen:	Hajah Shamsiah binti Mohd. Yusop, P.P.N. Haji Suhor bin Husin

PELAPOR PERBAHASAN PARLIMEN

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusop
Hajah Supiah binti Dewak
Mohamed bin Osman
Norishah binti Mohd. Thani
Zaharah binti Naim
Jainah binti Sakimin
Shamsina binti Janor

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Abdul Halim bin Haji Ali

MALAYSIA

DEWAN NEGARA

Isnin, 23hb. Disember, 1996

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

D O A

[Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*]

PENGUMUMAN TUAN YANG DI-PERTUA

PERUTUSAN DARIPADA DEWAN RAKYAT

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya telah menerima satu keputusan daripada Dewan Rakyat yang meminta Dewan Negara mempersetujui rang undang-undang yang telah diluluskan oleh Dewan Rakyat.

Saya jemput Setiausaha membacakan keputusan itu sekarang.

[Setiausaha membacakan Keputusan]

"19hb. Disember, 1996.

**PERUTUSAN DARIPADA DEWAN RAKYAT KEPADA
DEWAN NEGARA**

Tuan Yang di-Pertua Dewan Negara,

Dewan Rakyat telah meluluskan rang undang-undang yang berikut dan meminta Dewan Negara mempersetujukannya:-

1. Rang Undang-undang Imigresen (Pindaan) 1996;

2. Rang Undang-undang Kanun Prosedur Jenayah (Pindaan) 1996;
3. Rang Undang-undang Kesalahan Jenayah Syariah (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1996;
4. Rang Undang-undang Prosedur Jenayah Syariah (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1996;
5. Rang Undang-undang Keterangan Mahkamah Syariah (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1996;
6. Rang Undang-undang Perindustrian Niaga Hadapan (Pindaan dan Penyatuan) 1996;
7. Rang Undang-undang Syarikat Luar Pesisir (Pindaan) 1996; dan
8. Rang Undang-undang Bank Luar Pesisir (Pindaan) 1996.

Yang ikhlas,

t.t.

YANG DI-PERTUA DEWAN RAKYAT."

URUSAN MESYUARAT

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Datuk Chong Kah Kiat]:

Tuan Yang di-Pertua, saya akan mencadangkan supaya rang undang-undang yang tersebut di dalam perutusan itu dibacakan kali yang kedua dan ketiganya di mesyuarat ini:

1. Rang Undang-undang Imigresen (Pindaan) 1996;

2. Rang Undang-undang Kanun Prosedur Jenayah (Pindaan) 1996;
3. Rang Undang-undang Kesalahan Jenayah Syariah (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1996;
4. Rang Undang-undang Prosedur Jenayah Syariah (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1996;
5. Rang Undang-undang Keterangan Mahkamah Syariah (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1996;
6. Rang Undang-undang Perindustrian Niaga Hadapan (Pindaan dan Penyatuan) 1996;
7. Rang Undang-undang Syarikat Luar Pesisir (Pindaan) 1996; dan
8. Rang Undang-undang Bank Luar Pesisir (Pindaan) 1996.

Tuan Yang di-Pertua: Baiklah.

**JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-
PERTANYAAN**

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Michael Bong Thiam Joon.

Datin Hajah Wan Intan binti Haji Wan Ahmad Tajuddin: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, soalan No. 1.

BURUH ASING - PENGLIBATAN DALAM PEMBANGUNAN NEGARA

1. **Datin Hajah Wan Intan binti Haji Wan Ahmad Tajuddin** [*di bawah S.O. 23(2)*] minta Menteri Sumber Manusia menyatakan:

- (a) setakat mana kebergantungan negara kita terhadap buruh asing dalam memenuhi sektor pembangunan di negara ini; dan
- (b) kesan jangka panjang terhadap buruh asing yang diperlukan di negara ini dan bagaimana mengatasi.

Timbalan Menteri Sumber Manusia [Dato' Abdul Kadir bin Haji

Sheikh Fadzir]: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Pada masa ini negara kita masih memerlukan tenaga buruh asing kerana kekurangan tenaga kerja tempatan untuk memenuhi permintaan tenaga buruh dalam semua sektor, terutamanya sektor perladangan dan pembinaan. Walau bagaimanapun, adalah dijangkakan menjelang tahun 2000 negara akan merasakan sedikit keredaan dalam masalah kekurangan tenaga buruh di dalam sektor perkilangan disebabkan penekanan negara kepada industri pengeluaran yang berteknologi tinggi. Namun begitu, di dalam sektor seperti perladangan dan pembinaan dan bidang-bidang yang tidak digemari oleh rakyat tempatan, negara akan terus bergantung kepada pekerja asing.
- (b) Sehubungan dengan soalan bahagian (b), tidak dapat kita menafikan bahawa kehadiran buruh asing sedikit sebanyak telah menyumbang kepada pembangunan ekonomi negara kita, tetapi pada masa yang sama ianya telah juga membawa beberapa kesan negatif dari segi masalah sosial dan keselamatan. Sementara masalah-masalah ini

ditangani secara bersepadu oleh agensi-agensi kerajaan yang berwajib, langkah-langkah untuk mengurangkan lagi penggantungan kita kepada buruh asing akan terus diberi keutamaan. Justeru itu, kerajaan akan terus menggalakkan kemasukan industri berintensifkan modal dan berteknologi tinggi dan tidak lagi menggalakkan penubuhan industri yang berintensifkan buruh. Pada masa yang sama, syarikat-syarikat yang berintensifkan buruh ditawarkan elaun pelaburan semula untuk menggalakkan mereka beralih kepada kaedah dan proses pengeluaran berintensifkan modal, automasi dan robotik.

Sebagai sokongan tambahan untuk mendorong industri-industri berkenaan supaya lebih cepat mengambil langkah peralihan tersebut, kerajaan telah memperkenalkan skim Kumpulan Wang Pembangunan Sumber Manusia untuk membantu dalam hal ini. Skim tersebut bertujuan menggalakkan majikan-majikan yang layak supaya menghantar pekerja-pekerja mereka untuk mengikuti latihan semula dan latihan peningkatan kemahiran di dalam ataupun di luar negeri. Dengan adanya gunatenaga yang terlatih dan berkemahiran, maka majikan-majikan terbabit akan lebih yakin membuat peralihan itu.

Dato' Abdul Aziz bin Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Kita memang tidak menafikan bahawasanya buruh-buruh asing ini mendatangkan faedah dari segi pembangunan ekonomi. Soalnya sekarang, adakah pihak kerajaan membuat perkiraan kos yang dibebankan oleh pihak kerajaan dari segi mengawal keselamatan, dari segi kos yang terpaksa digunakan oleh hospital bagi menampung keperluan pekerja-pekerja asing dan

juga kos dari segi menerusi pertukaran wang asing, dari segi berapa banyak wang dikeluarkan oleh buruh-buruh asing ke Filipinakah, ke mana-mana negara dalam setahun?

Dato' Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, kos itu sepanjang masa telah diambil kira oleh pihak kerajaan. Namun demikian, kerugian kita adalah lebih besar kalau ladang-ladang kita ataupun pembinaan kita tidak dapat dilaksanakan. Jadi, oleh sebab itu buat sementara waktu ini adalah satu keadaan yang kita terpaksa terima, cuma kita terpaksa membaiki dari semasa ke semasa.

Tuan Hanipah bin Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin mendapat penjelasan, apakah kemudahan yang telah kita sediakan kepada buruh-buruh asing dan adakah mereka berasa gembira dengan kemudahan-kemudahan yang telah negara sediakan untuk mereka?

Dato' Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, untuk buruh asing yang datang ke negara kita secara sah, maka segala kemudahan yang akan diberi kepada mereka adalah sama seperti buruh tempatan, tidak ada perbezaan dari segi undang-undang tetapi hanya kepada yang sah. Kadangkala kita nampak ada tindakan-tindakan yang nampaknya tidak begitu adil kepada pekerja asing, mungkin itu adalah pekerja asing yang datang ke negara kita secara tidak sah.

PERSATUAN BEKAS PERAJURIT MALAYSIA

2. **Dato' Zainol Abidin bin Johari** minta Menteri Pertahanan menyatakan adakah Persatuan Bekas Perajurit Malaysia di bawah jagaan Kementerian Pertahanan, atau adakah PBPM sebuah pertubuhan kebajikan di bawah Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat.

Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri [Dato' Azmi bin Khalid]: Tuan Yang di-Pertua, saya minta izin untuk memberi jawapan bagi pihak Kementerian Pertahanan.

Untuk makluman Yang Berhormat, Persatuan Bekas Perajurit Malaysia didaftarkan di bawah Akta Pertubuhan 1966 dan tidak terletak di bawah jagaan Kementerian Pertahanan atau Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat . Namun demikian, Kementerian Pertahanan sentiasa memberi sokongan kepada Persatuan Bekas Perajurit Malaysia dalam melaksanakan program-programnya termasuk Hari Pahlawan dan kutipan derma untuk Tabungan Rayuan Hari Pahlawan.

Dato' Zainol Abidin bin Johari: Tuan Yang di-Pertua, soalan ini kita ajukan kerana kita di Persatuan Bekas Perajurit agak 'confuse' - keliru oleh sebab kita menyangka selama ini kita adalah di bawah naungan Kementerian Pertahanan tetapi bila mana kita ajukan permohonan dan rayuan terutamanya untuk mendapatkan sumber kewangan daripada Kementerian Pertahanan dan kita minta ini daripada Lembaga Tabung Angkatan Tentera di mana Persatuan Bekas Perajurit adalah merupakan bekas-bekas pencarumnya, maka jawapan ini telah tidak berjawab. Alhamdulillah, kerana tidak mendapat sebarang jawapan.

Tetapi, dalam masa yang sama juga kita cuba mendapatkan pertolongan daripada Kementerian Kebajikan Am tetapi kementerian ini juga menjawab bahawa mereka tidak ada peruntukan untuk menolong Persatuan Bekas Perajurit. Jadi, di sinilah letaknya 'confusion' yang saya bangkitkan ini dengan harapan bahawasanya Kementerian Pertahanan akan dapat menolong kita dalam aspek-aspek yang terpenting ini.

Dato' Azmi bin Khalid: Tuan Yang di-Pertua, saya minta apakah soalannya?

Dato' Zainol Abidin bin Johari: Soalannya, adakah Kementerian Pertahanan sama-sama turut bertanggungjawab tentang pentadbiran dan perjalanan Persatuan Bekas Perajurit Malaysia?

Dato' Azmi bin Khalid: Tuan Yang di-Pertua, seperti yang dimaklumkan tadi, Persatuan Bekas Perajurit adalah ditubuhkan di bawah Akta Pertubuhan 1966, maka ia tidak di bawah naungan ataupun di bawah jagaan Kementerian Pertahanan. Walaupun begitu kementerian memberi sokongan moral kepada segala aktiviti persatuan. Dari segi tanggungjawab Kementerian Pertahanan kepada bekas anggota tentera, sebenarnya kerajaan telah menubuhkan Perbadanan Hal Ehwal Bekas Angkatan Tentera yang mana kesemua bekas angkatan tentera terlibat. Jadi, inilah satu perbadanan diiktirafkan oleh kerajaan sepenuhnya dan diberi sokongan sepenuhnya dan juga kerajaan menyokong penuh dari segi kewangan dan lain-lain kepada Tabung Angkatan Tentera. Jadi, dua badan ini sudah mencukupi sekadar untuk memberi bantuan segala apa untuk hal ehwal bekas angkatan tentera.

Dato' Zainol Abidin bin Johari: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Tadi, pihak kerajaan telah memberi jawapan bahawasanya kerajaan menubuhkan Perbadanan Hal Ehwal Bekas Angkatan Tentera, itu terima kasih banyak tetapi saya difahamkan, selama ini hanya bekas angkatan tentera Malaysia sahaja yang dapat layanan daripada Perbadanan Hal Ehwal Bekas Angkatan Tentera (PERHEBAT), mengapa dan bilakah PERHEBAT ini dapat memberi perkhidmatan yang sama kepada bekas-bekas Askar Wataniah, Volunteer Forces yang berjuang bermati-matian untuk negara, Force 136,

bekas-bekas anggota tentera Malayan of the Rank di Singapura dulu dan mereka yang berkhidmat secara sukarela di bawah Kementerian Pertahanan pada satu ketika?

Dato' Azmi bin Khalid: Tuan Yang di-Pertua, saya rasa perkara ini boleh dipertimbangkan oleh kementerian, cuma masalahnya saya rasa pihak Yang Berhormat harus juga maklum bahawa jumlah ahli-ahli yang di bawah Persatuan Bekas Perajurit lebih kurang 30% sahaja daripada bekas anggota tentera. Jadi, untuk kerajaan memberi perhatian sepenuhnya kepada Persatuan Bekas Angkatan Tentera adalah kurang wajar pada setakat ini, tetapi dari segi anggota-anggota yang disebutkan oleh Yang Berhormat tadi, saya rasa ini boleh dipertimbangkan oleh kementerian.

PEMBEKALAN AIR PAIP - KUALITI

3. **Tuan Low Kai Meng** minta Menteri Kesihatan menyatakan bagaimanakah kualiti air paip di negara kita. Adakah kementerian menjalankan pemeriksaan yang ketat secara berpanjangan ke atas pembekalan air ini.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan [Dato' M. Mahalingam]: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Kesihatan telah menjalankan pemeriksaan dan kawalan ke atas bekalan air awam di seluruh negara sejak tahun 1983 di bawah Program Kebangsaan Kawalan Mutu Air Minum (KMAM). Program ini dijalankan secara bekerjasama dengan beberapa buah agensi utama iaitu pihak berkuasa air dan syarikat pembekal air, Jabatan Kimia dan Jabatan Alam Sekitar. Piawaian kebangsaan kualiti air minum yang digunakan adalah berdasarkan kepada garis panduan Pertubuhan Kesihatan Sedunia (WHO).

Bagi memastikan mutu bekalan air sentiasa terjamin dan selamat diguna, program-program persampelan dan analisis air berjadual, mingguan dan bulanan dilakukan oleh kakitangan Kementerian Kesihatan dan Jabatan Kimia ke atas bekalan air minum awam dan estet. Sekiranya terdapat sebarang pelanggaran dari segi kualiti air, tindakan pembetulan akan diambil segera oleh agensi-agensi yang berkaitan berdasarkan kepada protokol-protokol yang telah ditetapkan dalam Program KMAM.

Bagi memperbaiki lagi mutu bekalan air, pada tahun 1992, pihak kementerian telah memperkenalkan Program Penjaminan Mutu atau Quality Assurance Programme, dengan izin, dalam Program Kebangsaan Kawalan Mutu Air Minum (KMAM). Melalui program ini, masalah dan kelemahan mengenai kualiti air minum dapat dikesan sehingga ke peringkat sistem bekalan air dan stesen-stesen persampelan.

Matlamat program ini adalah untuk memperolehi pelanggaran sifar (zero violation). Pada akhir tahun 1995, 98% daripada sampel-sampel air untuk analisis bakteriologi yang diambil mematuhi piawaian kualiti air minum. Indikator kawalan ini menunjukkan kualiti air meningkat dari tahun ke tahun. Setakat ini boleh dirumuskan bahawa kualiti bekalan air awam secara keseluruhannya adalah terkawal dan selamat diguna.

Datuk Rahim bin Baba: Tuan Yang di-Pertua, mengikut jawapan daripada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen tadi, bahawa air minum kita iaitu air paip di negara ini adalah mengikut mutu yang telah pun diluluskan oleh pihak kerajaan. Adakah Yang Berhormat sedar, terdapat mereka yang mempunyai kepentingan, penjual-penjual water filter, dengan izin, yang

menunjukkan bahawa air yang terdapat daripada paip kerajaan mempunyai kandungan karat yang terlalu tinggi, dan kalau Yang Berhormat katakan air kita mengikut mutu yang telah pun dipersetujukan, adakah pihak kementerian akan mengambil tindakan kepada mereka yang mengatakan bahawa mutu daripada air daripada paip kita adalah mempunyai kadar keladak ataupun karat yang sebegitu tinggi.

Dato' M. Mahalingam: Tuan Yang di-Pertua, pada tahun 1974 sampai tahun 1995, bilangan sampel air yang diambil untuk ujian bakteria adalah melebihi 90,000 sampel setiap tahun dan peratus pematuhan terhadap piawaian adalah lebih kurang 98%. Oleh itu, kadang-kadang sesuatu kes memang ada, kalau Yang Berhormat boleh rujukkan kes itu, kita boleh ambil tindakan.

Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin: Tuan Yang di-Pertua, saya ucap tahniah kepada Kementerian Kesihatan dan Kementerian Kerja Raya kerana air kita sekarang ini telah fluorization, dengan izin. Oleh itu, dari segi karies, lubang pada gigi budak sekolah semua ini, telah 70% berkurangan tetapi, Tuan Yang di-Pertua, masalahnya jaminan air paip kita ini masih lagi tidak terjamin, oleh itu kalau kita pergi ke New Guinea, misalannya, kita tidak berani minum air paip, kalau pergi Ghana tidak berani, kalau pergi ke Las Vegas, kita minum terus sebab air itu terjamin.

Jadi, adakah di negara kita ini air di kota dan di kawasan FELDA dan di kampung terjamin seratus peratus dan jikalau di minum sakit perut, mereka boleh menuntut daripada kerajaan, kalau tidak bagaimana kita hendak mengurangkan orang-orang kita minum air mineral, air botol, tiap-tiap kali hendak minum beli air botol, mengapa kita tidak boleh isi air paip itu kita bawa dalam kereta dan kita minum air itu? Bagaimana kerajaan hendak seratus peratus beri jaminan? Negara kita telah merdeka dekat empat puluh tahun, sudah sampai masanya kita minum air paip kita sendiri.

Dato' M. Mahalingam: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Kesihatan ada menggubal satu undang-undang bernama Akta Air Minuman Yang Selamat untuk menjamin kesihatan umum dengan memastikan semua sistem pembekalan air dikendalikan dan diselenggara dengan sempurna untuk mengurangkan risiko pencemaran bakteria dan kimia ke atas bekalan air minuman. Saya fikir tidak lama lagi kita akan bentangkan akta ini di Parlimen. Saya ingat pada masa itu kita boleh beri jaminan air yang baik.

KUOTA RUMAH UNTUK BUMIPUTERA - JUMLAH DAN TEMPOH SIMPANAN

4. Tuan Chin Koon Tow minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan:

- (a) berapakah jumlah rumah yang disimpan sebagai kuota bumiputera masih belum dijual setakat ini; dan
- (b) mengapakah rumah-rumah yang disimpan untuk bumiputera itu tidak boleh dijual kepada penduduk bukan bumiputera selepas tempoh yang ditetapkan.

Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan [Tuan Peter

Chin Fah Kui]: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Penetapan kuasa bumiputera dan penguatkuasaannya adalah tanggungjawab kerajaan negeri. Mengikut maklum balas yang diterima daripada 8 buah negeri, kini terdapat 15,832 unit rumah kuota bumiputera yang belum dijual.

- (b) Kerajaan negeri mempunyai perancangan dan pertimbangan tersendiri bagaimana kuota tersebut boleh dikekalkan atau dilepaskan.

Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah benar jumlah rumah yang diperuntukkan kepada bumiputera itu tidak dibeli? Kalau tidak dibeli, mengapa? Apakah kerajaan negeri ataupun kerajaan persekutuan mempunyai suatu program untuk menyampaikan maklumat ini kepada rakyat bumiputera yang benar-benar memerlukan rumah?

Tuan Peter Chin Fah Kui: Tuan Yang di-Pertua, sebab-sebab rumah yang berada di dalam kuota bumiputera itu tidak dijual antaranya adalah seperti berikut:-

- (i) kuota pembeli bumiputera;
- (ii) kelayakan untuk mendapatkan pinjaman dari bank;
- (iii) harga jualan rumah terlalu mahal dan mereka tidak mampu;
- (iv) lokasi tapak rumah itu tidak memuaskan, sama ada terlalu jauh dan tidak ada service pengangkutan dan sebagainya;
- (v) pembeli bumiputera kurang berminat untuk duduk di rumah pangsa bagi unit-unit rumah pangsa yang tidak dijual; dan

- (vi) kurangnya promosi jualan oleh pemaju terhadap kuota ini.

Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya tidak tahu, tetapi apa yang saya dengar, saya harap Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan dapat membuat kajian dan siasatan tentang perkara yang saya hendak cakap ini. Pertamanya rumah-rumah yang dibuat oleh pemaju, apabila bumiputera hendak membeli, mereka mengatakan rumah itu sudah habis dijual. Ini adalah satu cara atau taktik yang digunakan oleh pemaju-pemaju. Saya harap Kementerian Perumahan dapat membuat siasatan tentang perkara ini. Apabila bumiputera hendak membeli rumah itu, mereka mengatakan rumah itu sudah siap dan sudah habis dijual untuk bumiputera.

Yang keduanya, dari jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri mengatakan tentang masalah lokasi yang jauh. Saya rasa saya tidak nampak perbezaannya. Orang Melayu pun duduk lebih jauh dari bangsa asing. Dia boleh juga pergi. Masalah yang saya ingin nyatakan sekarang, adakah harga rumah ini dikawal oleh kerajaan? Ini yang ingin saya tanya. Adakah rumah ini dikawal oleh kerajaan kerana tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri mengatakan bahawa harga rumah ini mahal. Apabila harga rumah ini mahal, bermakna harga itu diletakkan sendiri oleh pemaju dan saya ingin tahu adakah harga rumah-rumah ini dikawal oleh kerajaan supaya membolehkan semua bumiputera yang berkecukupan untuk membeli?

Tuan Peter Chin Fah Kui: Terima kasih di atas soalan tambahan itu.

Pertama, seandainya ada aduan daripada pemaju yang mengatakan rumah itu sudah dijual apabila ditanya atau diminta oleh pihak pembeli bumiputera. Di kementerian kita pun ada menerima aduan macam ini, tetapi kita siasat.

Apabila kita menyiasat dan hasil siasatan itu adalah kurang betul. Maknanya, kebanyakan rumah ini sebab harganya sudah ditetapkan tidak boleh melebihi RM25,000 seunit. Oleh sebab itu, sebenarnya rumah ini memang laku.

Kalau unit-unit rumah itu diletakkan di dalam Wilayah Persekutuan umpamanya memang laku. Orang akan queue sampai dua tiga hari untuk meminta borang untuk mendapatkan rumah-rumah tersebut. Tetapi ada juga kes rumah ini yang tidak laku sebab alasan yang kita terima adalah pembeli tidak minat sebab ia agak jauh kerana mereka hendak membeli dekat kawasan bandar besar, umpamanya seperti di Kuala Lumpur.

Banyak aduan yang kita terima dan kita siasat sebab kita ada satu unit penguatkuasaan di kementerian. Kita memang menyiasat sebarang aduan yang kita terima mengenai kelakuan pemaju atau pemaju-pemaju yang melanggar syarat-syarat pemajuan tersebut dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai harga yang dikawal, memang harga ini dikawal. Buat masa sekarang, ia masih dikawal di dalam lingkungan RM25,000, tetapi kerajaan ada juga bercadang untuk menaikkan harga ini supaya harga unit-unit rumah di bandar-bandar besar boleh dinaikkan. Tetapi kita tidak dapat maklum balas yang amat terperinci apa sebabnya masih ada, umpamanya seperti di Melaka masih tinggal 10,000 unit bagi bumiputera yang

belum dijual. Di Johor umpamanya, ada 3,500 unit masih belum dijual. Kita rasa memang susah sedikit untuk memastikan apa sebabnya sesuatu kuota yang ditetapkan di dalam projek itu tidak dijual. Banyak alasan, aduan dan sebagainya dari pembeli tersebut.

Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad: Saya tidak puas hati dengan jawapan itu. Tetapi, ini bukan soalan tambahan. Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi hanya menyatakan dan menekankan masalah rumah murah, tetapi soalan ini ialah soalan menyeluruh - rumah murah, rumah sederhana, banglo dan sebagainya. Itu yang saya tidak puas hati. Saya hendak jawapan secara menyeluruh. Walau bagaimanapun, terima kasih di atas jawapan itu dan saya harap Yang Berhormat Timbalan Menteri dapat memberi jawapan secara bertulis.

Tuan Yang di-Pertua: Secara bertulis ya.

PERUBATAN TRADISIONAL - PENDAFTARAN DENGAN MAJLIS PERUBATAN MALAYSIA

5. Tuan Ng See Tiong minta Menteri Kesihatan menyatakan cara bagaimanakah pihak kementerian menggunakan sistem khas bagi menilai dan mendaftar pengamal perubatan tradisional tempatan seperti bomoh, singseh dan tabib untuk meningkatkan taraf serta mengiktiraf mutu perkhidmatan mereka.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan [Dato' M. Mahalingam]: Tuan Yang di-Pertua, orang-orang yang menjalankan perubatan tradisional seperti bomoh dan singseh tidak diwajibkan berdaftar dengan Majlis Perubatan Malaysia. Pihak majlis tidak mempunyai apa-apa garis panduan atau sistem khas penilaian berkaitan pengamalan mereka.

Walaupun bagaimanapun, penjualan dan pembekalan ubat-ubatan adalah dikawal di bawah Akta Racun 1952 dan Akta Jualan Dadah 1952. Pengamal-

pengamal perubatan tradisional adalah diingatkan bahawa mereka tidak boleh melibatkan diri dalam bekalan sebarang ubat-ubatan yang mengandungi racun-racun berjadual yang dikawal di bawah Akta Racun 1952.

Ubat-ubatan tradisional yang dipasarkan dalam negara ini juga perlu didaftarkan dengan Pihak Berkuasa Kawalan Dadah (PBKD) yang ditubuhkan di bawah Akta Jualan Dadah 1952 untuk memastikan ianya berkualiti dan selamat digunakan. Pendaftaran ubat-ubatan tradisional telah bermula sejak 1hb. Januari, 1992 dan sebanyak 15,435 permohonan telah diterima. Sebanyak 6,000 permohonan telah diproses dan bakinya dijangka akan diselesaikan pada akhir tahun 1997.

Tuan Ng See Tiong: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Bagaimanakah pihak kementerian memberi jaminan kepada peubatan tradisional seperti akar-akar pokok umpamanya Tongkat Ali dan sebagainya yang dijual di pasaran?

Dato' M. Mahalingam: Tuan Yang di-Pertua, kementerian ada mengeluarkan 75 jenis ubat-ubatan tradisional yang diharamkan termasuk Tongkat Ali dan juga Tonic Mujaarab Cap Bulan Keris, oleh itu senarai yang tersebut boleh didapati.

Dato' Abdul Aziz bin Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Baru-baru ini kita banyak membaca berkenaan dengan kegiatan yang kurang sihat berlaku di antara pesakit wanita dengan mereka yang menjalankan ubat-ubatan tradisional ini. Saya hendak bertanya adakah pihak kerajaan mempunyai satu cara mengawal mereka yang menjalankan kegiatan

perubatan tradisional ini seperti bomoh, singseh dan tabib ini apabila mereka mengubati kaum wanita seperti mungkin adanya sistem seperti itu di kalangan doktor di mana ada orang duduk dekat luarkah, pintu tidak ditutup segala rapat dan sebagainya.

Dato' M. Mahalingam: Tuan Yang di-Pertua, ubat-ubatan tradisional yang sangat popular dengan penduduk kita sebab kalau angka yang kita ada dengan kementerian, approved di sini RM800 juta setahun kita import ubat-ubatan tradisional, tetapi kita import RM2 billion ubat-ubatan tradisional negara kita. Kementerian tidak ada cadangan mengawal perkara ini, tetapi di dalam Akta Perubatan 1971 kita ada peruntukan ubat-ubatan tradisional boleh digunakan di negara kita.

Dato' Abdul Aziz bin Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, saya ingat Yang Berhormat Setiausaha Parlimen tidak menjawab soalan saya dengan secara tepat.

Tuan Yang di-Pertua: Kawalan ke atas bomoh-bomoh ini, adakah dijalankan oleh kementerian!

Dato' M. Mahalingam: Tidak! Saya sudah katakan tidak ada!

Tuan Yang di-Pertua: Tidak ada.

Puan Kamilia binti Ibrahim: Tuan Yang di-Pertua, memandangkan sepertimana yang dikatakan oleh Yang Berhormat Dato' Abdul Aziz tadi, ramainya wanita yang menjadi mangsa bomoh dan singseh ini, adakah kerajaan bercadang untuk menjadikan peraturan dan undang-undang untuk mengawal kegiatan bomoh dan singseh ini?

Dato' M. Mahalingam: Tuan Yang di-Pertua, setakat ini tidak, buat masa akan datang kita boleh menimbangkannya.

Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad: *[Bangun]*

Tuan Yang di-Pertua: Saya ingat cukuplah.

Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad: Nanti, terima kasih. Saya ingin membuat soalan tambahan. Adakah Kementerian Kesihatan menyiapkan pegawai yang menyiasat tabib ataupun bomoh yang menjual ubat di tepi jalan ini? Kadang-kadang ubat itu hanya minyak tanah dicampur dengan minyak angin sedikit telah ubat yang dikatakan, disyarahkan ataupun diberi penerangan kepada orang ramai. Adakah Kementerian Kesihatan menyiapkan pegawai menyiasat bomoh yang menjual ubat di tepi jalan ataupun yang di kaki lima?

Dato' M. Mahalingam: Tuan Yang di-Pertua, memang ada dan serbuan yang dijalankan adalah seperti berikut:-

- (i) Bagi tahun 1995 - 887 dan kita merampas 464 bungkus dengan nilai RM2.3 juta.
- (ii) Tahun 1996 sehingga kini - 701 bilangan premis diserbu dan merampas 243 bungkus dan berharga RM1.7 juta.

Memang kita akan menjalankan serbuan.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Puan Faridah binti Abu Hassan.

Puan Kamilia binti Ibrahim: Tuan Yang di-Pertua, mohon izin bagi pihak Puan Faridah, soalan nombor 6.

PERLANTIKAN TAN SRI RAZALI

SEBAGAI PRESIDEN PERSIDANGAN PBB - UKURAN KEBERKESANAN

6. **Puan Kamilia binti Ibrahim [di bawah S.O.23(2)]** minta Menteri Luar Negeri menyatakan kesan secara langsung dan tidak langsung perlantikan rakyat Malaysia sebagai Pengerusi Persidangan Agung Bangsa-Bangsa Bersatu (UNGA) terhadap keamanan sejagat.

Timbalan Menteri Luar Negeri [Datuk Dr. Leo Michael Toyad]:

Tuan Yang di-Pertua, buat masa kini masih sukar untuk kita mengukur keberkesanan sama ada secara langsung ataupun tidak langsung perlantikan Yang Berbahagia Tan Sri Razali bin Ismail sebagai Presiden Persidangan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu (PBB) ke-51 terhadap keamanan sejagat, memandangkan jawatan yang dipegang oleh beliau itu adalah bagi tempoh setahun.

Walau bagaimanapun, lanjutan daripada perlantikan beliau, kesan serta-merta yang boleh kita lihat adalah akibat daripada beberapa tindakan berbentuk prosedur yang telah dilaksanakan oleh beliau terutamanya dalam pengendalian mesyuarat yang mana telah pun menghasilkan penjimatan masa dan juga perbelanjaan PBB.

Jadi, berdasarkan kepada tindakan ini dan juga prestasi dan juga personaliti Yang Berbahagia Tan Sri Razali bin Ismail yang sentiasa bersikap proaktif dalam mengendalikan sesuatu isu, saya pastikan bila tamatnya tempoh jawatan yang disandangkan oleh beliau, kita akan dapat melihat dan mengukur keberkesanan kepimpinan beliau sebagai Presiden PBB.

Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Memandangkan perlantikan Tan Sri Razali sebagai rakyat Malaysia

selaku Pengerusi Persidangan Agung Bangsa-Bangsa Bersatu, apakah kerajaan mempunyai suatu program untuk meningkatkan lagi pengiktirafan antarabangsa terhadap Kerajaan Malaysia ini?

Datuk Dr. Leo Michael Toyad: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat bahawa perlantikan Yang Berbahagia Tan Sri Razali disokongkan oleh kebanyakan negara yang sebulat suara melantik beliau sebagai Presiden PBB (UNGA) ke-51 menunjukkan bahawa penerimaan taraf negara kita Malaysia dan kepimpinan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita dalam arena antarabangsa dan penglibatan kita sama-sama mencapai keamanan sejagat dan juga usaha-usaha dalam kita menyokong penyelesaian masalah di peringkat antarabangsa menerusi badan PBB dan lebih-lebih lagi penglibatan kita menerusi badan PBB dan lain-lain agensi di bawah naungan PBB.

Begitu juga sekarang usaha kerajaan kita untuk memperkukuhkan lagi penglibatan kita dan juga peranan Tan Sri Razali dan juga pegawai kita di pusat United Nation Mission di New York supaya kita dapat memanfaatkan lebih lagi dalam peranan mencapai matlamat kita untuk menempatkan negara dan bangsa kita di peringkat antarabangsa lebih tinggi.

Tuan Hanipah bin Ahmad: *[Bangun]*

Tuan Yim Chee Chong: *[Bangun]*

Tuan Yang di-Pertua: Sila yang di belakang itu!

Tuan Yim Chee Chong: Ya, Yim dahulu ya? *[Ketawa]* Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua, adakah negara kita Malaysia berhajat untuk bertanding dalam jawatan Setiausaha Agung PBB pada masa yang akan datang?

Datuk Dr. Leo Michael Toyad: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih di atas cadangan Ahli Yang Berhormat itu, juga di atas sokongan dan kepercayaan serta keyakinan beliau atas usaha-usaha pemimpin kita di peringkat diplomasi antarabangsa dan kalau diizinkan kita memang berhasrat ke arah itu.

Tuan Hanipah bin Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin mendapat pandangan dari pihak kerajaan, apakah pandangan kerajaan terhadap perlantikan Setiausaha Agung yang baru? Adakah kerajaan juga bersetuju cadangan saya hasil daripada perlantikan Setiausaha Agung yang baru ini? Satunya adalah dari perjuangan atas hasrat yang telah disarankan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dalam satu jangka masa lebih kurang 1½ tahun supaya Boutros Boutros-Ghali diganti dengan Setiausaha Agung yang baru?

Datuk Dr. Leo Michael Toyad: Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya menyatakan di sini bahawa memang Malaysia telah dari mulanya menyatakan hasrat tidak menyokong Boutros Boutros-Ghali dilantik semula, kerana kita percaya ia memerlukan satu kepimpinan yang bercorak baru. Kita telah menyatakan bahawa kita menyokong cadangan atau calon-calon dari negara lain di Afrika dan nampaknya hasrat kita juga sama-sama telah dicapai dan untuk mendapatkan supaya kepimpinan baru, kita berharap akan dapat mengubah atau memperkukuhkan lagi diplomasi di Bangsa-bangsa Bersatu.

PELAJAR TAJAAN MARA - PENARIKAN BALIK TAJAAN BELAJAR KELUAR NEGARA

7. Tuan Haji Bakri bin Haji Ali Mahamad minta Menteri Pembangunan usahawan menyatakan secara terperinci berapakah jumlah pelajar yang ditaja oleh MARA yang mengikut pengajian di IPT-IPT tempatan yang ditarik balik tajaan belajar keluar negara.

Timbalan Menteri Pembangunan Usahawan [Tuan Idris bin Jusoh]:

Tuan Yang di-Pertua, MARA tidak menarik balik tajaan pelajar-pelajar keluar negara kepada pelajar tajaan MARA yang mengikut pengajian di IPT-IPT tempatan. Apa yang berlaku adalah hanya pelajar-pelajar yang cemerlang dihantar terus keluar negara, yang lainnya hanya perlu belajar setahun tambahan di dalam negara sebelum dihantar keluar negara.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, bilangan pelajar MARA di dalam Program Twinning dijangka menamatkan pengajian dalam bulan Disember tahun ini ialah seramai 342 orang. Daripada jumlah ini bilangan yang ditaja berdasarkan keputusan peperiksaan adalah seperti berikut:

- * Yang memenuhi syarat untuk ditaja ke IPT Amerika Syarikat iaitu mendapat CGPA 3.0 ke atas ialah seramai 116 orang.
- * Yang akan melanjutkan pengajian dalam negeri berdasar CGPA 2.5 hingga 2.99 iaitu seramai 118 orang, mereka ini akan dihantar ke luar negara setahun selepas mereka mengikuti pengajian mereka di dalam negeri.
- * Meneruskan pengajian tahun ketiga di IPT Amerika Syarikat secara persendirian dan tahun akhir ditaja oleh MARA ialah 6 orang.

- * Meneruskan pengajian di peringkat ijazah pertama di IPT dalam negeri tajaan MARA ialah seramai 5 orang dan bakinya ialah mereka yang tidak memenuhi syarat MARA untuk tahun tiga di IPT Amerika Syarikat mahupun di dalam negeri. Bagi kumpulan ini mereka dinasihatkan untuk meneruskan pengajian di pusat-pusat yang sedia ada secara persendirian bagi memperbaiki CIPA ataupun memohon IPT tempatan ataupun mengikuti Program H&D di mana pihak MARA akan terus menaja mereka yang berkenaan.

Tuan Charern Intachat: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Bolehkah pihak kementerian maklum sama ada pelajar-pelajar dari rakyat keturunan Thai boleh diberi pembiayaan pinjaman ke IPT oleh MARA, memandangkan kebanyakan mereka ini dari keluarga miskin dan orang-orang Thai diterima oleh UMNO sebagai ahli.

Tuan Idris bin Jusoh: Untuk pengetahuan Yang Berhormat, sebenarnya oleh kerana takrifan bumiputera tidak termasuk mereka yang daripada bangsa Thai dimasa kini, jadi MARA yang menggunakan takrifan yang telah dikeluarkan oleh Kementerian Pendidikan tidak dapat memberi pertimbangan.

Puan Kamilia binti Ibrahim: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah kementerian sedar ada pelajar-pelajar MARA mengikuti pengajian di IPT-IPT tempatan yang tidak mempunyai wang untuk makan, kerana pembayaran lambat dari kerajaan?

Tuan Idris bin Jusoh: Pihak MARA mengetahui tentang perkara ini kerana krisis kewangan yang berlaku baru-baru ini, tetapi insya-Allah pada tahun 1997 ini, perkara ini tidak akan berlaku lagi.

PELANCONG DARI LUAR NEGERI - JUMLAH MENGIKUT NEGERI DILAWATI

8. Tuan Tan Soon Lee minta Menteri Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan menyatakan dari awal tahun hingga kini, berapa ramai pelancong dari luar negeri yang melancong ke negara kita, dari negara mana yang paling ramai sekali yang melawat ke negara kita, sementara itu tempat mana yang paling ramai dilawati.

Timbalan Menteri Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan [Dato' Teng Gaik Kwan]: Tuan Yang di-Pertua, angka ketibaan pelancong ke Malaysia setakat bulan Jun, 1996 ialah seramai 3,611,713 orang. Pasaran penyumbang terbesar ialah:

Negeri	Jumlah (orang)
Singapura	2,179,470
Thailand	289,582
Jepun	162,204
Taiwan	118,468

Indonesia	111,635
Brunei Darusalam	80,488
United Kingdom	77,828
Australia	70,694
Negeri China	69,430
Hong Kong	65,526

Berdasarkan kajian yang dijalankan dalam tahun 1995 negeri-negeri atau tempat-tempat yang paling ramai dilawati mengikut urutan keutamaan termasuklah Kuala Lumpur, Selangor, Johor, Pulau Pinang, Pahang, Melaka dan Kelantan.

Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin: Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi telah menjawab angka-angka. Tetapi saya tidak puas hati dengan kehadiran pelancong-pelancong daripada luar negara, seramai 2 juta orang adalah dari Singapura dan 1 juta lebih sedikit daripada Singapura sahaja. Singapura adalah jiran kita yang dekat sangat, masuk ke Johor pun sudah kira daripada Singapura juga. Jadi, saya sangat musykil dengan kekotoran dan kebersihan yang tidak dijaga di tandas-tandas awam, inilah faktor yang penting sekali untuk menggalakkan pelancong-pelancong dari luar negara.

Tuan Yang di-Pertua, pernah pergi keluar negara, apabila balik bercerita pergi ke negara mana, saya tidak mahu sebut namanya. Negara ini maca mana, oh bagus! Saya tanya tandas bagus? Oh! Tandas bagus, tanya pula negara ini,

macam mana bagus tandasnya? Tandasnya kotor, jadi saya tidak mahu pergi negara ini.

Di negara kita ini di stesen-stesen Petronas, stesen-stesen Shell, di warung-warung dan kedai-kedai di tepi-tepi jalan, daripada Kuala Lumpur ke Johor, ke Kuantan amat mendukacitakan.

Semalam saya singgah di Shell sangat kotor, saya tidak....

Tuan Yang di-Pertua: Tetapi, soalnya berapa ramai pelancong?

Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin: Tuan Yang di-Pertua, hendak meningkatkan pelancong. Inilah faktor yang utama dan bagaimana kerajaan boleh mengatasi perkara ini? Semalam saya tidak begitu berat, hendak tengok tandas sahaja, kotor sangat, banyak tandas yang saya tengok melainkan di Shangri-la, Hilton - itu memang bersihlah. Jadi, takkanlah semua pelancong hendak pergi duduk di Hilton dan Shangri-la. Oleh itu kalau kerajaan boleh memberi jaminan bahawa tandas-tandas ini akan bersihkan, gantungkan lesennya sebulan, kalau tandas tidak bersih seperti di Shell dan di Petronas itu, kalau tidak bersih lagi gantung lesennya selama 2 bulan. Saya guarantee tandas semua akan menjadi bersih. Ini penting sangat kepada kita kalau hendak menyuruh pelancong datang dengan lebih ramai lagi.

Dato' Teng Gaik Kwan: Tuan Yang di-Pertua, ini pandangan dari Yang Berhormat Dato' Zuki. Yang disebutkan pelacong dari Singapura 2 juta lebih, kata tidak memuaskan kerana sungguh kurang. Tetapi ini tidak termasuk pelawat harian. Kalau masuk pelawat harian dari Singapura, jumlahnya ialah 7 juta lebih. Itu dikecualikan, tidak termasuk apa yang saya sebutkan tadi.

Memang tandas-tandas di negara kita adalah tidak berapa memuaskan. Kementerian saya pun selalau ada berbincang masalah ini. Kerana kita hendak

dapat kerjasama dari Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan dan swasta, private sector, dengan izin. Ini memang kita akan berusaha kerana kita hari ini pun ada bincang berkaitan dengan tandas-tandas di Malaysia di tempat-tempat awam. Saya berharaplah kerana tandas-tandas sebenarnya terpulang kepada individu, kerana orang yang pakai tandas itu kalau bersih memang bersih. Kalau kita buat kotor, habislah. Tidak kira pelancong atau penduduk tempatan. Memang kita menghadapi tandas-tandas yang tidak bersih dan kotor.

Saya berharap bandaraya tempatan itu pun hendak jaga juga ataupun private sector di pusat-pusat membeli-belah pun hendak dijaga. Saya berharap sungguh menyeru juga kepada Ahli-ahli Yang Berhormat juga hendak jaga jugalah. *[Ketawa]*

Tuan Hanipah bin Ahmad: Soalan tambahan. Malaysia amat perlu kepada bilangan pelancong-pelancong yang begitu ramai.

Tuan Yang di-Pertua: Pelacurkah atau pelancong?

Tuan Hanipah bin Ahmad: Pelancong. *[Ketawa]* Saya dengar pelacur tadi. Kita memahami berbagai-bagai cara telah disarankan bagi membolehkan ramai pelancong masuk ke negara Malaysia. Ada di antara saranan yang dikemukakan yang berbunyi supaya Malaysia mesti menambahkan lagi kasino yang ada satu kepada dua atau tiga atau empat. Apakah pandangan kerajaan terhadap saranan yang ada dikemukakan oleh pihak-pihak yang berkenaan?

Dato' Teng Gaik Kwan: Tuan Yang di-Pertua, setakat ini kita tidak dapat makluman ada saranan hendak tambah lagi satu kasino. Tetapi kerajaan kita tidak menggalakkan pelancongan untuk masuk ke negara kita untuk

gambling sahaja. Kita menggalakkan kualiti pelancongan yang bermutu, itulah yang mustahak.

Puan Hajah Khadijah binti Haji Awang: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Sejauh manakah hasil yang didapati melalui industri pelancongan dan apakah rancangan kerajaan yang lebih solid untuk masa-masa yang akan datang?

Dato' Teng Gaik Kwan: Tuan Yang di-Pertua, seperti saya sebutkan pada minggu yang lalu, kita mendapat pendapatan dari pelancongan amat besar. Pada tahun 1995, tahun yang lalu kita mendapatkan pendapatan revenue asing ialah RM95 bilion, kerana pelancongan 7.5 juta dan pendapatannya ialah RM95 bilion. Sebenarnya kita ada banyak rancangan untuk menggalakkan pelancong melancong ke negara kita. Rancangan ini boleh dikatakan sungguh panjang, kalau boleh saya tulis untuk Ahli Yang Berhormat.

GUA TERTINGGAL - LANGKAH MENGINDAHKAN

9. **Tuan N. Marimuthu** minta Menteri Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan menyatakan langkah-langkah yang diambil oleh kerajaan untuk mengindahkan lagi gua-gua tertinggal di negara ini. Nyatakan juga tindakan yang diambil untuk mengubah rupabentuk gunung batu kapur (limestone) setelah ianya dipecah bagi tujuan komersil.

Dato' Teng Gaik Kwan: Tuan Yang di-Pertua, di dalam industri pelancongan negara kementerian berusaha menggalakkan pembangunan pelbagai jenis produk pelancongan, terutama yang berteraskan kepada alam semulajadi supaya Malaysia menjadi satu destinasi pelancongan yang lebih menarik dan berdaya saing. Pembangunan gua-gua yang mempunyai tarikan dari sudut geografi, sejarah dan sebagainya adalah merupakan keutamaan yang diberikan di dalam pembangunan ekuatourisme. Bagi menarik pelancong-pelancong, kemudahan-kemudahan tertentu disediakan di kawasan-kawasan gua atau pun di dalam gua-gua yang berkenaan. Antara kemudahan-

kemudahan yang disediakan ialah pengindahan landskap, kawasan-kawasan pintu masuk, jalan masuk, tandas awam, restoran, tempat rehat dan sebagainya.

Di bawah Rancangan Malaysia Keenam, beberapa gua telah disediakan ataupun dipertingkatkan kemudahan-kemudahan di atas seperti Gua Kelam di Perlis, Gua Gendang di Perak, Gua Muru, Gua Niah dan wincave di Sarawak dan sebagainya.

Di samping itu, satu kajian mengenai gua-gua batu kapur telah dibuat di Perak di bawah Rancangan Malaysia Keenam bagi mengenal pasti potensi gua-gua sebagai tarikan pelancongan. Hari ini hampir dari kajian ini, Gua Tempurung akan dibangunkan sebagai produk pelancongan melalui penswastan.

Di bawah Rancangan Malaysia Ketujuh pula beberapa gua lagi dicadang akan dipertingkatkan kemudahan-kemudahan seperti Gua Plam Perist, Gua Gendang dan Gua Tambun di Perak dan Gua Gelangi di Pahang yang melibatkan peruntukan sebanyak RM2.6 juta.

Mengenai tindakan bagi mengubah rupa bentuk gunung batu kapur setelah ianya dipecah bagi tujuan komersial, kementerian tidak bercadang membangunkan kawasan berkenaan kerana kawasan seperti ini telah pun hilang daya tarikan equatourism akibat aktiviti yang dijalankan. Sekian.

Tuan Yim Chee Chong: 'Arigato'. *[Ketawa]* Tuan Yang di-Pertua,...

Tuan Yang di-Pertua: Itu tidak ada izin itu.

Tuan Yim Chee Chong: Dengan izin, *[Ketawa]* 'Arigato' orang Jepun kata terima kasih. Tuan Yang di-Pertua, saya dengar orang yang mengatakan bahawa Batu Caves sekarang tidak selamat oleh kerana bila-bila masa boleh runtuh. Saya tidak pasti sama ada hal ini betul atau tidak, oleh kerana itu saya

minta kementerian mengesahkan sama ada Batu Caves masih kukuh atau tidak untuk dilawat? Sekian, terima kasih.

Dato' Teng Gaik Kwan: Tuan Yang di-Pertua, Batu Caves itu pada masa Thaipusam Festival boleh dikatakan dikunjungi oleh pelancong-pelancong dari luar negeri dan boleh kata beribu-ribu orang berkumpul di sana dan lebih satu juta kadang-kadang. Ini kerana Batu Caves satu cave yang dijalankan oleh Jawatankuasa Batu Caves, kita tidak boleh pasti selamat atau tidak, barangkali ini terpulanglah kepada Jawatankuasa Batu Caves.

Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan saya. Apakah pandangan kerajaan terhadap keghairahan pihak-pihak tertentu mendiami dan menggunakan gua-gua seperti di beberapa tempat di Ipoh, di beberapa bandar dan adakah ini dibuat secara halal? Adakah ini sesuai dengan dasar membangunkan gua untuk menarik pelancong?

Dato' Teng Gaik Kwan: Tuan Yang di-Pertua, ini adalah terpulang kepada kerajaan negeri kerana Kementerian Pelancongan ialah kita selalu kerjasama dan berusahasama dengan kerajaan negeri dan tempatan. Terima kasih.

'JUTAWAN SEGERA' PENEROKA FELDA - REAKSI TERHADAP SYARAT MELABUR OLEH KERAJAAN

10. Tuan Haji Abd. Majid bin Haji Baba minta Menteri Tanah dan Pembangunan Koperasi menyatakan memandangkan 309 bidang Tanah Rancangan FELDA milik lebih 10,000 peneroka yang akan menjadi jutawan segera, bagaimanakah sambutan dan reaksi jutawan segera ini atas syarat kerajaan, mengharapakan mereka melabur sebanyak 30% dari pendapatan keseluruhan.

Setiausaha Parlimen Kementerian Tanah dan Pembangunan

Koperasi [Dato' Haji Fauzi bin Haji Abdul Rahman]: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat dalam Dewan yang mulia ini, setakat ini hanya 1,965 orang peneroka sahaja daripada lima buah rancangan yang bersetuju menjualkan kawasan kebun mereka untuk dimajukan. Urusan penjualan tersebut adalah dibuat di antara peneroka sendiri sebagai pemilik tanah dengan syarikat pemaju yang berkaitan.

Kebanyakan peneroka bagaimanapun, Tuan Yang di-Pertua, bersetuju dan menyambut baik syarat supaya 30% hasil penjualan kebun mereka dijadikan dana pelaburan. Mereka juga sememangnya digesa melabur di dalam institusi-institusi pelaburan seperti Amanah Saham Nasional, Amanah Saham Berhad, Tabung Haji serta menambahkan pelaburan di dalam Koperasi-koperasi Pemodalan FELDA.

Tuan Haji Abd. Majid bin Haji Baba: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Kalau peserta ataupun peneroka itu tidak menunaikan pelaburan yang diseru oleh kerajaan, adakah apa-apa tindakan akan diambil?

Dato' Haji Fauzi bin Haji Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, kerajaan sebenarnya hanya boleh menggalak, menasihati dan membimbing para peneroka, keputusan yang muktamad adalah terserah kepada peneroka.

Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya kita telah mengkaji beberapa aspek supaya peneroka ini disedarkan pentingnya mereka mencarum kembali kewangan yang diperolehi daripada penjualan kebun tetapi tanggungjawab yang

akhirnya adalah kepada peneroka sendiri. Kadang-kadang dia mungkin ambil nasihat kita dan melabur di dalam tempat-tempat tertentu tetapi setelah mereka tidak lagi berurusan dengan kerajaan mereka boleh jual pada esoknya.

Jadi, ini yang kita cuba hendak terapkan nilai budaya penabungan kepada peneroka-peneroka. Saya percaya dengan hanya pendidikan sahaja boleh kita menjayakan program ini.

Puan Hajah Mastika Junaidah binti Husin: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Baru-baru ini kita telah melihat di dalam TV3 rungutan daripada peneroka-peneroka mengenai program yang disebutkan tadi.

Saya ingin bertanya kepada pihak kementerian, disebutkan tadi bahawa kementerian mengawasi usaha-usaha untuk membangunkan tanah FELDA ini, apakah status keadaannya sekarang dan adakah kementerian yakin bahawa projek yang dijanjikan ini dapat berjalan? Sekiranya tidak, apakah nasib peneroka-peneroka yang terlibat di dalam program yang berkenaan? Terima kasih.

Dato' Haji Fauzi bin Haji Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak melihat program TV yang dimaksudkan tetapi saya difahamkan seolah-olah mereka telah menandatangani perjanjian dengan pihak tertentu tetapi akhirnya mereka mengatakan mereka tidak memahami.

Ini sukar kementerian hendak lakukan sesuatu, apa yang boleh kita lakukan ialah sebelum mereka menandatangani satu-satu perjanjian, kementerian selalu mengingatkan mereka supaya berhubung rapat dengan agensi-agensi khususnya FELDA ataupun kerajaan-kerajaan negeri umpamanya Perbadanan Kemajuan Negeri untuk turut sama dalam pembangunan satu-satu rancangan peneroka.

Kadang-kadang setelah mereka menandatangani, mereka kata mereka tidak tahu kandungannya. Jadi, dalam hal ini, Tuan Yang di-Pertua, sukar kementerian hendak lakukan sesuatu setelah mereka menandatangani. Walau bagaimanapun, sepertimana yang saya nyatakan tadi, mulai daripada sekarang setelah kita dengar banyak aduan daripada Program Sungai Buaya, maka kementerian tidak akan mudah hendak mengeluarkan tanah-tanah peneroka daripada GSA.

Pihak Menteri telah mengarahkan agar kajian teliti dilakukan dan setelah umpamanya kementerian berpuas hati barulah menteri akan menandatangani, membebaskan kawasan tersebut daripada GSA (Group Settlement Act). Sebagai contoh, Tuan Yang di-Pertua, dua projek di Negeri Sembilan di Sendayan dan juga di LBJ, Yang Berhormat Menteri telah juga mengarahkan supaya dikaji dahulu dan kita tidak akan mudah mengeluarkan daripada GSA sebelum kementerian berpuas hati dengan arrangement dengan izin, di antara pemaju dengan peneroka.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, maaflah jam sudah pun menunjukkan 3.40 petang, maka masa untuk pertanyaan-pertanyaan Jawab Mulut telah tamat.

[Masa untuk pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 11 hingga 44 akan dijilid dalam buku berasingan]

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN 1997

Bacaan Kali Yang Kedua

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan atas masalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang." *[19hb. Disember, 1996]*

Tuan Yang di-Pertua: Minta, sebab janji saya minggu yang lepas, saya minta Yang Berhormat Puan Kamilia berucap.

3.39 ptg.

Puan Kamilia binti Ibrahim: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua kerana memberi peluang saya.....

Tuan Yang di-Pertua: Saya ingat 10 minit cukuplah ya.

Puan Kamilia binti Ibrahim: 10 minit. Untuk turut membahaskan dan menyokong Rang Undang-undang Perbekalan 1997 iaitu satu Belanjawan yang saya anggap telah artikulasi dengan terperinci dan seimbang mendahului USA dan kongresnya yang masih buntu dengan belanjawan yang dijangka defisit terus walaupun kita Malaysia akan gagah dengan belanjawan lebih banyak sebanyak RM5 bilion. Tahniah dan syabas kepada Yang Amat Berhormat Dato' Seri Anwar bin Ibrahim.

Tuan Yang di-Pertua, bagi ramai, Belanjawan seimbang adalah satu isu moral. Adalah menjadi kesalahan berbelanja berlebihan dan meninggalkan beban hutang kepada generasi yang akan datang. Tindakan galakan menabung oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri Dato' Seri Dr. Mahathir Mohamad dan keengganan menambah hutang Yang Amat Berhormat Dato'

Seri Anwar Ibrahim memanifestasikan amalan sensitiviti moral, dengan izin, concern and confession, kepimpinan dan pentadbiran negara.

Sesungguhnya, Belanjawan yang bijaksana memandu sistem kepimpinan dan pemerintahan, menyusun rapi organisasi kerajaan dengan berkesan, keberkesanan pelaksanaan dan penguatkuasaan undang-undang dan peraturan, mengukuhkan pegangan agama dan moral, memantapkan susunan lapisan masyarakat, membentuk kemahiran dalam pelbagai bidang pekerjaan dengan angkatan pertahanan yang tegap dan perhubungan antarabangsa yang cekap.

Tuan Yang di-Pertua, kejayaan Belanjawan negara memberi keselesaan dan pembangunan negara dari tahun ke tahun telah menentukan kemenangan pilihan raya berturut-turut. Kepimpinan negara yang terajui oleh Yang Amat Berhormat Dato' Seri Dr. Mahathir Mohamad, memberi kepercayaan penuh rakyat kepada pemimpin-pemimpin dan sistem politik negara. Tidak menimbulkan kesangsian sepertimana yang didapati di Pakistan, India, Korea dan Jepun. Malah, Dato' Seri Dr. Mahathir Mohamad sentiasa diberi penghargaan dan pengiktirafan dan paling terkini ialah Anugerah Jawarhalal Nehru Award. Kita ucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada beliau.

Politik negara yang kredibel adalah penting, parti politik yang bebas daripada politik wang juga sangat penting dan politik perpaduan merupakan benteng negara. Kembalinya ke pangkuan Semangat 46 ke dalam UMNO, dialu-alukan untuk sama meneguh bangsa dari kealpaan Abassiyah yang jatuh kepada pengaruh asing Turki yang diberi kesempatan.

Tuan Yang di-Pertua, organisasi kerajaan hanya dapat terus efisien dan tersusun jika undang-undang, polisi dan peraturan negara dapat dikuatkuasakan dengan berkesan. Akan punah jika janggal sistem kawalan dan kawal selia, korupsi berleluasa dan penguatkuasa hanya sangat lemah, maka matlamat dan objektif negara tidak akan mampu berkesan jikalau tidak wujud sistem kawalan dan kawal selia yang berkesan. Contohnya, bagi syarikat-syarikat yang diswastakan, antaranya MAS. Banyak telah diperkatakan di dalam Dewan ini tentang MAS. Dan saya ingin tekankan bahawa kebenarannya wujud rasa tidak puas hati di kalangan kakitangan terutamanya di kalangan juruterbang yang dikatakan tidak diberi layanan sepatutnya dan sudah hampir 5 tahun gaji dan elaun mereka tidak dikaji semula dan keadaan kerja mereka tidak menyenangkan dan moral mereka adalah sangat rendah.

Sistem penguatkuasaan lemah juga dapat dilihat dalam contoh kes-kes di mana kes-kes rasuah yang dibawa ke mahkamah tidak dapat disabitkan di mahkamah kerana pegawai pendakwa yang mungkin tidak berpengalaman dan kurangnya kecekapan untuk bersaing dengan peguam ataupun syarat-syarat yang dikenakan ataupun peraturan-peraturan untuk mensabitkan satu-satu kes itu juga mungkin ada kelemahannya.

Saya juga berpendapat bahawa syarat-syarat yang dikenakan oleh Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan tidak mempunyai kuatkuasa undang-undang untuk mengawal pembelian hartanah oleh warganegara asing.

Demikian juga dengan kawalan alam sekitar yang tidak dapat

dilaksanakan atas alasan kurang pegawai penguatkuasaan yang menyebabkan environment dicemari sampah-sarap bersepah, hakisan, tanah runtuh dan banjir.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mencadangkan tugas dan bidang kuasa pelaksanaan kawal selia, kawalan dan penguatkuasaan di kementerian, jabatan, agensi syarikat swasta dan kerajaan diintegrasikan dalam satu sistem secara komputer atau elektronik dan ditubuhkan tribunal bagi tiap-tiap kementerian dan jabatan yang berkenaan untuk mengendalikan kes-kes yang melanggar peraturan-peraturan dan ketidakpatuhan peraturan yang ditetapkan bagi satu-satu jabatan ataupun kementerian bagi perkara-perkara yang berkaitan. Untuk maksud ini, pegawai-pegawai kerajaan hendaklah menghadiri kursus pendek undang-undang bagi tujuan tersebut. Ini adalah untuk mempercepatkan prosiding tindakan dan keputusan itu hendaklah dibuat sebagai muktamad di tribunal yang berkenaan. Kita tahu proses kes-kes kementerian dibawa ke mahkamah adalah menyulitkan dan melambatkan.

Tuan Yang di-Pertua, pegangan agama yang kuat juga merupakan teras pembangunan pelbagai tamadun termasuklah tamadun Namus, Inkas dan Indus. Sejarah dunia moden juga telah membuktikan bahawa tanpa agama, manusia tidak mampu mempertahankan nilai-nilai sejagat, menangani masalah sosial seperti AIDS, buang anak, keganasan seks terhadap kanak-kanak, juvana dan lain-lain termasuk diskriminasi terhadap wanita yang membawa kepada tekanan jiwa dan mental sepertimana berlaku di Mahkamah Syariah. Terjemahan ajaran agama dan nilai-nilai sejagat dalam tindakan terancang, teratur, penuh komitmen dan dedikasi sangat diperlukan.

Untuk tujuan ini, saya mencadangkan satu rancangan sosial negara yang merangkumi satu jangka masa selama 3 tahun di rangka. Disediakan di bawah Jabatan Perdana Menteri di bawah satu unit perancang sosial negara agar semua perancangan bersepadu dan selaras. Unit ini juga akan bertanggungjawab mengawal selia semua tindakan susulan dan kawalan termasuk kes-kes yang dibawa ke mahkamah dan hak-hak asasi kanak-kanak.

Dalam perkara ini juga, Tuan Yang di-Pertua, menyentuh tentang hal-hwal wanita, saya juga ingin mencadangkan bahawa peruntukan wang yang telah diperuntukkan kepada WIM yang terlalu banyak itu diagih-agihkan kepada pertubuhan-pertubuhan wanita yang begitu banyak di negara ini agar kegiatan-kegiatan wanita akan dapat terus dipertingkatkan untuk meninggikan status dan juga dapat melaksanakan hak-hak wanita.

Tuan Yang di-Pertua, dalam soal agenda sosial Belanjawan negara, menyusun lapisan masyarakat hidup berkualiti yang berada, saya juga dapati bahawa usaha mengurangkan jurang pendapatan adalah menggalakkan. Walau bagaimanapun, saya mencadangkan satu jawatankuasa diwujudkan untuk mengkaji tentang tempat tinggal bagi kawasan-kawasan strategik seperti di kawasan pusat pengajian tinggi, kilang dan pejabat.

Dewasa ini, kadar sewa di kawasan-kawasan ini menjangkau kadar yang hampir ke tahap tidak berperikemanusiaan. Jika kita ingat, ada satu kes kebakaran di Petaling Jaya, di mana-mana penuntut-penuntut ada yang mati dalam rumah yang berkenaan dan salah satu sebabnya mengapa ramai yang tinggal di rumah tersebut ialah kerana sewa terlalu tinggi.

Saya juga melihat bahawa dalam agenda sosial ini, kita perlu juga melihat kepada caj hospital swasta. Baru-baru ini Hospital Asunta menerima anugerah ISO 9002 kerana khidmat kesihatan yang tidak mengambil untung. Saya ingin mencadangkan Kementerian Kewangan memberi insentif kepada Baitulmal negeri-negeri untuk menyediakan khidmat kesihatan seperti untuk orang miskin di negeri-negeri sebagai satu alternatif kepada hospital kerajaan. Satu bentuk hospital baru perlu difikirkan yang lebih memberi penekanan kepada prevention, dengan izin, daripada cure, dengan izin.

Saya juga mencadangkan kawalan lebih sistematik dibuat mengenai pengedaran preskripsi dan harga ubat dibuat kerana ini juga mempunyai kaitan rapat dengan khidmat kesihatan dan juga kos kesihatan. Negara-negara maju seperti USA dan Jepun mengajar kita bahawa khidmat kesihatan boleh membebaskan negara jika kita tidak bertindak proaktif.

Tuan Yang di-Pertua, saya tahu masa tidak mengizinkan. Walau bagaimanapun, saya ingin menyentuh sedikit lagi iaitu mengenai pengurusan yang efisien dan kemahiran dalam semua bidang untuk menyumbang kepada pembangunan. Kita tahu tanpa kemahiran dan kecekapan dalam pengurusan, kita tidak akan dapat membangunkan negara ini. Information Technology dan multimedia super corridor, dengan izin, adalah langkah proaktif dan bijak negara yang perlu disambut baik oleh semua lapisan rakyat. Ledakan ilmu dengan IT tidak akan mengenal nilai dan budi. Dan kita tahu ini akan menimbulkan pelbagai masalah dan perlulah kita menangkis maklumat negatif dengan ilmu dan nilai yang perlu dihasilkan juga dengan teknologi.

Salah satu caranya saya ingin mencadangkan kerajaan menerima pakai idea universiti elektronik atau universiti multimedia untuk digunakan sebagai salah satu cara menyampaikan ilmu dan maklumat untuk kita terus dapat mengeluarkan sumber manusia yang mempunyai ilmu dan kepakaran. Saya yakin dengan cara universiti ini juga kekurangan tenaga pengajar dan yang paling penting dapat memecah benteng perkauman yang wujud atas dasar kaum juga akan dapat dihasilkan.

Saya juga berpendapat bahawa universiti ini juga akan dapat memberi imej baru kepada media elektronik sebagai sumber ilmu dan bukan sumber hiburan semata-mata. Saya juga berpendapat bahawa teknologi juga perlu dipertingkatkan dalam semua bidang lain seperti pertanian untuk peningkatan pengeluaran makanan pembangunan desa dan pertahanan, terutama sekali untuk sekuriti negara yang kian terdedah dengan globalisasi yang mana sekuriti perlu dipertingkatkan.

Adalah dicadangkan kad pengenalan bagi warganegara ini perlulah merupakan kad pengenalan yang berteknologi tinggi yang merupakan kad yang tidak dapat dipalsukan dan tidak dapat dibuat oleh mana-mana pihak terutamanya sekarang ini kita dapati ramainya pendatang luar yang datang dan juga dengan sikap dan polisi terbuka kita kepada seluruh negara.

Tuan Yang di-Pertua, seperkara lagi yang saya rasa saya perlu tekankan walaupun telah disebut dalam soal-jawab tadi ialah mengenai penuntut-penuntut yang diberi biasiswa yang banyak telah diceritakan juga oleh rakan saya semasa dia membahaskan Rang Undang-undang Perbekalan, iaitu

mengenai penuntut yang tidak ada wang untuk makan semasa di universiti, di IPT ataupun di maktab-maktab. Semalam saya ada mendapat tahu juga di ITM terdapatnya ramai mereka yang tidak mempunyai wang untuk makan. Jadi, saya ingin mengambil kesempatan ini untuk menyeru semua pihak yang memberi biasiswa untuk memastikan bahawa biasiswa dibayar dengan cepat.

Saya juga ingin menyeru kepada pihak-pihak yang memberi biasiswa untuk benar-benar dapat menapis penuntut-penuntut yang benar-benar layak untuk mendapat biasiswa. Kita tidak seharusnya memberi mereka yang dianggap mempunyai bapa yang mampu membiayai anak-anak mereka atas dasar keputusan mereka yang terbaik, tetapi saya rasa perlulah diberi peluang kepada mereka yang juga mempunyai keputusan yang baik tetapi mempunyai bapa yang tidak mampu membiayai pengajian mereka.

Tuan Yang di-Pertua, akhir kata, saya menyokong pendekatan nilai dan sosial Menteri Kewangan dalam pembentukan belanjawannya yang tentu sekali kita dapati ia biasanya menyesuaikan dengan konsep Islam dan juga Konfuzi serta saya rasa daripada konteks Mahatma Gandhi untuk menyeru manusia memperbaiki dan mempertingkatkan hubungan kerjasama antara mereka bagi kesejahteraan hidup bermasyarakat. Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri telah berkata, 'ikhtiar dijalani, untung menyudahi, manusia mengikhtiarkan, Allah mentakdirkan'. Dan saya ingin menambah, 'tiada nama manusia dan ketamadunan tanpa moralnya'.

Dengan kata-kata itu, Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong rang undang-undang yang telah dibentangkan.

Tuan Yang di-Pertua: Puan Faridah Abu Hassan.

3.54 ptg.

Puan Faridah binti Abu Hassan: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih saya ucapkan kerana memberi saya peluang untuk berucap membahas usul Belanjawan Negara 1997 ini.

Tuan Yang di-Pertua, daripada Ucapan Belanjawan Negara 1997 yang telah dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri merangkap Menteri Kewangan, saya melihat bahawa Belanjawan 1997 ini lebih ceria dan banyak memberi manfaat kepada semua pihak. Daripada Belanjawan 1997 yang telah dibentangkan baru-baru ini, nampaknya kita melihat bahawa sektor pendidikan dan latihan masih mendapat tempat dan keutamaan dalam agihan peruntukan Belanjawan 1997.

Sebagaimana tahun-tahun kebelakangan, sektor pendidikan dan latihan memang terus diberi peruntukan yang tinggi. Ini sudah cukup untuk membuktikan bahawasanya kerajaan memang mempunyai iltizam dan keprihatinan yang tinggi dalam usaha untuk mempertingkatkan kualiti sumber daya manusia rakyat Malaysia dan sudah tentulah langkah ini amat bersesuaian dan sejajar dengan hasrat murni yang terkandung di dalam 9 cabaran Wawasan 2020 yang telah menggariskan 6 daripada 9 cabaran itu adalah cabaran bagi pembangunan sumber manusia.

Tuan Yang di-Pertua, untuk tahun 1997 sektor pendidikan dan latihan telah diperuntukkan sejumlah RM13.2 bilion yang mengambil ruang kira-kira 22% daripada keseluruhan jumlah Belanjawan 1997. Ini menunjukkan

peningkatan sebanyak RM1.418 bilion atau 12.3% berbanding dengan tahun 1996 ini. Tahun 1996, peruntukan untuk sektor pendidikan dan latihan ialah sebanyak RM11.782 bilion.

Tuan Yang di-Pertua, dengan peruntukan yang tinggi di sektor pendidikan dan latihan ini sudah tentulah pihak kerajaan mempunyai agenda yang besar dalam rangka memperhebatkan lagi mutu sumber manusia. Kita amat bersetuju sekali dengan Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri bahawa pembangunan sumber manusia adalah merupakan strategi paling berkesan bagi menjamin mobiliti sosial dan merapatkan jurang kesenjangan yang kian melebar dan tuntutan tersebut dewasa ini adalah lebih mendesak dengan era peralihan negara ke arah negara industri di dalam menghadapi persaingan dunia sejangat.

Tuan Yang di-Pertua, biarpun negara kita terkenal dengan kemewahan dan kemakmurannya, namun kita tidak boleh menafikan bahawa masih terdapat sebilangan rakyat yang masih tidak mampu untuk membiayai anak-anak mereka yang pintar untuk menimba ilmu di menara gading. Perkara ini jika diabaikan tanpa perhatian yang sewajarnya, negara mungkin akan kehilangan bakal cerdik pandai yang bakal mewarisi dan mengisi agenda pembangunan negara. Justeru itu, pelancaran Dana Pendidikan Tinggi dengan peruntukan sebanyak RM100 juta adalah wajar sekali diberi pujian dan saya yakin bahawa ianya pasti dapat melegakan rakyat khususnya ibu bapa yang kurang mampu membiayai pelajaran anak-anak mereka ke pusat pengajian tinggi, lebih-lebih lagi apabila

pihak kerajaan mengumumkan langkah untuk mengkorporatkan universiti-universiti tempatan.

Tuan Yang di-Pertua, sesuatu yang menarik mengenai Dana Pendidikan Tinggi ini ialah apabila Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri mengumumkan bahawa mekanisme bagi mengutip balik bayaran pinjaman tersebut akan dilaksanakan menerusi Lembaga Hasil Dalam Negeri. Hal seperti ini sudah tentulah dapat meringankan bebanan pelajar dan ini juga bermakna pihak pelajar hanya perlu membayar balik pinjaman mereka hanya selepas mendapat pekerjaan. Walau bagaimanapun, saya berpendapat bahawa pihak pengurusan dana ini mestilah mengadakan satu sistem yang rapi, yang dapat mengawasi, mengesan dan mengikuti perkembangan pelajar yang terbabit sehinggalah mereka mendapat pekerjaan atau menceburkan diri di bidang-bidang yang lain agar kemelut memungut hutang atau pinjaman tidak lagi menjadi satu masalah seperti yang banyak dialami oleh agensi-agensi kerajaan yang lain, seperti MARA umpamanya.

Juga telah tiba masanya pihak Kementerian Pendidikan mengkaji sekiranya boleh Jabatan Penuntut Malaysia atau Malaysia Student Department, dengan izin, yang berada di luar negeri diselaraskan dalam bentuk bersepadu. Ini kerana terdapat beberapa agensi telah meletakkan pegawai dan kakitangan yang bertugas di luar negeri untuk mengawal selia penuntut-penuntut tajaan mereka, seperti MARA, PETRONAS, JPA dan sebagainya.

Sekiranya terdapat hanya satu jabatan dan pegawai yang menjaga pelajar-pelajar kita di luar negeri, ia akan mengurangkan perbelanjaan yang ditanggung oleh jabatan kerajaan dan agensi yang berkenaan. Terdapat juga bilangan pegawai-pegawai yang ditempatkan di luar negeri mengatasi bilangan pelajar yang ada. Dengan cadangan ini bukan sahaja dapat menyelaraskan pentadbiran pengurusan penuntut-penuntut kita di luar negeri, malah juga dapat memberikan manfaat yang lain seperti meletakkan beberapa pegawai kaunseling dan dakwah.

Tuan Yang di-Pertua, dengan isu pendidikan dan latihan ini juga, saya juga berasa terpanggil untuk menyarankan agar agihan peruntukan sebanyak RM10 bilion yang diperuntukkan bagi keperluan sekolah, program komputer dalam pendidikan dan membiayai institusi pengajian tinggi dapat diuruskan dengan lebih teratur.

Saya ingin lebih menumpukan kepada sekolah-sekolah yang berada di kawasan luar bandar. Kita menyedari bahawa masih terdapat sekolah-sekolah yang terletak di kawasan pedalaman atau di desa-desa terpencil yang keadaannya masih kurang sempurna terutamanya dari segi kelengkapan peralatan sekolah, juga kemudahan-kemudahan asas demi keselesaan murid-murid yang belajar. Oleh itu, biarlah peruntukan yang telah diwujudkan benar-benar dapat dinikmati bersama oleh sekolah-sekolah yang ada di kawasan luar bandar.

Tuan Yang di-Pertua, dalam soal pendidikan ini juga kita dapati bahawa dalam Belanjawan 1997 ini, golongan pensyarah-pensyarah asing di pusat pengajian tinggi negara kita telah mendapat satu insentif yang menarik di mana mereka dikecualikan cukai 50% daripada pendapatan mereka. Langkah tersebut adalah wajar kerana negara kita memang kekurangan tenaga pengajar di bidang-bidang tertentu.

Namun, saya berpendapat bahawa tenaga-tenaga pengajar atau pensyarah tempatan di bidang yang sama adalah wajar juga diberikan pengecualian cukai yang serupa. Ini sekurang-kurangnya dapat menyekat

penghijrahan tenaga pengajar tempatan dari universiti-universiti beralih ke sektor lain yang menguntungkan mereka. Ia juga dapat dijadikan sebagai satu dorongan dan rangsangan, minat kepada generasi muda untuk menceburi profesion yang memang kita kekurangan tenaga pengajarnya.

Saya juga mencadangkan dalam Dewan ini, telah tiba masanya beberapa cerdik pandai anak tempatan yang berada di dalam sektor swasta dan sektor awam digalakkan untuk memberikan syarahan, malah sebagai tenaga pengajar sambilan di pusat-pusat pengajian tinggi. Jika boleh, sampai ke peringkat bekas anggota kabinet juga memberikan syarahan pendidikan dan diberikan galakan untuk menjadi tenaga pengajar. Saya penuh percaya dengan pengalaman semula jadi tokoh-tokoh korporat swasta dan sektor awam akan memberikan pendedahan yang bermakna kepada penuntut-penuntut.

Tuan Yang di-Pertua, antara keperluan seorang manusia itu ialah tempat berlindung yang dapat mengelakkan dia daripada panas dan hujan atau dalam erti kata yang mudah, rakyat memerlukan rumah dan sudah menjadi lumrah alam bahawa tidak semua orang boleh mendapatkan sesuatu yang di luar kemampuannya. Maka, begitulah juga, tidak semua rakyat di negara ini mampu memiliki rumah yang harganya di luar kemampuan mereka. Bagi rakyat yang berpendapatan rendah, satu-satunya rumah yang boleh mereka miliki adalah rumah kos rendah, namun hajat mereka ada juga yang tidak tercapai apabila penawaran rumah kos rendah terlalu sedikit berbanding dengan permintaannya. Tambahan pula, setengah pemaju-pemaju perumahan lebih ghairah untuk membina rumah-rumah kos mewah demi mengaut keuntungan yang lebih

lumayan. Pemaju-pemaju terbabit seolah-olah telah melupakan tanggungjawab sosial mereka terhadap negara dan masih mahu berdolak dalik dengan seruan kerajaan untuk membina lebih banyak rumah-rumah kos rendah dan sederhana. Oleh itu, tindakan tegas harus diambil terhadap pemaju-pemaju perumahan yang gagal menyediakan rumah kos rendah dalam setiap projek mereka sebagaimana yang disyaratkan.

Tuan Yang di-Pertua, saya memberi sokongan kepada pengumuman Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri bahawa kerajaan telah bersedia menimbangkan untuk meluluskan kenaikan kos harga rumah murah daripada RM25,000 kepada RM35,000 dan juga bersetuju kepada cadangan kerajaan untuk membeli rumah-rumah murah yang dibina oleh swasta untuk disewakan sebelum dijual kepada rakyat. Dengan harga baru ini sudah pasti di samping penambahan bilik daripada dua kepada tiga juga saya menggesa Jabatan Perumahan Negara bukan sahaja memastikan rumah-rumah murah setingkat atau dua tingkat mempunyai dua bilik tandas tetapi juga telah tiba masanya rumah-rumah pangsa harga murah mengandungi dua bilik tandas. Ini disebabkan sebilangan besar rumah-rumah pangsa yang dibina oleh kerajaan tempatan atau pemaju perumahan hanya membuat satu tandas yang menyebabkan menimbulkan kesulitan kepada penghuni dan jika boleh amalan menyatukan tandas dan bilik mandi melalui satu pintu diubah supaya berasingan.

Tuan Yang di-Pertua

Tuan Yang di-Pertua: Banyak lagi?

Puan Faridah binti Abu Hassan: Sedikit lagi.

Tuan Yang di-Pertua: 10 minit sahaja, masa terhad.

Puan Faridah binti Abu Hassan: Saya ingin menambah sedikit berkenaan dengan soal kemiskinan. Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan kemiskinan yang telah dialami oleh beberapa golongan rakyat dalam negara kita, terpaksa dipendekkan sebentar, Tuan Yang di-Pertua. Sebenarnya kita dari segi melihat publisiti yang terdapat di dalam akhbar dan media elektronik, saya sendiri tidak faham apakah istilah membasmi kemiskinan itu. Sama ada dengan menukar rumah yang hampir roboh kepada rumah yang baik sedikit itu telah dianggap telah membasmi kemiskinan dan jika telah membuat perusahaan kampung, kerajaan telah memberi peruntukan kewangan dan kelengkapan itu sebagai tanda membasmi kemiskinan.

Pada hemat saya, ada yang sesuai jika kita berikan bantuan rumah baru kepadanya tetapi ada juga mereka yang tidak tepat diberikan bantuan membina rumah baru kerana dia akan terus dibelenggu kemiskinan. Jika kita tidak melihat dari sudut pendapatannya, maksud saya baiklah kita beri dia rumah tetapi penghuni itu tidak memiliki bukan sahaja hak milik tanah yang didudukinya tetapi juga mata pencarian, akhirnya kita seolah-oleh memberi hiasan sahaja membasmi kemiskinan.

Sekiranya dia masih kuat atau mempunyai anak yang muda apalah salahnya jika kita pindahkan mereka terus ke rancangan-rancangan tanah dan juga dipindahkan dalam konsep kampung berkelompok yang sesuai dan disusuli dengan program pembangunan mata pencarian hidup mereka.

Saya kira Tuan Yang di-Pertua, banyak lagi saya hendak sentuh di sini, tetapi oleh kerana masa tidak mengizinkan, dengan segala hujah-hujah saya berdasarkan hujah yang telah saya bentangkan tadi, saya dengan ini menyokong Rang Undang-undang Belanjawan 1997. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Puan Hajah Mastika Junaidah.

5.08 ptg.

Puan Hajah Mastika Junaidah binti Husin: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua kerana saya diberi peluang untuk turut serta dalam perbahasan Belanjawan 1997. Pertamanya.....

Tuan Yang di-Pertua: 10 minit sahaja ya.

Puan Hajah Mastika Junaidah binti Husin: Insya-Allah, saya cuba, Tuan Yang di-Pertua.

Pertamanya saya mengambil kesempatan ini merakamkan ucapan tahniah kepada Yang Amat Berhormat Dato' Seri Anwar bin Ibrahim, Menteri Kewangan kerana berjaya merangka Belanjawan Negara yang amat memberansangkan. Kita bersyukur kepada Allah Subhanahu Wataala kerana kita mempunyai sebuah Kementerian Kewangan yang sentiasa menunjukkan prestasi yang amat mengkagumkan dengan pencapaian-pencapaian ekonomi yang membanggakan sejak beberapa tahun kebelakangan ini.

Tuan Yang di-Pertua, Anggaran Belanjawan adalah alat di dalam sesebuah pentadbiran bagi membolehkan pengalaman lalu digunakan,

perancangan akan datang difikirkan dan dirangka lebih awal bagi menzahirkan cita-cita serta mengukur kemampuan yang ada bagi mencapai cita-cita tersebut. Perancang yang bijaksana akan menggunakan sepenuhnya sumber-sumber yang ada disalurkan dalam peluang-peluang yang wujud sambil menampung mana-mana kelemahan menjangka kemungkinan yang akan berlaku dan dengan kecekapan serta keredaan Allah akan membuah hasil yang baik.

Hasil cuma akan dapat dicapai bila perancangan dapat direalisasikan oleh pelaksana. Maka, perlulah kita akui hakikat bahawa kerancakan ekonomi, kemantapan pembangunan dan kesemarakkan dunia korporat adalah hasil gandingan kepimpinan yang dinamis dan kesungguhan ejen pelaksana dan kesetiaan rakyat. Oleh itu, sambil mengucapkan terima kasih kepada semua pegawai kerajaan sebagai pelaksana, sekali lagi saya ingin menyeru semua rakan-rakan daripada sektor awam agar terus bertekad dan berjuang dengan prinsip perkhidmatan 'Bersih, Cekap dan Amanah'. Kualiti adalah landasan produktiviti. Kecemerlangan hendaklah dijadikan matlamat bersama.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong dasar-dasar yang ditekankan oleh Yang Berhormat Menteri iaitu meningkatkan produktiviti, menambah eksport, mengurangkan import, menambah bekalan makanan untuk mengatasi tekanan harga barangan. Pembangunan sosial berteraskan institusi keluarga dan keluhuran insan serta dasar memerangi pencemaran dan menanam budaya cinta alam. Saya amat kagum dengan pandangan jauh kerajaan yang memberi ruang dan insentif yang besar kepada industri berteknologi tinggi dan penggalakkan kepada multimedia. Dengan wujudnya koridor raya multimedia (MSC), Perbadanan Pembangunan Multimedia (MDC), Bandaraya Teknologi Maklumat (IT City), kita dapat membayangkan betapa canggihnya keadaan dan kehidupan masa depan rakyat negara kita. Saya kira kerajaan telah membuat keputusan yang bijak dengan memperuntukkan RM721.4 juta untuk pelan tindakan pembangunan teknologi dan penyelidikan.

Kita berharap dengan keberanian dan kemampuan kita menguasai teknologi terkini dan dengan kesedaran dan keinsafan kita untuk terus menguatkan akar umbi budaya dan pegangan agama yang kukuh kita akan dapat membina sebuah bangsa yang maju, bermaruah dan disegani di abad ke-21 nanti.

Tuan Yang di-Pertua, sebahagian besar daripada peruntukan yang kita bahaskan di dalam Belanjawan ini adalah peruntukan mengurus dan sebahagian besar daripada peruntukan itu adalah sebagai bayaran gaji kakitangan awam. Saya ingin mengambil kesempatan ini untuk mengalu-alukan perlantikan Yang Berbahagia Dato' Halim, bekas Setiausaha Kementerian Luar Negeri yang telah dilantik sebagai Ketua Setiausaha Negara yang baru.

Kita berharap dengan pengalaman beliau yang luas di dalam dan di luar negara, KSN kita yang baru ini akan dapat membawa pembaharuan yang dapat menyuntik semangat baru kepada pegawai-pegawai kita untuk menampilkan perkhidmatan awam yang cemerlang.

Tuan Yang di-Pertua, dalam perbahasan yang lalu saya telah menghuraikan pandangan saya mengenai satu halangan yang dihadapi oleh perkhidmatan awam kita iaitu tekanan hidup dan kedudukan pegawai kerajaan dalam susun lapis masyarakat. Hari ini satu lagi halangan kepada kakitangan awam untuk terus cemerlang adalah budaya rasuah.

Untuk meringkaskan masa, saya ingin membacakan kajian oleh Transparency International. Keadaan rasuah di Malaysia telah menunjukkan tanda-tanda parah. Kita berada di tangga 26 daripada 54 negara yang dikenal

pasti berlaku rasuah. Amalan rasuah dilaporkan di negara kita mencatatkan peningkatan 3.2% sejak tahun 1976.

Daripada Laporan BPR sehingga Jun 1996, 186 orang telah ditahan bersabit dengan kesalahan rasuah, 96 orang iaitu 51.6% adalah orang awam dan 89 iaitu 47.8% adalah kakitangan awam dan seorang ahli politik. 5.4% daripada kakitangan yang ditahan adalah pihak pengurusan dan profesional dan selebihnya daripada kumpulan sokongan iaitu 94.6%.

Daripada angka tadi jelas kepada kita bahawa tuduhan rasuah dalam kerajaan tidak boleh dipandang remeh. Kita berharap cadangan kerajaan untuk memperkemas dan menyelaraskan undang-undang yang ada dapat disegerakan. Kita mahu mewujudkan imej negara yang bersih dan dihormati. Sebagai negara yang mempunyai agama Islam sebagai agama rasmi, maka penerapan nilai-nilai Islam yang universal perlu bagi mencerminkan imej negara Islam yang bersih daripada rasuah.

Sekaligus saya ingin mencadangkan kepada Jabatan Perdana Menteri agar usaha-usaha dakwah dipertingkatkan. Kita mahu semua lapisan rakyat, terutama anak-anak di peringkat rebung lagi diberi didikan asas agama yang kukuh agar menjadi benteng kepada godaan naluri dan cabaran nafsu yang tidak terkawal.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang kedua yang ingin saya sebutkan di Dewan yang mulia ini adalah sikap rakyat dalam menyokong dasar belanjawan yang dibentangkan. Dua isu penting yang disebut oleh Yang Berhormat

Menteri adalah mengurangkan import, menambahkan eksport dan meningkatkan penabungan di kalangan rakyat.

Tuan Yang di-Pertua, saya agak kesal dengan pemikiran kebanyakan elit negara kita yang menjadi ikutan masyarakat di mana kita tidak ada rasa patriotisme yang tinggi walaupun kita telah merdeka, pemikiran kita masih terjajah. Kita menghargai dan mengagungkan barang import. Lihat sahaja anak-anak dan generasi muda kita, pakaian mereka dari barangan berjenama import. Begitu juga kaum wanita, dari kain baju, kasut, beg tangan, perabot, pinggan mangkuk, pendek kata semua berjenama dari luar negara. Pemikiran kita sebenarnya masih terjajah. Kita sanggup membelanjakan wang yang lebih untuk mendapatkan barangan berjenama. Dalam masa yang sama, sikap itu tidak membantu industri tempatan berkembang.

Saya berpendapat, kempen perlu dijalankan dari masa ke semasa agar jatidiri dan juga pengiktirafan kita dengan barangan tempatan akan bertapak di hati setiap rakyat Malaysia. Di sini saya sekali lagi ingin menyuarakan rasa kesal kepada Kementerian Penerangan kerana sebahagian daripada tanggungjawab untuk melepaskan belenggu penjajahan daripada terus menguasai pemikiran rakyat, melahirkan rakyat yang bersemangat juang, membentuk pemikiran rakyat harus dipelopori oleh pihak penyiaran negara, media massa, media cetak bersama-sama dengan Kementerian Pendidikan dan juga Kementerian Belia dan Sukan serta Biro Tatanegara haruslah menangani soal ini secara global.

Tuan Yang di-Pertua, isu yang kedua yang perlu diberi perhatian ialah sikap menabung di kalangan rakyat. Saya amat menyokong seruan gagasan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri mengenai sikap menabung di kalangan rakyat. Pada masa ini kita dapati kebanyakan daripada ahli masyarakat kita tidak meletakkan usaha menabung untuk keluarga atau untuk pelajaran anak-anak sebagai keutamaan keluarga.

Ada keluarga yang mampu membeli televisyen, peti sejuk, dapur gas, kadang-kadang mempunyai kenderaan, kereta dan sebagainya, tetapi apabila anak mendapat peluang melanjutkan pelajaran, terpaksa meminta bantuan wakil rakyat dan mana-mana pihak untuk bayaran masuk ke universiti. Semasa anak-anak menuntut, mereka tidak diberi pocket money yang cukup, dengan izin. Saya amat kasihan melihat anak-anak kita di pusat-pusat pengajian tinggi.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa perkara ini telah diperkatakan beberapa kali oleh Ahli-ahli Yang Berhormat kita. Memang benar keadaan anak-anak kita yang sedang menuntut di institusi-institusi pengajian tinggi kebanyakan daripada mereka tidak mempunyai wang yang cukup untuk menyara hidup mereka. Mereka adalah generasi pewaris dan pemimpin pada masa akan datang, tetapi kehidupan mereka dengan keadaan tekanan inflasi pada hari ini amat menyedihkan. Saya kira kerajaan, pihak yang berkenaan dan semua pihak harus memikirkan soal ini secara serius.

Saya mencadangkan kepada Kementerian Pendidikan agar memperkuat institusi PIBG, kempen menabung yang dilancarkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri hendaklah diberi perhatian dan program

perlu disusun oleh kementerian supaya ibu bapa menggalakkan anak-anak menabung.

Tuan Yang di-Pertua, sektor pertanian adalah sektor tradisional. Pengeluaran pertanian adalah sumber asas keperluan negara. Tanpa adanya pengeluaran makanan, sektor lain tidak akan dapat berkembang kerana manusia adalah faktor utama pengeluaran. Manusia perlukan makanan. Namun, di mana-mana pun di dunia ini, mereka yang berada di sektor pertanian adalah terdiri daripada mereka yang miskin. Kalau tidak miskin pun, mereka tidak kaya.

Satu perkara lagi yang sering kita lupa, pertanian berkait rapat dengan sains dan terikat dengan faktor-faktor sosial. Dengan keadaan yang tradisional, pada hal memerlukan pengetahuan sains yang tinggi, dengan belenggu faktor-faktor sosial yang sering menghalang pembangunan, maka sektor pertanian seperti tidak dapat menonjolkan diri.

Sungguhpun di negara ini kita mempunyai banyak jabatan dan agensi kerajaan, namun mereka seolah-olah terbelenggu dengan keadaan dan kemelut sosial di luar bandar dan tidak berupaya menerajui pembangunan. Kadang-kadang mereka ini iaitu kakitangan agensi kita dibawa arus masalah yang tidak kunjung padam. Saya berpendapat agensi di bawah Kementerian Pertanian perlu disusun semula agar fokus kementerian ke arah meningkatkan pengeluaran makanan dan keperluan negara diberi keutamaan.

Kementerian Pertanian perlu ada garis pemisah dengan Kementerian Luar Bandar agar tugas kedua-dua kementerian tidak bercampur-aduk dan

bertindih. Saya juga berpendapat pengeluaran makanan pula harus diusahakan secara komersial. Malangnya di negara kita belum ada lagi usaha-usaha bertani secara besar-besaran, diuruskan secara korporat. Saya berpendapat pembangunan pertanian perlu perancangan semula. Kita perlu menyusun semula sistem pembangunan pertanian di mana perlu ada pengusaha-pengusaha yang sanggup mengeluarkan modal bersama-sama dengan penduduk tempatan untuk memaju dan mengkomersialkan usaha-usaha secara teknologi baru.

Satu perkara lagi yang ingin saya sebut di sini ialah mengenai subsidi baja padi.

Tuan Yang di-Pertua: Saya ingat sudahlah. Sudah ramai orang bercakap mengenai subsidi ini. Perlu bercakap lagikah?

Puan Hajah Mastika Junaidah binti Husin: Cuma satu perkara yang ingin saya maklumkan dalam Dewan ini ialah nasib petani-petani kita iaitu eksploitasi yang berlaku kepada petani-petani kita. Saya rasa kementerian harus mengambil peranan di mana di dalam usaha-usaha penanaman padi ini ada pihak yang mengeksploitasikan petani-petani dengan menggunakan rakan-rakan mereka sendiri yang mana rakan-rakan mereka yang terdiri dari broker-broker mesin dan juga broker-broker lori pengangkutan. Saya difahamkan pihak kilang sanggup memberikan mereka ini sebanyak RM30 sehingga RM60 satu tan untuk menentukan supaya pengusaha-pengusaha ini membawa hasil-hasil tuaian petani ke tempat-tempat mereka, pada hal bayaran yang mereka dapat daripada hasil pengeluaran mereka, timbangan yang digunakan, saya merasa ragu. Adakah pihak kilang sanggup mengeluarkan belanja yang begitu tinggi kepada broker-broker ataupun kepada pihak-pihak pengangkutan ini dengan mengeluarkan kos daripada pihak kilang?

Saya percaya kos ini dikeluarkan oleh petani-petani tanpa disedari oleh petani-petani. Saya berterima kasih kepada Tuan Yang di-Pertua kerana mengizinkan saya menyebutkan perkara ini di Dewan. Sekurang-kurangnya

kita semua dapat berfikir dan satu usaha dapat dilakukan supaya petani-petani ini dapat terbela.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin juga menyentuh mengenai kemalangan jalan raya.

Tuan Yang di-Pertua: Saya ingat sudah habis dah? [*Ketawa*]

Puan Hajah Mastika Junaidah binti Husin: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin hendak mencadangkan supaya dipertingkatkan jalan kereta api dan juga jalan-jalan yang menggunakan laut supaya kenderaan berat pada masa akan datang tidak lagi menggunakan jalan raya sebanyak mungkin sebagaimana yang ada sekarang. Saya juga ingin mencadangkan kepada pihak Kementerian Pengangkutan supaya driver lori dan juga bas bukan sahaja mereka ini mempunyai lesen memandu dibenarkan untuk memandu tetapi tugas mereka haruslah dianggap sebagai satu tugas profesional yang memerlukan sijil dan mereka ini perlu hadir kursus yang tertentu kerana tugas mereka adalah tugas yang selalunya dengan kelalaian yang berlaku akan menyebabkan kehilangan nyawa sebagaimana yang banyak berlaku di negara kita sekarang ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya kira mungkin masa telah pun cukup, walau pun banyak perkara lagi yang saya ingin sebutkan. Walau bagaimanapun, saya mengucapkan terima kasih kepada Tuan Yang di-Pertua yang telah memberi peluang kepada saya untuk membahaskan Anggaran Belanjawan 1997 dan kita berdoa kepada Allah S.W.T. supaya apa yang dirancang dalam Belanjawan ini dapat dilaksanakan dengan sebaik-baiknya. Dengan ini, saya turut menyokong. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih. Diminta pihak Jabatan Perdana Menteri menjawab.

4.22 ptg.

Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri [Dato' Haji Muhammad bin Abdullah]: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian di dalam perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan 1997 ini.

Seramai 13 orang telah menyentuh berkaitan dengan Jabatan Perdana Menteri. Ahli-ahli Yang Berhormat berikut ialah Yang Berhormat Datuk Haji Ibrahim bin Ali, Yang Berhormat Puan Hajah Zaleha binti Hussin, Yang Berhormat Tuan M.G. Pandithan, Yang Berhormat Tuan Haji Hassan bin Ali, Yang Berhormat Datuk Rahim bin Baba, Yang Berhormat Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail, Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin, Yang Berhormat Tuan Haji Bakri bin Haji Ali Mahamad, Yang Berhormat Puan Sri Sarasa Pasamanickam, Yang Berhormat Puan Hajah Selemiah binti Hashim, Yang Berhormat Puan Kamilia binti Ibrahim, Yang Berhormat Puan Faridah binti Abu Hassan dan Yang Berhormat Puan Hajah Mastika Junaidah binti Husin. Jabatan Perdana Menteri menghargai pandangan, teguran dan cadangan Ahli-ahli Yang Berhormat.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Datuk Haji Ibrahim bin Ali telah membangkitkan beberapa perkara yang menyentuh bidang kuasa Badan Pencegah Rasuah (BPR), di antaranya ialah meminta badan tersebut

menyatakan kedudukan hasil siasatan terhadap Ketua Eksekutif Perbadanan Kemajuan Iktisad Negeri Kelantan, sekiranya yang dikatakan menyalahguna kuasa.

Mengenai kedudukan hasil siasatan anak-anak Syarikat PKINK yang dikatakan mengalami kerugian dan kedudukan hasil siasatan terhadap Yang di-Pertua Majlis Perbandaran Kota Bharu yang dikatakan menerima rasuah sebanyak RM100,000 daripada Mydin Store untuk mengeluarkan sijil perakuan kelayakan dan premis pasaraya. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pihak BPR masih lagi menjalankan siasatan tersebut terhadap perkara yang dibangkitkan itu.

Sementara itu Yang Berhormat Tuan Haji Hassan bin Ali meminta jawatan-jawatan kosong yang terdapat di badan tersebut segera diisi selaras dengan beban tugas BPR. Daripada 606 pegawai dalam perkhidmatan BPR, 518 jawatan telah diisi dan masih terdapat 88 jawatan iaitu 14.5% yang masih belum diisi. Kekosongan tersebut akan diisi dari semasa ke semasa.

Yang Berhormat Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail pula ingin tahu bagaimana BPR mengesan kegiatan rasuah yang dilakukan oleh syarikat asing dan statistik tangkapan. Usaha-usaha mengesan gejala rasuah dibuat berdasarkan maklumat yang diterima oleh BPR. Setakat ini tidak ada tangkapan dibuat oleh BPR terhadap syarikat asing yang terlibat dengan gejala rasuah di negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Tuan M.G. Pandithan telah menyentuh mengenai badan kehakiman di negara ini terutama di kalangan

Majistret yang kurang berpengalaman mengendalikan kes-kes yang akhirnya keadilan tidak dapat ditegakkan.

Tuan Yang di-Pertua, seseorang yang ingin menjawat jawatan sebagai Majistret mestilah mempunyai kelayakan profesional yang diiktiraf. Dalam bidang kehakiman mereka adalah dianggap sebagai seorang pegawai yang layak untuk mengendalikan urusan perbicaraan di Mahkamah Majistret dan seterusnya menjatuhkan hukuman yang diperuntukkan oleh undang-undang.

Pada amnya, semua keputusan dari Mahkamah Majistret boleh dirayu ke Mahkamah Tinggi. Ini adalah untuk menjamin bahawa sesuatu kes itu telah dikendali dan diputuskan secara adil dan saksama serta selaras dengan peruntukan undang-undang.

Sementara itu Yang Berhormat Tuan Haji Hassan bin Ali telah meminta supaya hukuman sehari atau denda RM4,000 ke atas pesalah tertentu disemak semula. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat dan Dewan yang mulia ini, sama ada hukuman penjara sehari dan denda RM4,000 setimpal dengan kesalahan yang telah dilakukan bergantung kepada hal keadaan kes dan latar belakang pesalah.

Setakat ini tidak ada undang-undang yang memperuntukkan hukuman penjara sehari sahaja. Apa yang lazim diperuntukkan dalam undang-undang ialah hukuman penjara bagi satu tempoh tertentu yang merupakan tempoh maksimum. Apa yang berlaku ialah mahkamah kadangkala mengenakan hukuman pemenjaraan sehari setelah melihat kepada hal keadaan kes ataupun latar belakang pesalah. Walaupun merupakan satu konsep yang teknikal,

hukuman ini masih berkesan kerana pengenaannya ada menunjukkan satu rekod jenayah bagi pesalah berkenaan.

Di samping itu, bidang kuasa menyemak di Malaysia diperuntukkan secara khusus hanya kepada Hakim Mahkamah Tinggi bagi kes-kes jenayah sepertimana yang termaktub dalam Akta Mahkamah-mahkamah Kehakiman 1964.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Puan Hajah Zaleha binti Hussin, Yang Berhormat Puan Kamilia dan Yang Berhormat Puan Hajah Mastika Junaidah telah meminta Bahagian Hal Ehwal Islam (BAHEIS) menggariskan langkah-langkah yang diambil dalam usaha kerajaan membanteras penyelewengan akidah generasi Islam dan lain-lain penyakit sosial.

Langkah-langkah yang telah, sedang dan akan diambil oleh kerajaan adalah terkandung dalam Rancangan Lima Tahun BAHEIS yang bermula tahun 1995 hingga 1999. Di antara langkah-langkah tersebut ialah:

- (i) mengadakan tindakan bersepadu di antara BAHEIS dengan Jabatan Agama Islam negeri-negeri terutama dalam kerja-kerja penyiasatan dan penganalisan satu-satu ajaran;
- (ii) mempercepatkan keputusan kajian terhadap satu-satu ajaran bagi maksud membuat keputusan hukum atau fatwa di peringkat negeri dan pusat;

- (iii) mempergiatkan langkah-langkah memberi kaunseling kepada mereka yang terlibat dengan ajaran sesat serta kerjasama di antara BAHEIS dengan JAIS;
- (iv) membawa mereka yang terlibat dengan ajaran sesat ke muka pengadilan sekiranya semua langkah-langkah di atas gagal; dan
- (v) mendirikan pusat pemurnian akidah yang dijangka akan beroperasi akhir tahun 1997 di Jelevu, Negeri Sembilan bagi memulihkan akidah mereka yang terlibat.

Mengenai pandangan Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin mengenai kekurangan masjid di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur dan justeru itu tidak dapat menampung bilangan jemaah bersembahyang Jumaat, suka saya menyatakan di Dewan yang mulia ini bahawa kerajaan memang sedar masjid di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur dipenuhi oleh orang-orang Islam terutamanya pada waktu sembahyang Jumaat dan upacara agama. Untuk mengatasinya, kerajaan memperuntukkan pembinaan masjid-masjid baru dari semasa ke semasa dalam Rancangan Malaysia Yang Ketujuh, beberapa masjid lagi akan dibina di Wilayah Persekutuan.

Di samping itu, kerajaan juga akan mempertimbangkan permohonan daripada masyarakat setempat untuk menjadikan surau-sarau tempat bersembahyang Jumaat.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin juga meminta pihak Dewan Bandaraya Kuala Lumpur (DBKL) segera memperbaiki jalan-jalan yang berlubang-lubang yang terdapat di Kuala Lumpur. DBKL sentiasa mengambil langkah untuk memastikan kerja-kerja menurap atau menampal jalan yang berlubang di Kuala Lumpur ditahap minimum. DBKL sehingga hari ini telah membelanjakan sebanyak RM40 juta untuk kerja-kerja menyelenggara jalan-jalan termasuk juga kos penurapan jalan.

Dari segi keselamatan pengguna jalan raya pula, DBKL sentiasa memberi perhatian ke atas langkah-langkah keselamatan. Apabila berlaku kejadian jalan berlubang DBKL biasanya mengambil tindakan segera sebaik sahaja menerima laporan ataupun pihak DBKL mendapati terdapat jalan-jalan yang perlu diselenggara segera.

Yang Berhormat Puan Hajah Selemiah binti Hashim memohon kerajaan memberikan biasiswa kepada pelajar-pelajar miskin yang berjaya memasuki institusi pengajian tinggi. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat dasar tajaan biasiswa sekarang ini ialah berasaskan kepada kecemerlangan akademik serta bidang praktikal yang diperlukan oleh sektor awam seperti perubatan, farmasi, pergigian dan lain-lain bidang sains dan teknologi. Ini bermakna aspek pendapatan tidak menjadi kriteria utama walaupun diambil kira di dalam memberikan pertimbangan.

Bagi bidang-bidang lain, pelajar akan diberi tajaan dalam bentuk pinjaman pelajaran. Peminjam pinjaman pelajaran ini tidak dikenakan

bayaran faedah, malahan akan diberi potongan tertentu daripada jumlah pinjaman dengan syarat lulus dengan cemerlang.

Setakat ini Jabatan Perkhidmatan Awam tidak bercadang menghapuskan bayaran balik pinjaman sekalipun kepada pelajar-pelajar miskin, kerana mereka berkemampuan untuk membayar balik sebahagian kecil jumlah pinjaman tersebut, setelah bekerja jumlah bayaran balik ini akan dimasukkan ke dalam tabung pusingan pinjaman pelajaran untuk menaja pelajar-pelajar lain.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Tuan Haji Hassan bin Ali, Yang Berhormat Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail, Yang Berhormat Puan Sri Sarasa Pasamanickam telah menyentuh beberapa perkara berhubung dengan Jabatan Parlimen Malaysia, di antaranya mengenai tandas yang kurang selesa, lantai yang telah hilang warnanya, cat yang telah pudar, blok menara yang berlumut, ceiling dalam Dewan Negara yang bocor dan kerja-kerja pembaikan dibuat tidak terancang.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, kerja-kerja pembaikan untuk meningkatkan keselesaan tandas di Parlimen sedang dilaksanakan dan giat dijalankan termasuk membaiki kantin dan juga insya-Allah perpustakaan akan dibaiki pada tahun hadapan. Di samping itu kerja-kerja waterproofing juga sedang dijalankan dan dijangka siap pada bulan Februari, 1997. Cadangan bagi mengadakan laluan teduh dari bangunan Parlimen ke tempat letak kereta awam juga akan dibina dan akan diambil perhatian. Biasanya kita membuat ubah suai bangunan kerajaan mengikut kewangan yang kita dapat tanpa mengira masa atau bulan-bulan yang tertentu di dalam tahun-tahun berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga hendak menjawab pandangan daripada Yang Berhormat Puan Kamilia binti Ibrahim mengenai kes-kes rasuah yang mengatakan pegawai pendakwa kurang berpengalaman. Pegawai pendakwa pada hakikatnya.....

Datuk Haji Hashim bin Safin: Tuan Yang di-Pertua, boleh minta penjelasan? Terlanjur sedikit, tetapi kembali kepada soal kemudahan Parlimen, boleh ya?

Dato' Haji Muhamad bin Abdullah: Boleh.

Datuk Haji Hashim bin Safin: Saya perhati Tuan Yang di-Pertua, semasa Ahli-ahli Yang Berhormat berdiri susah hendak sebut nama. Jadi, apakah tidak termasuk kemudahan untuk melengkapkan satu sistem di hadapan Tuan Yang di-Pertua itu, bila sesiapa berdiri, nyala lampu, nampak nama dan terus boleh baca nama daripada petunjuk iaitu untuk kemudahan Tuan Yang di-Pertua - ini dalam kemudahan Parlimen.

Dato' Haji Muhamad bin Abdullah: Itu adalah satu cadangan yang baik, Tuan Yang di-Pertua, kalau kita mampu kita boleh laksanakan.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai kes-kes rasuah pegawai pendakwa kurang berpengalaman. Pada hakikatnya kita mengemukakan pegawai-pegawai pendakwa yang berpengalaman dan setiap pegawai-pegawai pendakwa itu apabila hendak mendakwa sesuatu kes mestilah dia tahu prosedur-prosedur tertentu supaya mereka boleh membuat pendakwaan.

Yang kedua, apa sahaja kes yang hendak didakwa dikemukakan kepada Peguam Negara ataupun kepada Penasihat Undang-undang Negeri, jadi pihak

Peguan Negara dan Penasihat Undang-undang Negeri akan memberi keputusan sama ada kes itu boleh didakwa ataupun tidak. Hakikatnya walau bagaimanapun, keadaan pendakwa itu memanglah mempunyai pengalaman dan juga akan ditentukan dari masa ke semasa, sama ada kes-kes yang dikemukakan oleh mereka boleh dijalankan.

Begitu juga bagi mengatasi masalah sosial memanglah kita sedar dan memanglah menjadi tanggungjawab kita semua bukan sahaja dibebankan kepada BAHEIS, tetapi tanggungjawab untuk mengatasi masalah sosial adalah tanggungjawab bersama - tidak ada siapa yang boleh dikecualikan, terutama sekali ialah ibu bapa kerana ibu bapalah yang bertanggungjawab paling besar kepada anak mereka, janganlah kita pandai “membuat anak” tetapi tidak pandai menjaga anak sendiri. *[Ketawa]*

Tuan Yang di-Pertua, yang lainnya ialah mengenai dengan masalah multi-media atau masalah Internet dan sebagainya. Saya setuju kita gunakan Internet ialah bertujuan untuk mengetahui apakah tuduhan-tuduhan negara lain yang buat kepada Malaysia. Apakah kita mahu pilih supaya kita mendiamkan diri, sedangkan orang-orang lain, musuh-musuh kerajaan akan membuat tuduhan kepada kita ataupun kita mahu menjawab apa-apa tuduhan yang mereka buat? Kerajaan memilih supaya kita menggunakan Internet dengan sebaik mungkin. Untuk menjawab tuduhan-tuduhan yang dibuat oleh mereka supaya mereka tahu apa yang kita buat, inilah di antara langkah yang lebih baik.

Tuan Yang di-Pertua, penuntut-penuntut yang diberi biasiswa memang kita beri, tetapi ada kata yang tidak cukup untuk makan dan sebagainya. Ini

adalah mungkin secara kebetulan. Kalau perkara ini berlaku memanglah sepatutnya tidak berlaku. Tetapi kita mengharapkan juga supaya pihak penuntut-penuntut yang mendapat biasiswa gunakanlah wang mereka itu dengan sepatutnya, janganlah kadangkala digunakan perkara yang bukan-bukan, minat untuk membeli motosikal yang besar dan sebagainya, ini juga akan mengendalakan mereka untuk belajar kerana tidak mampu yang sepatutnya. Yang sepatutnya ialah gunakanlah wang itu dengan sebaik mungkin supaya mereka dapat menamatkan pelajaran mereka dengan sebaik mungkin.

Mengenai orang yang miskin tetapi anaknya tidak diberi biasiswa. Kita mesti ingat bahawa hak biasiswa adalah kepada individu yang berkenaan. Kalaupun begitu orang yang mendapat pendapatan rendah sedangkan anak mereka cemerlang dalam pendidikan atau pelajaran, mereka berhak memohon biasiswa. PM sendiri pernah menyatakan dalam bukunya bahawa siapa sahaja anak-anak yang layak, cemerlang dan mendapat keputusan yang baik, mereka berhak mendapat biasiswa - ini tidak boleh dipersoalkan siapa bapanya, kerana itu adalah hak mereka. Jadi, kita beri pertimbangan yang seadil-adilnya kepada pelajar bukannya kita memberi pertimbangan kepada orang yang bukan pelajar. Oleh itu, kita akan sentiasa memberi pertimbangan supaya biasiswa ini diberikan kepada siapa yang berhak mengikut kelayakan-kelayakan yang telah ditetapkan.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Puan Faridah binti Abu Hassan telah menyentuh mengenai dengan kemiskinan. Apakah tindakan kerajaan

yang diambil untuk mengatasi kemiskinan? Kerajaan memang berfikir dan berhasrat di antara matlamat kerajaan kalaulah sesuatu kerajaan itu untuk memerintah beberapa lama, yang hendak diberkati oleh Allah S.W.T tujuan utama mestilah memberikan kesejahteraan hidup kepada rakyat terutama sekali mengatasi kemiskinan. Sebab itu kerajaan kita bertindak apa sahaja bagi mengatasi kemiskinan ini, bukan sahaja kita membuat rumah yang baru di dalam program PPRT. Kita juga mengadakan rancangan tanah FELDA dan rancangan tanah FELDA memang jelas semasa Allahyarham Tun Haji Abdul Razak dahulu membuat dasar supaya diadakan rancangan tanah ini dan diberi kepada rakyat yang miskin. Sekarang kita telah lihat hasilnya ada di antara peneroka-peneroka FELDA itu sudah menjadi jutawan dan sebagainya. Saya percaya di antara Ahli-ahli Yang Berhormat pun tidak mampu untuk menjadi jutawan.

Datuk Haji Hashim bin Safin: Tuan Yang di-Pertua, minta laluan. Tadi, yang mengatakan kalau kerajaan yang 'barakah' dan kerajaan yang membuat pembelaan kepada golongan miskin. Jadi, saya hendak bertanya apakah Kelantan sebuah kerajaan yang tidak akan 'berkat' kerana soal kemiskinan itu dilupa bahkan dikatakan 'kemiskinan itu adalah tidak perlu pembelaan, kerana itu adalah takdir Allah S.W.T'. Saya mohon penjelasan dari Yang Berhormat terutama hampir pilihan raya kecil ini?

Dato' Haji Muhamad bin Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, memang jelas bagi mengatasi kemiskinan ini adalah satu perkara yang dituntut oleh Islam. Kerana kalau masyarakat itu hidup dalam keadaan kemiskinan,

kadangkala dia akan menuju kepada keadaan kekufuran. Jadi, mana-mana kerajaan sekalipun, apatah lagi kalau kerajaan itu mendakwa diperintah oleh orang yang beragama Islam, sekiranya tidak bertindak untuk mengatasi kemiskinan, bererti dia menggalakkan supaya rakyatnya itu menuju kekufuran, sekurang-kurangnya kekufuran kepada nikmat. Kerana apabila kita lapar, apabila hidup kita tidak tenteram, maka manusia agak sukar untuk menunaikan kewajipan mereka untuk beribadah kepada Allah S.W.T. Insya-Allah, apabila manusia itu sentiasa selamat, aman dan hidupnya selesa, makanannya baik, maka mereka akan bersyukur, dan apabila mereka bersyukur kepada Allah S.W.T., Allah S.W.T akan tambah lagi rezeki kepada mereka; Alhamdulillah.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menjawab sedikit kepada Puan Mastika Junaidah mengenai dengan Biro Tatanegara supaya menyeru kepada rakyat supaya minat membeli barang tempatan. Baru-baru ini Perdana Menteri sendiri telah menyarankan supaya rakyat kita yakin dengan barang-barang buatan negara kita. Yakin dari segi kemampuannya, dari segi kecantikan, dari segi lain-lain lagi mesti kita yakin. Sekarang ini mungkin kita kurang yakin, pada hal kadangkala barang buatan tempatan ini setengah-setengah barang adalah baik daripada barang-barang yang kita import daripada luar negara.

Tuan Yang di-Pertua, ini sahajalah yang dapat saya jawabkan. Mana-mana yang saya tidak jawab, saya yakin perkara ini dicatatkan dengan baik dan insya-Allah akan diambil tindakan dari masa ke semasa.

Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail: *[Bangun]*

Tuan Yang di-Pertua: Dia telah tamat, Yang Berhormat. Bagi pihak Jabatan Perdana Menteri telah selesai.

Dato' Haji Muhamad bin Abdullah: Minta maaf, tahun depan kita jumpa lagi. [*Ketawa*] Tuan Yang di-Pertua, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya hendak minta kerjasama daripada semua pihak yang mewakili kementerian-kementerian dan juga Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain, kita ada banyak rang undang-undang iaitu 14 hendak diselesaikan dalam dua hari ini. Dan Yang Berhormat pihak menteri-menteri, kementerian-kementerian akan menjawab. Ada lagi 21 kementerian akan menjawab apa-apa yang telah disuarakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat semasa perbahasan Anggaran Belanjawan 1997. Jadi, saya mintalah kerjasama daripada semua pihak supaya kita menjimatkan masa dengan sungguh-sungguh.

Saya juga mengambil kesempatan ini, mengikut Peraturan Mesyuarat 6(3), saya dengan ini menjemput Yang Berhormat Tuan Hanipah bin Ahmad untuk mempengerusikan Majlis ini.

[Tuan Hanipah bin Ahmad *mempengerusikan Mesyuarat*]

Tuan Hanipah bin Ahmad: Dijemput pihak Kementerian Dalam Negeri menjawab.

Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin: Dengan persetujuan ramai, kalau kita banyak sangat bil hendak dibahaskan, kita tidak boleh luluskan bil dengan begitu sahaja dengan tidak berbahas. Sebab pemikiran Parlimen itu penting. Tiap-tiap satu bil itu adalah penting. Pemikiran Ahli-ahli Parlimen

adalah begini, kalau kita tidak bahas, apa hendak fikirkan. Saya mencadangkan pukul 12.00 malam kita habiskan. Itu cara sahaja, Tuan Yang di-Pertua. Kalau tidak, kita passkan bil itu 12 serentak sekali, tidak payah kita bincang lagi, tidak payah bahas-bahas lagi. Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Hanipah bin Ahmad: Terima kasih. Kementerian Dalam Negeri.

4.45 tg.

Timbalan Menteri Dalam Negeri [Tuan Ong Ka Ting]: Tuan Yang di-Pertua, bagi pihak Yang Amat Berhormat Menteri Dalam Negeri, saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membahaskan perkara-perkara yang menyentuh Kementerian Dalam Negeri.

Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan perkara yang ditimbul oleh Yang Berhormat Dato' Haji Ibrahim Ali, mengenai beberapa insiden pergaduhan kecil yang berlaku akibat kekecohan politik di negeri Kelantan, pihak polis sentiasa berwaspa dan menjalankan tugas-tugas bagi menjamin keselamatan dan kesejahteraan rakyat. Segala laporan yang diterima oleh polis akan disiasat bagi memastikan sama ada wujudnya pelanggaran undang-undang atau tidak. Sekiranya didapati berlaku pelanggaran undang-undang, tindakan susulan akan diambil.

Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin: Minta perlahan-lahan sedikit, kalau hendak habis cepat-cepat macam ini tidak boleh faham apa-apa pun. Apa Yang Berhormat cakap saya tidak boleh mengikut, terlalu cepat, macam keretapi laju di Jepun. *[Ketawa]*

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, memang cara saya laju sedikit, tetapi boleh jelas. Pronunciation saya agak jelaslah. Yang Berhormat Tuan Ding Seling menyatakan terdapat beberapa kawasan di negara jiran yang berhampiran dengan sempadan negeri Sarawak sedang dibangunkan dan telah menarik.....

Datuk Haji Hashim bin Safin: *[Bangun]*

Tuan Hanipah bin Ahmad: Yang Berhormat, ada minta laluan.

Tuan Ong Ka Ting: telah menarik ramai orang datang.....

Datuk Haji Hashim bin Safin: Minta laluan sedikit sahaja.

Tuan Ong Ka Ting: untuk mencari kerja di situ.

Tuan Hanipah bin Ahmad: Yang Berhormat, ada minta laluan.

Datuk Haji Hashim bin Safin: Mengenai keselamatan, di Kelantan, ekoran daripada pergaduhan PKB yang memang berpunca daripada keadaan politik. Mulai sekarang hingga 6hb. Januari ada pilihan raya kecil di Pulau Chondong. Apakah kerajaan boleh menjamin keselamatan dalam suasana yang semakin panas di pilihan raya kecil Pulau Chondong, dan kalau ada, apa caranya? Pohon penjelasan.

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, pihak polis telah pun bersiap sedia untuk menghadapi pilihan raya yang akan datang. Sebenarnya pasukan polis di Kelantan telah pun berulang kali menghadapi keadaan pilihan raya begitu, dan kita tahu kadangkala boleh jadi tegang. Sebenarnya setiap kali ada pilihan raya yang kita tahu di mana ada kemungkinan boleh berlakunya ketegangan atau kekecohan politik, hasil daripada kumpulan-kumpulan yang

tertentu, selalunya Ibu Pejabat Bukit Aman akan menghantar ataupun membuat perancangan untuk menambahkan kekuatan di tempat-tempat yang kita perlukan. Maka inilah saya boleh jamin bagi pihak Kementerian Dalam Negeri bahawa kita akan elakkan insiden yang tidak diingini daripada berlaku di situ. Terima kasih atas perhatian Yang Berhormat.

Oleh kerana itu, beliau mengingatkan kerajaan supaya mempertingkatkan kawalan di sepanjang kawasan berkenaan untuk menghalang orang asing yang mungkin akan cuba masuk ke negara ini secara haram. Mengenai perkara ini kerajaan memang sedar terhadap keperluan mengadakan kawalan ketat dan rondaan lebih kerap di sempadan negeri Sarawak. Oleh itu, kerajaan telah pun mengambil langkah untuk menambah anggota keselamatan, membeli kelengkapan yang sesuai serta mempertingkatkan lagi kawalan dan rondaan supaya dapat membanteras kemasukan pendatang tanpa izin ke negeri Sarawak.

Yang Berhormat Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail meminta kerajaan mengambil tindakan lanjut yang lebih berkesan untuk menangani masalah kebanjiran pekerja asing dan pendatang asing tanpa izin, yang mendatangkan implikasi negatif terhadap ketenteraman awam dan kesejahteraan masyarakat. Memang tidak dinafikan terdapat masalah-masalah yang ditimbulkan oleh pendatang-pendatang asing di negara kita ini.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, dalam tempoh mulai tahun 1992 hingga Ogos 1996, sejumlah 7,624 kes yang dilaporkan adalah melibatkan kes-kes yang dilakukan oleh pendatang asing. Kerajaan telah dan akan terus bertindak tegas untuk membanteraskan kejadian-kejadian jenayah yang

dilakukan oleh sesiapa pun, tidak kira sama ada ia orang tempatan atau warganegara asing, termasuk pendatang-pendatang tanpa izin.

Mengenai peranan pertubuhan-pertubuhan bukan kerajaan (NGO) sebagaimana yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail, Yang Berhormat Dato' Mohd. Zuki dan Yang Berhormat Tuan Haji Kassim, kerajaan telah pun bertindak sewajarnya dalam menangani masalah yang timbul. Sebagaimana kita sedia maklum, pihak kerajaan telah dari awal lagi menasihatkan pihak penganjur Persidangan APCET II yang dikatakan itu agar tidak meneruskan usaha mereka mengadakan persidangan tersebut. Oleh kerana kegagalan pihak yang berkenaan mematuhi nasihat yang telah diberi, kerajaan telah bertindak sewajarnya apabila berlaku kekecohan di hari persidangan itu diadakan.

Mengenai cadangan beberapa badan NGO tertentu untuk mengadakan Tribunal Rakyat seperti yang disebut-sebut itu kerajaan telah pun memberi nasihat dan pandangan yang sepatutnya dapat diberi perhatian oleh pihak NGO yang berkenaan dan saya difahamkan sehingga hari ini, pihak penganjur telah pun menangguhkan perjumpaan tersebut.

Mengenai filem atau video yang tidak ditapis dan tidak ada sijil penapisan seperti yang dikatakan oleh Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin, kerajaan memang sedar keadaan ini dan berusaha terus untuk membendung masalah tersebut. Untuk makluman Yang Berhormat, Kementerian Dalam Negeri sentiasa mengambil tindakan ke atas mereka yang didapati menjual filem-filem, video yang tidak ada sijil penapisan.

Sehingga bulan November 1996 sejumlah 125 operasi telah diadakan ke atas sasaran tertentu termasuklah pasar-pasar malam. Hasil daripada operasi-operasi yang dijalankan itu, sebanyak 91,039 pita video, cakera laser dan cakera

padat telah dirampas. Tindakan penguatkuasaan seperti ini akan terus dilakukan dari masa ke semasa.

Tuan Yang di-Pertua,.....

Tuan Haji Sairin bin Karno: *[Bangun]*

Tuan Hanipah bin Ahmad: Yang Berhormat, ada minta laluan.

Tuan Haji Sairin bin Karno: Tuan Yang di-Pertua, apakah pemeriksaan-pemeriksaan itu melibatkan hotel-hotel sama ada hotel yang bertaraf 5 bintang ataupun hotel-hotel yang kecil-kecil khususnya di negeri Sabah? Terima kasih.

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, pemeriksaan itu tidak kira tempat mana kalau sekiranya kita dapat aduan atau maklumat, kita tetap akan mengambil tindakan. Bagi Sabah memang pada suatu ketika pada masa itu, kita tidak mempunyai cawangan, cawangan pejabat penguatkuasaan bagi penapisan tetapi baru-baru ini kita sudah ada, maka saya anggap ataupun saya rasa penguatkuasaan di Sabah akan ditingkatkan.

Tetapi kalau sekiranya masih terdapat maklumat yang boleh kita bertindak, kita sentiasa mengalu-alukan maklumat itu disampaikan kepada pihak Kementerian Dalam Negeri. Berhubung dengan Yang Berhormat Tuan Haji

Tuan Haji Sairin bin Karno: *[Bangun]*

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, minta laluan.

Tuan Haji Sairin bin Karno: Tuan Yang di-Pertua, barangkali biar kita terus terang bahawa di Sabah terdapat dua tempat di mana perkara ini

berlaku berlanjutan dari dua tahun yang lalu semasa saya menimbulkan hal ini sehingga hari ini iaitu Sabah Inn dan satu hotel saya lupa tetapi kalau boleh saya mohon supaya perkara ini disiasat sebab ianya masih berlaku sehingga hari ini terutama selepas 11.00 malam.

Tuan Ong Ka Ting: Yang Berhormat, boleh bagi saya secara nota sedikit dan saya akan terus mengambil tindakan. Tidak ada masalah, kita ambil tindakan yang sewajarnya.

Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan sasaran Yang Berhormat Tuan Haji Kasim bin Mh. Yusop mengenai kawalan keselamatan negara yang perlu dipertingkatkan untuk mengelakkan penyeludupan pendatang asing, Polis DiRaja Malaysia sentiasa bekerjasama dengan agensi-agensi dan terutamanya Tentera Laut DiRaja Malaysia, Jabatan Imigresen, Kastam dan Perikanan.

Untuk makluman Yang Berhormat, operasi-operasi yang dijalankan adalah berkesan dan mampu untuk menghadapi masalah kemasukan pendatang asing tanpa izin ini. Mengenai operasi pemutihan yang dijalankan oleh kerajaan, ianya bertujuan untuk mendaftarkan pendatang tanpa izin yang berada dalam negara ini dengan pelaksanaan operasi ini, kerajaan akan dapat mengetahui jumlah sebenarnya pekerja asing dan juga pendatang tanpa izin yang berada di dalam negara ini.

Ini akan membolehkan kerajaan mengambil tindakan mengusir mereka yang tidak patut berada dalam negara ini. Sekaligus operasi pemutihan adalah merupakan satu langkah yang konkrit dan positif kerajaan dalam menentukan jumlah pendatang asing dan pekerja asing yang sah sahaja berada di negara ini.

Mengenai pandangan Yang Berhormat Puan Kamalia binti Ibrahim terhadap kualiti kad pengenalan ataupun mutu kad pengenalan baru, kerajaan memang telah memberi perhatian yang serius tentang kualiti ini supaya tidak ada pihak-pihak yang mana pun akan dapat memalsukan kad pengenalan.

Apa yang penting bukan dari segi material kad, yang penting ialah bagaimana butir dalam kad itu tidak dapat dipalsu pada dia punya data bank kerana apabila kita lengkapkan sistem pengumpulan data penduduk negara iaitu kita jangka dalam minggu depan dead-line sudah sampai, kita sudah ada seluruh rakyat punya maklumat dalam data bank komputer mulai itu, kita punya sistem komputer akan dilengkapi ke seluruh negara.

Dalam tiga tahun yang akan datang ini, sesiapa pun kalau disyaki kad pengenalan yang dia pegang itu mungkin tidak sah, kita boleh pergi ke Jabatan Pendaftaran Negara. Tekan butang sahaja nampak dia punya muka, nampak dia punya cap jari dan sebagainya terus kita boleh tahu. Tidak payah sekarang ini ambil tiga bulan, empat bulan untuk kejar sini, kejar sana untuk buat penyiasatan secara manual. Jadi, inilah satu cara yang kita tuju kepadanya.

Tuan Yang di-Pertua, saya telah pun menjawab semua perkara yang telah dibangkit ada kaitan dengan Kementerian Dalam Negeri, sekiranya masih terdapat perkara-perkara yang tidak sempat saya sentuh dalam jawapan saya, saya beri jaminan ianya akan diberi perhatian oleh kementerian saya. Sekian, terima kasih.

Tuan Hanipah bin Ahmad: Dijemput Menteri di Kementerian Pengangkutan untuk menjawab.

4.56 ptg.

Datuk Wira Mohd. Ali bin Mohd. Rustam: Tuan Yang di-Pertua, saya bagi pihak Kementerian Pengangkutan mengucapkan terima kasih kepada semua Ahli Yang Berhormat yang telah pun membangkitkan beberapa perkara berkaitan dengan Kementerian Pengangkutan.

Yang Berhormat Tuan Haji Abdullah bin Abdul Rahman telah mengemukakan cadangan supaya diadakan semula perkhidmatan Feri Malaysia di antara Sabah-Sarawak-Semenanjung dalam konteks integrasi nasional dan keperluan semasa untuk mewujudkan satu bentuk perhubungan pengangkutan yang lebih murah.

Ingin saya jelaskan di sini bahawa kerajaan tidak menguruskan perkhidmatan feri penumpang dari Semenanjung-Sabah-Sarawak. Namun begitu, kementerian ini tiada halangan sekiranya ada mana-mana pengusaha swasta yang ingin menguruskan perkhidmatan feri ke Sabah dan Sarawak dan kementerian menyambut baik sebarang rancangan untuk mengadakan perkhidmatan yang sedemikian.

Yang Berhormat Tuan Haji Abdullah juga telah menyentuh mengenai kesukaran mendapatkan tiket penerbangan dari Semenanjung-Sabah-Sarawak sewaktu musim perayaan dan cuti sekolah. Bagi menjawab soalan tersebut sukaiah saya memaklumkan bahawa MAS telah mengambil tindakan untuk

menyediakan penerbangan-penerbangan tambahan semasa perayaan dan cuti sekolah.

Namun demikian didapati permintaan masih lagi banyak kerana itu bagi perayaan musim raya Tionghua dan juga Hari Raya Puasa yang akan datang pada 13hb. Januari 1997 hingga 15hb. Februari 1997, MAS akan menyediakan penerbangan-penerbangan yang lebih banyak untuk hari-hari perayaan berkenaan.

Penerbangan Kuala Lumpur-Kota Kinabalu pergi-balik sebanyak enam penerbangan tambahan dengan pesawat DC10, lapan penerbangan dengan pesawat A330, sepuluh penerbangan dengan pesawat B737-400 dan satu penerbangan dengan pesawat B737-500.

Bagi penerbangan Kuala Lumpur-Kuching pergi-balik, saya ingin memaklumkan bahawa sebanyak enam penerbangan tambahan dengan pesawat DC10 akan disediakan, 3 penerbangan tambahan dengan pesawat A330, enam belas penerbangan dengan pesawat B737-400 serta dua penerbangan dengan pesawat B737-500.

Bagi destinasi penerbangan sehala Kuala Lumpur-Kuching sebanyak satu penerbangan tambahan dengan pesawat DC10 akan disediakan. Di samping itu, kementerian ini juga akan menimbang secara liberal permohonan-permohonan untuk mengadakan penerbangan-penerbangan sewa khas antara sektor Semenanjung, Sabah dan Sarawak serta sebaliknya.

Yang Berhormat Puan Wan Intan binti Tajudin.....

Tuan Haji Sairin bin Karno: [*Bangun*]

Tuan Hanipah bin Ahmad: Yang Berhormat, ada minta laluan.

Tuan Haji Sairin bin Karno: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin memohon penjelasan pada 18 haribulan seramai tidak kurang daripada 50 orang penumpang daripada Kuala Lumpur ke Sabah telah tidak dapat terbang oleh kerana tidak ada kekosongan.

Kekosongan hanya terdapat pada 23 haribulan maknanya hari ini, apakah tindakan yang diambil oleh kementerian ke atas perkara yang berlaku seumpama ini? Terima kasih.

Datuk Wira Mohd. Ali bin Mohd. Rustam: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, mereka ini telah pun dimasukkan pada hari ini dan kerajaan ataupun kementerian akan memastikan supaya perkara ini dapat lagi diperbaiki pada masa hadapan supaya tidak akan berlaku tetapi mungkin ada sebab-sebab tertentu. Saya difahamkan ada penumpang pergi haji ataupun umrah, minta maaf, dia balik dengan open ticket dan kerana itu mereka menghadapi kesusukaran untuk mendapatkan tambang kerana tiket itu belum lagi diconfirmkan.

Inilah yang telah menyebabkan adanya satu, dua kes perkara yang sedemikian berlaku kerana itu, saya ingin menasihatkan supaya mereka yang ingin menunaikan umrah eloklah tiket pergi-balik itu diconfirmkan dahulu sebelum pergi.

Yang Berhormat Puan Hajah Wan Intan binti Tajudin telah meminta supaya diambil tindakan ke atas bas-bas pelancong yang membuat salah laku seperti meninggalkan penumpang sesuka hati. Untuk makluman Yang Berhormat, Kementerian Pengangkutan sentiasa mengambil tindakan ke atas pemilik serta pemandu bas jika mereka didapati melakukan kesalahan trafik. Dalam perkara ini, ketua rombongan, pemandu pelancong dan juga pelancong sendiri harus bekerjasama dan adalah menjadi tanggungjawab mereka untuk memberi maklumat yang tepat kepada kementerian ini untuk membolehkan tindakan susulan dibuat.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Puan Sri Sarasa a/p Vellu, menyentuh mengenai pihak yang bertanggungjawab dalam mengambil tindakan

ke atas kesalahan meletak kenderaan di atas jalan raya sehingga menghalang lalu lintas sewaktu berlangsungnya satu majlis di sebuah kawasan perumahan di Kuala Lumpur. Beliau juga menyentuh bahawa pihak bertanggungjawab tidak harus melepaskan tanggungjawab masing-masing.

Untuk menjelaskan persoalan tersebut, suka saya menyatakan bahawa perkara ini adalah di bawah bidang kuasa polis, JPJ dan DBKL. Pihak jabatan kerajaan memang tidak seharusnya melepaskan tanggungjawab masing-masing. Namun bagi menghuraikan kekusutan ini, saya berpendapat ada kemungkinan ketiga-tiga pihak yang berwajib telah menggunakan budi bicara masing-masing dengan memberi amaran dan nasihat kepada pemandu serta penganjur majlis tersebut. Biasanya saman tidak akan dikeluarkan jika keadaan tidak keterlaluan dan tambahan pula majlis tersebut mungkin akan selesai dalam masa satu atau dua jam sahaja.

Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin membangkitkan persoalan mengenai

Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin: *[Bangun]*

Tuan Hanipah bin Ahmad: Yang Berhormat, ada yang minta laluan.

Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin: Tuan Yang di-Pertua, bapa saya panggil saya Mohd. Zuki bukan Mohd. Zaki. *[Ketawa]*

Datuk Wira Mohd. Ali bin Mohd. Rustam: Minta maaf, saya tersalah taip sedikit. Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki, saya ingat hendak betulkan tadi tetapi Datuk pun sudah cepat bangun, terima kasihlah.

Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin membangkitkan persoalan mengenai perkhidmatan kaunter pembaharuan lesen yang kurang memuaskan di samping menyentuh perkara kemalangan jalan raya yang melibatkan kerosakan kenderaan. Bagi menjawab pertanyaan Yang Berhormat, sukacita saya menjelaskan di sini bahawa perkhidmatan kaunter di JPJ telah bertambah baik jika dibandingkan pada masa yang lalu. Walau bagaimanapun, teguran yang diberikan akan diberi perhatian yang wajar dan pihak JPJ akan terus mengambil langkah-langkah positif untuk memperbaiki segala kelemahan yang timbul dari masa ke semasa. Lawatan ke pejabat-pejabat JPJ sering dibuat sama ada oleh Yang Berhormat Menteri, saya dan juga Setiausaha Parlimen dan Ketua Pengarah, bagi memastikan supaya kaunter itu sentiasa mempertingkatkan lagi perkhidmatannya kepada orang ramai.

Berhubung dengan kerosakan kenderaan di jalan raya, saya suka menarik perhatian Dewan bahawa selain daripada pemeriksaan wajib setiap 6 bulan sekali oleh PUSPAKOM.....

Tuan Haji Sairin bin Karno: *[Bangun]*

Tuan Hanipah bin Ahmad: Yang Berhormat, ada yang minta laluan.

Tuan Haji Sairin bin Karno: Tuan Yang di-Pertua, mohon penjelasan. Selain daripada kaunter yang telah dijelaskan terdapat para penguatkuasa JPJ yang menahan, memeriksa beberapa kenderaan. Secara kebetulan orang itu tidak membawa driving license, tetapi memang ada dan road taxnya hilang, tidak tahu bagaimana, kemudian orang itu merayu supaya saman jangan dikenakan kepada beliau. Tetapi nampaknya, JPJ, penguatkuasa itu tidak

bertimbangrasa, dia lalu mengeluarkan satu surat saman yang saya rasa tidak sepatutnya dilakukan sebab orang itu telah merayu dan akan membawa lesen dan dokumen tersebut sehari, dua selepas itu. Terima kasih.

Datuk Wira Mohd. Ali bin Mohd. Rustam: Untuk makluman Yang Berhormat, kalau memandu tidak bawa lesen hukumnya memang boleh dikompaun. Jadi, pegawai kita menjalankan tugas dia mengikut peraturan tetapi kalau beliau hendak beri sedikit kelonggaran, dia kena gunakan budi bicaralah. Tetapi, kalau dia saman juga bermakna di dalam peraturan yang dibenarkan.

Berhubung dengan kerosakan kenderaan di jalan raya, suka saya menarik perhatian Dewan bahawa selain daripada pemeriksaan wajib setiap enam bulan sekali oleh PUSPAKOM, JPJ juga akan menjalankan pemeriksaan mengejut ke atas semua jenis kenderaan terutamanya kenderaan perdagangan. Pihak polis, PLUS dan JPJ akan berkerjasama serta memperhebatkan rondaan dan penguatkuasaan di lebuh raya-lebuh raya di seluruh negara.

Yang Berhormat Puan Kamelia binti Ibrahim, Yang Berhormat telah membangkitkan isu berkaitan dengan MAS tidak memuaskan khasnya berhubung dengan juruterbang yang tidak diberi layanan oleh pihak pengurusan selama lima tahun. Kementerian sedar terhadap perkara ini, MAS adalah sebuah syarikat swasta dan sebarang pertikaian di antara pengurusan dengan pekerja-pekerja perlulah diselesaikan di antara mereka. Namun demikian, kerajaan akan menyiasat perkara ini dan mengambil tindakan yang sewajarnya

sekiranya isu ini mendatangkan implikasi negatif di atas prestasi MAS sebagai syarikat penerbangan negara.

Tuan Yang di-Pertua, setakat inilah sahaja penjelasan saya berhubung dengan isu-isu yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat. Sekiranya ada tertinggal, akan diambil tindakan berasaskan catatan-catatan yang telah kami buat. Suka saya memaklumkan bahawa bagi isu-isu yang belum mendapat penjelasan, ianya akan diberi perhatian dan saya bersedia untuk memberi penjelasan pada masa yang lain sekiranya perlu. Sekali lagi, terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat yang telah pun sudi membangkitkan perkara-perkara untuk kebaikan kementerian dan juga untuk kepentingan awam. Terima kasih.

Tuan Hanipah bin Ahmad: Dijemput Menteri Kerja Raya menjawab.

5.07 ptg.

Menteri Kerja Raya [Dato' Seri S. Samy Vellu]: Tuan Yang di-Pertua, saya merakamkan ucapan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah menyentuh beberapa perkara mengenai bidang tugas dan tanggungjawab Kementerian Kerja Raya ketika perbincangan Belanjawan 1997. Saya akan menjawab atau memberikan penjelasan kepada semua perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Tuan Frankie Chong Yu Chee dalam perbincangannya telah menyentuh tentang pembangunan infrastruktur di Sabah. Khususnya pembinaan jalan raya yang kurang memuaskan seperti Jalan

raya Beaufort - Membakut, Beaufort - Sipitang, Pan Borneo Highway dan mengenai jambatan bailey yang perlu digantikan dengan jambatan konkrit.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, dalam Rancangan Malaysia Ketujuh, negeri Sabah diberi peruntukan sebanyak RM816.5 juta oleh Kerajaan Persekutuan untuk projek-projek sambungan Rancangan Malaysia Keenam, projek menaikkan taraf jalan-jalan raya dan untuk melaksanakan projek-projek baru. Dengan siapnya projek Rancangan Malaysia Ketujuh nanti, negeri Sabah akan mempunyai rangkaian jalan raya yang lebih baik.

Mengenai projek jalan raya Beaufort - Membakut, di maklumkan bahawa projek tersebut telah dilaksanakan dalam lima pakej, di mana 3 pakej daripadanya telah ditawarkan kepada pemborong. Kerja-kerja pembinaan akan dimulakan pada Januari 1997 manakala 2 pakej lagi masih dalam peringkat reka bentuk terperinci.

Mengenai projek jalan raya Beaufort - Sipitang, di mana projek tersebut dilaksanakan dalam 7 pakej. Sehingga kini, 3 pakej telah siap, 1 pakej dalam pembinaan dan 3 pakej lagi baru sahaja ditawarkan.

Tuan Yang di-Pertua, berkaitan dengan beberapa jambatan bailey yang perlu digantikan dengan jambatan konkrit, adalah dimaklumkan bahawa kedudukan jambatan-jambatan bailey tersebut terletak di laluan jalan raya negeri dan menjadi tanggungjawab kerajaan negeri bagi melaksanakannya.

Berkenaan dengan Lebuhraya Pan-Borneo Highway disambung ke Sabah dari Sarawak, seperti yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu, dimaklumkan bahawa perjalanan dengan menggunakan kenderaan darat boleh

dibuat antara Miri di Sarawak dengan Sindumin di Sabah melalui negara Brunei. Hubungan melalui jalan darat akan lebih mudah sekiranya jambatan Sungai Pandaruan dan jambatan Sungai Trusan dapat dibina. Pembinaan jambatan tersebut tergendala kerana masalah sempadan antara Sarawak dengan Brunei belum diselesaikan. Walau bagaimanapun, perkhidmatan feri telah sedia ada. Kerajaan Persekutuan juga ada meluluskan peruntukan sebanyak RM4.5 juta untuk kajian kemungkinan dan reka bentuk bagi cadangan pembinaan jalan raya Nabawan ke Sepulut dan Keningau ke Nabawan.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat juga ada menyentuh mengenai masalah bekalan air bersih yang kurang memuaskan di Sabah.....

Tuan Haji Sairin bin Karno: *[Bangun]*

Tuan Hanipah bin Ahmad: Yang Berhormat, ada yang minta laluan.

Tuan Haji Sairin bin Karno: Tuan Yang di-Pertua, mohon penjelasan. Bilakah jalan Nabawan-Sepulut dan Sepulut-Pensiangan ini dilaksanakan?

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, soalan itu lain sedikit daripada apa yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dahulu, oleh kerana itu, jawapan tidak boleh diberi. *[Ketawa]*

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat juga ada menyentuh mengenai masalah bekalan air bersih yang kurang memuaskan di Sabah. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, di bawah Rancangan Malaysia Ketujuh, kerajaan telah menyediakan peruntukan sebanyak RM131.93 juta bagi kerja-kerja memperbaiki dan mempertingkatkan sistem bekalan air di seluruh negeri Sabah. Di samping itu, usaha-usaha untuk menswastakan keseluruhan sistem

bekalan air negeri Sabah adalah dalam tindakan. Diharapkan dengan terlaksananya penswastaan keseluruhan bekalan air negeri Sabah kelak, semua masalah berkaitan dengan bekalan air akan dapat diatasi.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Tuan Janggu Anak Banyang meminta supaya peruntukan pembangunan yang secukupnya disediakan bagi projek-projek jalan di kawasan pedalaman di Sarawak supaya penggunaan tanah dapat diusahakan di kawasan-kawasan berkenaan.

Berkenaan dengan sebuah jambatan bailey di Sungai Julau yang telah 25 tahun digunakan, beliau meminta Kementerian Kerja Raya dan Jabatan Kerja Raya membina dengan segera jambatan kekal yang baru untuk menggantikan jambatan lama tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, dalam Rancangan Malaysia Ketujuh, kerajaan telah meluluskan 14 projek jalan raya pembangunan dengan siling peruntukan sebanyak RM37,870,000. Jalan raya ini bertujuan untuk membuka kawasan-kawasan pedalaman di Sarawak. Sebahagian jalan-jalan tersebut adalah:-

Jalan Simunjan-Sebangan-Sebuyau

Jalan Bruit-Tekajong

Jalan Nibong-Tada Fasa II

Jalan Ulu Sungai Sibau-Ng Antaroh

Jalan Song-Ng Takan

Bagi kawasan pantai, kerajaan telah meluluskan 5 projek membina jalan raya baru dengan siling peruntukan RM124,073,000. Jalan-jalan tersebut adalah:-

Jalan Matu-Igan-Oya

Jalan Lundu-Sempadi-Selang

Jalan Tanjong Manis-Rejang-Belawai

Jalan Triso-Melebu-Pusa

Jalan Lingga-Sebuyau

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, jambatan bailey di Sungai Julau terletak di laluan jalan negeri. Kerajaan negeri memang ada rancangan untuk membina jambatan kekal bagi mengganti jambatan bailey tersebut dalam Rancangan Malaysia Ketujuh.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Dato' Abdul Aziz membangkitkan mengenai ketiadaan lebuh raya yang elok di Pantai Timur dan Malaysia Timur di mana semua projek mega dilaksanakan di Pantai Barat Semenanjung. Berhubung dengan kenyataan Ahli Yang Berhormat bahawa tiadanya lebuh raya yang elok di Pantai Timur, saya suka menjelaskan bahawa di atas kesedaran ini kerajaan telah pun meluluskan penswastaaan Lebuhraya Pantai Timur bermula berhampiran dengan Karak ke Kuantan dan ke Kuala Terengganu. Pada masa ini kerajaan sedang berunding terma-terma dan juga syarat-syarat konsesi dengan konsortium MMC yang mengetuai syarikat konsesi projek penswastaaan ini. Anggaran kos projek ini akan meningkat lebih daripada RM2.77 bilion iaitu anggaran kos asal dengan pindaan jajaran atas permintaan kerajaan negeri.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat juga, jalan raya persekutuan yang terdapat di negeri Sabah dan Sarawak merupakan jalan raya utama yang menghubungkan bandar-bandar adalah direka bentuk dan dibina mengikut

standard R5, iaitu sama taraf dengan jalan raya persekutuan di Semenanjung. Walau bagaimanapun, sehingga kini belum ada cadangan untuk membina lebuh raya tol di Sabah dan Sarawak kerana bilangan trafik masih rendah dan tidak berdaya maju untuk dilaksanakan secara penswastaan.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Dato' Haji.....

Dato' Abdul Aziz bin Abdul Rahman: *[Bangun]*

Tuan Hanipah bin Ahmad: Yang Berhormat, ada yang minta laluan.

Dato' Abdul Aziz bin Abdul Rahman: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Maksud saya, saya sudah faham tentang jalan daripada Karak ke Kuala Terengganu itu sebab ini sudah kita tahu termasuk dalam salah satu mega projek. Maksud saya hari itu ialah jalan antara Johor Bahru menerusi Rompin (di Pantai Timur) sampailah ke Kuala Terengganu dan terus ke Kota Bharu ataupun Rantau Panjang sehinggalah ke Golok dan sampai ke Bangkok. Itu termasuklah macam apa yang disebutkan oleh Perdana Menteri kita dari segi kereta api, kita tengok jalan pun dibuat sedemikian?

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, kerajaan belum mengadakan apa-apa cadangan seperti itu. Kita percaya jalan yang kita cadang sekarang lebih elok oleh kerana kita bergantung kepada trafik, iaitu volume of traffic yang akan menggunakan jalan itu. Jadi, cadangan yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat itu saya percaya dalam masa 20 tahun yang akan datang, tetapi bukan sekarang. Kita akan membina jalan ini, selepas itu kita akan menyambung dengan Kuantan ke Rompin dan Johor Bahru, tetapi bukanlah sekarang. Kawasan itu belum dapat

keistimewaan daripada Bahagian Perancang, Jabatan Perdana Menteri. Jikalau ada rancangan seperti itu, saya boleh umumkan tetapi kita belum dapat apa-apa pengumuman daripada Jabatan Perdana Menteri.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat juga, jalan raya persekutuan yang terdapat di negeri Sabah dan Sarawak merupakan jalan raya utama yang menghubungkan bandar-bandar adalah direka bentuk dan dibina mengikut standard R5, iaitu sama taraf dengan jalan raya persekutuan di Semenanjung. Walau bagaimanapun, sehingga kini belum ada cadangan untuk membina lebuh raya tol, seperti apa yang saya sudah jawab tadi.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki membangkitkan mengenai kesesakan lalu lintas di Subang Jaya yang akan menjadi lebih teruk dengan pembukaan Lebuhraya Shah Alam. Beliau juga mencadangkan supaya Kementerian Kerja Raya mengkaji keadaan cerun semasa pembinaan lebuh raya bagi mengelakkan banyak cerun runtuh dan menjimatkan kos membaiki.

Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, di antara tujuan pembinaan lebuh raya oleh kerajaan adalah bagi mengatasi kesesakan lalu lintas di sesuatu kawasan. Kerajaan memang sedar akan kesesakan di kawasan Subang Jaya dan seterusnya akan mengkaji dengan lebih lanjut lagi. Ini memandangkan persimpangan bertingkat (diamond interchange) tersebut mempunyai lampu isyarat untuk masuk ke Lebuhraya Shah Alam. Walau bagaimanapun, di dalam pembinaan projek Lebuhraya Shah Alam ini, pihak kerajaan telah bersetuju dengan satu cadangan sistem terkini daripada syarikat

konsesi di dalam menangani masalah kesesakan lalu lintas. Ini menjadikan lebuh raya ini antara yang termoden di Asia Tenggara. Sistem yang dimaksudkan telah terbukti keberkesanannya di negara maju seperti di Amerika Syarikat. Sistem tersebut adalah seperti berikut:-

Traffic Control and Surveillance System

Sistem ini berpusat di Plaza Tol Sunway. Ia adalah satu kawalan mengandungi maklumat pergerakan kenderaan di sepanjang Lebuhraya Shah Alam serta bertujuan mengawas aliran trafik dan menyampaikan maklumat-maklumat mengenai aliran trafik kepada pengguna-pengguna lebuh raya melalui papantanda-papantanda elektronik (variable message signs).

Sistem ini dilengkapi dengan sistem televisyen litar tertutup iaitu dengan close circuit television dan dipasang di setiap persimpangan bertingkat. Melalui cara ini pengguna-pengguna akan dapat mengawasi pengaliran trafik mereka. Pengguna-pengguna boleh mengelak jalan-jalan yang mengalami kesesakan dan seterusnya menggunakan jalan alternatif yang lain.

Kedua, traffic signalling - lampu-lampu isyarat di setiap persimpangan bertingkat secara automatiknya dikawal oleh T.C.C. Access melalui pengumpulan data sistem pengesanan kenderaan iaitu vehicle detection system, dengan izin. Ini dapat memberikan kawalan isyarat berdasarkan aliran trafik kenderaan di sesuatu kawasan tersebut. Seterusnya memastikan aliran trafik berjalan lancar.

Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan cadangan supaya mengkaji keadaan cerun semasa pembinaan lebuh raya, kementerian amat bersetuju

dengan kenyataan Ahli Yang Berhormat. Kementerian menyedari betapa pentingnya cerun-cerun dikaji dan dikenal pasti sebelum pembinaan lebuh raya untuk mengelakkan kegagalan cerun selepas pembinaan jalan dilaksanakan kerana ini akan memerlukan kos yang lebih tinggi.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, peruntukan sebanyak RM738 juta ke arah ini telah pun dipohon dan diluluskan oleh jemaah menteri dalam Rancangan Malaysia Ketujuh. Walau bagaimanapun, memandangkan jumlah ini amat tinggi, maka agensi-agensi pusat memerlukan masa untuk merancang pelepasan peruntukan ini agar tidak mengakibatkan pemansuhan mana-mana projek lain yang telah pun diluluskan bagi kawasan negeri berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Tuan Ding Seling meminta Kementerian Kerja Raya supaya melaksanakan dengan segera pembinaan projek jalan raya Miri, Lakub, Gua Mulu dan Limbang. Tuan Yang di-Pertua, mengenai cadangan supaya kerajaan membina jalan raya yang menghubungkan Miri, Gua Mulu dan Limbang, dimaklumkan cadangan jalan mengikut jalan tersebut tidak dapat dilaksanakan dalam Rancangan Malaysia Ketujuh. Walau bagaimanapun, kerajaan telah memberi peruntukan RM20 juta dalam Rancangan Malaysia Ketujuh untuk menaikkan taraf dan membina Jalanraya Beluru, Long Teru, Long Lama dan dapat menghubungkan kawasan-kawasan tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, akhir sekali saya ingin mengucapkan terima kasih kepada semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah berucap mengenai perkara di bawah Kementerian Kerja Raya. Terima kasih.

Tuan Hanipah bin Ahmad: Dijemput Menteri di Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna menjawab.

5.23 ptg.

Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna [Dato' Dr. Haji Abu Hassan bin Haji Omar]: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kerana diberi peluang untuk menjawab bagi kementerian saya dan juga Kementerian Pendidikan selaku Pemangku Menteri Pendidikan dalam menggulung perbahasan pada hari ini.

Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan 1997 terutamanya Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membangkitkan isu-isu yang berkaitan dengan bidang tugas Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna.

Yang Berhormat Senator Hajah Zaleha binti Husin telah membangkitkan isu harga yang terus meningkat bagi barangan dan perkhidmatan seperti ayam, simen, beras super dan susu pekat manis, walaupun kerajaan telah berbelanja berjuta-juta ringgit untuk melaksanakan Kempen Inflasi Sifar. Ini seolah-olah menggambarkan pihak peniaga menguasai harga di pasaran dan kerajaan

kurang berupaya menangani masalah kenaikan harga dan akibatnya pengguna dibebani dengan masalah harga barangan yang tinggi.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya memaklumkan kepada Dewan yang mulia ini bahawa antara objektif Kempen Anti Inflasi dan Kempen Inflasi Sifar adalah untuk menyedarkan masyarakat terutamanya pengguna dan peniaga mengenai kesan buruk inflasi dan cara-cara bagaimana mereka dapat membantu usaha kerajaan menanganinya. Matlamat untuk jangka masa panjang ialah mengurangkan kadar inflasi negara ke tahap yang serendah mungkin, kalau boleh sehingga ke angka sifar. Kempen ini berfokus kepada 75 barangan dan perkhidmatan yang lazimnya digunakan oleh golongan berpendapatan RM1,500 sebulan dan kurang daripada itu. Penilaian keberkesanan kempen ini yang telah dijalankan oleh Universiti Kebangsaan Malaysia menunjukkan bahawa 92% responden sedar tentang Kempen Inflasi Sifar dan 60% responden bersetuju dan menyokong langkah-langkah kerajaan untuk menjalankan Kempen Inflasi Sifar termasuk mengadakan Hari Inflasi Sifar.

Kempen-kempen inflasi yang dinyatakan dilaksanakan kerana kerajaan amat peka dan prihatin terhadap masalah inflasi yang dijangka menjadi lebih tertekan dengan kadar pertumbuhan ekonomi negara yang pesat. Dalam keadaan ini, pendapatan orang ramai amnya meningkat dan secara langsung meningkatkan permintaan terhadap barang-barang dan perkhidmatan yang sekiranya tidak mencukupi atau tidak memenuhi permintaan, akan menyebabkan harga barangan atau perkhidmatan berkenaan meningkat.

Di atas kepekaan dan kesedaran inilah kerajaan telah mengambil pelbagai langkah dan merangka pelbagai strategi bagi menstabilkan harga bagi mengawal inflasi. Strategi dan langkah yang diambil merangkumi dasar-dasar kewangan dan fiskal oleh Kementerian Kewangan dan Bank Negara serta juga langkah-langkah pentadbiran dan penguatkuasaan undang-undang oleh Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna serta oleh Kementerian Pertanian dan agensi-agensi di bawahnya.

Tuan Yang di-Pertua, di antara strategi dan langkah penstabilan harga yang diambil oleh Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna termasuklah, pertama, mengawal bekalan 20 barang-barang perlu pada sepanjang tahun dan 25 barang-barang tambahan bagi musim-musim perayaan.

Kedua, menetapkan harga beberapa barang keperluan asas termasuk gula, tepung gandum, simen dan barang-barang petroleum. Kenaikan harga barang-barang ini perlu mendapat kelulusan kerajaan tetapi ia tidak bermakna harganya tidak boleh naik langsung. Kenaikan harga wajar diluluskan sekiranya dibuktikan kos-kos pengeluaran yang meningkat adalah di luar kawalan syarikat-syarikat pengeluar berkenaan. Dalam keadaan sedemikian, sekiranya harga tidak dibenarkan naik, pengeluar mungkin mengalami kerugian dan akan mengurangkan atau memberhentikan pengeluaran bila mana bekalan barangan itu pula akan terjejas.

Ketiga, menjalankan pemeriksaan fizikal dan tindakan menguatkuasa dengan lebih kerap untuk menentukan peniaga tidak melakukan aktiviti yang

boleh menjejaskan bekalan dan harga seperti menyorok barangan, enggan menjual, mencatut, menipu dalam timbang dan sukat, pengiklanan dan sebagainya.

Sehubungan ini, kementerian telah melaksanakan operasi yang digelar Ops Sedar dan sehingga 14hb. Disember tahun ini, sejumlah 502,815 premis perniagaan telah diperiksa di mana sebanyak 5,793 atau 1.15% telah diambil tindakan dengan nilai barangan dirampas sebanyak RM11.5 juta. Seramai 543 peniaga telah dihadapkan ke mahkamah dan didenda sebanyak RM705,495.00 sementara 4,803 kes lagi dikompaun dengan nilai sebanyak RM1.01 juta.

Dan keempat, mengulangkaji program dan aktiviti kestabilan harga agar menjadi lebih berkesan. Ini termasuklah memberi pendidikan kepada pengguna supaya menambahkan penabungan dan lebih berhemat dalam berbelanja serta kepada peniaga supaya sentiasa beretika dalam menjalankan urusan demi kebaikan perniagaan mereka untuk jangka masa panjang dan juga kebaikan kepada negara amnya.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada barang-barang kawalan di atas, negara kita mengamalkan dasar ekonomi bebas bila mana harga barangan dan perkhidmatan amnya ditentukan oleh kuasa penawaran dan permintaan di pasaran.

Berasaskan itu, harga ayam adalah juga terdedah kepada masalah bekalan dan permintaan iaitu adakala harganya turun dan adakalanya naik. Walaupun demikian, pihak kerajaan telah menubuhkan jawatankuasa bersama penetapan harga ayam di Kementerian Pertanian dan harga ayam kini adalah pada tahap yang berpatutan berasaskan kepada kos.

Mengenai simen pula, masalah kenaikan harganya boleh dikaitkan dengan permintaan yang tinggi serta mendadak. Ini adalah akibat banyaknya projek pembinaan yang besar di samping kekangan atau kekurangan pengeluaran simen akibat kapasiti kilang-kilang simen di dalam negara yang tidak bertambah walaupun tambahan keupayaan telah diluluskan. Untuk mengatasi masalah ini, pihak kerajaan telah melonggarkan syarat pengimportan simen dan meluluskan kenaikan harga simen. Bertujuan untuk menggalakkan pembesaran atau pelaburan baru bagi menambahkan kapasiti pengeluaran industri simen.

Berkaitan dengan isu kenaikan harga beras gred super, ingin saya maklumkan kepada Dewan yang mulia ini bahawa kerajaan hanya mengawal harga beras gred premium dan standard. Manakala beras gred super ditentukan oleh kuasa pasaran, penawaran dan permintaan beras tersebut. Kementerian Pertanian sedang berusaha menentukan bekalan beras gred premium dan standard boleh didapati dengan mudah.

Seterusnya, mengenai kenaikan harga susu pekat manis, adalah dimaklumkan bahawa pihak industri susu telah lama memohon untuk menaikkan harga susu pekat manis sebanyak 15 sen bagi setiap tin berat 397 gm dan 525 gm. Walau bagaimanapun, kerajaan meluluskan kenaikan harga 5 sen sahaja bagi setiap tin baru-baru ini. Kenaikan harga tersebut diluluskan setelah kajian teliti dibuat dan didapati kos bahan-bahan mentah yang diimport terutamanya dengan izin, scheme milk powder dan anhydrous milk fat telah

meningkat, masing-masing sebanyak 22% dan 58% selain daripada peningkatan kos operasi industri.

Tuan Yang di-Pertua, berasaskan contoh-contoh di atas adalah kurang tepat untuk menyatakan bahawa harga barang-barang dan perkhidmatan yang telah meningkat itu menunjukkan pihak kerajaan tidak berupaya untuk menangani masalah kenaikan harga dan peniaga berkuasa untuk menentukan harga di pasaran. Malah melalui tindakan-tindakan yang diambil oleh kerajaan termasuk kempen-kempen anti inflasi dan inflasi sifar serta dengan kerjasama yang diberikan oleh sebilangan besar pengeluar dan peniaga serta para pengguna kadar inflasi negara telah dapat dikekalkan pada paras kurang dari 4% semenjak tahun 1993.

Perlu ditegaskan di sini bahawa pengguna sekiranya bertindak bersepadu boleh menguasai harga di pasaran. Ingin juga saya maklumkan bahawa inflasi kurang daripada 4% dalam keadaan pertumbuhan ekonomi yang pesat tidaklah mudah dicapai. Ini dibuktikan melalui perbandingan prestasi dengan negara-negara ASEAN yang lain misalnya dalam tahun 1995, didapati bahawa Malaysia menikmati pertumbuhan KDNK sebanyak 9.3% dengan kadar inflasi pada tahap 3.4%. Indonesia menikmati pertumbuhan sebanyak 7.4% tetapi mengalami kadar inflasi sebanyak 9%, Thailand menikmati pertumbuhan melebihi 8.5% dengan kadar inflasinya 7.2% dan Filipina menikmati pertumbuhan sebanyak 5.7% tetapi mengalami kadar inflasi sebanyak 11%.

Tuan Yang di-Pertua, akhirnya saya sekali lagi ingin mengucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat yang telah membangkitkan isu-isu yang menyentuh bidang kuasa Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna. Kerjasama serta sokongan yang berterusan dari Ahli-ahli Yang Berhormat untuk membolehkan kementerian ini menjalankan tugas-tugasnya seperti yang diamanahkan sangat-sangatlah dihargai. Sekian, terima kasih.

Menggulung bagi pihak Kementerian Pendidikan.

Timbalan Menteri Pendidikan [Datuk Dr. Fong Chan Onn]:

[Bangun]

Tuan Hanipah bin Ahmad: Dijemput Menteri di Kementerian Pendidikan menjawab.

5.35 ptg.

Timbalan Menteri Pendidikan [Datuk Dr. Fong Chan Onn]: Tuan Yang di-Pertua, minta maaaf, salah miscommunication.

Saya ingin mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan Belanjawan 1997 yang telah membangkitkan pelbagai perkara, isu dan cadangan yang menyentuh Kementerian Pendidikan. Saya akan memberikan penjelasan secara umum dan mana-mana yang perlu secara spesifik kerana terdapat beberapa perkara yang telah disentuh dan diberi penjelasan dalam Dewan yang mulia ini.

Tuan Yang di-Pertua, beberapa Ahli Yang Berhormat telah menimbulkan soal dana pendidikan tinggi dan bantuan kepada pelajar-pelajar

luar bandar serta kurang berkemampuan melanjutkan pengajian di institusi pengajian tinggi (IPT). Untuk makluman semua Ahli Yang Berhormat Tabung Pendidikan Nasional Institusi Pendidikan Tinggi yang akan ditubuhkan merupakan satu skim pinjaman yang diberi kepada semua pelajar yang mengikuti kursus peringkat ijazah pertama di IPT awam tempatan. Ia membolehkan pelajar membiayai yuran pengajian dan kos sara hidup di sepanjang tempoh pengajian mereka. Kementerian Pendidikan menganggarkan peruntukan kepada kerajaan ialah sebanyak RM600 juta untuk tempoh tiga tahun pertama, 1997 - 1999, tabung tersebut beroperasi.

Untuk makluman Yang Berhormat Datuk Rahim bin Baba, perkiraan terperinci seperti amaun pinjaman, faedah yang dikenakan, tempoh balik bayaran, lepasan cukai dan pihak yang akan menguruskan pinjaman itu akan dapat diketahui setelah perakuan mengenainya dipertimbangkan oleh Jemaah Menteri sedikit masa lagi.

Mengenai pembayaran balik pinjaman, ia memang dicadangkan melalui Lembaga Hasil Dalam Negeri. Perlu ditegaskan juga, tabung ini akan mengenakan mins test untuk memastikan hanya mereka yang layak sahaja akan diberi pertimbangan untuk memanfaatkan kemudahan dana tersebut. Dan ia akan dilaksanakan secara adil.

Untuk menjawab soalan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat Tuan Haji Hassan Ali, Ahli Yang Berhormat Tuan Haji Abdul Majid Baba, Ahli Yang Berhormat Tuan N. Marimuthu, Ahli Yang Berhormat Tuan Janggu anak Banyang dan Ahli Yang Berhormat Puan Sri Sarasa a/l Vellu.

Kementerian Pendidikan akan juga memastikan bahawa pelajar-pelajar yang kurang berkemampuan tanpa mengira keturunan akan berpeluang

Puan Sri Sarasa Pasamanickam: Anak Perempuan!

Datuk Dr. Fong Chan Onn: Anak perempuan, anak perempuan.

[Ketawa] Minta maaf, akan berpeluang mendapat kemudahan pinjaman tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Datuk Abdul Aziz bin Abdul Rahman, Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin telah membangkitkan kadar kemasukan ke institusi pengajian tinggi yang masih rendah. Perlu dijelaskan bahawa Kementerian Pendidikan memang sedang mengambil langkah-langkah menambahkan peluang kemasukan ke IPT. Antaranya ialah meningkatkan enrolment pelajar ke 200,000 pelajar bagi setiap universiti awam pada tahun 2000, meluaskan program pendidikan jarak jauh di semua IPT awam dan juga kemasukan pelajar melalui saluran kedua bagi mereka yang sudah bekerja. Penguatkuasaan Akta Institusi Pengajian Tinggi Swasta akan membenarkan penubuhan universiti-universiti swasta yang akan membuka lebih banyak peluang di peringkat pendidikan tinggi. Langkah-langkah ini diharapkan dapat mengatasi masalah peluang yang terbatas memasuki IPT seperti yang ditimbulkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat.

Mengenai dengan kelonggaran kepada pelajar keturunan Siam memasuki IPT yang ditimbulkan oleh Yang Berhormat Tuan Charern Intachat, semua pelajar diberi peluang asalkan memenuhi syarat-syarat yang ditetapkan dan dalam soal ini Kementerian Pendidikan tidak pernah menyingkirkan golongan minoriti.

Yang Berhormat Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail telah menyuarakan kebimbangan terhadap penubuhan IPT swasta dan juga

penubuhan cawangan universiti luar negara yang mungkin tidak memenuhi inspirasi nasional. Perkembangan IPT sama ada awam atau swasta sememangnya sentiasa diawasi oleh Kementerian Pendidikan. Antara fungsi Majlis Pendidikan Tinggi Negara yang telah ditubuhkan ialah memastikan pembangunan IPT selaras dengan Dasar-dasar Pendidikan Negara serta merancang, membentuk dan menentukan dasar dan strategi kebangsaan bagi perkembangan pendidikan tinggi nasional.

Begitu juga dengan penubuhan Lembaga Akreditasi Negara yang akan mengawal kualiti pendidikan tinggi terutama IPT swasta seperti kualiti terkawal dan setanding dengan universiti-universiti terkemuka.

Yang Berhormat Datuk Rahim bin Baba dan Yang Berhormat Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail telah mencadangkan semua jenis sekolah iaitu sekolah kebangsaan, sekolah SRJK (Cina) dan sekolah SRJK (T) dibina dalam satu kawasan untuk integrasi belajar.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, dalam Rancangan Malaysia Ketujuh, Kementerian Pendidikan merancang membina sekolah wawasan yang berkonsepkan murid-murid belajar bersama-sama di bawah satu bumbung atau dalam satu kawasan tanpa mengira kaum dan agama. Dalam usaha untuk membentuk dan memantapkan semangat perpaduan kaum. Ia melibatkan beberapa lokasi yang tertentu di seluruh negara sebagai projek perintis. Dalam projek tersebut, kemudahan sekolah akan berfungsi antara sekolah kebangsaan, sekolah SRJK (C) dan sekolah SRJK (T).

Masalah kekurangan guru. Isu ini telah ditimbulkan beberapa kali dan telah diberi penjelasan dalam Dewan yang mulia ini. Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, dalam usaha menangani masalah ini, Kementerian Pendidikan telah dan sedang melaksanakan pengambilan dua kali setahun (double intake) bagi program Kursus Perguruan Lepas Ijazah (KPLI) dan Kursus Perguruan Lepas Diploma (KPLD) serta menambah jumlah pengambilan bagi kedua-dua kursus tersebut. Cadangan beliau agar elaun guru pelatih di maktab-maktab perguruan, memang sedang dalam pertimbangan Kementerian Pendidikan.

Berhubung kes kekurangan guru di Sekolah Menengah La Salle, Kelang sebagaimana yang ditimbulkan oleh Yang Berhormat Datin Hajah Wan Intan bin Haji Wan Ahmad Tajuddin, seramai enam orang guru siswazah akan ditempatkan di sekolah tersebut apabila sesi persekolahan dibuka pada Januari, 1997.

Di samping itu juga, pihak Kementerian Pendidikan juga akan menempatkan khidmat guru-guru yang telah bersara untuk berkhidmat semula secara kontrak.

Mengenai gaji guru gantian yang rendah, Kementerian Pendidikan menyedari masalah ini. Kementerian Pendidikan amat bersetuju sekiranya kadar tersebut dikaji semula sesuai dengan peningkatan taraf hidup.

Masalah mendapat guru-guru gantian, memang dirasai di sekolah-sekolah bandar terutama di kawasan Lembah Kelang.

Berhubung dengan saranan agar ditubuhkan maktab prasekolah, pada masa ini maktab-maktab perguruan memang telah menawarkan kursus pendidikan prasekolah dan bagi sesi Ogos 1996 seramai 670 orang guru pelatih mengambil pengkhususan dalam bidang ini. Oleh yang demikian, Kementerian Pendidikan berpendapat tidak perlu diwujudkan maktab khas untuk prasekolah pada masa ini.

Masalah pembinaan bangunan sekolah dan peruntukan pendidikan. Yang Berhormat Datin Hajah Wan Intan binti Haji Wan Ahmad Tajuddin juga mencadangkan agar Kementerian Pendidikan mempunyai jabatan pembangunan sendiri agar tidak bergantung kepada Jabatan Kerja Raya (JKR) untuk menyiapkan pembinaan bangunan sekolah.

Perlu dijelaskan di sini Kementerian Pendidikan telah pun mempunyai Bahagian Pembangunan untuk menyelaraskan kerja-kerja pembangunan yang melibatkan projek-projek pembangunan di bawah Kementerian Pendidikan. Kementerian Pendidikan masih memerlukan khidmat JKR memandangkan pihak JKR mempunyai kepakaran dan dari segi pembangunan dan penjimatan kos.

Berhubung isu yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Tuan Janggu Anak Banyang dan Yang Berhormat Tuan Abdillah bin Abdul Rahim mengenai sekolah-sekolah di kawasan pedalaman, Sarawak dan Sabah yang usang dan belum dibaiki, Kementerian Pendidikan mengambil maklum perkara ini dan perlu ditegaskan dalam soal pembiayaan pendidikan, kementerian sentiasa bersikap saksama dan tidak pernah membeza-bezakan jenis sekolah, lokasi

sekolah atau mengikut zon negeri. Di samping itu, kemudahan pembelajaran akan terus dipertingkatkan.

Kurikulum pendidikan Islam dan pelajaran tulisan jawi. Yang Berhormat Puan Hajah Selemiah binti Hashim telah mencadangkan agar dilakukan reformasi dalam pendidikan Islam di semua peringkat pengajian. Kementerian Pendidikan telah pun siap menyemak semula kurikulum pendidikan Islam dan akan melaksanakan pada tahun 1997 di beberapa buah sekolah sebagai percubaan dan pada tahun 1998 ia akan dilaksanakan di semua sekolah. Perubahan kurikulum pendidikan Islam juga meliputi maktab-maktab perguruan agar pakar-pakar guru dapat menyampaikan pengajaran secara lebih berkesan apabila berkhidmat di sekolah kelak.

Kementerian Pendidikan menerima baik cadangan Yang Berhormat Tuan Haji Abdul Majid bin Haji Baba, agar tulisan jawi dijadikan satu mata pelajaran di sekolah rendah. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pada masa ini tulisan jawi memang diajar di sekolah rendah dalam mata pelajaran Pendidikan Islam. Pada masa ini buku teks dalam Pendidikan Islam juga menggunakan tulisan jawi.

Pendidikan vokasional dan teknikal. Berhubungan saranan Yang Berhormat Tuan Ding Seling agar kurikulum sains pertanian diperkenalkan semula di sekolah-sekolah, agar pelajar di kawasan luar bandar mendapat asas dalam bidang pertanian, perlu dijelaskan bahawa pada masa ini sains pertanian dijadikan salah satu elektif dalam mata pelajaran Kemahiran Hidup. Mengenai cadangan beliau agar latihan di sekolah menengah vokasional dipertingkatkan

mengikut keperluan dan pasaran kerja, mengikut pelan tindakan peningkatan pengeluaran tenaga manusia teknikal Kementerian Pendidikan, Sekolah Menengah Vokasional (SMV) akan dinaiktaraf menjadi Sekolah Menengah Teknik (SMT) yang bertujuan meningkatkan keluaran tenaga berkemahiran tinggi sesuai dengan hasrat negara kita menjadi sebagai sebuah negara perindustrian.

Saya juga mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Tuan Ding Seling yang mempelawa Yang Berhormat Menteri Pendidikan dan Yang Berhormat Timbalan Menteri Pendidikan agar mengadakan lawatan ke sekolah-sekolah kawasan pedalaman khususnya di Sarawak. Pihak kami tidak keberatan, malah siri lawatan seperti ini memang ada dalam agenda pihak kami dan ini bergantung kepada kesesuaian program yang diaturkan.

Keselamatan premis pendidikan. Yang Berhormat Puan Sri Sarasa Pasamanickam dan Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin telah membangkitkan agar tahap keselamatan sekolah dan IPT dipertingkatkan.

Langkah-langkah keselamatan memang sentiasa diberi keutamaan dan Kementerian Pendidikan telah mengambil iktibar daripada kes penculikan murid di Klang, Selangor dan juga kes kebakaran asrama sekolah di Saratok, Sarawak. Pihak sekolah dari semasa ke semasa telah diarahkan untuk mengambil langkah-langkah keselamatan, manakala semua IPT mempunyai unit keselamatan sendiri.

Untuk makluman Yang Berhormat Puan Sri Sarasa, semua lokasi IPT yang baru ditubuhkan telah mengambil kira kesesuaian dari segi suasana

pembelajaran yang conducive di samping kemudahan infrastruktur di kawasan tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, setakat ini sahaja yang dapat saya jelaskan mengenai perkara yang menyentuh Kementerian Pendidikan yang ditimbulkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat. Perkara yang lain, yang saya tidak ada peluang menjawab memang Kementerian Pendidikan akan mengambil kira dan memberi pertimbangan.

Tuan Hanipah bin Ahmad: Dijemput Yang Berhormat Timbalan Menteri Perusahaan Utama untuk menjawab.

5.50 ptg.

Timbalan Menteri Perusahaan Utama [Cik Siti Zainab binti Abu Bakar]: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya ingin mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Tuan Ding Seling yang telah membangkitkan beberapa perkara yang menyentuh bidang kuasa Kementerian Perusahaan Utama semasa perbahasan ke atas dasar-dasar am Belanjawan 1997.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat telah pun membangkitkan cadangan supaya kerajaan membuka lebih banyak kilang-kilang penapis atas refinery dengan izin, minyak sawit di negara ini terutama di Sarawak daripada di luar negara. Sehubungan dengan ini di Sarawak pengeluaran kelapa sawit adalah tinggi, tetapi kekurangan refinery untuk pemerosesan minyak kelapa sawit.

Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan penubuhan kilang-kilang penapis minyak sawit atau refinery dengan izin, yang dibangkitkan oleh Yang

Berhormat Tuan Ding Seling, sukacita saya menjelaskan bahawa penubuhan kilang-kilang penapis minyak sawit di luar negeri adalah dibuat oleh syarikat-syarikat swasta Malaysia dan bukan oleh kerajaan. Syarikat-syarikat berkenaan mendirikan kilang-kilang itu berdasarkan asas-asas komersial selaras dengan dasar kerajaan untuk menggalakkan syarikat-syarikat.

Malaysia mengadakan pelaburan berbalik (reverse investment) dengan izin dalam bidang-bidang yang Malaysia mempunyai kelebihan atau kepakaran termasuk bidang pemerosesan minyak sawit. Ini merupakan satu strategi pemasaran bagi minyak sawit negara untuk mendapatkan pasaran yang tersedia ataupun 'captive market' dengan izin, di beberapa negara pengimport utama minyak sawit seperti Republik Rakyat China. Lagi pun terdapat lebih kapasiti penapisan minyak sawit tempatan iaitu sebanyak 10.15 juta tan metrik berbanding dengan pengeluaran sebanyak 7.81 juta tan metrik bagi tahun 1995.

Mengenai kedudukan Sarawak pula, sukacita dimaklumkan bahawa pengeluaran minyak sawit mentah pada tahun 1995 adalah sebanyak 222,363 tan metrik sementara kapasiti penapisan bagi 2 buah kilang penapis yang sedang beroperasi di sana ialah 462,000 tan metrik setahun. Ini bermakna kapasiti penapisan di Sarawak juga kini berlebihan, pengeluaran minyak sawit mentah. Di samping itu kerajaan juga telah meluluskan 2 lesen lagi bagi mendirikan kilang penapis di Sarawak dengan kapasiti 210,000 tan metrik setahun dan pembesaran kapasiti penapis sebanyak 194,400 tan metrik kepada sebuah kilang yang sedia ada. Ini menjadikan jumlah kapasiti penapisan di

Sarawak meningkat kepada hampir 870,000 tan metrik setahun menjelang tahun 1997-1998 dan jumlah ini dapat menampung keperluan sehingga tahun 2000.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai saranan Yang Berhormat supaya kerajaan menjalankan penanaman semula getah di Sarawak, memandangkan pokok-pokok getah yang sedia ada telah tua, sukacitalah saya memaklumkan bahawa program sedemikian sedang dijalankan.

Di bawah Rancangan Malaysia Keenam seluas 25,000 hektar telah pun ditanam semula. Program itu akan diteruskan di bawah Rancangan Malaysia Ketujuh yang dirancang untuk meliputi kawasan yang lebih luas.

Pendekatan baru akan digunakan di mana penanaman semula secara kelompok akan digalakkan. Program tanam semula ini dikendalikan oleh Jabatan Pertanian Sarawak. Bagi memastikan program-program ini berjalan dengan lancar, pegawai-pegawai dari RRIM telah dipinjamkan untuk membantu jabatan berkenaan dalam rancangan pembangunan getah di Sarawak.

Sekian, terima kasih.

Tuan Hanipah bin Ahmad: Dijemput Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos.

5.57 ptg.

Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos [Dato' Chan Kong Choy]: Tuan Yang di-Pertua, pertama sekali saya ingin merakamkan ucapan setinggi-tinggi terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah

berucap dan membangkitkan perkara-perkara mengenai Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos.

Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin telah membangkitkan perkara mengenai perkhidmatan kaunter di pejabat pos yang kurang memuaskan.

Sukacita saya memaklumkan bahawa pada umumnya kemudahan kaunter yang sedia ada di pejabat-pejabat pos adalah mencukupi. Pada masa ini terdapat 613 buah pejabat pos di seluruh negara yang disokong oleh rangkaian 293 buah pejabat pos mini serta 502 wakil-wakil pos. Semua pejabat pos memberi pelbagai jenis perkhidmatan daripada penjualan stem yang biasanya mengambil masa yang paling singkat sehinggalah kepada jenis-jenis perkhidmatan agensi seperti pembaharuan cukai jalan dan urusan ASN, ASB yang mengambil masa lebih panjang. Keadaan di mana pelanggan terpaksa menunggu agak lama sedikit adalah disebabkan oleh lokasi pejabat pos waktu sibuk awal bulan atau akhir bulan yang kebetulan adalah waktu puncak untuk pembayaran bil-bil telefon, air dan sebagainya.

Bagi menghadapi keadaan seperti ini Pos Malaysia menyediakan kakitangan tambahan pada waktu-waktu sibuk. Di samping itu, Pos Malaysia mengadakan kajian yang berterusan untuk mengenal pasti beban kerja di sesuatu pejabat pos yang memerlukan pekerja tambahan secara sepenuh masa. Di samping itu, mutu perkhidmatan kaunter juga ditingkatkan dengan memperkenalkan sistem nombor sebagaimana yang dilaksanakan di bank-bank

swasta serta melanjutkan tempoh perkhidmatan kaunter di sesetengah pejabat pos sehingga ke jam 10.00 malam.

Tuan Yang di-Pertua, sukacita saya menyatakan bahawa segala pandangan dan cadangan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat yang tidak dapat saya nyatakan di sini satu persatu akan diberi perhatian dan diambil tindakan selanjutnya oleh kementerian saya. Sekian, terima kasih.

USUL

WAKTU MESYUARAN DAN URUSAN DIBEBAHKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT

5.57 ptg.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Datuk Chong Kah Kiat]:

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon memaklumkan:

Bahawa menurut Peraturan Mesyuarat 11(1), Majlis mesyuarat pada hari ini tidak akan ditangguhkan sehingga jam 10.30 malam.

Timbalan Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar [Dato' Abu Bakar bin Daud]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Hanipah bin Ahmad: Ahli-ahli Yang Berhormat, Usul sebagaimana yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Menteri itu tadi dikemukakan kepada Majlis untuk diputuskan dan disetujukan.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Diputuskan,

Bahawa menurut Peraturan Mesyuarat 11(1), Majlis mesyuarat pada hari ini tidak akan ditangguhkan sehingga jam 10.30 malam.

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN 1997

Perbahasan disambung semula

Tuan Hanipah bin Ahmad: Dijemput Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri.

5.58 ptg.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri [Dato' Hishamuddin bin Tun Hussein]: Tuan Yang di-Pertua, saya juga bagi pihak kementerian mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah memberi teguran, cadangan dan pandangan semasa membahaskan Belanjawan yang menyentuh bidang kuasa Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri.

Izinkan saya memberikan jawapan ke atas dua perkara yang berkait dengan kementerian ini. Tuan Yang di-Pertua, mengenai Pertubuhan Perdagangan Dunia seperti WTO yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Tuan Mohd. Zain bin Haji Mat Daud, dimaklumkan bahawa World Trade Organizatio, dengan izin bertanggungjawab untuk melaksanakan kesemua persetujuan-persetujuan yang telah dicapai dalam rundingan perdagangan pelbagai hala Pusingan Uruguay. Dengan penubuhan WTO yang mula berkuatkuasa mulai 1hb. Januari 1995 ianya akan menentukan disiplin perdagangan antarabangsa yang lebih kukuh dan pengawasannya yang lebih

selaras. Ia bukan sahaja dapat membendung sentimen perdagangan pelbagai hala, tetapi juga akan menentukan semua obligasi konsesi dan kawalan yang bertujuan mempertingkatkan lagi perdagangan antarabangsa dilaksanakan dengan lebih teratur dan berkesan oleh semua negara anggota.

Untuk memastikan Malaysia dapat bersaing di peringkat antarabangsa dan kepentingan perdagangan negara tidak terjejas, Malaysia telah mengambil peranan yang aktif serta mengamalkan pendekatan proaktif dalam mempengaruhi agenda dan rancangan kerja WTO, sepertimana yang dilaksanakan di masa Persidangan Peringkat Menteri WTO di Singapura baru-baru ini. Di samping itu Malaysia juga akan terus berkerjasama dengan ASEAN dan negara-negara membangun yang lain khususnya selaku Pengerusi Kumpulan G15 untuk mengambil pendekatan bersama dalam memastikan WTO dapat berperanan untuk memelihara sistem perdagangan yang bebas dan pasaran yang adil khususnya bagi negara-negara membangun.

Bagi menghadapi persaingan yang bebas dan terbuka di masa hadapan, usaha-usaha sedang dan akan dilaksanakan oleh kerajaan untuk membangunkan industri tempatan supaya lebih cekap dan berdaya saing.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai pembangunan IKS di Sarawak yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Tuan Ding Seling, sukacita dimaklumkan sepanjang tempoh Rancangan Malaysia Keenam, MITI telah berkerjasama dengan MIEL (Malaysian Industrial Estate Sdn. Bhd.) dengan izin, untuk membangunkan satu kawasan perindustrian khusus untuk IKS, Sarawak. Kawasan tersebut terletak di Samajaya, Muara Tabuan melibatkan seluas 7.6 ekar, di mana 16 buah kilang berkembar telah dibangunkan. Sehingga kini hanya 4 buah kilang sahaja telah diduduki.

Bagi tempoh Rancangan Malaysia Ketujuh, MITI melalui agensinya, iaitu Perbadanan Pembangunan Industri Kecil dan Sederhana (SMIDEC), dengan izin, sekali lagi akan bekerjasama dengan Kerajaan Negeri Sarawak untuk mengenal pasti satu lagi kawasan bagi membangun tapak perindustrian di negeri tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, sekianlah sahaja penjelasan yang ingin saya berikan kepada dua isu penting yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat. Sekali lagi saya merakamkan ucapan terima kasih di atas teguran, pandangan yang dikemukakan. Perkara-perkara tersebut akan diambil perhatian dan tindakan susulan akan diambil dengan sewajarnya. Terima kasih.

Tuan Hanipah bin Ahmad: Dijemput Kementerian Pertanian.

6.03 ptg.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pertanian [Dato' Abu Bakar bin Taib]: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan terima kasih kepada semua Ahli Yang Berhormat yang telah memberi perhatian serta membangkitkan perkara yang berkaitan dengan bidang tugas Kementerian Pertanian atau di bawah kawalan bidang tanggungjawabnya.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Puan Hajah Zaleha binti Hussin telah meminta penjelasan mengenai apakah tindakan yang dilakukan oleh kerajaan dengan berlaku kenaikan harga ayam terutama menjelang hari raya. Bagi menjelas perkara ini, suka saya menjelaskan bahawasanya menjelang perayaan yang akan datang ini bekalan ayam adalah mencukupi untuk menghadapi permintaan. Ini adalah kerana pengawalan yang dijangkakan lebih

kurang 7 juta ekor seminggu. Juga dengan adanya jawatankuasa penentu harga pasaran ayam dan pembekalan yang mencukupi adalah dijangka harga ayam akan terus stabil di pasaran.

Tuan Yang di-Pertua, bagi menjawab pertanyaan beliau mengenai siapakah yang akan menentukan harga beras super A pula, suka saya menjelaskan bahawa pada masa ini terdapat tiga gred beras di pasaran, iaitu standard, premium dan super. Harga pasaran bagi gred standard dan premium adalah ditentukan oleh kerajaan, iaitu melalui penguatkuasaan undang-undang Akta Perintah Beras Kawalan Gred dan Harga 1992. Sementara harga gred supper ditentukan oleh kuasa pasaran, iaitu mendapat kebenaran pasaran beras di dalam negara. Kerajaan berpuas hati dengan sistem yang ada sekarang, dan pihak pengguna telah membuat pilihan mengikut kemampuan masing-masing.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat Tuan Janggu Anak Bayang dari Sarawak pula mencadangkan supaya Kementerian Pertanian membuka tanah sawah yang lebih luas di daerah pedalaman bagi menghasilkan beras Bario yang bermutu tinggi dan sedap dimakan serta boleh digunakan juga oleh rakyat di seluruh negara. Untuk makluman, kini Kementerian Pertanian dan Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat khas di Sarawak, khususnya Jabatan Pertanian belum lagi ada rancangan untuk menanam beras Bario di kawasan pedalaman di Sarawak. Apatah lagi untuk meluaskan kawasan penanamannya.

Sebab utama beras Bario tidak digalakkan penanamannya di kawasan pedalaman adalah keadaan tanah yang tidak rata. Untuk penanaman beras

sebagai tujuan komersial memerlukan jentera yang besar dan berat dan tidak sesuai dengan keadaan tanah yang tidak rata. Antara masalah lain ialah keadaan jenis tanah yang aras air tanahnya dalam, dan keadaan ini juga tidak sesuai untuk tanam padi yang memerlukan air yang banyak dan sistem buang yang baik.

Soalan sama ada beras Bario yang amat digemari di Sarawak dan juga disukai oleh penduduk di seluruh negeri adalah terpulang kepada citarasa yang berbeza. Oleh itu, permintaan beras Bario tidaklah dapat dipastikan buat masa ini kerana bekalannya tidak mencukupi bagi negeri Sarawak, di mana ianya di samping beras wangi Semanggang adalah popular sekali.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat Tuan Haji Hassan bin Ali dari Terengganu serta Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin telah membangkitkan mengenai bekalan beras semasa darurat. Dalam hal ini, kerajaan sentiasa mengambil berat, mengambil langkah berjaga-jaga bagi stok bahan makanan terutama seperti beras untuk menampung keperluan beras negara sekiranya berlaku bencana di negara ini. Pada masa ini, kerajaan melalui BERNAS menyimpan sebanyak lebih kurang 92,000 tan metrik stok untuk stok penimbal, di samping pihak swasta peniaga beras menyimpan sebanyak 45,000 tan metrik. Jumlah keseluruhannya adalah sebanyak 137,000 tan metrik. Bagi mempertingkatkan lagi pengawalan beras negara ini kerajaan telah mengambil langkah-langkah seperti berikut:

- (i) kerajaan melalui BERNAS sedang merancang menanam padi di estet di Sabah dan seterusnya mengurangkan penggantungan beras dari luar;
- (ii) meningkatkan sistem kemudahan infrastruktur seperti sistem pengedaran dan saliran, tebatan banjir dan jalan ladang di kawasan jelapang padi;

- (iii) memperluaskan projek tumbuk padi dalam mini estet padi;
- (iv) menggunakan baja padi yang bukan berkualiti tinggi;
- (v) membaiki pengurusan ladang pengurusan air; dan
- (vi) mempertingkatkan produktiviti.

Tuan Yang di-Pertua, Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin juga telah meminta penjelasan kenapa Malaysia perlu mengimport ikan dari negara jiran, sedangkan negara kita dikelilingi oleh laut. Tuan Yang di-Pertua, saya suka menjelaskan bahawa Malaysia masih perlu mengimport ikan dari negara jiran kerana:

- (i) Jumlah pendaratan ikan negara tidak mencukupi bagi menampung keperluan dalam negeri. Contohnya, dalam tahun 1995 jumlah permintaan ikan adalah dianggar 820,000 tan metrik, sedangkan jumlah pendaratan ikan termasuk hasil agroculture yang telah ditolak ikan baja dan kerosakan setelah tangkapan hanya jumlah 747,484 tan metrik.
- (ii) Peningkatan penggunaan per kapita ikan adalah agak besar, iaitu daripada 40 kilogram pada tahun 1990 kepada 47 kilogram pada tahun 1996. Pertambahan penduduk serta kedatangan pekerja-pekerja asing juga menyebabkan kemungkinan ikan meningkat.
- (iii) Permintaan ikan tertumpu kepada jenis spesis tertentu sahaja seperti ikan kembung, selar, tenggiri, bawal dan berbagai-bagai jenis ikan lain. Jumlah pendaratan ikan-ikan tersebut adalah masih kecil dan tidak menentu mengikut musim. Sebagai contoh, jumlah pendaratan ikan kembung (temenung atau lading) pada tahun 1995 cuma 120,170 tan metrik atau 11.4% daripada jumlah pendaratan laut. Jumlah pendaratan ikan tenggiri sebanyak 14,902 tan metrik atau 1.3%. Ikan selar (pelata)

sebanyak 14,479 tan metrik atau 1.7%, dan selar kuning (lolong) sebanyak 23,259 tan metrik atau 0.2%. bagi menampung keperluan ikan negara, Kementerian Pertanian telah, sedang dan akan mengembangkan agroculture secara komersial.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai cadangan Yang Berhormat Tuan Haji Abdul Majid bin Haji Baba supaya kerajaan meningkat atau menambah baja padi, saya suka menjelaskan bahawa kerajaan tidak bercadang untuk menaikkan harga subsidi baja padi lagi, memandangkan kadar yang telah diberikan buat masa ini adalah mencukupi dan adalah tinggi. Subsidi harga padi telah pun ditingkatkan daripada sebanyak 50% dalam tahun 1991, iaitu daripada RM16.50 setiap satu kilogram kepada RM24.61 setiap satu kilogram.

Untuk makluman Yang Berhormat dalam Dewan yang mulia ini apa yang berlaku ialah dari segi persepsi bahawa kemungkinan ataupun kurang pendapatan ialah disebabkan atau dikaitkan dengan perusahaan tanaman padi. Sebabnya penanaman padi adalah begitu baik, kemiskinan pada lazimnya disebabkan oleh tanah yang diusahakan agak kecil, itu sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Puan Mastika Junaidah telah mengesyorkan supaya Kementerian Pertanian menjamin semua agensi di bawahnya untuk meningkatkan pengeluaran bekalan padi dan isu-isu yang berbangkit oleh Yang Berhormat Puan Mastika Junaidah. Sukacita saya memaklumkan bahawasanya Kementerian Pertanian sedang mengambil langkah untuk mengkaji semula agensi-agensi di bawah kawalannya bagi tujuan memperkemarkan lagi struktur dan fungsinya agar dapat menyelesaikan objektif dengan lebih berkesan.

Untuk makluman Yang Berhormat, Kementerian Pertanian sekarang sedang mengkaji semula Dasar Pertanian Negara antara perkara-perkara yang diberi perhatian adalah dengan kajian-kajian ini termasuklah tumpuan ke arah pengeluaran hasil-hasil pertanian secara komersial dan besar-besaran yang melibatkan sektor swasta secara lebih aktif.

Agensi-agensi di bawah Kementerian Pertanian juga akan mengkaji semula penglibatan pelbagai kementerian terutamanya Kementerian Pembangunan Luar Bandar dan Kementerian Perusahaan Utama. Agensi dari sektor swasta yang berkaitan dengan pertanian dan kajian semula Dasar Pertanian Negara tersebut akan dapat menjelaskan tugas dan peranan agensi masing-masing untuk memastikan tiada pertindihan tugas.

Dalam Rancangan Malaysia Ketujuh juga telah diberi penekanan ke arah mempertingkatkan penyertaan sektor swasta dalam aktiviti pertanian yang berskala tinggi pada masa ini. Selain daripada itu penekanan juga diberi ke arah mempergiatkan lagi usaha-usaha meningkatkan penyelidikan dan pembangunan (R&D) untuk mempertingkatkan produktiviti dan memperbanyakkan makanan akhir dan produk.

Tuan Yang di-Pertua, masalah yang ditimbulkan oleh ang Berhormat Dato' Zuki dan Puan Mastika Junaidah ialah berkenaan dengan pemandu lori ataupun broker-broker yang telah mengenakan atau mengadakan, pengilang-pengilang beras telah memberi insentif kepada broker-broker padi dan juga pemandu-pemandu lori.

Untuk makluman dalam tahun 1995, Lembaga Padi dan Beras Negara (LPN) ketika itu akan diswasta mengambil masa membeli padi kerana terdapat kekurangan kemudahan pengeringan, pengilangan dan tempat menyimpan padi. Ini telah mengakibatkan padi yang dibeli dari petani-petani tidak dapat dikendali dengan memuaskan sehingga menjejaskan mutu beras.

Bagi potensi beras buat masa ini, LPN telah menggesa pengilang-pengilang padi swasta mengubahsuaikan kilang padi masing-masing. Hasilnya banyak kilang telah meningkatkan keupayaan menyimpan dan mengering padi dan mengubahsuaikan kilang untuk menghasilkan beras yang bermutu. Justeru itu pada tahun 1988, pengilang dapat membeli padi daripada petani mengikut jangka masa yang sepatutnya.

Walau bagaimanapun, satu masalah baru telah timbul dan bertambahnya kapasiti kilang-kilang yang terlibat. Kini kilang-kilang bersaing sesama sendiri untuk mendapatkan bekalan padi. Itulah yang menyebabkan masalah di pihak kilang-kilang yang besar terpaksa mengupah orang untuk mendapatkan beras padi yang lebih. Pihak kementerian sedang memerhatikan perkara ini dan perbincangan akan diadakan dengan pihak BERNAS untuk mencari jalan yang sesuai.

Tuan Yang di-Pertua, dengan ini saya sudahi, terima kasih kepada semua Ahli Yang Berhormat yang telah bersama-sama memberi perhatian kepada Kementerian Pertanian dan segala perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat akan diberi perhatian dan tindakan yang sewajarnya bagi meninggikan lagi prestasi Kementerian Pertanian. Bagi perkara-perkara yang

dibangkitkan yang tidak sempat saya jawab, saya akan menentukan perkara-perkara tersebut diambil perhatian dan tindakan yang sewajarnya diambil oleh Kementerian Pertanian. Terima kasih.

Tuan Hanipah bin Ahmad: Dijemput Menteri dari Kementerian Penerangan.

6.15 ptg.

Timbalan Menteri Penerangan [Dato' Drs. Suleiman bin Mohamed]: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah memberi pandangan mengenai kementerian ini semasa membahas Rang Undang-undang Perbekalan 1997 di Dewan yang mulia ini.

Mengenai cadangan supaya menyusun semula jadual rancangan televisyen di RTM dengan tujuan untuk mengurangkan program-program hiburan dan meningkatkan program-program pendidikan yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat M.G. Pandithan. Saya ingin memaklumkan bahawa Jabatan Penyiaran sememangnya sentiasa melaksanakan penyusunan semula jadual rancangan televisyen di TV1 dan TV2 dari masa ke semasa dengan tujuan untuk merapatkan jurang perbezaan antara ekspektasi penonton dan penyiar.

Penyusunan semula ini juga adalah selaras dengan hasrat untuk meningkatkan lagi rancangan-rancangan yang boleh membawa mesej kepada semua lapisan masyarakat khususnya kumpulan sasaran. Melalui konsep

edutainment and infotainment, dengan izin, yang disalurkan melalui pelbagai kaedah.

Saya ingin juga menjelaskan beberapa perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Dato' Mohd Zuki bin Kamaluddin, pertama mengenai teguran masih terdapat bahan-bahan siaran yang mengandungi unsur-unsur VHSC, saya ingin menjelaskan bahawa semua rancangan televisyen adalah ditapis terlebih dahulu sebelum disiarkan.

Bagi filem dan video ianya ditapis dan dikategorikan oleh Lembaga Penapisan Filem, Kementerian Dalam Negeri dan yang kedua mengenai kebimbangan terhadap tambahan saluran televisyen yang boleh mengakibatkan kanak-kanak menjadi leka menonton rancangan-rancangan hiburan di televisyen.

Saya ingin menjelaskan bahawa adalah menjadi tanggungjawab kepada setiap ketua keluarga untuk memastikan rancangan-rancangan dan masa-masa yang sesuai bagi penontonan televisyen kepada anggota keluarga mereka. Namun apa yang lebih penting ialah untuk berusaha untuk mendapatkan manfaat bagi diri masing-masing melalui penontonan rancangan-rancangan televisyen yang digemarinya.

Dalam pada itu mengelakkan daripada ketagihan menonton televisyen kerana ianya boleh membawa mudarat dan menjejaskan aktiviti individu itu sendiri. Mengenai cadangan Yang Berhormat Hajah Khadijah binti Awang, supaya ditubuhkan saluran televisyen Dakwah Islamiah, saya ingin menjelaskan

bahawa setakat ini kerajaan belum bercadang untuk menubuhkan saluran televisyen khusus untuk Dakwah Islamiah.

Ini adalah disebabkan bahawa rancangan-rancangan Dakwah Islamiah yang disiarkan melalui radio dan televisyen sekarang adalah memadai manakala stesen-stesen televisyen yang sedia ada sekarang adalah mencukupi. Tambahan pula untuk menubuhkan sesuatu saluran televisyen memerlukan perbelanjaan yang agak besar bagi membiayai kos peralatan dan bahan-bahan siaran.

Tuan Yang di-Pertua, akhir sekali saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah memberikan pandangan dan teguran mengenai hal-hal yang berkaitan dengan tanggungjawab kementerian ini semasa membahas Rang Undang-undang Perbekalan 1997. Sekiranya ada mana-mana perkara yang dibangkitkan dan tidak sempat saya menjawab semasa penggulungan perbahasan ini, maka saya akan berjanji memberi perhatian dengan sewajarnya. Terima kasih.

Tuan Hanipah bin Ahmad: Dijemput Menteri Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar.

6.00 ptg.

Timbalan Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar [Dato' Abu Bakar bin Daud]: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya ingin mengucapkan ribuan terima kasih kepada semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang mengambil bahagian dalam perbahasan Belanjawan 1997 dan

membangkitkan perkara-perkara yang berkaitan dengan peranan dan tanggungjawab Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya memberi penjelasan terhadap perkara-perkara yang telah disentuh oleh Ahli Yang Berhormat Tuan Abdilllah bin Abdul Rahim yang mengesyorkan agar kerajaan memperhebatkan penguatkuasaan EIA - Environmental Impact Assessment, dengan izin, terhadap pemaju-pemaju supaya mematuhi peraturan EIA seperti mana yang telah ditetapkan.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar memang sedar terdapatnya pemaju-pemaju yang masih tidak mematuhi peraturan-peraturan EIA sepertimana yang telah ditetapkan. Justeru itu, Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar melalui Jabatan Alam Sekitar sentiasa memperhebat dan memperketatkan pengawasan dan penguatkuasaan peraturan EIA. Dalam menangani isu EIA ini juga, beberapa pemaju yang tidak mematuhi peraturan EIA telah pun dikenal pasti dan dikenakan tindakan-tindakan sewajarnya di atas kesalahan-kesalahan yang telah dilakukan.

Selain daripada itu juga, Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar sentiasa bekerjasama dengan pihak berkuasa tempatan bagi memastikan syarat-syarat pelaksanaan EIA dipatuhi sepenuhnya oleh pihak-pihak berkuasa yang berkenaan dan pemaju-pemaju yang terlibat.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat Puan Hajah Habsah binti Haji Osman telah membangkitkan tentang penglibatan dan sumbangan syarikat-

syarikat minyak tempatan dalam menangani masalah-masalah pencemaran udara yang dikeluarkan oleh kenderaan-kenderaan bermotor. Dalam menangani masalah pencemaran, syarikat-syarikat minyak tempatan bersama beberapa syarikat lain telah dilibatkan secara aktif dalam melaksanakan pelbagai program pembersihan dan pengurangan pencemaran sepertimana yang telah ditetapkan oleh Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar.

Sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum, mengikut Akta Kualiti Alam Sekitar (Pindaan) 1996, satu tabung alam sekitar akan diwujudkan untuk tujuan penyelidikan dalam aspek-aspek kawalan alam sekitar, membersihkan atau mengurangkan pencemaran, menggalakkan langkah-langkah pemeliharaan alam sekitar dan sebagainya. Buat masa ini, tabung ini masih belum ditubuhkan lagi dan tiada sumbangan yang diterima. Walau bagaimanapun, apabila tabung ini ditubuhkan nanti, sumbangan dari semua syarikat tempatan amatlah dialu-alukan bagi melaksanakan pelbagai program dan aktiviti alam sekitar negara. Dengan penglibatan semua pihak, program dan aktiviti pembersihan alam sekitar negara akan menjadi lebih bermakna.

Tuan Yang di-Pertua, akhir sekali izinkan saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah memberi perhatian dan pandangan kepada aktiviti-aktiviti Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar. Sekiranya pandangan, teguran dan cadangan dari Ahli-ahli Yang Berhormat itu tidak disentuh dalam jawapan ini, perkara-perkara yang dibangkitkan itu akan saya berikan perhatian dan tindakan yang sewajarnya akan diambil, insya-Allah. Sekian.

Tuan Hanipah bin Ahmad: Dijemput Menteri Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan.

6.27 ptg.

Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan [Tuan Peter Chin Fah Kui]: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya ingin mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat Datuk Haji Ibrahim bin Ali, Yang Berhormat Tuan Frankie Chong Yu Chee, Yang Berhormat Tuan Janggu anak Banyang, Yang Berhormat Tuan Haji Hassan bin Ali, Yang Berhormat Tuan Ding Seling, Yang Berhormat Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail dan Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin yang telah mengambil bahagian membahaskan perkara-perkara yang berkaitan dengan Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan.

Yang Berhormat Tuan Frankie Chong Yu Chee membangkitkan mengenai cadangan supaya rumah-rumah untuk orang miskin disediakan dengan pendawaian elektrik. Kerajaan sentiasa berusaha memberi galakan dan kemudahan kepada golongan miskin termasuklah memberi kemudahan pendawaian elektrik di rumah mereka.

Yang Berhormat Tuan Janggu anak Banyang berharap pemaju-pemaju dapat membina rumah berpatutan terutamanya untuk anggota polis dan kakitangan awam termasuk di kawasannya sekali. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, di bawah Rancangan Malaysia Ketujuh sebanyak 102,700 unit rumah akan dibina untuk kemudahan kuarters dan kediaman kakitangan awam termasuk anggota polis. Kerajaan akan menggalakkan pembinaan rumah kos

rendah di kawasan yang memerlukan termasuk di kawasan Ahli Yang Berhormat.

Mengenai cadangan Yang Berhormat Tuan Ding Seling supaya pemilik-pemilik rumah panjang boleh memohon bantuan pinjaman dari kerajaan dan institusi kewangan. Pada masa ini kerajaan menyediakan pinjaman sebanyak RM5,000 untuk membaiki seunit rumah di sesebuah rumah panjang. Walau bagaimanapun, kajian terperinci perlu dilakukan terlebih dahulu, bagaimana bantuan dan pinjaman boleh diberikan untuk membina semula rumah panjang.

Mengenai saranan Yang Berhormat Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail supaya mutu pembinaan rumah kos rendah ditingkatkan. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, kerajaan sedang berusaha meningkatkan mutu pembinaan melalui Program Zero Defect-Perumahan dan juga Program ISO 9000. Segala usaha sedang dijalankan untuk mengawal kepentingan penduduk tempatan supaya hak mereka tidak dinafikan.

Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin membangkitkan mengenai penyelewengan pembelian rumah. Di bawah Rancangan Malaysia Ketujuh juga kerajaan akan lebih memberi penekanan kepada bukan sahaja penyediaan rumah-rumah untuk golongan berpendapatan rendah dan sederhana rendah tetapi juga dari segi pengagihan rumah-rumah tersebut kepada kumpulan dan golongan yang disasarkan. Untuk maksud ini, semua negeri telah pun bersetuju untuk menubuhkan sistem mendaftar kepada pembeli-pembeli yang layak untuk rumah-rumah kos rendah dan sederhana rendah yang disediakan oleh sektor swasta dan awam. Melalui cara ini,

masalah penyelewengan dan pengagihan unit-unit kepada bukan golongan sasaran akan dapat di atasi.

Untuk bandar-bandar besar, kerajaan mempunyai rancangan untuk membeli rumah-rumah kos rendah yang dibangunkan oleh pihak swasta. Rumah-rumah berkenaan akan disewa kepada golongan sasaran yang berpendapatan rendah. Mengenai cadangan untuk mengadakan apartment kos sederhana untuk disewa, ianya adalah selaras dengan matlamat program pembangunan perumahan iaitu untuk menyediakan rumah yang mencukupi, berkualiti dan mampu dibeli atau disewa oleh rakyat daripada pelbagai tingkat pendapatan.

Terima kasih juga kepada Yang Berhormat Tuan Haji Hassan bin Ali di atas keprihatinan beliau mengenai tugas pasukan bomba. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, tugas menyelamatkan binatang atau pokok atau khidmat lain yang bukan berbentuk kecemasan, bukanlah khidmat atau tugas hakiki pasukan bomba. Ia cuma tugas perikemanusiaan yang diberikan. Kadangkala pemanggil meminta bantuan peralatan seperti tangga yang dipunyai oleh pasukan bomba.

Mengenai kemudahan quarters untuk anggota-anggota bomba, perkara ini sememangnya disedari oleh pihak kementerian amnya dan Jabatan Perkhidmatan Bomba khasnya. Oleh itu, dalam Rancangan Malaysia Ketujuh, Jabatan Perkhidmatan Bomba telah merancang dan mengubah strategi pembinaan balai-balai bomba bersekali dengan quarters menjelang tahun 2000

di mana 90% daripada anggota bomba akan disediakan quarters mengikut taraf dan kelayakan mereka.

Mengenai cadangan Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin supaya Jabatan Bomba dibekalkan dengan jentera dan peralatan canggih bagi menghadapi sebarang bencana di masa akan datang. Dalam Rancangan Malaysia Ketujuh, Jabatan Perkhidmatan Bomba Malaysia telah diperuntukkan RM110 juta untuk membeli jentera bomba dan alat kelengkapan, RM9 juta untuk radio komunikasi dan pangkalan data dan RM9 juta untuk jentera peralatan Hasmat dan highway rescue.

Di antara peralatan canggih yang akan dibeli oleh Jabatan Perkhidmatan Bomba adalah seperti kereta bomba penyelamat, kereta bomba Hasmat, kereta bomba cakera putar, peralatan-peralatan penyelamat, alat-alat komunikasi, bot bomba dan penyelamat dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua, akhirnya sekiranya ada perkara-perkara yang tidak dapat saya sentuh pada petang ini tetap akan diberi perhatian oleh kementerian. Sekali lagi saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membangkitkan perkara-perkara berkaitan dengan kementerian.....

Datin Hajah Wan Intan binti Haji Wan Ahmad Tajuddin:

[Bangun]

Tuan Hanipah bin Ahmad: Yang Berhormat, ada yang minta laluan.

Datin Hajah Wan Intan binti Haji Wan Ahmad Tajuddin: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak bertanya sedikit sahaja. Masa Jawapan Mulut,

Yang Berhormat ada mengatakan rumah kos rendah di Melaka ada banyak kosong, sampai beribu rasanya, termasuk Johor, kalau tidak salah. Mengapakah tidak di Selangor ini, tidak pernah, tidak usahkan ribu, sebiji pun rumah kosong susah hendak dapat pada hal yang menuntut hendak minta rumah murah ini bukan main banyak. Mengapakah di Selangor tidak dibuat berlebihan supaya orang di Kuala Lumpur atau di Selangor khasnya senang mendapat rumah murah?

Tuan Peter Chin Fah Kui: Terima kasih, Yang Berhormat Datin. Sebenarnya angka yang saya sebutkan tadi adalah keliru sedikit kerana angka yang saya beri itu dicampur bukan sahaja untuk rumah kos rendah tetapi keseluruhannya, termasuk sederhana dan kos tinggi, bukan sahaja untuk rumah kos rendah. Saya ingin jelaskan di sini juga, rumah kos rendah itu memang laku dan seperti yang disebutkan oleh Yang Berhormat tadi, bila siap memang ramai orang hendak minta. Oleh sebab itu, maka angka yang saya sebutkan tadi itu saya tidak jelaskan dengan terang, iaitu keseluruhannya, bukan sahaja untuk rumah kos rendah. Ya, minta maaf.

Tuan Hanipah bin Ahmad: Dijemput Menteri di Kementerian Pertahanan.

6.34 ptg.

Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri [Dato' Azmi bin Khalid]: Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya menjawab bagi pihak Kementerian Pertahanan.

Saya mohon izin menjawab ke atas perkara-perkara yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat semasa perbahasan Belanjawan 1997 di Dewan ini bagi pihak Menteri Pertahanan.

Terlebih dahulu saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Yang Berhormat-Yang Berhormat yang mengambil bahagian di dalam perbahasan Belanjawan 1997 yang telah menyentuh bidang-bidang tugas Kementerian Pertahanan.

Berhubung dengan cadangan Yang Berhormat Senator Haji Kasim bin Mh. Yusop supaya anggota ATM ditambah untuk mengawal keselamatan negara, adalah dimaklumkan bahawa Kementerian Pertahanan buat masa ini tidak mempunyai rancangan untuk menambah bilangan anggota ATM. Dalam usaha menjadikan ATM sebagai angkatan yang mantap menjelang tahun 2000 seimbang dan credible, beberapa pendekatan telah dibuat dalam rancangan membangun dan menyusun semula ATM. Dalam rancangan ini, bilangan keanggotaan ATM perlu diseimbangkan dengan peningkatan kuasa tempur dan mobiliti. Usaha-usaha sedang dan akan dilaksanakan untuk mempertingkatkan kemampuan tempur serta mobiliti dengan kelengkapan yang berkuasa tinggi dan canggih, iaitu yang berteknologi tinggi. Gabungan anggota-anggota yang terlatih dan peralatan yang canggih mampu menjamin keselamatan negara dengan lebih mantap. Dengan erti kata lain, ATM memberi tekanan kepada kualiti daripada kuantiti menjelang tahun 2000.

Yang Berhormat Senator Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin telah meminta supaya satu kajian terperinci dibuat berhubung kurangnya pembabitan

rakyat bukan Melayu memasuki ATM. Dalam soal ini, kementerian tidak ada satu kajian yang formal berkaitan dengan pembabitan rakyat bukan Melayu menceburi bidang kerjaya ATM. Walau bagaimanapun, daripada kajian secara rambang yang dibuat hasil dari aktiviti-aktiviti ATM, didapati jumlah penyertaan belia bukan Melayu di dalam ATM adalah kurang dari 10%. Perkara ini adalah disebabkan oleh dorongan kepesatan pembangunan ekonomi yang mana para belia khasnya bukan Melayu lebih cenderung kepada bidang perniagaan. Untuk makluman Yang Berhormat, kekurangan minat golongan bukan Melayu ini bukan sahaja berlaku di dalam perkhidmatan ATM, tetapi juga di dalam perkhidmatan-perkhidmatan kerajaan yang lain.

[Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*]

Bagi mengatasi perkara ini, Kementerian Pertahanan sentiasa mengambil langkah-langkah yang sewajarnya untuk menarik minat para belia memasuki perkhidmatan tentera. Langkah-langkah atau galakan yang telah dijalankan adalah dengan cara memberi pendedahan kepada para belia khasnya pelajar-pelajar mengenai organisasi ATM dengan cara membuat promosi dan ceramah kerjaya ATM di sekolah-sekolah di seluruh Malaysia dengan kerjasama Kementerian Pendidikan dan juga melalui siaran-siaran televisyen.

Kementerian juga sentiasa membuat kajian mengenai skim-skim perkhidmatan di dalam ATM, khasnya skim gaji, elaun, kemudahan dan syarat-syarat perkhidmatan agar selari dan selaras dengan perkembangan sektor perkhidmatan yang lain.

Berkaitan dengan cadangan Yang Berhormat Senator Haji Abu Bakar bin Haji Ismail yang meminta supaya kementerian menekankan kepada kualiti terhadap pembelian aset-asetnya dan tidak kepada kuantiti. Kementerian Pertahanan sememangnya sentiasa menekankan kualiti peralatan dan aset-aset yang diperolehi yang mana semestinya menepati spesifikasi yang disediakan oleh ATM. Adalah ditegaskan bahawa setiap pembelian untuk ATM tidak sekali-kali mengabaikan kualiti semata-mata untuk mendapatkan kuantiti.

Berhubung dengan masalah disiplin anggota ATM yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat juga, perkara ini sentiasa dipandang berat oleh pihak ATM. Walau bagaimanapun, kes-kes seperti yang dinyatakan oleh Yang Berhormat tersebut adalah melibatkan jumlah angka yang kecil yang tidak menggambarkan disiplin tentera secara keseluruhan. Statistik tahun 1996 telah menunjukkan bahawa kes-kes jenayah yang dilakukan oleh anggota tentera adalah sebanyak 0.17% atau 191 orang daripada jumlah keseluruhan anggota tentera.

Untuk makluman Yang Berhormat, pihak ATM telah mengambil langkah-langkah yang positif untuk menangani masalah ini, seperti dengan mengadakan program-program kesedaran, keselamatan, penguatkuasaan arahan-arahan dan perkhidmatan bantuan sosial untuk bekas ATM.

Berhubung dengan pulangan dividen Lembaga Tabung Angkatan Tentera yang tinggi berbanding dengan dana-dana lain, yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Dato' Abdul Aziz bin Abdul Rahman, saya ingin menjelaskan bahawa faktor-faktor yang menyumbang pulangan yang tinggi

adalah disebabkan oleh Akta Lembaga Tabung Angkatan Tentera yang mengkehendaki supaya 70% kumpulan wangnya dilaburkan di dalam kumpulan wang amanah dan tidak melebihi 30% dilaburkan dalam kumpulan wang bukan amanah. Strategi ini telah menjamin kemantapan pulangan pelaburan di dalam apa jua keadaan ekonomi dalam jangka masa yang panjang. Keadaan ini juga ditambah dengan pengawasan pelaburan yang teliti daripada pihak pengurusan dan pakar-pakar dalam bidang-bidang tertentu.

Sekianlah beberapa perkara yang dapat saya jelaskan di atas beberapa isu yang menyentuh bidang tugas Kementerian Pertahanan yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan ini. Sekiranya ada isu-isu atau masalah-masalah yang tidak sempat disentuh oleh saya, pihak Kementerian Pertahanan akan mengambil maklum dan tindakan selanjutnya. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Kementerian Pembangunan Luar Bandar.

6.40 ptg.

Timbalan Menteri Pembangunan Luar Bandar [Dato' K. Kumaran]: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dan turut membincangkan perkara-perkara di bawah bidang kuasa Kementerian Pembangunan Luar Bandar di dalam perbahasan Belanjawan 1997. Keprihatinan Ahli-ahli Yang Berhormat menunjukkan komitmen Yang Berhormat bersama-sama membantu kementerian ini untuk membangunkan kawasan luar bandar.

Tuan Yang di-Pertua, seramai tiga orang Yang Berhormat iaitu Yang Berhormat Tuan Ding Seling, Datuk Rahim bin Baba dan Datuk Abdillah bin Abdul Rahim telah membangkitkan isu berhubung dengan peningkatan ekonomi luar bandar dan meminta supaya diperbanyakkan aktiviti industri luar bandar.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, di bawah falsafah dan strategi baru pembangunan luar bandar memang telah menempatkan satu daripada inisiatif utama yang perlu digerakkan dalam mewujudkan ekonomi mampan di luar bandar di mana asas ekonomi luar bandar akan dipelbagaikan untuk mengurangkan pergantungan kepada aktiviti pertanian traditional. Ianya bertujuan untuk mengekang penghijrahan keluar penduduk luar bandar serta menjadikan kawasan luar bandar satu kawasan yang hidup, dinamik dan mempunyai peluang ekonomi yang lumayan. Di bawah program kementerian dan kemudahan yang ada untuk meningkatkan pembangunan industri luar bandar adalah melalui empat aktiviti utama iaitu pembangunan usahawan, bantuan mesin dan peralatan, inisiatif industri luar bandar serta promosi dan pengawasan industri luar bandar.

Untuk kajian tersebut, peruntukan sejumlah RM119 juta telah diperuntukkan di bawah Rancangan Malaysia Ketujuh untuk menjayakan matlamat ini. Selain daripada itu penggalakkan aktiviti industri luar bandar pula adalah dengan meningkatkan taraf infrastruktur asas di luar bandar supaya ia dapat menampung aktiviti industri dan pertanian komersial. Dengan ini, pihak swasta akan lebih berminat untuk melabur di kawasan luar bandar.

Tuan Yang di-Pertua, seramai empat orang Ahli Yang Berhormat iaitu Yang Berhormat Tuan Frankie Chong Yu Chee, Tuan Janggu Anak Banyang, Tuan Haji Hassan bin Ali dan Tuan Ding Seling telah menyentuh mengenai pembangunan infrastruktur asas di luar bandar dan meminta supaya ianya diberi perhatian yang serius.

Bagi pengetahuan Ahli-ahli Yang Berhormat, usaha untuk meningkatkan infrastruktur asas di luar bandar memang menjadi matlamat dan iltizam kementerian ini melalui inisiatif peningkatan infrastruktur berkualiti.

Mengenai program jalan kampung di Sabah dan Sarawak, untuk maklumat Yang Berhormat, tanggungjawab menyediakan kemudahan jalan secara umumnya merupakan tanggungjawab bersama beberapa kementerian, umpamanya Kementerian Kerja Raya dan kerajaan negeri. Kementerian Pembangunan Luar Bandar hanya melengkapkan usaha-usaha tersebut melalui program-program jalan kampung dan jalan luar bandar

Dalam hubungan ini, kementerian memang komited dan prihatin terhadap keperluan penduduk luar bandar, terhadap kemudahan jalan kampung di mana jalan-jalan tanah dan tanah merah dinaik taraf kepada tar dan jalan-jalan yang rosak diperbaiki di bawah projek penyelenggaraan jalan kampung.

Mengenai jalan-jalan yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Tuan Frankie Chong Yu Chee, khususnya bagi kawasan Keningau, pihak kementerian akan mengambil perhatian sewajarnya.

Tuan Yang di-Pertua, bagi membekalkan air bersih khususnya di kawasan Keningau, peruntukan sejumlah RM1.95 juta atau 13% daripada

peruntukan keseluruhannya dan bekalan air di Sabah telah disediakan untuk kawasan Keningau meliputi 12 projek. Bagi tahun 1997, kementerian telah bercadang menyediakan peruntukan sejumlah RM2 juta.

Bagi kemudahan bekalan elektrik luar bandar di Sabah dan Sarawak, kementerian akan menyediakan peruntukan dengan mengambil kira dua kriteria iaitu pertama, kesesuaian projek dan berdasarkan perancangan pembangunan kerajaan di sesuatu kawasan yang di luar kemampuan agensi pelaksanaan adalah menjadi matlamat kementerian pada tahun 2010 liputan bekalan elektrik luar bandar Sabah dan Sarawak akan menjadi seratus peratus. Buat masa ini, meliputi di Sarawak 70% dan Sabah 68%.

Tuan Yang di-Pertua, seramai lima Ahli Yang Berhormat membangkitkan isu-isu berhubung dengan kemiskinan di luar bandar iaitu Yang Berhormat Tuan Ding Seling, Datuk Rahim bin Baba, Tuan N. Marimuthu, Tuan Abdillah bin Abdul Rahim dan Tuan Haji Hassan bin Ali. Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, kadar kemiskinan di kawasan luar bandar telah menurun daripada 21.1% pada tahun 1990 kepada 15.3% pada tahun 1995. Bagi kadar golongan termiskin pula, ianya telah menurun daripada 5.2% pada tahun 1990 kepada 3.7% pada tahun 1995. Kadar ini akan diturunkan lagi menjelang tahun 2000 iaitu kadar kemiskinan hanya 10.3% dan kadar termiskin kepada 1%.

Untuk mencapai matlamat tersebut, kementerian telah mengambil langkah-langkah yang terancang melalui tiga strategi utamanya iaitu fokus, accelerated and integrated. Antara aktiviti-aktiviti ialah mengadakan pelan

bertindak PPRT, mengemaskini daftar PPRT dan sebagainya. Dalam menjayakan pelaksanaan aktiviti ini kerjasama daripada keseluruhan jentera pentadbiran di semua peringkat amatlah diperlukan dan di dalam masa yang sama sikap kumpulan sasar perlu diubah untuk berusaha mengeluarkan mereka daripada belenggu kemiskinan.

Berhubung dengan cadangan untuk menubuhkan pusat latihan bagi melatih golongan miskin berkecimpung dalam bidang yang boleh meningkatkan taraf sosio ekonominya, kementerian akan mengambil perhatian mengenai cadangan ini. Sungguhpun begitu, sebagaimana Yang Berhormat sedia maklum, setakat ini telah banyak program latihan yang disediakan oleh pelbagai agensi dan kementerian berhubung dengan pembangunan rakyat di kawasan luar bandar termasuk rakyat termiskin antaranya program pembangunan insan, perubahan sikap, latihan peningkatan kemahiran, kesejahteraan keluarga oleh Kemas, Pusat Giat MARA dan kursus untuk kaum belia.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Puan Hajah Zaleha binti Husin dan Yang Berhormat Tuan Ding Seling telah membangkitkan mengenai aktiviti prasekolah dan mencadangkan supaya kuasa pengawasan prasekolah diletak di bawah satu kementerian, menubuhkan sebuah maktab khusus untuk melatih guru-guru prasekolah. Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, pada masa sekarang, pengawasan aktiviti-aktiviti prasekolah termasuk Taska dan Kemas adalah terletak di bawah Kementerian Pendidikan. Garis panduan pendidikan prasekolah yang disediakan oleh Kementerian Pendidikan, perlu diikuti oleh

semua agensi yang melaksanakan pendidikan prasekolah, di samping itu, kesemua prasekolah yang beroperasi perlu mendaftar di Kementerian Pendidikan. Bagi Taska, pengawasannya pula terletak di bawah Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat.

Mengenai cadangan untuk menubuhkan sebuah maktab, kementerian merasakan belum sampai masanya untuk berbuat demikian kerana buat masa ini telah ada lima buah pusat latihan Kemas di seluruh Malaysia. Bagi tujuan ini, kementerian akan memberi perhatian berat kepada usaha-usaha untuk mempertingkatkan kemahiran jurulatih dan guru-guru prasekolah Kemas supaya ia dapat melahirkan kanak-kanak cemerlang dalam pelbagai aspek.

Tuan Yang di-Pertua, akhir sekali, saya ingin menyentuh perkara yang dibawa oleh Yang Berhormat Tuan Ding Seling dan Yang Berhormat Tuan Haji Abdul Majid bin Haji Baba mengenai penambahan peruntukan bantuan tanaman semula getah.

Bagi tempoh Rancangan Malaysia Ketujuh, sejumlah RM6,305 juta peruntukan telah disediakan untuk tujuan memberi bantuan kepada pekebun kecil untuk mereka menanam semula getah. Peruntukan ini memang lebih kecil berbanding dengan peruntukan di bawah Rancangan Malaysia Keenam. Ini mengambil kira di bawah Rancangan Malaysia Ketujuh di mana aktiviti pertanian perlu digerakkan berlandaskan asas-asas komersial. Oleh itu jika ada kekurangan peruntukan ianya akan ditampung daripada sumber-sumber lain seperti pinjaman.

Tuan Yang di-Pertua, akhir kata saya ingin mengucapkan terima kasih kepada semua Ahli Yang Berhormat kerana telah mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan ini, khususnya yang berkaitan dengan Kementerian Pembangunan Luar Bandar dan jika ada perkara yang lain yang disebut yang tidak saya sentuh, sukacita saya menegaskan bahawa segala pandangan dan saranan itu akan diberi perhatian oleh kementerian saya dan saya akan mengambil tindakan sewajarnya.

Sekian, terima kasih.

Datin Hajah Wan Intan binti Haji Ahmad Tajuddin: *[Bangun]*

Tuan Yang di-Pertua: Ya, apa dia, Yang Berhormat?

Datin Hajah Wan Intan binti Haji Wan Ahmad Tajuddin: Saya hendak minta sedikit penjelasan.

Tuan Yang di-Pertua: Sudah habis! Kementerian Tanah dan Pembangunan Koperasi. Kementerian Belia dan Sukan.

6.52 ptg.

Setiausaha Parlimen Kementerian Belia dan Sukan [Dato' Shahrizat binti Abdul Jalil]: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan setinggi terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah memberi perhatian kepada Kementerian Belia dan Sukan sepanjang tempoh perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan 1997 di Dewan yang mulia ini.

Yang Berhormat Dato' Dr. T. Marimuthu dan Yang Berhormat Tuan M.G. Pandithan yang telah melahirkan kekhuatiran mengenai keruntuhan akhlak di kalangan belia yang menimbulkan masalah sosial kepada negara,

sementara Ahli Yang Berhormat dari Terengganu membangkitkan keperluan membentuk generasi belia yang berwawasan.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, kerajaan amat peka kepada permasalahan ini, malah satu Jawatankuasa tertinggi yang dipengerusikan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri telah ditubuhkan khusus untuk mengkaji dan mencari penyelesaian kepada isu sosial yang membimbangkan semua peringkat masyarakat.

Di peringkat Kementerian Belia dan Sukan, beberapa program telah digubal dilaksanakan untuk tujuan mengatasi masalah sosial di kalangan belia, membangunkan insan belia yang berwawasan dan membentuk jatidiri keseluruhan masyarakat belia.

Izinkan saya mengambil kesempatan ini untuk memaklumkan program pembinaan sahsiah dan keperibadian belia yang sedang dilaksanakan oleh kementerian agar mereka dapat menyumbang dengan lebih aktif dan efektif kepada pembangunan negara.

Kementerian dengan kerjasama Pusat Islam Malaysia, Yayasan Dakwah Islamiah Malaysia, Jabatan Agama Islam negeri-negeri, Universiti Islam Malaysia, Majlis Belia Malaysia, Angkatan Belia Malaysia, Persatuan Kebajikan Pelajar Islam Malaysia, Pertubuhan Gerakan Belia 4B, Malaysian Institution of Youth Council dan Gabungan Pelajar-pelajar Melayu Semenanjung untuk melaksanakan Program Bina Sahsiah Belia.

Objektif program ini ialah untuk membina keperibadian luhur generasi belia negara, membentuk tassawur atau pandangan hidup yang jelas di kalangan

belia dan ianya menjurus kepada pembentukan masyarakat belia yang sihat dan cemerlang dari segi akhlak.

Tuan Yang di-Pertua, program Rakan Muda yang merupakan program teras kementerian juga merupakan mekanisme untuk mencegah generasi muda dari melibatkan diri dengan perilaku yang merosakkan diri mereka, bangsa dan negara. Penerapan nilai-nilai murni yang termaktub di dalam skop amalan Rakan Muda dapat memastikan bahawa melaksanakan 9 program gaya hidup peserta program diterapkan dengan nilai-nilai positif dan murni.

Penyertaan lebih 1 juta belia dalam program Rakan Muda juga sekali gus mendidik mereka mengisi masa senggang dengan lebih produktif supaya terhindar dari masalah dan salah laku sosial. Kementerian Belia dan Sukan juga memperkenalkan program Kepimpinan Perdana. Program ini bertujuan untuk membina barisan pemimpin pelapis sebagai pemangkin perubahan masa depan, menggerak dan menyusun semula seluruh tenaga belia dan pertubuhan bukan kerajaan belia ke arah pembangunan dan kemakmuran negara.

Dalam usaha membentuk generasi muda yang berakhlak sempurna dan berwawasan, kementerian dalam proses mengkaji feasibility melaksanakan program Khidmat Sosial Masyarakat. Sekiranya didapati sesuai, belia lepasan sekolah akan mendapat peluang mengikuti latihan yang menitikberatkan pembangunan minda, ketahanan fizikal dan kemampuan peribadi, termasuk sikap sendiri, nilai kerohanian dan lain-lain aspek membangun insan.

Tuan Yang di-Pertua, akhir kata saya ingin mengucapkan penghargaan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang begitu prihatin kepada pembangunan

belia di negara ini. Bagi perkara yang dibangkitkan yang tidak sempat saya menjawab, suka saya memberi jaminan bahawa ianya akan diberi perhatian sewajarnya. Sesungguhnya pembangunan belia merupakan agenda yang harus dijadikan tanggungjawab semua pihak demi kelangsungan pembangunan dan kesejahteraan negara.

Tuan Yang di-Pertua: Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat.

6.55 ptg.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat [Tuan G. Palanivel]: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah banyak memberikan pandangan dan mengemukakan pertanyaan kepada kementerian ini berhubung dengan isu-isu yang berkaitan dengan masalah sosial masa kini dan bagaimana persediaan kita menghadapi tahun-tahun akan datang.

Perkara-perkara yang dibangkitkan tersebut merangkumi soal-soal kekeluargaan, wanita dan kanak-kanak. Untuk menjawab pertanyaan Yang Berhormat Puan Hajah Zaleha binti Hussin mengenai kursus-kursus keibubapaan, kementerian ini ingin menjelaskan bahawa Lembaga Penduduk dan Pembangunan Keluarga Negara sedang dan akan terus menganjurkan kursus perkahwinan dan pra perkahwinan khusus kepada pasangan yang hendak berkahwin.

Di antara isi kandungan kursus ialah pemilihan pasangan, mengeratkan hubungan suami isteri, cara menyelesaikan konflik rumah tangga, penceraian dan membentuk hubungan mesra dalam keluarga, keluarga makmur, keluarga luas, jiran dan masyarakat.

Selain dari kursus perkahwinan dan praperkahwinan, Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat telah menetapkan bahawa pengukuhan institusi keluarga akan menjadi satu agenda utama di tahun hadapan. Untuk tujuan tersebut, selain dari kursus perkahwinan, Lembaga Penduduk dan Pembangunan Keluarga Negara akan meneruskan kursus kekeluargaan dan di antara kurikulumnya ialah pembinaan insan, pengenalan kekeluargaan, keibubapaan, wargatua, kesihatan keluarga dan kaunseling keluarga.

Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan soalan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Tuan Haji Hassan bin Ali dan Yang Berhormat Tuan N. Marimuthu, Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat memang mengambil perhatian berat ke atas cadangan yang dikemukakan oleh kedua Ahli Yang Berhormat.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, kementerian ini memberikan bantuan yang berupa bantuan sekolah, bantuan kanak-kanak, bantuan am dan bantuan kewangan kepada mereka yang berada di bawah paras kemiskinan. Selain daripada itu, Jabatan Kebajikan Masyarakat juga menyediakan skim bantuan pelancaran sebanyak RM2000 kepada anak-anak penerima bantuan untuk menjalankan aktiviti ekonomi. Mereka juga digalakkan dan diberikan insentif untuk memasuki pusat-pusat latihan belia dan institut kemahiran.

Untuk makluman Yang Berhormat Tuan N. Marimuthu, pemohon bantuan boleh mengemukakan permohonan bantuan kepada Jabatan Kebajikan Masyarakat secara datang sendiri ke pejabat kebajikan yang berhampiran atau melalui JKKK, penghulu atau wakil rakyat. Walau bagaimanapun, permohonan tersebut akan diproses dan disiasat untuk memastikan sama ada pemohon tersebut layak atau tidak menerima bantuan. Mana-mana keluarga yang berpendapatan kurang dari RM300 sebulan adalah layak menerima bantuan di bawah skim bantuan am sebanyak RM175 sebulan dan RM40 sebulan bagi setiap anak.

Peningkatan dan pengubahsuaian bangunan, sama ada menaikkan taraf bangunan yang sebahagiannya telah uzur serta memperlengkapkan berbagai kemudahan termasuk tempat rehat pelawat-pelawat dan keluarga penghuni pusat memang di dalam perhatian dan tindakan Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat.

Untuk makluman Yang Berhormat Datin Hajah Wan Intan binti Haji Wan Ahmad Tajuddin dalam Rancangan Malaysia Ketujuh, di bawah peruntukan perkhidmatan pemulihan, sejumlah berikut telah diperuntukkan untuk tujuan tersebut. Sekolah-sekolah Tunas Bakti - RM8.5 juta, Asrama-asrama Akhlak - RM26 juta, Taman Seri Puteri - RM32 juta.

Bagi Sekolah Tunas Bakti, Taiping, Perak sejumlah RM 7.7 juta telah diperuntukkan bagi maksud pengubahsuaian dan meningkatkan taraf kemudahan. Usaha juga telah dan akan dibuat bagi menaikkan taraf di pusat-pusat latihan kebajikan masyarakat.

Untuk makluman Yang Berhormat Datin Hajah Wan Intan dan Yang Berhormat Tuan Ding Seling, usaha meningkatkan taraf latihan meliputi aspek fizikal iaitu peralatan mesin bangunan dan yang lebih penting ialah kurikulum latihan. Untuk tujuan tersebut, di antara usaha yang dijalankan adalah seperti berikut:-

- (i) menyediakan kurikulum dan mengubahsuai jadual latihan;
- (ii) menambah bilangan peralatan dan mesin secara berperingkat;
- (iii) menambah peruntukan tahunan bagi tujuan latihan dan pengambilan tenaga pengajar yang sesuai dan meningkatkan kemahiran tenaga pengajar sedia ada.

Masalah sosial masa kini seperti keruntuhan rumah tangga, penganiayaan kanak-kanak dan pembuangan bayi seperti yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Puan Hajah Selemiah binti Hashim adalah merupakan sebahagian dari isu sosial yang perlu diambil tindakan.

Kementerian ini akan melipatgandakan usaha perlindungan pemulihan dan pencegahan pada tahun 1997. Bagi tujuan perlindungan, tindakan yang telah dijalankan setakat ini ialah menyelamatkan dan memberikan perlindungan kepada mangsa dan menyediakan pusat-pusat pemulihan bagi golongan yang bermasalah.

Selain dari itu, yang lebih diberikan tumpuan ialah tindakan pencegahan yang meliputi penubuhan jawatankuasa perlindungan kanak-kanak,

jawatankuasa juvana daerah dan briged kebajikan perdana. Kempen-kempen berbentuk pencegahan akan dilipatgandakan.

Untuk melaksanakan kempen tersebut, kementerian ini melalui HAWA, Lembaga Penduduk dan Kekeluargaan Negara dan JKM akan menggunakan sepenuh ruang dan kesempatan yang ada di setiap daerah, negeri dan ibu pejabat.

Program yang telah dilaksanakan meliputi kursus, latihan, penerangan, dialog dan pendidikan awam. Penglibatan badan-badan bukan kerajaan akan digalakkan dan diharapkan untuk bersama-sama mengambil tanggungjawab menangani masalah sosial.

Untuk menjelaskan perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Puan Hajah Zaleha binti Hussin dan Yang Berhormat Senator Puan Kamilia binti Ibrahim bahawa Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat melalui HAWA telah menyediakan peruntukan untuk diagihkan kepada pertubuhan-pertubuhan wanita bagi membantu mereka melaksanakan projek yang memberi manfaat kepada kaum wanita.

Terdapat dua jenis peruntukan. Pertama, grant tahunan yang diberikan kepada empat pertubuhan wanita iaitu Majlis Kebangsaan Malaysia (PERTIWI), Pertubuhan Perkumpulan Perempuan Semenanjung (WI) dan Lembaga Kebajikan Perempuan Islam Malaysia. Dan kedua, peruntukan kepada lain-lain pertubuhan wanita yang memohon *ad-hoc* bagi membantu mereka menampung sebahagian daripada kos pelaksanaan aktiviti yang berkaitan dengan wanita dan pembangunan.

Tuan Yang di-Pertua, peruntukan kewangan tahunan kepada keempat-empat pertubuhan wanita ialah bagi menampung sebahagian daripada perbelanjaan mengurus dan pentadbiran pertubuhan wanita yang berkenaan. Setiap tahun keempat-empat pertubuhan ini mengemukakan laporan kepada Bahagian Hal Ehwal Wanita, Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat.

Bagi pemohon peruntukan secara ad-hoc, pertubuhan wanita hendaklah mengemukakan permohonan beserta dengan kertas cadangan projek atau aktiviti yang berkait dengan hal ehwal wanita. Sekiranya mereka telah mendapat bantuan daripada HAWA, pertubuhan itu dikehendaki mengemukakan laporan mengenai aktiviti atau projek yang berkenaan kepada HAWA.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat sedang mengkaji semula kaedah pengagihan peruntukan kepada NGOs supaya lebih banyak NGO mendapat manfaat dari bantuan tersebut dan menentukan bahawa bantuan yang diberikan adalah untuk membiayai pelaksanaan projek dan bukan untuk digunakan bagi tujuan pembayaran gaji serta pentadbiran dan pengurusan NGO.

Kementerian amat peka akan pandangan dan cadangan dari Yang Berhormat Tuan Haji Kasim bin Mh. Yusop mengenai gadis bawah umur yang terlibat atau terpedaya dengan kerja-kerja maksiat dan menjadi GRO. Kementerian melalui Jabatan Kebajikan Masyarakat telah dan akan mengambil tindakan untuk menyelamatkan mereka seperti yang diperuntukkan di bawah

Akta Pelindungan Wanita dan Gadis 1973. Tindakan dan penguatkuasaan ke atas pusat-pusat hiburan seperti yang dilakukan oleh beberapa pihak berkuasa tempatan akhir-akhir ini amatlah dialu-alukan.

Tuan Yang di-Pertua, akhir kata, saya ingin mengambil kesempatan ini mengucapkan terima kasih kepada semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang begitu prihatin kepada isu sosial khususnya yang berkait dengan kementerian ini.

Bagi perkara yang dibangkitkan yang tidak sempat saya menjawab di sini, suka saya memberi jaminan bahawa ianya akan diberi perhatian sewajarnya. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Kementerian Kesihatan.

7.07 mlm.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan [Dato' M. Mahalingam]: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Kesihatan mengucapkan berbilang terima kasih atas teguran yang dibuat oleh Ahli-ahli Yang Berhormat disepanjang perbahasan Belanjawan 1997 ini. Izinkan saya memberi sedikit sebanyak ulasan dan jawapan ke atas teguran yang telah dibuat ini.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Dato' Dr. T. Marimuthu telah membangkitkan isu peruntukan 3% dari GDP dikhaskan untuk kesihatan dengan membandingkan dengan China 30.5% dan Hong Kong 5% yang menunjukkan peruntukan di negara kita masih boleh ditambah lagi. Beliau juga mempersoalkan tentang insurans kesihatan sama ada semua penduduk mampu membeli insurans tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, peruntukan 3% daripada GDP yang dikhaskan untuk kesihatan di negara ini meliputi peruntukan sektor awam dan juga sektor swasta. Dari segi sektor awam, khususnya bagi Kementerian Kesihatan, peruntukan belanjawan telah meningkat sebanyak 112% jika dibandingkan dengan peruntukan tahun 1990 sebanyak RM1.6 bilion dengan peruntukan tahun 1997 sebanyak RM3.4 bilion iaitu pertambahan sebanyak 16%.

Sungguhpun peruntukan untuk kesihatan negara kita lebih rendah, berbanding dengan negara yang dinyatakan, tetapi pencapaian taraf kesihatan negara ini adalah amat baik. Petunjuk-petunjuk taraf kesihatan seperti jangkaan hayat semasa lahir pada tahun 1994 ialah 69.7% bagi lelaki dan 74.5% bagi perempuan dan kadar kematian bayi, kadar kematian kanak-kanak, ibu mengandung yang dapat dikekalkan pada tahap yang rendah membuktikan taraf kesihatan yang amat baik di negara kita.

Kerajaan masih lagi mengkaji penubuhan skim pembiayaan penjagaan kesihatan (health finance scheme), dengan izin, yang sesuai bagi Malaysia termasuk cadangan memperkenalkan insurans kesihatan di negara ini. Walau bagaimanapun, kerajaan akan memastikan insurans ini tidak membebankan orang ramai.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Puan Sri Sarasa Pasamanickam dan Yang Berhormat Dato' Dr. T. Marimuthu telah membangkitkan beberapa perkara berkenaan klinik dan hospital ladang. Sehingga kini terdapat 590 buah klinik dispensari yang terdapat di kawasan estet yang dijalankan oleh pihak estet. 328 daripada ianya klinik sepenuh masa dan 262 adalah klinik separuh masa. Terdapat 60 buah hospital estet yang mana hanya 22 buah sahaja yang masih beroperasi dan sebaliknya menjalankan perkhidmatan pesakit luar sahaja.

Dari lawatan dan kajian yang telah dijalankan ke atas 22 buah hospital tersebut, kementerian mencadang agar dua buah hospital dikekalkan perkhidmatan, lima buah hospital diubahsuai menjadi klinik kesihatan dan mempunyai wad mengandungi lapan katil, dua buah hospital ditutup terus dan

13 buah hospital lagi dijadikan klinik kesihatan yang menjalankan rawatan pesakit luar tanpa wad.

Kementerian juga sedang mempertimbangkan beberapa langkah lain bagi mempertingkatkan lagi perkhidmatan kesihatan kepada penduduk ladang. Di antaranya ialah menyediakan garis panduan standard minimum bagi klinik-klinik ladang serta memberi bantuan permulaan supaya infrastruktur dan juga beberapa peralatan dapat dibekalkan kepada klinik ladang. Dalam masa yang sama, kementerian bercadang mengadakan kursus ulang kaji bagi kesemua pembantu perubatan ladang dalam perkhidmatan kesihatan dan perubatan. Kementerian juga bersedia memberi tempat latihan kepada para medic sekiranya terdapat calon yang berkecukupan. Perkhidmatan klinik bergerak dan pergigian akan terus dikembangkan bagi meliputi kawasan estet.

Tuan Yang di-Pertua, terima kasih diucapkan kepada Yang Berhormat Tuan Abdillah bin Abdul Rahim yang telah menghargai perkhidmatan kesihatan di negara ini dan doktor udara di Sarawak. Walau bagaimanapun, beliau berharap frequency perkhidmatan tersebut ditambah menjadi lebih kerap dan lebih ramai penduduk Sarawak dapat menikmati perkhidmatan tersebut. Pertambahan hospital dan klinik dalam RMK-7 hendaklah disusuli dengan pertambahan kakitangan yang setimpal supaya ianya dapat dikendalikan dengan lancar.

Jabatan Kesihatan Negeri Sarawak menyewa 3 helikopter yang ditempatkan di Kuching, Sibu dan Miri. Dari based ini pasukan perkhidmatan

doktor udara akan melawat 185 lokasi di seluruh kawasan pedalaman di negeri Sarawak. Setiap lokasi akan dilawati sebulan sekali. Frequency perkhidmatan doktor udara adalah bergantung kepada keupayaan kewangan dan kakitangan yang ada.

Dalam RMK-7 sebanyak 13 buah klinik kesihatan jenis 1 dan 145 klinik kesihatan jenis 2 akan dibina di samping 109 buah klinik desa akan dinaikkan taraf, sementara 86 yang baru akan dibina. Bagi program kesihatan awam, kementerian akan memohon pertambahan jawatan baru sebanyak 14,468 orang menjelang akhir tahun 2000.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Tuan Frankie Chong Yu Chee telah menyuarakan berkenaan pencemaran air sungai yang tidak selamat diminum kerana ianya menjadi punca penyakit-penyakit di bawah vector.

Tuan Yang di-Pertua, kerajaan adalah peka akan akibat buruk ke atas kesihatan oleh pencemaran alam sekitar akibat daripada pembangunan. Oleh itu, penekanan adalah sentiasa diberi untuk mempromosikan pembangunan terancang atau sustainable development, dengan izin dan pengawalan pencemaran yang memberi penekanan kepada penjagaan kesihatan umum melalui penggubalan pelbagai dasar dan proses-proses pengawalan pembangunan.

Mengenai pencemaran sungai, laporan kualiti alam sekitar tahun 1995 yang baru diterbitkan telah menunjukkan bahawa sejumlah 14 batang sungai dikategorikan sebagai tercemar. Kesemua sungai tersebut berada luar daripada negara Sabah. Namun demikian, pelbagai agensi kerajaan termasuk

Kementerian Kesihatan sedang mengawasi keadaan ini dengan teliti dan melaksanakan pelbagai tindakan pencegahan untuk mengekalkan dan membaiki kualiti alam sekitar dan seterusnya menjadikan kesihatan umum di Sabah.

Bagi memastikan keselamatan bekalan air minum, Kementerian Kesihatan dengan kerjasama pihak berkuasa air negeri Sabah, Jabatan Alam Sekitar, Jabatan Kimia sedang melaksanakan program kawalan mutu air minum di Sabah. Kementerian juga telah melaksanakan satu program menyeluruh berkaitan penyakit bawaan vector.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Tuan Janggu Anak Banyang telah memohon agar klinik di daerah Julau dinaikkan taraf kepada hospital dan meminta agar ditempatkan doktor di klinik ini. Cadangan untuk menaiktaraf pusat kesihatan Julau kepada hospital akan dipertimbangkan apabila telah memenuhi norma yang ditetapkan.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Datin Hajah Wan Intan binti Haji Wan Ahmad Tajuddin telah membangkitkan berkenaan balai pelawat di Hospital Tunku Ampuan Rahimah, Klang. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat balai pelawat akan dan sedang dibina di semua hospital baru dan hospital-hospital yang dinaiktaraf akan dibina.

Bagi hospital-hospital yang lama beroperasi, balai pelawat akan dibina peringkat demi peringkat mengikut peruntukan dan tanah yang didapati. Kerajaan sedar perlunya balai pelawat untuk keluarga pesakit. Cadangan bagi mengadakan balai pelawat di Hospital Tunku Ampuan Rahimah sedang dikaji.

Tuan Yang di-Pertua Yang Berhormat Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail mencadangkan supaya ditubuhkan jawatankuasa mengendalikan aduan dari orang awam dengan serta-merta dan tidak menunggu jawapan yang dikeluarkan melalui akhbar tempatan.

Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Kesihatan sentiasa peka dan mengambil berat terhadap setiap aduan orang ramai yang dikemukakan sama ada secara lisan atau bertulis melalui surat atau media dengan cara mengambil tindakan serta-merta dan menjalankan siasatan yang lebih lanjut mengenai aduan tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Puan Hajah Selemiah binti Hashim telah mencadangkan supaya diadakan wad khas untuk pesakit berpendapatan rendah. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pada masa ini sememangnya telah ada wad untuk pesakit yang berpendapatan rendah iaitu wad kelas 3. Justeru itu, kementerian tidak bercadang untuk mengadakan wad khas untuk mereka. Masalah pengecualian bayaran juga boleh diberi kepada mereka yang terbukti tidak mampu.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Puan Hajah Khadijah binti Haji Awang telah bertanya berapa orangkah doktor pakar dari kalangan wanita? Dan beliau telah mencadangkan supaya seorang doktor pakar wanita di tempatkan di sesebuah hospital di Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua, berdasarkan rekod di Kementerian Kesihatan, sehingga kini terdapat lebih kurang 250 orang pegawai pakar perubatan yang terdiri dari wanita dalam pelbagai gred jawatan dan dalam pelbagai bidang

kepakaran di hospital-hospital kerajaan. Kementerian akan memberi perhatian terhadap cadangan supaya setiap hospital menetapkan sekurang-kurangnya seorang pegawai pakar perubatan wanita. Walau bagaimanapun, memandangkan hospital-hospital kerajaan ketika ini masih kekurangan pakar terutama dari kalangan doktor wanita, cadangan ini tidak dapat dilaksanakan dalam jangka masa yang terdekat.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Puan Hajah Rahaiah binti Baheran telah menyuarakan dengan mengecualikan bayaran cukai perkhidmatan atau service-tax, dengan izin, hospital-hospital persendirian akan menurunkan kos perkhidmatan mereka.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, caj yang dikenakan oleh hospital persendirian kepada pesakit mereka adalah tertakluk kepada faktor yang berlainan di antara hospital-hospital tersebut. Kementerian tidak boleh memastikan caj yang dikenakan kepada pesakit akan menurun.

Tuan Yang di-Pertua, akhir sekali saya akan menjawab teguran yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin yang meminta Kementerian Kesihatan menentukan peruntukan bagi tahun 1997 akan meningkatkan lagi perkhidmatan kesihatan di luar bandar. Beliau juga minta kementerian mengambil tindakan wajar tentang hospital dan klinik swasta yang enggan menerima kes-kes kecemasan sekiranya bayaran deposit daripada pesakit tidak dijelaskan.

Tuan Yang di-Pertua, daripada jumlah peruntukan perbelanjaan mengurus Kementerian Kesihatan iaitu RM2.8 bilion sebanyak RM530,622,100

diperuntukkan di bawah Program Kesihatan Awam. Peruntukan ini akan meliputi program-program kesihatan luar bandar di bawah aktiviti pembangunan kesihatan keluarga, kawalan penyakit, pendidikan kesihatan, kawalan mutu makanan dan jug pergigian. Daripada jumlah RM578.538 juta peruntukan pembangunan sebanyak RM121,403,000 diperuntukkan kepada program kesihatan awam. Di samping itu, di bawah peruntukan dasar baru sebanyak RM35 juta diberikan di bawah aktiviti kawalan mutu air dan kerja-kerja kejuruteraan di mana sebahagian besarnya adalah untuk mempertingkatkan perkhidmatan kesihatan luar bandar.

Sekian sahajalah jawapan yang saya dapat berikan ke atas teguran-teguran yang dibangkitkan. Sekiranya terdapat teguran-teguran Ahli Yang Berhormat yang tidak dijawab di Dewan yang mulia ini, ini akan diberi perhatian dan pertimbangan yang sewajarnya oleh Kementerian Kesihatan. Sekian, terima kasih.

Kementerian juga sedang mempertimbangkan beberapa langkah lain bagi mempertingkatkan lagi perkhidmatan kesihatan kepada penduduk ladang. Di antaranya ialah menyediakan garis panduan standard minimum bagi klinik-klinik ladang serta memberi bantuan permulaan supaya infrastruktur dan juga beberapa peralatan dapat dibekalkan kepada klinik ladang. Dalam masa yang sama, kementerian bercadang mengadakan kursus ulang kaji bagi kesemua pembantu perubatan ladang dalam perkhidmatan kesihatan dan perubatan. Kementerian juga bersedia memberi tempat latihan kepada para medic

sekiranya terdapat calon yang berkecukupan. Perkhidmatan klinik bergerak dan pergigian akan terus dikembangkan bagi meliputi kawasan estet.

Tuan Yang di-Pertua, terima kasih diucapkan kepada Yang Berhormat Tuan Abdillah bin Abdul Rahim yang telah menghargai perkhidmatan kesihatan di negara ini dan doktor udara di Sarawak. Walau bagaimanapun, beliau berharap frequency perkhidmatan tersebut ditambah menjadi lebih kerap dan lebih ramai penduduk Sarawak dapat menikmati perkhidmatan tersebut. Pertambahan hospital dan klinik dalam RMK-7 hendaklah disusuli dengan pertambahan kakitangan yang setimpal supaya ianya dapat dikendalikan dengan lancar.

Jabatan Kesihatan Negeri Sarawak menyewa 3 helikopter yang ditempatkan di Kuching, Sibu dan Miri. Dari based ini pasukan perkhidmatan doktor udara akan melawat 185 lokasi di seluruh kawasan pedalaman di negeri Sarawak. Setiap lokasi akan dilawati sebulan sekali. Frequency perkhidmatan doktor udara adalah bergantung kepada keupayaan kewangan dan kakitangan yang ada.

Dalam RMK-7 sebanyak 13 buah klinik kesihatan jenis 1 dan 145 klinik kesihatan jenis 2 akan dibina di samping 109 buah klinik desa akan dinaikkan taraf, sementara 86 yang baru akan dibina. Bagi program kesihatan awam, kementerian akan memohon pertambahan jawatan baru sebanyak 14,468 orang menjelang akhir tahun 2000.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Tuan Frankie Chong Yu Chee telah menyuarakan berkenaan pencemaran air sungai yang tidak selamat diminum kerana ianya menjadi punca penyakit-penyakit di bawah vector.

Tuan Yang di-Pertua, kerajaan adalah peka akan akibat buruk ke atas kesihatan oleh pencemaran alam sekitar akibat daripada pembangunan. Oleh itu, penekanan adalah sentiasa diberi untuk mempromosikan pembangunan terancang atau sustainable development, dengan izin dan pengawalan pencemaran yang memberi penekanan kepada penjagaan kesihatan umum melalui penggubalan pelbagai dasar dan proses-proses pengawalan pembangunan.

Mengenai pencemaran sungai, laporan kualiti alam sekitar tahun 1995 yang baru diterbitkan telah menunjukkan bahawa sejumlah 14 batang sungai dikategorikan sebagai tercemar. Kesemua sungai tersebut berada luar daripada negara Sabah. Namun demikian, pelbagai agensi kerajaan termasuk Kementerian Kesihatan sedang mengawasi keadaan ini dengan teliti dan melaksanakan pelbagai tindakan pencegahan untuk mengekalkan dan membaiki kualiti alam sekitar dan seterusnya menjadikan kesihatan umum di Sabah.

Bagi memastikan keselamatan bekalan air minum, Kementerian Kesihatan dengan kerjasama pihak berkuasa air negeri Sabah, Jabatan Alam Sekitar, Jabatan Kimia sedang melaksanakan program kawalan mutu air minum di Sabah. Kementerian juga telah melaksanakan satu program menyeluruh berkaitan penyakit bawaan vector.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Tuan Janggu Anak Banyang telah memohon agar klinik di daerah Julau dinaikkan taraf kepada hospital dan meminta agar ditempatkan doktor di klinik ini. Cadangan untuk menaiktaraf pusat kesihatan Julau kepada hospital akan dipertimbangkan apabila telah memenuhi norma yang ditetapkan.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Datin Hajah Wan Intan binti Haji Wan Ahmad Tajuddin telah membangkitkan berkenaan balai pelawat di Hospital Tunku Ampuan Rahimah, Klang. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat balai pelawat akan dan sedang dibina di semua hospital baru dan hospital-hospital yang dinaiktaraf akan dibina.

Bagi hospital-hospital yang lama beroperasi, balai pelawat akan dibina peringkat demi peringkat mengikut peruntukan dan tanah yang didapati. Kerajaan sedar perlunya balai pelawat untuk keluarga pesakit. Cadangan bagi mengadakan balai pelawat di Hospital Tunku Ampuan Rahimah sedang dikaji.

Tuan Yang di-Pertua Yang Berhormat Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail mencadangkan supaya ditubuhkan jawatankuasa mengendalikan aduan dari orang awam dengan serta-merta dan tidak menunggu jawapan yang dikeluarkan melalui akhbar tempatan.

Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Kesihatan sentiasa peka dan mengambil berat terhadap setiap aduan orang ramai yang dikemukakan sama ada secara lisan atau bertulis melalui surat atau media dengan cara mengambil tindakan serta-merta dan menjalankan siasatan yang lebih lanjut mengenai aduan tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Puan Hajah Selemiah binti Hashim telah mencadangkan supaya diadakan wad khas untuk pesakit berpendapatan rendah. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pada masa ini sememangnya telah ada wad untuk pesakit yang berpendapatan rendah iaitu wad kelas 3. Justeru itu, kementerian tidak bercadang untuk mengadakan wad khas untuk mereka. Masalah pengecualian bayaran juga boleh diberi kepada mereka yang terbukti tidak mampu.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Puan Hajah Khadijah binti Haji Awang telah bertanyakan berapa orangkah doktor pakar dari kalangan wanita? Dan beliau telah mencadangkan supaya seorang doktor pakar wanita di tempatkan di sesebuah hospital di Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua, berdasarkan rekod di Kementerian Kesihatan, sehingga kini terdapat lebih kurang 250 orang pegawai pakar perubatan yang terdiri dari wanita dalam pelbagai gred jawatan dan dalam pelbagai bidang kepakaran di hospital-hospital kerajaan. Kementerian akan memberi perhatian terhadap cadangan supaya setiap hospital menetapkan sekurang-kurangnya seorang pegawai pakar perubatan wanita. Walau bagaimanapun, memandangkan hospital-hospital kerajaan ketika ini masih kekurangan pakar terutama dari kalangan doktor wanita, cadangan ini tidak dapat dilaksanakan dalam jangka masa yang terdekat.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Puan Hajah Rahaiah binti Baheran telah menyuarakan dengan mengecualikan bayaran cukai

perkhidmatan atau service-tax, dengan izin, hospital-hospital persendirian akan menurunkan kos perkhidmatan mereka.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, caj yang dikenakan oleh hospital persendirian kepada pesakit mereka adalah tertakluk kepada faktor yang berlainan di antara hospital-hospital tersebut. Kementerian tidak boleh memastikan caj yang dikenakan kepada pesakit akan menurun.

Tuan Yang di-Pertua, akhir sekali saya akan menjawab teguran yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin yang meminta Kementerian Kesihatan menentukan peruntukan bagi tahun 1997 akan meningkatkan lagi perkhidmatan kesihatan di luar bandar. Beliau juga minta kementerian mengambil tindakan wajar tentang hospital dan klinik swasta yang enggan menerima kes-kes kecemasan sekiranya bayaran deposit daripada pesakit tidak dijelaskan.

Tuan Yang di-Pertua, daripada jumlah peruntukan perbelanjaan mengurus Kementerian Kesihatan iaitu RM2.8 bilion sebanyak RM530,622,100 diperuntukkan di bawah Program Kesihatan Awam. Peruntukan ini akan meliputi program-program kesihatan luar bandar di bawah aktiviti pembangunan kesihatan keluarga, kawalan penyakit, pendidikan kesihatan, kawalan mutu makanan dan jug perigian. Daripada jumlah RM578.538 juta peruntukan pembangunan sebanyak RM121,403,000 diperuntukkan kepada program kesihatan awam. Di samping itu, di bawah peruntukan dasar baru sebanyak RM35 juta diberikan di bawah aktiviti kawalan mutu air dan kerja-

kerja kejuruteraan di mana sebahagian besarnya adalah untuk mempertingkatkan perkhidmatan kesihatan luar bandar.

Sekian sahajalah jawapan yang saya dapat berikan ke atas teguran-teguran yang dibangkitkan. Sekiranya terdapat teguran-teguran Ahli Yang Berhormat yang tidak dijawab di Dewan yang mulia ini, ini akan diberi perhatian dan pertimbangan yang sewajarnya oleh Kementerian Kesihatan. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Kementerian Kewangan.

7.20 mlm.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan [Dr. Haji Shafie bin Mohd. Salleh]: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya ingin mengucapkan berbanyak terima kasih kepada semua Ahli Yang Berhormat yang telah membahaskan Belanjawan 1997 dengan memberikan pandangan, cadangan serta teguran yang membina khususnya yang menyentuh peranan Kementerian Kewangan.

Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian di dalam perbahasan kali ini ialah Yang Berhormat Dato' Rahim Baba, Yang Berhormat Datuk Haji Ibrahim Ali, Yang Berhormat Dato' Johan O.T. Ghani, Yang Berhormat Hajah Zaleha binti Hussin, Yang Berhormat Tuan Tan Son Lee, Yang Berhormat Dato' Dr. T. Marimuthu, Yang Berhormat Tuan N. Marimuthu, Yang Berhormat Tuan M.G. Pandithan, Yang Berhormat Tuan Abdillah bin Abdul Rahim, Yang Berhormat Tuan Haji Abdul Majid bin Haji Baba, Yang Berhormat Tuan Frankie Chong Yu Chee, Yang Berhormat Datin

Hajah Wan Intan binti Haji Wan Ahmad Tajuddin, Yang Berhormat Tuan Janggu Anak Banyang, Yang Berhormat Tuan Haji Hassan bin Ali, Yang Berhormat Tuan Ding Seling, Yang Berhormat Tuan Charern Intachat, Yang Berhormat Puan Sri Sarasa, Yang Berhormat Tuan Haji Abu Bakar bin Haji Ismail, Yang Berhormat Dato' Abdul Aziz bin Abdul Rahman, Yang Berhormat Puan Hajah Rahaiah binti Baheran, Yang Berhormat Tuan Yim Chee Cheong, Yang Berhormat Tuan Haji Bakri bin Haji Ali Mohamad, Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zuki bin Kamaluddin, Yang Berhormat Puan Hajah Habshah binti Haji Osman, Yang Berhormat Tuan Haji Kasim bin Mh. Yusop, Yang Berhormat Puan Hajah Selemiah binti Hashim, dan Yang Berhormat Puan Hajah Khadijah binti Haji Awang.

Semasa perbincangan di Dewan yang mulia ini, beberapa orang Ahli Yang Berhormat telah menyentuh kepada beberapa perkara yang berkaitan dengan pendidikan, seperti pendidikan prasekolah, pendidikan komputer, tabung pinjaman pendidikan dan gaji guru. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pendidikan prasekolah melibatkan beberapa jabatan kerajaan seperti Kementerian Pendidikan, Kementerian Pembangunan Luar Bandar dan Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat. Buat masa ini, peruntukan yang mencukupi telah disediakan bagi aktiviti-aktiviti tersebut dan pembukaan lebih banyak kelas baru akan dilaksanakan mengikut keperluan dari masa ke semasa.

Peruntukan sebanyak RM60 juta dalam 1997 bagi membekalkan komputer melibatkan 330 buah sekolah di peringkat rendah dan menengah di

kawasan bandar dan luar bandar. Butir-butir lengkap mengenai sekolah yang terlibat sedang disediakan oleh Kementerian Pendidikan. Rancangan ini adalah dilaksanakan secara berperingkat-peringkat bagi menentukan keberkesanannya sekadar perlu mengambil kira beberapa buah sekolah lain, seperti bilangan guru yang terlatih dan pengubahsuaian bilik darjah untuk dijadikan makmal komputer.

Mengenai tabung pinjaman pendidikan, ini terbuka kepada semua rakyat Malaysia yang memenuhi kriteria-kriteria yang ditetapkan. Berhubung dengan cadangan mengkaji semula skim gaji guru, semua perkhidmatan pendidikan telah diwujudkan untuk menimbangkan perkara ini dan bidang-bidang lain yang berkaitan dengan perkhidmatan pendidikan.

Beberapa orang Ahli Yang Berhormat, termasuk Yang Berhormat Tuan Janggu Anak Banyang, Yang Berhormat Tuan Frankie Chong Yu Chee dan Yang Berhormat Tuan Abdillah bin Abdul Rahim dan Yang Berhormat Puan Faridah binti Hassan telah juga membangkitkan mengenai peruntukan dan kemudahan-kemudahan asas negeri-negeri. Dalam hubungan ini, sukacita dijelaskan bahawa bagi tahun 1997 kerajaan menyediakan peruntukan sebanyak RM660.3 juta bagi membina sekolah, asrama dan kediaman guru meliputi seluruh negara termasuk kawasan-kawasan pedalaman di Sabah dan Sarawak. Di samping itu, sebanyak RM255.8 juta telah diperuntukkan bagi membina dan membaiki jalan seperti jambatan di negeri Sarawak bagi 1997. Bagi memastikan kemudahan bekalan air terus ditingkatkan, bantuan pinjaman masih

disediakan dalam Rancangan Malaysia Ketujuh untuk semua negeri, dan bagi negeri Sabah sebanyak RM50 juta diperuntukkan bagi tahun 1997.

Mengenai peruntukan kepada sektor luar bandar seperti yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Dato' Rahim Baba dan Yang Berhormat Puan Faridah Hassan, adalah menjadi dasar kerajaan memberi tumpuan utama kepada sektor ini dalam pengagihan peruntukan kewangan. Dalam Belanjawan 1997 sebanyak RM7.05 diperuntukkan bagi pembangunan kawasan desa dan pedalaman untuk membiayai pelbagai program termasuk prasarana, pelajaran, kesihatan, ekonomi dan kebajikan. Di samping itu, sebanyak RM2.4 bilion lagi disediakan di bawah program pengurangan kemiskinan. Dengan adanya peruntukan yang besar ini, masalah pendapatan penduduk-penduduk luar bandar telah dapat diperbaiki dan jurang kemajuan di antara bandar dan desa dirapatkan.

Mengenai saranan Yang Berhormat Hajah Selemiah binti Hashim supaya bilangan hospital ditambah dan dilengkapi dengan peralatan moden, perkara ini sememangnya diberi perhatian oleh kerajaan. Di bawah Rancangan Malaysia Ketujuh sebanyak 16 buah hospital baru akan dibina, manakala sebanyak 19 buah lagi akan dinaik taraf dan dibaik pulih yang melibatkan peruntukan sebanyak RM1.8 bilion.

Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan cadangan pemberian taraf perintis melebihi 5 tahun kepada syarikat-syarikat yang terlibat dengan projek hotel di Sabah yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Dato' Johan Ghani, saya ingin menjelaskan bahawa projek-projek hotel di Sabah dan koridor Timur

Semenanjung Malaysia telah pun mendapat galakan yang istimewa. Syarikat-syarikat yang diluluskan bertaraf perintis dan kawasan-kawasan ini hanya membayar cukai kira-kira 4.5% berbanding syarikat-syarikat di Pantai Barat Semenanjung Malaysia yang membayar cukai lebih tinggi kira-kira 9%. Memandangkan yang demikian, kerajaan berpendapat adalah wajar tempoh tarikh taraf perintis yang diberikan kepada semua syarikat yang terlibat di dalam industri perhotelan di seluruh negara dikekalkan selama lima tahun.

Mengenai kelayakan bagi mendapatkan kenaikan insentif cukai oleh hotel kelas budget yang mempunyai 10 bilik, saya memaklumkan bahawa mengikut Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan tempat yang mempunyai kemudahan 10 bilik ditakrifkan sebagai hotel. Oleh yang demikian, hotel kelas budget demikian adalah termasuk dalam kategori hotel yang layak mendapat galakan cukai seperti diumumkan di dalam Belanjawan 1997 baru-baru ini.

Yang Berhormat Tuan Tan Son Lee dan Yang Berhormat Tuan Charern Intachat telah mencadangkan supaya mengurangkan tempoh berada di Langkawi untuk pelancongan membawa balik barang bebas cukai daripada 72 jam kepada 24 jam seperti yang diberikan kepada Labuan. Untuk makluman Yang Berhormat, perkara ini sebenarnya telah dikaji dengan mendalam oleh Kementerian Kewangan. Pada masa ini, taraf pembangunan industri pelancongan di Langkawi adalah lebih maju dibandingkan dengan Labuan. Oleh itu, bagi membantu untuk memajukan lagi Labuan seperti destinasi pelancongan, maka adalah wajar Labuan diberikan tarikan yang lebih istimewa.

Di samping itu, Labuan sedang giat memajukan sebagai pusat kewangan luar pesisir antarabangsa. Kebanyakan pelawat yang datang ke Labuan menjalankan urusan berkaitan dengan kegiatan kawasan luar pesisir biasanya menginap bagi tempoh yang kurang daripada 70 jam. Oleh itu, jika had iaitu 72 jam masih dikekalkan, ianya tidak akan menggalakkan mereka untuk membeli-belah dan ini boleh menjejaskan pembangunan industri pelancongan negara. Walau bagaimanapun, kerajaan akan menimbangkan cadangan Ahli Yang Berhormat untuk melaksanakan.

Mengenai cadangan Yang Berhormat Dato' Rahim Baba supaya bayaran balik pinjaman semua pelajar dibenarkan sebagai pelepasan dalam pengiraan cukai pendapatan. Kerajaan tidak bercadang menimbangkan pada masa ini. Ini adalah kerana kerajaan telah pun memberi pelepasan cukai kepada perbelanjaan bagi membiayai pelajaran, iaitu dengan memberikan pelepasan cukai kepada ibu bapa yang menghantar anaknya belajar di institusi pengajian tinggi di dalam negeri atau di luar negeri. Bagi yang menuntut di dalam negeri, pelepasan cukai yang diberi ialah sebanyak 3,200 orang. Sebanyak 1,600 orang yang menuntut di luar negeri. Kadar-kadar pelepasan ini adalah jelas dan selaras dengan usaha kerajaan untuk menjadikan Malaysia sebagai pusat kecemerlangan pendidikan. Di samping itu, kerajaan juga membenarkan potongan cukai ke atas yuran melanjutkan pelajaran dalam bidang sains dan teknologi dan vokasional di dalam negeri tertakluk kepada had maksimum RM2,000.

Mengenai cadangan pelepasan cukai berhubung dengan insurans pendidikan anak, ia telah pun diberikan sehingga maksimum RM2,000 bagi setiap pembayaran cukai seperti yang diumumkan dalam Belanjawan 1996.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Marimuthu dan Yang Berhormat Tuan Abdillah bin Abdul Rahim ingin mengetahui kedudukan Syarikat Permodalan Perumahan Negara. Seperti yang termaklum, cadangan penubuhan syarikat ini baru diumumkan pada 25hb. Oktober, 1996 yang lepas semasa Yang Berhormat Menteri Kewangan membentangkan Belanjawan 1997. Pada masa ini, kerajaan sedang menghalusi aspek-aspek yang berkaitan terutamanya dari segi fungsi dan peranan syarikat di mana dalam membantu mempertingkatkan lagi lebih banyak rumah kos rendah dan sederhana di seluruh negara.

Mengenai pemberian lesen mesin slot di Sabah yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Tuan Frankie Chong Yu Chee, saya ingin memaklumkan bahawa sejak tahun 1992 Kerajaan Pusat tidak lagi mengeluarkan lesen baru. Lesen-lesen yang telah diberi adalah bagi mesin-mesin slot yang ditempatkan di kelab-kelab berdaftar dan untuk kegunaan ahli-ahli sahaja. Di samping itu, beberapa langkah untuk mengehad dan mengawal aktiviti mesin slot di Sabah telah diambil, termasuk mengurangkan jurang mesin slot daripada 10 kepada 8 buah mulai Julai 1993 dan mengurangkannya lagi kepada 5 buah untuk tiap-tiap kelab mula 1996. Kementerian Kewangan juga mengenakan syarat-syarat serta garis panduan yang ketat bagi memastikan pengeluaran menjalankan aktiviti

mesin slot ini tidak disalahgunakan. Tindakan membatalkan lesen akan diambil ke atas mana-mana kelab yang didapati melanggar syarat tersebut.

Berhubung dengan usaha kerajaan untuk menggalakkan tabungan di kalangan rakyat yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Puan Hajah Rahaiah binti Baheran, sukacita saya menjelaskan bahawa usaha-usaha ini tidak dirancang oleh Kementerian Kewangan sahaja, tetapi melibatkan lima buah kementerian lain. Kerajaan telah menubuhkan sebuah jawatankuasa Kabinet mengenai galakan tabungan yang dipengerusikan Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri merangkap Menteri Kewangan bagi merancang dan merangka strategi yang lebih menyeluruh untuk meningkatkan tabungan negara. Lain-lain ahli di dalam jawatankuasa Kabinet ialah Menteri Pendidikan, Menteri Sumber Manusia, Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna, Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan dan Menteri Penerangan.

Tuan Yang di-Pertua, sebagai penutup saya ingin sekali lagi mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat di atas sokongan yang telah diberikan, di samping memberikan pandangan dan cadangan yang bernas, terutamanya yang banyak menyentuh Kementerian Kewangan. Walaupun perkara-perkara yang telah dibangkitkan dapat diulas satu persatu, kementerian saya akan memberikan perhatian yang sewajarnya ke atas idea-idea yang telah dikemukakan semasa menggubal dan melaksanakan dasar-dasar yang berkaitan di dalam usaha kerajaan memastikan pertumbuhan ekonomi yang mampan. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua.

Bacaan Kali Yang Ketiga

Dr. Haji Shafie bin Mohd. Salleh: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa mengikut peruntukan Peraturan mesyuarat 53(2) Peraturan Mesyuarat Majlis Dewan Negara, saya mohon mencadangkan bahawa Rang Undang-undang Perbekalan 1997 ini dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan sekarang.

Timbalan Menteri Sumber Manusia [Dato' Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG KESELAMATAN SOSIAL PEKERJA (PINDAAN) 1996

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang," [17hb. Disember, 1996].

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Timbalan Menteri Sumber Manusia, sila sambung ucapan.

7.32 ptg.

Timbalan Menteri Sumber Manusia [Dato' Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir]: Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana PERKESO adalah sebuah badan berkanun di bawah pengawasaan Kementerian Sumber Manusia adalah difikirkan kurang sesuai Ketua Setiausaha Kementerian menjadi Pengerusi Lembaga PERKESO pada masa yang sama. Adalah juga dirasakan bahawa Ketua Pengarah PERKESO yang mana adalah Ketua Eksekutif PERKESO tidak seharusnya bertindak sebagai Timbalan Pengerusi Lembaga PERKESO memandangkan peranan dan tanggungjawab yang dimainkan oleh kedua-dua jawatan itu. Di samping itu memandangkan rancangan keselamatan sosial di negara ini akan terus berkembang dan untuk meningkatkan lagi kualiti pentadbirannya adalah wajar lembaga itu dikukuhkan dengan menambah bilangan anggotanya.

Begitu juga ada kalanya setelah menetapkan tarikh mesyuarat lembaga wakil majikan atau wakil pekerja tidak hadir mesyuarat kerana suatu sebab yang tidak dapat dielakkan. Oleh itu untuk membolehkan mesyuarat lembaga berjalan pada tarikh yang telah ditetapkan dan dengan keanggotaan sepenuhnya adalah wajar ahli silih ganti diadakan bagi wakil majikan dan pekerja.

Pindaan ini mencadangkan supaya Menteri Sumber Manusia melantik seorang yang sesuai menjadi Pengerusi Lembaga PERKESO. Bagaimanapun seorang wakil dari Kementerian Sumber Manusia akan juga menjadi anggota Lembaga PERKESO manakala Ketua Pengarah PERKESO akan menjadi anggota Lembaga PERKESO sahaja.

Keanggotaan Lembaga PERKESO juga ditambah dengan seorang pegawai mewakili Kementerian Kesihatan dan tiga orang yang mempunyai pengalaman dalam hal-hal yang berkaitan dengan keselamatan sosial yang akan dilantik oleh Menteri Sumber Manusia menjadi jumlah semuanya 16 orang berbanding dengan 11 orang sekarang.

Orang-orang sedemikian akan dapat memberi kepakaran mereka mengenai dasar-dasar kerajaan berhubung dengan perkhidmatan sosial, kesihatan dan perkara-perkara yang berkaitan dengan keselamatan sosial. Ahli silih ganti juga diadakan bagi wakil majikan dan pekerja.

Seterusnya Fasal 8 mencadangkan pindaan kepada Seksyen 59C untuk membolehkan Menteri Sumber Manusia melantik mana-mana orang untuk menjalankan kewajipan-kewajipan pengerusi semasa ketiadaan pengerusi.

Fasal 10 mencadangkan pindaan kepada Seksyen 71 untuk membolehkan Kumpulan Wang PERKESO digunakan bagi maksud memberi faedah pendidikan. Berikutan cadangan untuk memberi pinjaman biasiswa pendidikan kepada anak tanggungan orang yang berinsurans adalah perlu satu tabung diwujudkan dengan menggunakan Kumpulan Wang PERKESO.

Fasal 13 dan 14 mencadangkan supaya pindaan dibuat untuk menaikkan tempoh hukuman penjara dan amaun denda maksimum bagi kesalahan yang dilakukan di bawah Seksyen 93 dan 94 daripada 6 bulan kepada 2 tahun dan amaunnya dari RM2,000 kepada RM10,000. Ini kerana tempoh hukuman dan amaun denda yang sedia ada tidak lagi berkesan sebagai langkah pengajaran dan pencegahan.

Di bawah Fasal 15, pindaan yang dicadangkan adalah bertujuan untuk memberi kuasa kepada Menteri Sumber Manusia, membuat peraturan-peraturan bagi mengenakan fee atau caj ke atas pemberian apa-apa maklumat atau dokumen yang berada dalam jagaan PERKESO.

Tujuan mengenakan bayaran ke atas perkhidmatan berkenaan adalah untuk menampung sebahagian kos perkhidmatan dan untuk mengelakkan pembaziran serta penjimatan perbelanjaan. Bagaimanapun kadarnya akan ditetapkan pada paras yang berpatutan dan ianya tidak akan membebankan orang ramai.

Fasal 16 pula bertujuan meminda Seksyen 110 untuk membolehkan hukuman maksimum penjara dua tahun dan denda RM10,000 dikenakan bagi kesalahan-kesalahan di bawah seksyen ini seperti sengaja menghalang disampaikan atau dipatuhi apa-apa saman PERKESO atau abai hadir dan mengemukakan dokumen-dokumen sebagaimana yang dikehendaki dalam saman itu apabila disaman.

Pindaan ini juga sekaligus memberi kuasa kepada pegawai-pegawai PERKESO untuk mendakwa majikan-majikan yang engkar. Pada masa ini kesalahan-kesalahan di bawah 110(2) itu hanya boleh dihukum mengikut peruntukan dalam Bab X Kanun Keseksan di mana kuasa untuk mendakwa ialah pada pihak polis.

Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Sumber Manusia akan sentiasa memperbaiki Akta Keselamatan Sosial Pekerja 1969 dari masa ke semasa supaya ianya sesuai dengan peredaran masa dan keperluan semasa para pekerja.

Sesungguhnya pindaan-pindaan yang dicadangkan ini bukan sahaja akan meningkatkan lagi kualiti pentadbiran PERKESO dan memperkukuhkan penguatkuasaan akta ini tetapi akan menambahkan lagi faedah kepada orang berinsurans dan tanggungannya. Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan [Dato' M. Mahalingam]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama satu Akta untuk meminda Akta Keselamatan Sosial Pekerja 1969 dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

7.37 ptg.

Datuk Rahim bin Baba: Terlebih dahulu saya ingin mengambil kesempatan ini mengucapkan tahniah dan juga syabas kepada kerajaan yang telah pun menggubal Akta Keselamatan Sosial Pekerja 1969 dan juga dipertanggungjawabkan kepada PERKESO sebagai sebuah badan pelaksana, pentadbir dan juga badan yang bertanggungjawab bagi menguatkuasakannya.

Tuan Yang di-Pertua, sebelum ini saya akui saya amat kurang mengambil bahagian di dalam perbahasan mengenai akta ini apabila dibentangkan di Parlimen. Tetapi sejak saya sendiri terlibat menguruskan tuntutan oleh Allahyarham pemandu peribadi saya, saya berpeluang mendalami akta ini dan juga mengetahui peranan yang dimainkan oleh PERKESO.

Tuan Yang di-Pertua, akta ini melibatkan sepertimana yang telah pun dijelaskan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri, 7.4 juta pekerja dan saya anggapkan lebih daripada 85% pekerja-pekerja di negara kita ini yang terlibat dengan akta ini.

Jadi, oleh itu adalah saya rasa bersalah kalau kita tidak turut sama dan juga seolah-olah tidak berterima kasih kepada golongan pekerja kalau kita tidak turut sama membahas dan juga memberikan pandangan mengenai akta atau pindaan-pindaan yang telah diperjelaskan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri sebentar tadi dan juga pada minggu yang lalu.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan tahniah kepada Kementerian Sumber Manusia yang telah pun mencadangkan dua pindaan utama iaitu pertamanya untuk memberikan hak kepada pekerja untuk mendapatkan tuntutan terhadap risiko-risiko pihak ketiga di bawah Bahagian IV Akta Pengangkutan Jalan 1987 yang berbangkit daripada kemalangan kenderaan motor.

Ini bererti dengan pindaan ini, seorang yang diinsurans di bawah Akta Pengangkutan Jalan 1987 berhak di samping membuat tuntutan terhadap pihak ketiga juga berhak membuat tuntutan kepada PERKESO

Ini merupakan satu pendekatan yang telah pun sewajarnya berlaku kerana insurans di bawah Skim PERKESO dan insurans di bawah Akta Pengangkutan Jalan 1987 adalah dua insurans yang berlainan. Kalau dahulu, seseorang pekerja itu hanya boleh mendapatkan salah satu, kalau dia sudah minta di bawah Skim Akta Pengangkutan Jalan, kemungkinannya dia tidak

berhak di bawah PERKESO. Tetapi dengan pindaan ini, kita mengucapkan tahniah dan juga syabas di atas pandangan jauh oleh pihak kementerian.

Bagi saya adalah tidak adil kerana tindakan ini mengetepikan hak individu jika disebabkan pekerja membuat tuntutan di bawah Akta Pengangkutan Jalan 1987, beliau diketepikan hak untuk menuntut haknya di bawah Akta Keselamatan Sosial Pekerja 1969. Kerana ianya seperti mana yang saya katakan tadi, adalah dua insurans yang berlainan.

Tuan Yang di-Pertua, di bawah pindaan ini, perkara pindaan kedua ialah mengenai Seksyen 57 dengan memasukkan faedah pendidikan bagi anak tanggungan seseorang yang berinsurans yang telah pun mati diakibatkan oleh bencana kerja atau sebagainya. Saya mengalu-alukan pendekatan ini kerana saya sendiri telah pun membaca Laporan Tahunan PERKESO untuk tahun 1995 dan saya mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan tahniah kepada PERKESO yang telah pun mempunyai tabungan kewangan lebih daripada RM4,400 juta bukannya RM400 juta tetapi RM4,400 juta dan duit ini adalah kepunyaan pekerja-pekerja. Dan mereka ini berhak terhadap kewangan yang telah pun dikumpulkan.

Saya mengucapkan syabas kepada PERKESO kerana telah pun menjalankan amanah, telah pun menjalankan pelaburan-pelaburan yang sungguh membanggakan, tidak berlaku penyelewengan-penyelewengan walaupun kewangan yang telah diamanahkan lebih daripada RM4.4 bilion. Sebagai satu pemegang amanah yang memegang kepentingan hak 7.4 juta pekerja-pekerja di negara ini.

Cuma saya mengharapkan apabila saya membaca laporan PERKESO ini, saya dapati, saya bimbang juga kalau-kalau ada pihak yang mengintai untuk diswastakan PERKESO ini. Kerana maklumlah PERKESO ialah badan yang begitu kaya dengan RM4.4 bilion tetapi walaupun dikorporatkan atau diswastakan pada satu hari kelak, saya berharap supaya PERKESO akan menjaga kepentingan golongan pekerja. Jangan kalau sudah diswastakan kelak, kepentingan pekerja tidak terjaga dan juga kewangan PERKESO tidak terurus dengan sebaiknya. Saya menimbulkan ini kerana saya percaya mungkin ada pihak-pihak, apabila melihat badan-badan yang berjaya seperti ini tentulah mempunyai keinginan untuk menjadikan PERKESO salah satu daripada badan yang akan diswastakan.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin mencadangkan supaya bantuan biasiswa ataupun bantuan pendidikan yang hendak diberikan oleh pihak PERKESO ini tidak hanya terhad kepada tanggungan atau kepada anak tanggungan seorang yang telah pun mati ataupun seorang yang telah pun menerima pencen ilat ataupun yang telah menerima bayaran-bayaran berkala semata-mata. Ianya diharapkan dapat diperluaskan juga kepada anak-anak golongan pekerja yang masih lagi bekerja sekarang ini dan juga menyumbang kepada tabungan insurans PERKESO. Jangan hanya kepada anak-anak mereka yang telah pun mati kerana bencana.

Saya menimbulkan perkara ini, seperti yang telah saya katakan PERKESO mempunyai kewangan yang sungguh banyak, RM4.4 bilion. Tahun 1995 pun lebihannya, access daripada perbelanjaannya ada RM6,003 juta.

RM6,003 juta untuk tahun 1995, tahun 1996 saya percaya dengan perkembangan ekonomi yang lebih baik, sekurang-kurangnya RM700 juta access ataupun lebih akan didapati oleh PERKESO.

Apa yang hendak saya tegaskan di sini ialah duit yang ada terkumpul dalam PERKESO ini bukannya duit kerajaan, ini adalah duit hak kepada pekerja-pekerja. Ini memang kita mengalu-alukan langkah pertama PERKESO untuk memberikan bantuan pendidikan kepada anak tanggungan mereka yang telah mati, yang menerima pencen ilat ataupun sebagainya. Pada saya, sepatutnya diperluaskan lagi kepada mereka, anak-anak pekerja yang masih bekerja dan juga masih menyumbang kepada insurans PERKESO ini.

Tuan Yang di-Pertua, apabila saya menyentuh tentang PERKESO atau SOCSO ini, saya percaya masyarakat tidak tahu sangat peranan ataupun hak mereka. Kerana potongan yang dibuat melalui PERKESO adalah potongan paksa bukannya voluntery, tetapi potongan paksa yang setiap pekerja dikehendaki memotong RM7 ataupun RM8 mengikut jadual yang terdapat di dalam akta ini.

Saya percaya ramai daripada pekerja tidak tahu, tidak tahu akan hak mereka kerana mereka ini telah pun diinsuranskan. Mereka membeli insurans ataupun majikan juga telah pun membeli insurans. Tetapi, saya berharap pihak PERKESO supaya mendekatkan dan juga mendedahkan diri lagi kepada masyarakat. Supaya masyarakat pekerja tahu bahawa mereka ini berhak untuk mendapatkan tuntutan kerana kalau kita sudah memberikan sumbangan selama 24 bulan berturut-turut, kalau seseorang itu mati walaupun dia sudah tidak

bekerja lagi, tidak menyumbang lagi kepada PERKESO, kalau kurang daripada 10 tahun, mereka itu masih berhak untuk membuat tuntutan-tuntutan. Saya percaya ramai yang tidak membuat tuntutan.

Mungkin ada yang dahulu sudah menyumbang kepada PERKESO, selepas itu dia meninggal dunia ataupun dia mati, selepas itu dia terlupa, waris-waris mereka pun tidak tahu kerana golongan pekerja ini bukannya golongan mereka yang berpendidikan tinggi ataupun golongan yang terdedah kepada hak-hak mereka. Jadi, mereka adalah terdiri dari golongan yang berpendapatan rendah, yang duduk di kampung-kampung, yang duduk di kawasan-kawasan orang miskin ataupun sebagainya. Jadi, mereka tidak tahu hak mereka boleh menuntut kepada PERKESO.

Selalunya kita bercakap kepada PERKESO apabila berlaku satu accident ditempat kerja, itu mungkin. Tetapi, kadang-kadang kita terlupa bahawa seseorang itu boleh mendapat pencen ilat ataupun invalidity pension, saya pun berfikir apa perkataan ilat. Apabila saya baca dalam bahasa Inggeris, baru saya tahu maksudnya. Jadi, saya berharap supaya PERKESO mendedahkan diri lagi kepada masyarakat supaya masyarakat tahu bahawa supaya golongan pekerja, 7.4 juta ini tahu bahawa mereka mempunyai satu insurans yang sudah dapat menabung sebanyak RM4.4 bilion.

Jadi, saya berharap kepada PERKESO supaya mengadakan lebih banyak lagi perkhidmatan pendedahan-pendedahan, mengadakan promosi di televisyen, di radio, di billboard, mengadakan ceramah-ceramah, penerangan-penerangan, diselitkan juga penerangan-penerangan kalau ada dianjurkan oleh

badan-badan tertentu selitkan penerangan-penerangan yang melibatkan PERKESO supaya masyarakat tahu hak mereka.

Saya percaya dan saya sendiri pun kalau tidak kerana berlakunya kemalangan kepada bekas pemandu saya, saya sendiri pun tidak akan mengambil berat sangat mengenai PERKESO ini, tetapi bila berlakunya keadaan itu, saya sendiri pun meneliti dan dapat memahami bahawa setiap pekerja mempunyai hak-hak yang telah pun saya katakan tadi. Saya berharap sepertiimana yang telah pun saya katakan tadi supaya PERKESO merapatkan diri, mendedahkan diri kepada masyarakat umum. Umpamanya, dengan mengadakan kelas-kelas bimbingan, walaupun mengikut laporan ini memang sudah ada kelas bimbingan yang dianjurkan oleh PERKESO tetapi saya bercakap terus-terang, hanya selepas saya baca laporan ini baru saya tahu bahawa PERKESO ada mempunyai kelas-kelas bimbingan yang dianjurkan oleh PERKESO. PERKESO jangan takut untuk mendedahkan kerana ini hak pekerja.

Umpamanya kalau hendak menjaga kesihatan pekerja, mengadakan banyak lagi klinik bergerak yang disponsor oleh PERKESO, mengadakan perjumpaan-perjumpaan hari raya ataupun Hari Kebangsaan, eloknya semua orang boleh terlibat, semua masyarakat pekerja. Setiap Hari Kebangsaan, PERKESO mengadakan satu perjumpaan dan menerangkan kepada masyarakat pekerja bahawa ini hak-hak mereka untuk membuat tuntutan, kerana saya katakan tadi, mungkin tidak ramai daripada mereka yang mengetahui akan hak-hak mereka untuk membuat tuntutan di bawah sistem PERKESO.

Tuan Yang di-Pertua, begitu juga dengan masalah kakitangan. Saya membaca laporan ini dan saya mendapati untuk tahun 1995, PERKESO hanya ada 944 orang pekerja. Daripada 944 orang itu, 404 adalah terdiri daripada ibu pejabat, lebih kurang 40% duduk di ibu pejabat dan 60% iaitu 613 orang di pejabat-pejabat cawangan ataupun di pejabat-pejabat negeri. Mengikut laporan ini masih ada 73 lagi kekosongan yang tidak diisi. Saya pun pelik, PERKESO sebegitu kaya - RM4.4 bilion, kalau masuk dalam fixed deposit pun, kalau katakan 8% setahun pun sudah RM300 milion lebih untuk mendapatkan pulangan. Jadi, masalah kewangan saya tidak fikir PERKESO hadapi.

Saya berharap PERKESO akan menambahkan kakitangan lagi supaya lebih banyak lagi aktiviti yang akan boleh dijalankan. Umpamanya, jadi motto PERKESO untuk menyelesaikan sesuatu masalah itu tidak lebih daripada 3 bulan; ada setengah itu mengatakan sebulan, setengah itu diharapkan boleh diselesaikan dalam masa 3 bulan. Dari pengalaman saya sendiri, masalah itu tidak dapat diselesaikan dalam masa 3 bulan. Saya memahami bukannya masalah PERKESO cuba melambat-lambatkan kerja, tetapi masalah kakitangan yang tidak mencukupi. Umpamanya di Wilayah Persekutuan, saya difahamkan agaknya lebih kurang 50 orang pegawai untuk menjaga 952 majikan dan juga untuk menjaga 1.4 milion pekerja-pekerja yang berdaftar dengan PERKESO. 50 orang adalah satu bilangan yang terlalu kecil, itulah pegawai yang hendak membuat tuntutan, yang hendak membuat siasatan apabila berlaku sesuatu kemalangan ataupun berlaku sesuatu tuntutan. Saya juga difahamkan daripada 50 orang ini, hanya 7 orang sahaja yang terlibat secara langsung untuk

membuat kerja-kerja menyiasat apabila berlaku sesuatu perkara itu. Itulah sebabnya berlaku kelewatan-kelewatan.

Saya faham biasanya kalau lewat pun PERKESO akan bayar back dated, tetapi kita mesti memikirkan kalaulah sesuatu tuntutan itu mengambil masa setahun barulah seseorang itu dapat pencen ilat ataupun sebagainya, ianya akan menimbulkan satu masalah kepada keluarga yang terlibat. Sebaik-baiknya kalau katakan 3 bulan, dalam masa 3 bulan; kalau tidak boleh, tambah lagi pegawai, tidak jadi masalah. Saya percaya duit, PERKESO tidak mempunyai masalah langsung. Ini akan bersesuaian dengan harapan PERKESO untuk memberikan perkhidmatan yang adil, yang tepat dan juga yang cepat, sepertimana yang terbaca oleh saya dalam laporan tahunan ini.....

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, panjang lagikah?

Datuk Rahim bin Baba: Itulah.....

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat boleh sambung.

Ahli-ahli Yang Berhormat, mengikut Peraturan Mesyuarat 6(3), saya dengan ini menjemput Yang Berhormat Tuan Ding Seling untuk mempengerusikan Majlis.

[Tuan Ding Seling *mempengerusikan Mesyuarat*]

Tuan Ding Seling: Sila teruskan, Datuk Rahim.

Datuk Rahim bin Baba: Maaf, Tuan Yang di-Pertua. Saya ingatkan tadi Tuan Yang di-Pertua minta saya berhenti, jadi saya pun tergamam juga kerana saya sudah buat homework ini tiga hari, laporan dan akta ini semua saya

baca, jadi saya harap Tuan Yang di-Pertua berilah saya peluang sedikit. Boleh ya, Tuan Yang di-Pertua?

Tuan Ding Seling: Silakan. Berilah isinya.

Datuk Rahim bin Baba: Ya. Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menyentuh tentang peranan PERKESO kepada kakitangan kerajaan. Sekarang ini PERKESO hanya menginsuranskan mereka yang bekerja di sektor swasta ataupun yang bukan sektor kerajaan. Saya faham dahulu kemungkinannya kerana pegawai-pegawai kerajaan ada pencen. Jadi kalau berlaku sesuatu kemalangan, berlaku kematian ataupun sebagainya mereka ini berhak mendapat pencen yang telah pun ditetapkan di bawah General Order yang terdapat di bawah skim perkhidmatan pegawai kerajaan. Tetapi mulai daripada sekarang, pegawai-pegawai kerajaan tidak lagi ada skim pencen, cuma menabung kepada KWSP.

Saya berharap skim insurans PERKESO ini juga akan dipanjangkan kepada pegawai-pegawai kerajaan juga supaya pegawai-pegawai kita juga akan turut sama di'insure'kan ataupun mendapat faedah daripada PERKESO. Kemungkinannya ada pihak-pihak yang telah pun overlook perkara ini kerana memikirkan bahawa pegawai-pegawai kerajaan mungkin dahulu ada potongan pencen ataupun sebagainya tetapi sekarang ini tidak ada lagi potongan pencen. Saya berharap pegawai-pegawai kerajaan juga akan dimasukkan di bawah skim PERKESO.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menyentuh tentang kaedah bayaran pencen ilat ataupun bantuan-bantuan yang diberikan oleh PERKESO. Nampaknya cara bayaran kita terikat dengan sistem pembayaran pencen oleh pihak kerajaan kepada isteri, balu, duda ataupun anak-anak pegawai yang mendapat bantuan pencen ini. Umpamanya, seorang isteri kalau dia jadi balu, selepas itu dia berkahwin balik, dia tidak akan berhak lagi mendapat pencen oleh bekas suaminya yang telah pun meninggal dunia.

Saya cuma hendak menimbulkan di sini bahawa kita mesti ingat sistem PERKESO adalah sebagai satu hak, bukannya sebagai satu bantuan kebajikan daripada kerajaan. Ini hak daripada pekerja yang masuk dalam skim insurans ini dan apa-apa bayaran duit yang dikeluarkan untuk membayar kepada balu atau duda ataupun kepada anak-anak mereka ini bukannya sebagai satu skim kebajikan daripada kerajaan, ianya satu skim yang menunjukkan hak seseorang. Kalau saya beli insurans, saya boleh berikan hak itu selepas saya mati, anak saya ataupun isteri saya, sesiapa yang saya berikan itu, dia akan berhak. Jadi, saya fikir satu kaedah macam mana caranya supaya skim ini tidak dianggap sebagai as a charity kepada pekerja-pekerja. Ini sebagai hak mereka. Jadi, walaupun suami atau isteri yang telah pun jadi balu atau duda tadi berkahwin balik, berkahwin lain, satu cara pembayaran hendaklah difikirkan.

Saya timbulkan PERKESO ataupun insurans ini sebagai hak pekerja, bukannya sebagai satu skim bantuan kebajikan oleh kerajaan. Kalau bantuan kebajikan, saya tidak akan mempertikaikan tetapi kerana ianya sebagai hak, hak sebagai pekerja kerana dia telah membeli insurans. Saya, kalau katakan seorang itu bekerja, dia beli insurans kepada anaknya, kepada isterinya yang ditinggalkan ataupun kepada suami yang telah pun ditinggalkan, kepada tanggungan yang telah ditinggalkan, saya percaya kalau pun dia berkahwin balik ataupun berkahwin lain, saya harap ianya dapat difikirkan supaya pencen ataupun bantuan yang diberikan tadi akan dapat diteruskan dengan apa cara sekalipun.

Begitu juga soal pencen ilat yang diberikan kepada tanggungan-tanggungan mereka yang memasuki insurans PERKESO ini. Saya berharap supaya bersesuaian dengan keadaan yang ada sekarang ini supaya pencen ini dapat dikaji setiap tiga tahun sekali. Kemungkinannya mereka yang menerima

pencen ilat ini, mungkin masa itu gaji dia hanya, katalah RM500 sebulan, kemungkinannya dia akan dapat, kalau dia mati di tempat kerja, dia dapat 90% daripada RM500, mungkin RM450 sebulan, kalau katalah gaji dia RM500, tetapi kalau dia mati bukan di tempat kerja, dia akan dapat antara 50% ke-65%, mungkin antara RM250 ke RM350 ataupun sebagainya.

Tetapi dalam masa sepuluh ataupun dua puluh tahun, kemungkinannya orang yang bekerja yang menanggung anak-anak tadi gajinya telah pun naik, jawatan yang sama, telah pun kepada tahap yang lebih tinggi. Jadi, saya berharap supaya soal pencen ilat juga dapat dikaji, kalau pun tidak dari masa ke semasa, tidak diberikan kenaikan tahunan, sekurang-kurangnya diberikan kajian setiap tiga tahun sekali.

Tuan Yang di-Pertua, satu lagi, saya juga ingin mendapatkan penjelasan mengenai tindakan terhadap majikan-majikan yang kadangkala gaji pekerja dipotong walaupun tadi telah dijelaskan tetapi tidak dibayar kepada PERKESO kerana kita sebagai pekerja kita tidak tahu. Berlainan dengan KWSP, setiap enam bulan ada penyata yang dihantarkan, dia beritahu berapa banyak potongan kita tetapi kepada caruman PERKESO, ianya tidak diketahui. Tiap-tiap bulan mungkin majikan pekerja itu memotong gajinya tetapi pekerja tidak mengetahui sama ada potongan itu dihantar kepada PERKESO ataupun tidak. Kalau berlaku keadaan-keadaan ini bagaimana, adakah pekerja ini masih lagi mempunyai hak untuk membuat tuntutan kerana saya tidak percaya ramai pekerja yang akan pergi 'check' dengan PERKESO sama ada betul atau tidak

majikan dia telah membuat potongan kerana tidak ada cara dia hendak membuat 'check' ataupun....

Tuan N. Marimuthu: *[Bangun]*

Tuan Ding Seling: Yang Berhormat Datuk, Tuan N. Marimuthu minta laluan.

Tuan N. Marimuthu: Saya setuju apa yang diperkatakan oleh Yang Berhormat Datuk Rahim bin Baba tadi. Baru-baru ini, sudah tiga tahun satu kes di Ipoh, suaminya sudah meninggal, saya sendiri telah pun pergi ke pejabat itu, ikut balu itu, sudah tiga tahun - Yang Berhormat Timbalan Menteri pun ada, tetapi belum selesai. Dia kata setelah disemak dalam komputer, suaminya belum ada potong PERKESO tetapi suaminya meninggal di dalam kilang itu. Saya ada semua bukti. Suaminya meninggal tetapi isterinya tidak ada bukti yang suaminya ada potong untuk PERKESO ataupun tidak. Tetapi, suaminya meninggal di kilang itu, sakit kena ammonia, kilang kapur! Terima kasih.

Tuan Ding Seling: Yang Berhormat, itu nampaknya tambahan itu. Silakan Datuk Rahim.

Datuk Rahim bin Baba: Tuan Marimuthu bukan minta penjelasan ha?

Tuan Ding Seling: Tidak ada.

Datuk Rahim bin Baba: Tambahan sahaja, sokongan sahaja. Ini seorang wakil rakyat yang baik, balu pun dia hantar pergi jumpa Pejabat Buruh, bukan? Itu balu mudakah tua? *[Ketawa]*

Tuan N. Marimuthu: Balu itu tualah. Saya tidak ada apa-apa. Dia balu. *[Ketawa]*

Datuk Rahim bin Baba: Tidak, saya timbulkan ini bertanya dengan Yang Berhormat, nanti takut orang ingat balu itu muda lagi kerana saya tahu Yang Berhormat memang seorang yang lurus, bekerja khas untuk masyarakat.

Tuan Yang di-Pertua, sepertimana yang telah saya perkatakan tadi, tidak ada mekanisme macam mana seorang pekerja hendak check sama ada dia telah bayar insurans ataupun potongan yang dia buat itu dia hantar kepada pejabat PERKESO ataupun tidak.

Saya berharap supaya satu kaedah difikirkan oleh PERKESO supaya pekerja-pekerja dapat tahu sama ada dia sudah buat potongan atau tidak dan kalau keadaannya tidak ada potongan, adakah PERKESO juga akan dipertanggungjawabkan untuk memastikan mereka yang sudah....boleh tunjukkan bukti bahawa ada payslip. Boleh tunjuk bahawa sudah ada potongan tiap-tiap bulan tetapi bukannya salah dia, bukannya salah pekerja tadi tetapi salah majikan kerana tidak menghantar kepada PERKESO dan salah PERKESO juga kerana tidak check dengan majikan. Jadi, adalah pekerja-pekerja ini juga akan dilindungi oleh insurans PERKESO.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, demi menghormati masa, saya sekali lagi dengan ini menyokong Rang Undang-undang Akta Keselamatan Sosial Pekerja (Pindaan) 1996. Terima kasih.

Tuan Ding Seling: Tuan Mustaffa Kamal.

8.05 mlm.

Tuan Mustaffa Kamal bin Mohd. Naw: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya bangun bagi menyokong Rang Undang-undang suatu Akta

Keselamatan Sosial Pekerja (PERKESO). Apabila kita berbincang dan membicarakan PERKESO, dari dahulu lagi, pada awal-awalnya ia ditubuhkan banyak persoalan yang dibangkitkan oleh masyarakat pekerja. Mereka kurang jelas, apakah maksud sebenarnya, apakah perbezaan di antara insurans yang dipunyai oleh swasta dengan PERKESO?

Sehingga ke hari ini saya rasakan kebanyakan pekerja masih belum jelas lagi apakah sumbangan dan faedah menyertai PERKESO. Dengan demikian, apa yang disarankan oleh sahabat saya tadi seeloknyalah pihak yang berwajib, PERKESO mengadakan majlis-majlis ceramah dan majlis penerangan dan sebagainya dan sehubungan dengan itu, saya tertarik juga Fasal 3 untuk meminda seksyen 31 yang mana membenarkan tuntutan pekerja-pekerja yang terlibat dalam kemalangan jalan raya di bawah Bahagian IV Akta Pengangkutan Jalan 1987.

Ini amat baik kerana kadangkala pekerja bukanlah kemalangan di tempat kerja sahaja. Kadangkala balik dari bekerja, waktu masa pergi bekerja. Kebanyakan accidents jalan raya, kalau waktu pukul 7.00 pagi hingga 8.00 selalunya pekerja-pekerja kilang, ladang dan swasta banyak terlibat dalam kemalangan ini, apabila mereka membuat tuntutan kadangkala tidak diambil kira. Dengan adanya akta ini saya rasa dapat menyenangkan dan meringankan lagi waris-waris yang ditinggalkan.

Satu perkara lagi yang saya ingin bertanya pihak kementerian. Kadangkala separuh cacat atau bukannya sepenuh cacat, cacat apa, cacat yang tidak kekal. Dan ada dua, tiga kes yang saya amati dan saya lihat semacam

katakan penyakit gila babi. Penyakit gila babi ini tidak semestinya dari asal dia lahir, kadangkala dia datang umur apabila dia dewasa, akil baligh dan sebagainya. Satu kes telah berlaku di Perak bahawa dia adalah seorang pemandu kepada sebuah syarikat bas pengangkutan yang bergerak dari bandar Ipoh ke Kampar, tidak perlu kita sebut nama syarikat tersebut. Dan dia ini sering menghadapi gangguan sakit iaitu gila babi. Jadi, banyak kalilah bas ini dihentikan di tengah jalan dan merbahaya. Jadi dengan demikian, pihak majikan menasihatkan beliau supaya berhenti.

Kerana beliau adalah seorang yang miskin, beliau pergi ke pejabat buruh, berbincang di pejabat buruh dan pergi ke hospital, doktor pun test memang betul dia positif gila babinya. Jadi, apabila ada surat doktor ini, apabila dirujuk kepada PERKESO, bila PERKESO bersidang dengan jemaah mereka dalam mempertimbangkan berbentuk bantuan dan sebagainya, jawabnya ditolak kerana syaratnya tidak mencukupi dan dianggap cacatnya tidak kekal. Jadi, menderitalah pekerja ini, kerja pun sudah berhenti, menanggung keluarga lagi dan begitu juga ada satu lagi kes yang saya lihat dia kena gangguan sakit kepala, migrane. Dia ini kerjanya sebagai buruh biasa di sebuah perusahaan dan dia dikatakan sebagai operator mesin di kala itu, saya tidak tahu apa kerjanya di dalam kilang tersebut.

Apabila ada gangguan di kepala dan dia sakit, dia terpaksa meletakkan perkakas-perkakas yang dia sedang bekerja, dia terpaksa tutup untuk berehat seketika selama setengah jam atau sejam dan majikan tidak tahan dengan telatah yang demikian. Berlaku juga perkara yang sedemikian. Dia pergi juga ke hospital dan doktor juga confirm mengatakan dia mengidap sakit kepala, gangguan dan sebagainya, jadi, balik semula ke SOCSO.

Jawabnya biasa juga. Ia dianggap cacat yang tidak kekal, padahal dia tidak boleh menjalankan kerja. Apakah tindakan kita dan apakah pertimbangan

pihak SOCSO bagi menangani masalah ini? Ada kalanya apabila saya bertanya kepada pegawai SOCSO bagaimana mengatasi masalah ini? Dia jawab paling senang. Dia kata, “Kalau tak boleh bawa bas, dia pergi jadi watchman atau pengawal keselamatan.” Tetapi syarikat mana yang mampu menggaji orang yang berpenyakit gila babi atau orang yang sering sakit kepala kerana sakit ini ketara, bukan main-main. Kalau yang gila babi itu melibatkan dirinya, berbuih mulut, berpusing dan berguling di atas tanah. Adakah seorang yang begini layak menjadi pengawal keselamatan?

Di sinilah kesimpulan yang harus ditangani. Di situlah masa awal lagi SOCSO ini ditubuhkan persoalan di kalangan pekerja yang menganggap SOCSO ini pada peringkat awalnya hanya mengambil keuntungan tanpa memberi faedah yang lebih baik kepada pekerja.

Sebagai contoh, yang saya ingat dahulu heboh di dalam media massa, satu keluarga Cina masuk Islam dengan pangkal nama Wong. Jadi apabila bapanya meninggal, anaknya mengambil alih kerja sebagai pekerja lombong. Masih ingat lagi di dalam pemikiran saya, Ramli Wong. Dia meninggalkan ibu dan empat orang adik-beradik yang masih sekolah, kalau tidak silap saya. Bayangkanlah, hanya dia seorang mencari nafkah untuk keluarga yang lima orang ini. Apabila dia menemui kemalangan di dalam lombong, yang dilindungi oleh SOCSO pada masa itu, bayangkanlah dia hanya mendapat RM28 sebulan, itu sahaja. RM28 inilah untuk menanggung anak-anaknya untuk sekolah dan makan harian.

Bayangkanlah, itu peringkat awal. Di situlah timbul persoalannya apabila ditubuhkan ini, masyarakat pekerja beranggapan SOCSO hanya mementingkan keuntungan sahaja. Bayangkan sekarang wang sudah terkumpul lebih kurang RM4.4 juta. Apa salahnya kita memikirkan sebagaimana yang dibuat oleh insurans yang lain, kita juga berkemampuan melakukan sedemikian, tidak sahaja mementingkan keuntungan secara berlebihan. Sebab itulah saya bimbang juga bila SOCSO atau PERKESO ini tidak ada majlis penerangan melalui media TV dan sebagainya kerana ia bimbang dan takut tuntutan ini berlebihan dan apabila ia berlebihan mungkin esok ia tidak tahan tidak tahulah. Tetapi kita tidak boleh menyorokkan atau menyembunyikan sesuatu. Kita harus ada penerangan.

Itulah kata sahabat kita tadi, Yang Berhormat Datuk Rahim Baba dia sendiri pun tidak tahu sehinggalah seorang dari pekerjaanya meninggal. Jadi, kalau kita hendak kupas lagi, masih banyak lagi kerana masa sekarang pun sudah 8.15 minit, kita ada banyak lagi bil yang harus dipertimbangkan. Bagi menyingkatkan masa, dengan itu saya menyokong rang undang-undang ini.

Sekian, terima kasih.

Tuan Ding Seling: Puan Kamilia binti Ibrahim.

8.14 ptg.

Puan Kamilia binti Ibrahim: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya hanya ingin mengambil masa sedikit sahaja. Saya ingin menyentuh enam perkara yang akan saya rumuskan. Perbahasan ini adalah kerana

memandangkan bertambahnya jumlah pekerja dan meningkatnya juga risiko keselamatan bagi pekerja-pekerja dewasa ini.

Tuan Yang di-Pertua, pertama, saya juga menyokong apa yang telah dikatakan oleh kedua rakan saya yang telah membahaskan rang undang-undang ini iaitu mengenai penyebaran dan penerangan tentang PERKESO atau SOCSO ini. Memang ramai di antara pekerja dan majikan yang masih tidak mengetahui tentang faedah dan tanggungjawab di bawah akta ini. Tidak seperti EPF, walhal PERKESO juga mempunyai fungsi yang penting dan mempunyai faedah yang begitu besar bagi beneficiary atau keluarga pekerja yang menanggung kemalangan.

Kita juga tahu yang maklumat ini iaitu faedah kalau sudah menyumbang selama 24 bulan, tidak cukup 50 tahun, pekerja boleh menuntut SOCSO. Jadi, ramai antara kita tidak tahu dan ramai juga majikan tidak tahu tentang tanggungjawab mereka. Jadi, saya mencadangkan publisiti yang luas diberi melalui media dan juga sepertimana yang dicadangkan oleh Yang Berhormat Datuk Rahim tadi untuk kebajikan sosial pekerja.

Yang keduanya ialah sumbangan kepada SOCSO. Penguatkuasanya juga kurang cekap kerana masih kurang publisiti dan juga kita dapati bahawa simpanan yang dibuat dari potongan majikan itu tidak juga dapat diberitahu secara formal atau official, dengan izin, kepada pekerja. Mungkin perlu diadakan nombor pendaftaran dan mungkin juga PERKESO perlu mengeluarkan penyata PERKESO.

Yang ketiga ialah prosedur menuntut pembayaran PERKESO. Sebenarnya saya mempunyai pengalaman mengenai aduan yang dibuat mengenai kelewatan pemprosesan tuntutan atas alasan ilat. Kes-kes yang seperti ini biasanya perlu dibawa kepada jemaah doktor dan kemudiannya kepada jemaah doktor rayuan dan ada kalanya kes yang mana kes itu dibawa juga kepada mahkamah perusahaan.

Kita dapati bahawa proses ini adalah terlalu panjang dan seseorang pekerja itu biasanya akan memerlukan wang SOCSOnya secepat mungkin, terutama jikalau alasan ianya memerlukan SOCSO itu atas alasan ilat kerana ianya di dalam keadaan memerlukan wang untuk membiayai khidmat kesihatannya. Adalah dicadangkan prosedur ini dikaji semula untuk meningkatkan masa dan juga kalau boleh ditambah jumlah doktor rayuan yang ada sekarang. Kalau ianya tidak mencukupi, adalah dicadangkan doktor-doktor jemaah rayuan ini diadakan di semua negeri untuk memudahkan pekerja-pekerja membuat rayuan.

Yang keempat, saya juga tahu bahawa - saya kurang pasti mungkin Yang Berhormat Timbalan Menteri boleh memberi penerangan sama ada wujudnya limitation period ataupun tidak. Tetapi kalau wujud atau mungkin tidak. Kalau tidak, itu mungkin lebih baik. Tetapi kalau wujud, adalah dicadangkan agar limitation period, dengan izin, untuk membolehkan seorang pekerja membuat tuntutan itu tidak menjadi satu halangan kepadanya kerana mengikut prinsip asas mengapa PERKESO diwujudkan ialah untuk memberi keadilan sosial kepada pekerja, maka wajarlah memandangkan jikalau pekerja itu tidak

mengetahui tentang hak-haknya, dia tidak patut dihalang untuk membuat tuntutan. Saya rasa di sini mungkin ignorance of the law, dengan izin, tidak perlu digunapakai.

Yang kelima ialah tentang bayaran minimum. Juga didapati bahawa pencen ilat ini bayaran minimumnya agak rendah. Kalau saya tidak silap jumlahnya ialah RM192.86. Mengikut kadar semasa, kos kehidupan seharian sekarang, jumlah itu adalah agak rendah dan mungkin pihak kementerian boleh memikirkan untuk meningkatkan jumlah tersebut dan mungkin perlu dikaji dan mendapatkan formula yang lebih baik.

Yang keenamnya ialah fasal 13 dan 14. Dengan pindaan rang undang-undang ini bermakna berlakunya penambahan paneliti terhadap majikan yang tidak melaporkan kemalangan yang telah berlaku kepada pekerja. Saya mengalu-alukan pindaan ini kerana kita tahu bahawa ramai pekerja yang menjadi mangsa kepada majikan kerana laporan tidak dibuat oleh majikan. Yang paling sedihnya apabila kita sebutkan tadi, kurangnya pengetahuan tentang PERKESO itu kadang-kadang beneficiary ataupun mungkin isteri kepada pekerja yang mungkin mati juga tidak tahu akan peruntukan ini.

Tuan Yang di-Pertua, itulah sahaja yang ingin saya bentangkan dan dengan ini saya menyokong rang undang-undang yang telah dibentangkan. Sekian, terima kasih.

Tuan Ding Seling: Dijemput Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab.

8.20 mlm.

Timbalan Menteri Sumber Manusia [Dato' Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir]: Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada semua yang telah mengambil bahagian.

Untuk menjawab apa yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Datuk Rahim bin Baba, sukacita saya menyatakan bahawa sungguhpun sekarang ini telah terdengar memang bukan intai-intai lagi, memang sudah ada kata-kata yang serius tentang penswastan PERKESO. Tetapi sukacita saya menyatakan buat masa ini pihak kementerian rasa bahawa adalah elok PERKESO dikekalkan di bawah jagaan kerajaan, kerana ini adalah satu sosial aktiviti yang perlu kita kekalkan dan tidak seharusnya ini difikir secara business.

Mengenai cadangan dan pandangan beliau supaya biasiswa ini diperluaskan kepada anak-anak pencarum yang masih hidup, sukacita saya menyatakan perkara ini juga telah kami ambil perhatian, memang sedang dikaji, sudah pun dikaji, tetapi buat sementara waktu ini kita hanya membukanya kepada anak-anak pencarum yang telah mati, apabila mereka ini semua telah pun diperelokkan, telah pun diperkemaskan, sudah tentulah ini kita akan perluaskan kepada orang-orang lain dari semasa ke semasa.

Tentang sebaran, publisiti kepada PERKESO seperti yang telah dibangkitkan oleh ketiga-tiga Ahli Yang Berhormat, sukacita saya menyatakan bahawa ini memang sedang kita ambil tindakan sepanjang masa dan kita sedang memperelokkan tindakan untuk memperkenalkan PERKESO ini.

Misalnya, buat masa ini dari segi memperkenalkan PERKESO, kita telah mengambil beberapa tindakan:

- (i) mencetak dan mengedarkan risalah dalam enam bahasa iaitu bahasa Malaysia, bahasa Inggeris, bahasa Tamil, bahasa Mandarin, bahasa Iban dan bahasa Kadazan;
- (ii) mengadakan program seranta di seluruh negara;
- (iii) mengadakan ruang khas dalam surat khabar *Berita Harian* atas tajuk '*Hak Anda*';
- (iv) mengadakan majlis ceramah di tempat kerja dan di pejabat-pejabat tempatan PERKESO;
- (v) penerangan oleh pegawai-pegawai pemeriksa PERKESO semasa membuat pemeriksaan beracara;
- (vi) penerangan melalui media elektronik; dan
- (vii) penerbitan pita video mengenai PERKESO dan faedah yang disediakan.

Jadi, ini semua memang kita sedia jalankan, biasanya pekerja dan majikan mereka tahu, cuma kita ini yang mungkin tak terlibat secara langsung dengan menggajikan pekerja, mungkin kita tidak tahu. Tetapi saya rasa, pada keseluruhannya mereka memang sedar tentang hak dan sebagainya. Sudah tentulah menjadi tanggungjawab juga pencarum, pekerja untuk memberitahu keluarga dia bahawa dia adalah pencarum kepada PERKESO. Jadi, kalau dapat apa-apa accident, dia boleh tuntutan dan sebagainya. Walau macam mana pun, ini kita akan perbaiki dari semasa ke semasa.

Tentang cadangan Yang Berhormat Datuk Rahim bin Baba supaya PERKESO diperluaskan kepada pegawai-pegawai kerajaan, sukacita saya menyatakan ini memang dalam perundingan yang serius dan aktif di antara pihak kerajaan dan Cuepacs dan insya-Allah, kita mungkin dapat membuat sesuatu keputusan dalam masa yang singkat.

Tuan Yang di-Pertua, bayaran kepada balu atau duda ditamatkan apabila mereka berkahwin balik, saya rasa ini adalah satu pandangan yang cukup baik dan saya rasa pihak kementerian akan mengambil catatan mengenai cadangan ini dan kita akan timbangkan dengan cara bersungguh-sungguh dan saya sendiri memang rasa ini adalah satu cadangan yang baik, *[Ketawa]* kerana kita sepatutnya kalau balu atau duda, kita patut menggalakkan mereka supaya berkahwin semula, kalau tidak mereka akan hidup dengan bergelumang dengan dosa.

Jadi, kadang-kadang dia tahu kalau dia berkahwin semula, maka akan terhentilah bayaran itu

Tuan N. Marimuthu: *[Bangun]*

Tuan Ding Seling: Yang Berhormat, Tuan N. Marimuthu hendak minta laluan, boleh beri atau tidak?

Tuan N. Marimuthu: Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Timbalan Menteri kata, balu boleh berkahwin lagi sekali. Masyarakat kaum India kalau sudah kahwin tak boleh kahwin lagi - 90%, kita mana boleh minta dia kahwin? Itu sahaja. *[Ketawa]*

Tuan Ding Seling: Silakan.

Dato' Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tidak apalah, itu mengikut agama masing-masing ya. Tetapi, ini satu cadangan yang baik untuk orang yang boleh berkahwin semula. Okay.

Kadar bayaran pencen itu patut dikaji tiga tahun sekali. Sukacita saya menyatakan memang ini sedang dikaji dari semasa ke semasa, malah tak sampai tiga tahun pun dikaji. Baru-baru ini kadar bayaran itu telah dinaikkan dan kita minta pula actuary kerajaan untuk memberi pandangan sama ada bayaran ini boleh dinaikkan lagi. Kadang-kadang kita terpaksa mendapat second opinion atau third opinion untuk sokong tindakan Lembaga PERKESO ini supaya jangan dituduh bahawa mereka ini tidak bertanggungjawab mentadbir atau menguruskan wang pekerja ini.

Jadi, sukacita saya menyatakan bahawa kadar minimum pun telah dinaikkan sebagaimana yang telah dibangkitkan tadi oleh Yang Berhormat Puan Kamilia.

Tindakan terhadap majikan yang memotong caruman tetapi tidak dibayar, apa pula nasib pekerja? Sukacita saya menyatakan bahawa pihak PERKESO tetap akan membayar kepada pekerja yang telah pun ditimpa kemalangan tetapi kita terpaksa bawa majikan tersebut itu ke muka pengadilan, kita mungkin paksa dia bayar arrears dan sebagainya dan di bawah akta ini mungkin kita akan menggunakan hukuman juga kepada beliau. Jadi, kita tidak akan menzalimkan pekerja itu. Kalau dia berhak untuk mendapat bayaran itu maka kita akan bantu mereka. Mengenai kes Ipoh itu, saya rasa ini

memanglah satu perkara mungkin ada sesuatu masalah, memang ada sesuatu masalah, kalau tidak takkan sampai macam itu.

Jadi, saya mintalah Ahli Yang Berhormat kalau boleh tulis kepada saya, saya akan kaji perkara dan akan cuba dengan sedaya upaya, kerana kita telah pun memberi arahan kepada pegawai-pegawai dalam situasi yang samar-samar, mungkin ia atau mungkin tidak, 'benefit of the doubt' haruslah pergi kepada pekerja. Bermakna kita seharusnya, seboleh-bolehnya tolongkan pekerja itu kerana mungkin ada beratus, beribu situasi yang bermacam-macam. Jadi, dalam satu pihak lembaga dan pegawai-pegawai PERKESO harus memegang amanah menjaga wang tabung ini, tetapi disebaliknya pula dia hendak membantu juga pekerja-pekerja. Jadi, dia terpaksa membuat imbalan yang bijaksana dalam mengimbangkan kedua-dua kepentingan ini.

Jadi, itu sahajalah jawapan saya kepada apa yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Datuk Rahim tadi ini, ada dua, tiga perkara, saya telah jawab, tetapi dia masuk lewat sedikit, tentang swastakan PERKESO itu, memang ada lebih daripada intai lagi dah! Tetapi pihak kementerian memang keraslah, kita tidak mahu servis ini, kita tak hendak fikir dari segi keuntungan. Biasiswa untuk diperluaskan pun, itu pun selepas first step telah dijayakan, kita pergi memperluaskan kepada yang lain.

Tuan Haji Abdul Majid bin Haji Baba: *[Bangun]*

Tuan Ding Seling: Yang Berhormat Dato', Yang Berhormat .Tuan Haji Abdul Majid minta laluan.

Tuan Haji Abdul Majid bin Haji Baba: Saya ingin tahu tentang penjelasan ataupun penerangan, ataupun kita kata selalu diadakan seminar, pernahkah dibawa sama pemimpin masyarakat, pemimpin kecil di kampung seumpama ketua, pak ketua kampung, tok sidang, tok penghulu? Kerana banyak saya dengar bahawa mereka bila dibawa borang untuk minta pengesahan oleh pekerja tadi, dia ragu, dia tak tahu bagaimana keadaan. Kadang-kadang terpaksa kita terangkan kepada mereka untuk beberapa orang.

Saya ingat dalam perkara ini adakah bagi pihak kementerian membawa pemimpin masyarakat, sama ada golongan daripada parti siasah juga mesti diluaskan penerangan ini?

Saya yakin bahawa bagaimana penerangan tadi, ada enam bahasa dibuatkan penerangan, tetapi dari segi penjelasan, kadang-kadang surat ini kalau tiba kepada kita pun tak baca habis. Dia ambil tajuk sahaja, ini masalahnya. Jadi, penekanan saya supaya meluaskan keadaan kepada pemimpin masyarakat, kepada pemimpin parti siasah, ketua-ketua kampung atau tok-tok ketua, tok-tok sidang, tok penghulu, tok penggawa dan sebagainya.

Dato' Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Pegawai-pegawai PERKESO pun ada di belakang, saya harap ambillah perhatian. Kalau kita ada kursus pada masa hadapan, kita harus merangkumi juga pegawai-pegawai politik, tok-tok sidang dan sebagainya - insya-Allah. Namun demikian, suka saya menyatakan bahawa boleh dikatakan tiap-tiap ibu daerah ada pejabat PERKESO. Jadi, kalau kita ada kemusykilan, kita pergi sahajalah kepada pejabat PERKESO, insya-Allah, saya yakin mereka akan tolong sedaya-upaya untuk mengatasi sebarang masalah.

Tadi, saya tertinggal satu perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Datuk Rahim bin Baba iaitu mengenai pekerja yang berkurangan, memang kita sedang mengambil tindakan yang pelbagai untuk memperbanyakkan pegawai-pegawai PERKESO. Malangnya dalam konteks hendak menjamin supaya wang tabung ini tidak disalahgunakan, maka pihak kerajaan telah pun mengenakan syarat kepada PERKESO sendiri bahawa kalau dia hendak ambil pekerja tambahan, dia mesti kena mendapat kelulusan

Perbendaharaan dan JPA. Jadi, maknanya soal pengambilan pekerja itu masih dikawal oleh JPA dan Perbendaharaan. Saya rasa ini satu syarat yang sepatutnya dipinda, tetapi kita akan merayu kepada kerajaan dan melonggarkan syarat ini, kerana kalau hendak menerusi JPA, Treasury cukup melambatkan dan ia akan menggunakan pengukur yang agak berlainan sedikit. Jadi, insya-Allah kita akan cuba ubah.

Keduanya, sukacita saya menyatakan sungguhpun ada tuduhan yang lambat itu dan ini dari segi pembayaran PERKESO, tetapi dari segi bayaran, kita ada Piagam Pelanggan, bagi hilang upaya sementara dan sebagainya Piagam Pelanggan sebulan kena bayar, yang lain itu tiga bulan. Jadi, sukaciata saya menyatakan tentang bayaran hilang upaya sementara itu, selepas documentation complete, yang lambatnya ialah disegi documentation, di luar kawalan pegawai-pegawai PERKESO. Misalnya doktor lambat dan sebagainya, tetapi selepas dokumen selesai, 90% dari kes-kes tuntutan itu telah pun dijelaskan dalam masa sebulan, dalam masa yang telah ditetapkan oleh pihak PERKESO.

Untuk bayaran yang lain, bayaran jangka panjang itu, yang memerlukan kita halusi sedikit, hendak bayar kepada siapa, anak berapa orang yang ada, kadang-kadang ada dua isteri hendak bayar kepada siapa selepas kematian dan sebagainya. Itu 50%-80% kita dapat bayar dalam masa 3 bulan. Alhamdulillah tidaklah buruk sangat. Mungkin ada kes-kes yang memang terlewat itu memang diperbesar-besarkan, tetapi ada kes yang lain, yang

memang telah diselesai dengan cara tidak bising-bising, sebab telah diselesaikan.

Yang Berhormat Tuan Mustaffa Kamal bin Mohd. Nawi telah membangkitkan soal gila babi, migraine dan sebagainya. Sebagaimana yang telah kita ketahui kita ada jemaah rayuan dan kita ada jemaah doktor supaya kita boleh membuat rayuan kepada jemaah doktor rayuan dan sebagainya. Ini adalah untuk memastikan supaya kes-kes yang macam itu boleh diselesaikan dengan cara yang seadil-adilnya kepada pekerja itu dan juga kepada tabung. To look after the interest of the fund, dengan izin. Tetapi kalau ada kes-kes tertentu yang macam itu, maka bolehlah kita bawa kepada pegawai PERKESO ataupun kalau Yang Berhormat boleh tulis sendiri kepada saya, insya-Allah kita akan halusi perkara ini. Tetapi sukacita saya nyatakan bahawa memang pegawai-pegawai ada arahan khas the benefit of the doubt, kalau ada kemusykilan ataupun ada tanda tanya, mungkin ia atau tidak, kita haruslah tolong pekerja itu.

Yang Berhormat Tuan Mustaffa Kamal bin Mohd. Nawi juga telah menyatakan bahawa satu kes di mana bayaran minimum RM28. Ini saya pun tidak faham bagaimana, kerana minimum itu sekarang sudah naik sampai RM192 - bayaran minimum. Jadi, saya tidak faham macam mana RM28? Kalau boleh hantar kes ini kepada saya boleh saya tolong selesaikan.

Tuan Mustaffa Kamal bin Mohd. Nawi: *[Bangun]*

Tuan Ding Seling: Hendak memberi penjelasan!

Tuan Mustaffa Kamal bin Mohd. Nawi: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin memberi penjelasan yang RM28 ini diperingkat awal SOCSO ditubuhkan dalam tahun tujuh puluhan - itu peringkat awal atau first stage. Jadi, meragukan pekerja-pekerja. Apakah PERKESO ini mampu bersaing dengan syarikat insurans swasta di kala itu? Sekarang lainlah.

Dato' Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, sekarang sudah 25 tahun - suku abad. Jadi, keadaan berlainan. Saya rasa sekarang ini minimum itu boleh tahan dan dia dikaitkan pula dengan gaji, insya-Allah saya rasa tidak begitu banyak masalah. Perkara ini dikaji sepanjang masa.

Yang Berhormat

Dato' Abdul Aziz bin Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin hendak minta penjelasan sedikit daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri berkenaan dengan PERKESO ini. Tadi, saya nampak banyak sangat bayaran dibuat atas sebab-sebab tertentu. Jadi, berapa banyakkah duit daripada PERKESO ini yang tidak dilaburkan, berapa peratuskah dari segi jumlah dana kewangan PERKESO yang dikhususkan untuk membiayai tuntutan-tuntutan? Berapakah balance yang dimasukkan dalam pelaburan? Saya tidak berapa fahamlah macam mana duit sebanyak ini.

Dato' Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Sebagaimana tadi yang disebutkan oleh Yang Berhormat Datuk Rahim bin Baba ialah sebanyak RM4.4 bilion, sepertimana dalam laporan PERKESO. Wang yang tidak digunakan memang dilaburkan dan kita ada satu panel pelaburan yang mengandungi

pegawai-pegawai tertinggi dari Kementerian Kewangan, Bank Negara dan wakil majikan, wakil pekerja ada dalam panel pelaburan, orang-orang yang memang pakar.

Tuan Ding Seling: Sila teruskan.

Dato' Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Yang Berhormat Puan Kamilia binti Ibrahim telah menyentuh mengenai prosedur memohon bayaran SOCSO. Prosedur sepanjang masa dalam penerangan-penerangan yang diberi dan juga memberi penerangan mengenai prosedur. Jadi, ia tidak sepatutnya merupakan masalah. Namun demikian, kalau ada masalah kita boleh menghubungi pejabat PERKESO yang berdekatan untuk mengatasi perkara itu. Limitation period tidak ada, kita boleh tuntutan bila-bila masa. Bayaran minimum itu saya telah menyatakan, bahawa minimum itu dikajikan sepanjang masa dan baru sahaja dinaikkan pada 1hb. Januari kalau tidak salah saya.

Mengenai penalti pun telah dinaikkan sebagaimana Ahli Yang Berhormat mengetahui. Jadi, Tuan Yang di-Pertua itu sahaja sedikit-sebanyak jawapan kepada perkara-perkara yang telah dibangkitkan. Terima kasih.

Tuan Ding Seling: Ahli-ahli Yang Berhormat sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

[Tuan Ding Seling *mempengerusikan Jawatankuasa*]

Fasal 1 hingga 17 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PERGIGIAN (PINDAAN) 1996

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

8.40 mlm.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan [Dato' M.

Mahalingam]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan iaitu rang undang-undang untuk meminda Akta Pergigian 1971 dibacakan kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, Akta Pergigian 1971 telah diwujudkan untuk mendaftar pengamal-pengamal pergigian dan amalan pergigian di negara ini. Walau bagaimanapun, terdapat beberapa kelonggaran dan kelemahan pada akta tersebut pada masa ini yang perlu dipinda untuk meningkatkan lagi keberkesanan akta tersebut. Akta Pergigian 1971 menggunakan perkataan-perkataan doktor gigi apabila merujuk kepada pengamal-pengamal pergigian. Perkataan 'doktor gigi' yang digunakan dalam konteks semasa adalah tidak tepat, kerana bidang tugas pengamal-pengamal tersebut bukan sahaja terhadap kepada gigi, tetapi juga merangkumi tisu sokongan dan bahagian-bahagian berkaitan dengan gigi serta mulut.

Memandangkan demikian, Kementerian Kesihatan ingin memberikan gelaran yang sewajarnya kepada pengamal-pengamal pergigian dengan mencadangkan mereka dirujuk sebagai Doktor Pergigian atau Dental Doctor, dengan izin, dan bukan lagi sebagai Doktor Gigi atau Tooth Doctor. *[Ketawa]*

Akta Pergigian 1971 memperuntukkan penubuhan satu perbadanan yang

dinamakan Majlis Pergigian Malaysia untuk mengawasi amalan pergigian di atas negara ini. Pada masa ini, bilangan komposisi majlis tersebut adalah 17 orang dengan perwakilan dari pihak sektor awam dan sektor swasta. Sejak penguatkuasaan Akta Pergigian, bilangan pengamal pergigian negara ini telah meningkat dari 287 doktor pergigian pada tahun 1971 kepada 1,750 orang doktor pergigian pada tahun 1995. Selain daripada itu, bilangan institusi pendidikan tinggi tempatan yang mempunyai fakulti pergigian telah bertambah. Pada masa ini, selain daripada Universiti Malaya, Universiti Kebangsaan dan Universiti Malaysia Sarawak turut menawarkan kursus pergigian.

Oleh yang demikian, kementerian ini mencadangkan untuk menambahkan bilangan doktor-doktor pergigian yang berkelayakan untuk menganggotai Majlis Pergigian Malaysia. Untuk memenuhi tujuan ini, kementerian ingin mencadangkan subseksyen 3(a)(e) dipinda untuk menambahkan lagi perwakilan daripada institusi pendidikan tinggi tempatan yang mempunyai fakulti pergigian, iaitu dari 3 orang kepada 6 orang ahli dan ditambah Subseksyen baru 3(iii)(ea) untuk memberi kuasa kepada menteri untuk melantik tambahan 6 orang doktor pergigian.

Dengan demikian, adalah dicadangkan bilangan ahli Majlis Pergigian Malaysia ditambahkan daripada 17 orang kepada 24 orang ahli. Penambahan ahli Majlis tersebut bermakna kuorum bagi mesyuarat majlis juga perlu ditambahkan. Kementerian ini mencadangkan kuorum tersebut ditambah dari 7 orang kepada 10 orang. Seterusnya kementerian ini berpendapat bahawa adalah perlu dipertingkatkan lagi syarat kelayakan seorang menjadi ahli Majlis. Pada

masa ini, tidak ada sebarang halangan bagi seorang pengamal pergigian yang sedang atau telah diambil tindakan tatatertib untuk dinamakan, dilantik atau dipilih untuk menjadi ahli Majlis. Untuk mengawasi keadaan demikian, kementerian ini mencadangkan bahawa subskesyen 3(13) dipinda untuk memastikan bahawa apabila seorang pengamal pergigian yang dipotong namanya daripada daftar pengamal-pengamal pergigian, akan hilang kelayakan menjadi ahli Majlis Pergigian secara automatik.

Sehubungan dengan kehilangan kelayakan menjadi ahli tersebut, perlu juga diwujudkan peruntukan bagi menetapkan tempoh mengehadkan kelayakan untuk dinamakan, dilantik atau dipilih untuk menjadi ahli Majlis Pergigian. Untuk memenuhi tujuan ini, kementerian ini mencadangkan ditambahkan Subseksyen baru 3(13A), di mana hal sesuatu penggantungan atau celaan seorang pengamal pergigian tidak layak menjadi ahli Majlis selama tempoh 6 tahun selepas hukuman berkenaan dijatuhkan.

Satu lagi peruntukan yang dicadangkan di bawah Subseksyen 3(15) adalah di mana seorang ahli Majlis yang menghadapi sebarang aduan, keanggotaannya digantung mulai tarikh mula siasatan oleh Majlis sehingga selesainya tersebut. Sehubungan dengan penggantungan keahlian tersebut, satu peruntukan baru di bawah Subseksyen 3(16) dicadangkan di mana keanggotaan ini boleh disambung semula jika didapati tiada kes terbukti terhadap pengamal tersebut, atau pengamal tersebut tidak dikenakan apa-apa tindakan tatatertib. Seterusnya dicadangkan juga melalui peruntukan baru ini di bawah

Seksyen 3(17) di mana ahli tersebut dibenarkan meneruskan keanggotaannya untuk baki tempoh jawatan selanjutnya.

Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini Akta Pergigian tidak menghalang seorang pengamal yang berkecacatan teruk termasuk berpenyakit jiwa dari didaftar dengan Majlis. Bagi membetulkan keadaan ini, kementerian ini mencadangkan satu pindaan dibuat pada subseksyen 17(1) dan seksyen 23 Akta tersebut, di mana jika seseorang pengamal didapati oleh sebuah panel kajian semula perubatan yang beliau menghadapi sebarang kecacatan fizikal atau mental yang mengakibatkan beliau tidak mampu untuk mengawal secara profesional, maka pengamal tersebut akan dipotong dari daftar.

Walau bagaimanapun, menurut subseksyen 23(2) yang sedia ada, pendaftaran semula boleh dibuat setelah keadaan mental dan fizikal pengamal berkenaan pulih ke tahap yang memuaskan dan keadaannya diterima oleh Majlis Pergigian.

Tuan Yang di-Pertua, adalah diperhatikan bahawa penalti yang am bagi kesalahan terhadap akta tersebut adalah tidak berkesan dan tidak cukup atau deterrent bagi menghalang seorang daripada melakukan kesalahan terhadap akta tersebut. Oleh yang demikian, kementerian ini mencadangkan bahawa jumlah penalti am dinaikkan iaitu dari RM 1,000 kepada RM10,000 bagi kesalahan pertama dan untuk kesalahan kedua dan seterusnya, penalti dinaikkan dari RM2,000 kepada RM20,000 dan hukuman penjara dinaikkan dari tempoh masa yang tidak lebih dari 6 bulan kepada tempoh masa yang tidak melebihi dari 3 tahun.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan kepada Akta Pergigian 1971 yang disebutkan di atas perlu dan tepat pada masanya supaya dapat memperkukuhkan serta meningkatkan lagi keberkesanan akta tersebut. Saya mohon usul ini disokong.

Dr. Haji Shafie bin Mohd. Salleh: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Ding Seling: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah rang undang-undang bernama suatu akta untuk meminda Akta Pergigian 1971 dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Puan Kamilia.

8.50 mlm.

Puan Kamilia binti Ibrahim: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya ingin mengucapkan tahniah kepada Kementerian Kesihatan kerana telah beberapa tahun menyedari bahawa perkataan 'gigi' itu tidak kena kepada pengamal doktor gigi.

Saya juga ingin mengucapkan tahniah kerana daripada pindaan undang-undang yang telah dibentangkan kita dapati bahawa pengamal pergigian adalah ditaklukkan di bawah satu peraturan yang ditetapkan mengikut undang-undang bagi memastikan disiplin pengamal pergigian dapat dikuatkuasakan. Ini adalah sangat dialu-alukan kerana kita dapati masih banyak doktor pergigian terutamanya di pekan-pekan kecil yang saya lihat mungkin adalah 'quack doctors', saya tidak pasti, mungkin pihak kementerian dapat memberi penjelasan kerana kita tahu orang-orang kampung biasanya mereka juga selalu

sakit gigi walaupun mungkin gigi itu tidak diberi perhatian begitu berat dan selalunya taken for granted, dengan izin. Kita tahu juga klinik-klinik di kampung-kampung, contohnya di pekan tempat saya tinggal di Kuala Kangsar, ada dua, tiga buah klinik pergigian swasta yang saya kurang pasti apakah dia kelulusan mereka dan saya juga kurang pasti adakah mereka sebenarnya pengamal pergigian sepertimana yang telah diperkatakan oleh Yang Berhormat Setiausaha Parlimen tadi?

Jadi, dengan adanya pindaan rang undang-undang yang telah dibentangkan, saya harap bahawa pengamal pergigian yang mereka juga memberi perkhidmatan pergigian kepada orang ramai adalah mereka yang benar-benar mempunyai kelulusan yang sewajarnya. Kita tahu kalau kita pergi ke dentist, Tuan Yang di-Pertua, kita tidak boleh bercakap apa-apa, sebab kita buka sahaja mulut kita, kita tahu sama ada gigi kena cabut dan sebagainya. We are at their mercy, I think, to that extend.

Jadi, saya ingin menyarankan kepada pihak kementerian bahawa dengan pindaan undang-undang ini memastikan pihak kementerian mempunyai cukup pegawai-pegawai untuk menguatkuasakan peraturan-peraturan yang telah sepertimana disebutkan akan dikuatkuasakan. Juga saya ingin menyarankan bahawa peruntukan kewangan juga mencukupi agar undang-undang yang biasanya kita luluskan itu sebenarnya dapat dikuatkuasakan.

Yang keduanya, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh tentang khidmat pendidikan pergigian. Apa yang saya ingat sepanjang hayat saya hingga kini ialah khidmat dan nasihat tentang pergigian ini hanya diperolehi

semasa di sekolah rendah ataupun kadang-kadang sekarang ini di tadika ada juga diberi pendidikan tentang pergigian. Saya ingin mencadangkan bahawa pendidikan tentang penjagaan gigi ini perlulah merupakan satu pendidikan seumur hayat kerana gigi ini adalah sebagaimana yang kita tahu ianya adalah satu bahagian yang juga penting. Jadi, kalau kita tidak mempunyai pendidikan dan kita juga tahu perubahan semasa dan juga berbagai-bagai ancaman daripada jenis-jenis makanan yang kita makan juga boleh menyebabkan berbagai-bagai implikasi kepada gigi.

Kita juga tahu sekarang banyak teknologi gigi tentang bagaimana menjaga gigi dan sebagainya. Dan kita juga tahu banyak juga kita didedahkan kepada berbagai-bagai jenis ubat-ubat tentang gigi. Yang kita kurang pasti adakah ubat-ubat itu sebenarnya sesuai, sebab setahu saya pengeluaran ubat-ubat yang dijual di pasaran adalah cara bebas dan mungkin adakalanya, saya tahu, pihak Kementerian Kesihatan selalu memberi assurance, dengan izin, kepada kita bahawa pihak kementerian menjaga tentang ubat-ubat yang tidak boleh dijual dan sebagainya, walau bagaimanapun, adakalanya mungkin ubat-ubat itu adalah ubat-ubat yang tidak sesuai.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, saya mencadangkan bahawa perkara-perkara tersebut dapat diberi pertimbangan oleh pihak kementerian agar khidmat pergigian negara akan terus mencapai tahap yang tinggi.

Dengan kata-kata itu, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyokong rang undang-undang yang dibentangkan.

Tuan Ding Seling: Yang Berhormat Tuan Charern.

8.55 mlm.

Tuan Charern Intachat: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong rang undang-undang ini. Cuma saya ada sedikit sahaja keraguan, sama ada penyakit AIDS boleh berjangkit semasa rawatan dibuat ke atas orang-orang yang mengidap penyakit ini dengan orang-orang lain dan adakah kes-kes jangkitan ini pernah berlaku?

Sekian, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Ding Seling: Yang Berhormat Tuan Mustaffa.

8.56 mlm.

Tuan Mustaffa Kamal bin Mohd. Nawi: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya bangun mengambil bahagian dalam perbahasan rang undang-undang bernama suatu akta pergigian bahawa walaupun apa sebutannya, sama ada doktor gigi atau doktor pergigian tetapi profesionnya merupakan semua orang faham kerjanya cabut gigi, bela gigi, rawat gigi.

Saya ingin menarik perhatian Dewan ini bahawa kadangkala saya perhatikan klinik gigi swasta ini, doktornya pergi makan angin, pergi Hong Kong, pergi ke China atau pergi ke Europe dan sebagainya, klinik dia masih dibuka dan berjalan dan pelanggan-pelanggan masih datang. Maklumlah sakit gigi, kita tidak dapat tentu, waktu malam, subuh, pagi, dia kena sahaja sakit, dia terpaksa cari doktor. Bayangkanlah yang tinggal itu cuma nurse sahaja. Kalau nurse itu kata cabut, cabut; tarik gigi, tarik. Tetapi untuk perhatian Dewan ini, saya amati satu kes seorang posmen di Pejabat Pos Besar, Ipoh. Dia cabut gigi,

saya tidak tahu sama ada dengan doktor atau nurse, dia menemui maut apabila pendarahan dia tidak berhenti selama 3 hari, kebetulan juga dia ini bukan orang lain dengan saya, isteri dia adalah kerabat-kerabat atau saudara-saudara saya. 3 hari pendarahan, jadi dia tidak dapat menahan sakit, terlampau lebihan, maut. Kes ini berlaku lebih kurang dalam 15 tahun dahulu.

Bayangkanlah kalau terjadi perkara ini dikatakan doktor itu tidak ada di masa itu di dalam klinik, katakan dia bercuti dan sebagainya. Saya berharap Majlis Pergigian Malaysia ini harus prihatin. Kalau sekiranya doktor itu hendak bercuti, boleh benarkan. Kita tidak menyekat doktor hendak berehat. Saya takut kalau doktor lama hendak cabut gigi, sampai bukan gigi sahaja dicabut, rahang pun dia boleh cabut. Jadi, biar dia cuti, takut dia mental pula, tekanan jiwa, stress dan sebagainya, biar dia bercuti. Tetapi klinik yang berkenaan seharusnya digantikan oleh doktor yang berkelayakan, bukan sahaja nurse. Ini berlaku, bukan tidak berlaku, mungkin kita tidak perlulah buat siasatan yang rapi, tetapi perkara ini berlaku, cuma nurse sahaja yang menggantikan doktor.

Lagi satu perkara, doktor gigi yang saya lihat tetapi saya tidak tahulah di Bandar Kuala Lumpur ini kerana saya pun tidak pernah mengalami sakit gigi dan tidak pernah cabut gigi, tetapi kalau di Bandar Ipoh itu umur doktor pun 70 tahun lebih, untuk maklumat Dato', tangan doktor itu pun sudah menggetar, sudah tidak berapa mampu hendak cabut gigi, masih lagi menjalankan profesion sebagai doktor gigi.

Jadi, saya ingat beginilah, kita cadangkan Majlis ini supaya mengehendkan umur, 55 tahun bagi orang yang berkhidmat dengan kerajaan. Berilah grace period sedikit, 5 tahun, beri 60 tahun - 60 tahun itu steady lagilah. Tetapi kalau sudah atas daripada 60 tahun, 70 tahun lebih pun masih hendak cabut gigi orang lagi, saya risau, takut gigi tidak dicabut, yang lain dicabut. [Ketawa] Jadi, had umur ini biarlah kita sarankan supaya dihadkan suatu umur yang layak. Begitu juga apabila selepas daripada umur dia 55 tahun, dia diwajibkan menjalani pemeriksaan doktor, apakah dia ada sakit yang tidak kita ketahui yang boleh memudaratkan pesakit-pesakit gigi. Misalannya, dia ada AIDS, seperti kata Yang Berhormat Tuan Charern tadi atau sakit-sakit yang lain.

Macam juga pemilik senjata api, selepas umur 55 tahun, dia kena periksa. Menteri pun kadang-kadang kena periksa. Selepas umur 55 tahun, hendak renew lesen senjata api, kena pergi jumpa doktor, doktor keluarkan satu surat, baru boleh renew. Saya ingat Yang Berhormat juga ada senjata api pun demikian juga. Kalau sudah umur 55 tahun, kena semak baliklah. Macam itu juga doktor gigi. Doktor gigi ini disarankan selepas sahaja umur 60 tahun, kita kena semak balik, sama ada dia layak menjalankan practise dia sebagai doktor gigi atau kita tamatkan sahaja melalui Majlis ini.

Majlis kena prihatin kerana kuasa-kuasa diberikan kepada mereka bukan sedikit tetapi amat luas, menentukan profesion pergigian ini berjalan dengan baik, dengan lancar tidak melanggar segala peraturan. Dan saya kini merasa sangsi sedikit apabila akta ini cuma digantung selama enam tahun tetapi bayangkanlah kalau dia tersilap cabut gigi adakah dalam enam tahun gigi orang ini tumbuh balik terutama umur sudah tiga puluh, empat puluh? Adakah tidak akan tumbuh dalam enam tahun? Gigi ini tidak akan tumbuh. Mana yang

salah, melanggar segala peraturan yang ditetapkan oleh Majlis, terus, habiskan, tamatkan.

Kalau dia hendak bela gigi juga kita hantar dia ke zoo, di sana banyak gigi yang perlu dibela, gigi badak ada, gigi harimau ada, tedung sela pun ada, kalau dia berani, kita hantar dia ke sana kerana dia telah menyalahi peraturan-peraturan, tidak usah gantung-gantung, terus terminate kerana kesalahan itu rasa saya, bukan kita tidak boleh ampunkan tetapi saya rasakan kalau kita biarkan lama-lama akan memudaratkan negara kita. Jadi, akan jadi bahan ketawa negara lain pula. Doktor gigi Malaysia separuhnya tidak boleh dipercayai. Jadi, saya rasa kita perlu berhati-hati.

Dengan itu saya rasa tidak ada apa lagi. Saya menyokong rang undang-undang ini. Sekian, terima kasih.

Tuan Ding Seling: Datuk Rahim bin Baba.

9.01 mlm.

Datuk Rahim bin Baba: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya mengalu-alukan pindaan ini yang telah pun menamakan doktor gigi sebagai doktor pergigian tetapi walau bagaimanapun, apabila bertukar nama yang lebih mustahaknya ialah pertukaran substance. Kalau tukar daripada doktor gigi kepada doktor pergigian tetapi tidak diberikan pengiktirafan yang sewajarnya, saya fikir ianya tidak akan memberikan sebarang makna.

Seperti yang telah dikatakan oleh Yang Berhormat Setiausaha Parlimen tadi, kalau tidak silap saya mengikut statistiknya, pada tahun 1995 terdapat 1,751 orang doktor pergigian di negara kita ini. Ini kalau ikutkan ratio

penduduk negara yang 20 million, ianya hanyalah dalam lingkungan 12,000 orang bagi seorang doktor pergigian yang terdapat di negara kita ini.

Saya difahamkan mungkin Yang Berhormat Setiausaha Parlimen dapat memberikan penjelasan, mengapa mereka yang mengambil bidang pergigian ataupun mengambil bidang perubatan tidak berminat untuk menjadi doktor pergigian kerana di bawah istilah yang digunakan oleh Kementerian Kesihatan, doktor pergigian tidak diberikan pengiktirafan sebagai salah seorang daripada pakar perubatan. Seperti juga pakar-pakar perubatan dalam bidang-bidang yang lain seperti bidang sakit jantung, sakit puan ataupun sebagainya. Mereka ini mendapat imbuhan ataupun diiktiraf oleh pihak kerajaan sebagai pakar tetapi malangnya doktor pergigian ini tidak diiktiraf sebagai doktor pakar dan mereka ini tidak mendapat imbuhan-imbuhan ataupun tidak mendapat gaji dan juga layanan-layanan seperti doktor-doktor pakar yang lain.

Jadi, saya berharap supaya pihak kementerian dapat memikirkan supaya doktor pergigian ini juga diiktiraf dan dianggap sebagai doktor pakar supaya mereka ini juga boleh menerima apa-apa imbuhan ataupun apa-apa gaji, elaun dan sebagainya yang diperolehi oleh doktor-doktor pakar yang lain.

Begitu juga oleh kerana keadaan mereka ini tidak dianggap sebagai doktor pakar, peluang untuk naik pangkat kepada doktor pergigian ini adalah amat terhad sekali. Jadi, untuk mengatasi kekurangan doktor pergigian ini saya berharap supaya dapat difikirkan doktor pergigian ini dianggap sebagai doktor pakar.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menyentuh tentang perkhidmatan pergigian di peringkat sekolah-sekolah yang kebanyakannya saya lihat hanya tertumpu di kawasan-kawasan bandar dan juga di kawasan pinggir bandar kerana ramai daripada doktor-doktor pergigian ini, oleh kerana bilangannya sudahlah kecil, mereka ini biasanya bertumpu kepada kawasan yang density, dengan izin, dan ketumpatan penduduknya tinggi khasnya di kawasan bandar dan di kawasan pinggir bandar. Oleh keadaan itu kawasan di luar bandar dan juga di kawasan pedalaman tidak mendapat perkhidmatan doktor pergigian seperti yang diharapkan.

Jadi, kita juga berharap supaya pihak kerajaan juga akan menambahkan dan mempergiatkan lagi perkhidmatan pergigian juga dilanjutkan diberikan untuk kawasan luar bandar dan juga kawasan pedalaman seperti di Sarawak, di Baram umpamanya Tuan Yang di-Pertua, kawasan Tuan Yang di-Pertua sendiri.

Tuan Ding Seling: Terima kasih.

Datuk Rahim bin Baba: Saya tahu Tuan Yang di-Pertua hendak bercakap itu. Jadi, saya tolong cakapkan, saya tahu, saya dapat agak, Tuan Yang di-Pertua tentu hendak akan bercakap mengenai Sarawak. Kawasan-kawasan di Sarawak umpamanya yang tidak ada perkhidmatan-perkhidmatan pergigian untuk anak-anak Orang Iban, Orang Ulu dan sebagainya supaya dapat diberikan sama kepada kawasan-kawasan ini.

Tuan Yang di-Pertua, begitu juga dengan kempen-kempen penjagaan gigi yang dijalankan tidak mencukupi. Kita tahu betapa mustahaknya

pencegahan daripada mengubati. Saya fikir kempen-kempen untuk penjagaan gigi sepertimana yang telah diperkatakan oleh Yang Berhormat Puan Kamalia tadi, hanya di peringkat sekolah sahaja kita terlibat, selepas itu kita sudah tidak tahu. Jadi, kita berharap supaya pihak kementerian akan juga mengadakan kempen-kempen untuk rakyat berwaspada, pentingnya menjaga gigi dan juga menjaga kesihatan dan juga menjaga gigi dan mulut mereka.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, dengan kata-kata itu, saya menyokong pindaan rang undang-undang ini.

Tuan Ding Seling: Tuan Haji Abdul Majid.

9.08 mlm.

Tuan Haji Abdul Majid bin Haji Baba: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin juga mengambil bahagian berhubung dengan membahaskan Rang Undang-undang Pergigian 1996. Kita ucapkan terima kasih ke atas pihak kementerian sedang meminda rang undang-undang tersebut untuk memperelokkan lagi perjalanan doktor pergigian ini. Saya hendak memberi pandangan sedikit, di kedai-kedai di luar bandar banyak kedai buat sumbi gigi tetapi sekarang ini kurang. Pada mulanya tauke sumbi buat gigi tetapi akhirnya dia sebagai doktor pula. Jadi, inilah yang ditimbulkan oleh kawan-kawan saya tadi. Mungkin mereka tidak ada kelulusan atau kebolehan sebagai seorang doktor. Tetapi ini kadangkala yang menimbulkan masalah bagaimana berlaku ada yang boleh mati dengan sebab kesilapan kerana tidak begitu teliti menjalankan pentadbiran.

Begitu juga berhubung dengan ubat-ubat gigi yang begitu banyak di kedai-kedai singseh, bukan dijual di kedai-kedai yang besar tetapi di kedai yang kecil, dibuat macam penjualan barang-barang rempah pada sekeping kertas cardboard dilekat-lekatkan. Ada juga kadangkala ubat gigi ini yang boleh menjadikan mudarat, bila ia dimakan bukan menjadi lebih baik tetapi lebih lagi mendatangkan penyakit. Saya harap pihak kementerian supaya dapat meneliti dan membuatkan undang-undang ataupun mengadakan pegawai-pegawai yang boleh bertugas supaya penguatkuasaan ini dapat dijalankan, tidak teraniaya kepada mereka untuk memperbaiki ataupun mengubat kesakitan gigi khasnya di luar-luar bandar.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, itu sahajalah yang dapat saya sentuh dan saya ucap terima kasih.

Tuan Ding Seling: Dijemput pihak kementerian untuk menjawab.

9.09 mlm.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan [Dato' M. Mahalingam]: Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan terima kasih kepada semua Ahli Yang Berhormat yang menyokong kuat cadangan daripada Kementerian Kesihatan. Yang Berhormat Senator Kamilia sebut perkara dengan quit doktor dan lain-lain. Saya mahu jelas sedikit dalam daftar pergigian Malaysia kita ada dua bahagian, bahagian satu yang dipanggil sebagai dental surgeon dan bahagian kedua akta dikenali sebagai dentist berdaftar (registered dentist). Registered dentists ialah bukan orang yang kelayakan dengan B.Ds Degree

kerana sebelum tahun 1971 ada lebih kurang sebanyak 441 orang dentist atau tukang gigi yang tidak berkelayakan.

Peluang yang diberikan untuk membolehkan mereka meneruskan praktis mereka ini hanya diberi sebanyak 6 bulan sebaik sahaja Akta Dental 1971 dikuatkuasakan untuk mereka ini memohon untuk didaftarkan di bawah Bahagian II ini. Jadi dengan demikian, dalam masa 6 bulan selepas pendaftaran ditutup, maka mereka tidak boleh lagi mendaftar dan kalau dibandingkan jumlah dahulu, ada sebanyak 441 dan sekarang hanya ada sebanyak 161 sahaja. It is a dying profession. So, orang memang melihat dan mengatakan bahawa quit doctor. Tetapi, kalau mereka tidak ada seorang doktor yang mendaftar, mereka akan menyalahkan anda di atas Akta ini dan kita boleh ambil tindakan ke atas mereka.

Mengenai perkara yang disentuh oleh Yang Berhormat Puan Hajah Kamalia tentang education dan lain-lain pendidikan pergigian sepanjang hayat. Di sini saya memberitahu bahawa doktor pergigian di Kementerian Kesihatan telah memeriksa dan memberi rawatan kepada 4.3 juta orang atau 21% penduduk di Malaysia. Sejar dengan penumpuan utama perkhidmatan pergigian kepada murid-murid sekolah, pada tahun 1995, hampir 92% murid-murid sekolah rendah telah diperiksa dan diberi rawatan.

Keadaan kesihatan pergigian penduduk juga semakin baik. Bagi kanak-kanak yang berumur 12 tahun, didapati sebanyak 1.7% mengalami kerosakan gigi atau dental caries, dengan izin. Pertubuhan Kesihatan Sedunia (World's Health Organization) menerangkan supaya setiap negara berusaha untuk

mengurangkan kerosakan gigi bagi kanak-kanak berumur 12 tahun kepada purata tidak lebih dari 3 batang gigi yang rosak (dental caries) pada tahun 2000. Malah, keadaan kesihatan pergigian murid-murid sekolah di negara ini boleh dikatakan hampir setanding dengan kanak-kanak yang sebaya di negara maju.

Kita juga amat gembira kerana dari tahun ke tahun, jumlah gigi yang ditampal atau dicabut bagi setiap 1000 orang yang mengunjungi klinik pergigian semakin berkurangan. Ini bererti bahawa rakyat negara kita dapat mencapai matlamat gigi sepanjang hayat.

Menjawab pertanyaan Yang Berhormat Tuan Charern Intachat sama ada jangkitan AIDS melalui rawatan pergigian, saya diberitahu di sini penyakit AIDS setakat ini tidak pernah berlaku. Walau bagaimana pun, kementerian sedar mengenai perkara ini dan sentiasa mengambil langkah-langkah yang sewajarnya untuk menjaga agar jangkitan AIDS tidak berlaku.

Menjawab pertanyaan Yang Berhormat Tuan Mustaffa Kamal mengenai soalan sama ada umur boleh dihadkan kepada 55 tahun atau lebih, setakat ini kita tidak ada cadangan untuk mengehadkan umur. Kementerian akan mengkaji cadangan Yang Berhormat pada masa akan datang.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Tuan Mustaffa Kamal juga mempersoalkan kenapa doktor pergigian digantung daripada menjadi ahli majlis selama 6 tahun sahaja dan bukan sepanjang umur. Setakat ini didapati munasabah atau reasonable oleh kementerian. Perkara ini akan diambil perhatian.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Datuk Rahim bin Baba ada menyoal mengenai kempen kesihatan pergigian yang dijalankan dengan berkesan serta ada follow-up, dengan izin. Tuan Yang di-Pertua, sepanjang masa kempen kesihatan pergigian dijalankan, kempen kesihatan pergigian sedang dipertingkatkan dan pada bulan Mac hadapan akan dilancarkan Minggu Pergigian, we are in fact, following it up.

Itulah perkara-perkara yang raised up pada petang ini dan.....

Datuk Rahim bin Baba: *[Bangun]*

Tuan Ding Seling: Yang Berhormat, Tuan Rahim bangun.

Datuk Rahim bin Baba: Sebelum Yang Berhormat Setiausaha Parlimen duduk, sebab itu saya bangun cepat. Nanti kalau sudah duduk, dia kata sudah habis semua.

Saya cuma hendak bertanya tentang pengiktirafan. Tadi saya telah pun timbulkan mengenai doktor pergigian ini yang tidak dianggap sebagai doktor pakar. Jadi, adakah kementerian mengiktiraf doktor pergigian ini sebagai doktor pakar ataupun tidak. Itu belum dijawab.

Dato' M. Mahalingam: Tuan Yang di-Pertua, memang ada. Bidang kepakaran pergigian ialah pembedahan mulut, ortodontik, perodontik, pediatrik, patologi mulut, memang ada beberapa kepakaran. Memang kita ada di dalam negara kita beberapa kepakaran dan beberapa orang pegawai ada bertugas di dalam Kementerian ini.

Datuk Rahim bin Baba: Tuan Yang di-Pertua, maksud saya ialah adakah doktor pergigian ini dianggap sebagai doktor pakar supaya mereka itu

boleh mendapat gaji ataupun imbuhan seperti doktor-doktor pakar yang lain? Doktor biasa memang ada gaji tertentu, macam doktor pakar jantung, pakar sakit puan dan sebagainya, mereka ini mendapat gaji yang lebih daripada doktor lain. Itu maksud saya. Saya nampak Tuan Yang di-Pertua mengangguk sepuluh kali. Tuan Yang di-Pertua lebih faham daripada Setiausaha Parlimen pula. *[Ketawa]*

Dato' M. Mahalingam: Memang ada. Kita ada macam doktor ortodontik, memang ada pakar U1 dan U2, kita gazetkan mereka, ada di dalam kementerian dan gajinya pun serupa macam doktor-doktor yang kita ada. Memang ada beberapa kepakaran dental services.

Itu sahaja jawapan dari saya, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Ding Seling: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa rang undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

[Tuan Ding Seling *mempengerusikan Jawatankuasa*]

Fasal 1 hingga 8 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG KEWANGAN (NO. 2) 1996

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

9.20 mlm.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan [Dr. Haji Shafie bin Mohd. Salleh]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan supaya suatu Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Cukai Pendapatan, 1967, Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967, Akta Cukai Keuntungan Harta Tanah, 1976, Akta Cukai Aktiviti Perniagaan Luar Pesisir Labuan 1990, Akta Cukai Perkhidmatan 1975, Akta Cukai Jualan 1972, Akta Kastam 1967 dan Akta Zon Bebas 1990, dan untuk memansuhkan Akta Duti Sewa Filem Wayang Gambar, 1965 di baca buat kali yang kedua sekarang.

Pindaan-pindaan ini adalah bagi menguatkuasakan cadangan-cadangan cukai yang telah dikemukakan semasa membentangkan Belanjawan 1997 baru-baru ini.

Di sini saya memohon memberi penjelasan mengenai beberapa perkara penting yang dikemukakan melalui Rang Undang-undang ini.

Bab I, Rang Undang-undang ini adalah merupakan pengenalan kepada skop pindaan-pindaan yang terlibat di bawahnya.

Bab II, Rang Undang-undang ini adalah berkenaan dengan pindaan-pindaan kepada Akta Cukai Pendapatan 1967.

Tuan Yang di-Pertua, pada masa kini pinjaman-pinjaman asing yang melebihi RM250 juta oleh syarikat-syarikat swasta bagi maksud perbelanjaan

pembangunan layak mendapat taraf pinjaman yang diluluskan di mana faedah yang dibayar kepada bukan pemastautin tidak dikenakan apa-apa cukai pegangan. Pengecualian cukai ini diadakan untuk mengurangkan kos kewangan buat menggalakkan pembangunan ekonomi sumbangan sektor swasta. Memandangkan kepada perkembangan ekonomi semasa, subfasal 4(a), Akta Cukai Pendapatan 1967 diadakan bertujuan untuk memansuhkan peruntukan pengiktirafan pinjaman yang diluluskan ini. Pemansuhan ini berkuatkuasa mulai daripada 25hb. Oktober 1996.

Pada masa kini, setiap pengusaha yang ingin menayangkan filem cinematograph dikehendaki mendaftar di bawah Seksyen 5, Akta Duti Sewa Filem Wayang Gambar 1965. Pendapatan kasar pengusaha yang berdaftar tersebut adalah tertakluk kepada duti sewa filem pada kadar 15%.

Fasal 61 di bawah Bab X, Rang Undang-undang bertujuan memansuhkan Akta Duti Sewa Filem Wayang Gambar 1965 mulai 1hb. Januari, 1997. Selanjutnya pendapatan pengusaha sedemikian akan dikenakan di bawah Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subfasal 4 (b) bertujuan untuk meminda takrif royalti untuk mengenakan caj ke atas sewaan filem yang dibayar oleh pengusaha kepada bukan pemastautin.

Fasal 5, 7, 19(a) dan 21 pula bertujuan meminda Perenggan 4A (iii) dan 15(a)(c) Seksyen 109 B dan Bahagian V, Jadual 1, masing-masing berikutan pemansuhan Akta Duti Sewa Filem Wayang Gambar 1965. Fasal 6 bertujuan meminda subperenggan 13(1)(b)(i) buat memperuntukkan bahawa sebagai tambahan kepada faedah atau kemudahan yang terdiri daripada rawatan

perubatan atau pergigian faedah jagaan kanak-kanak yang diberikan oleh majikan, juga tidak akan ditaksirkan atas pekerja. Manakala Fasal 8 pula bertujuan memasukkan perenggan baru (i) dalam subseksyen 34(6) Akta supaya perbelanjaan yang dilakukan oleh majikan bagi menyediakan dan menyelenggara pusat jagaan kanak-kanak bagi faedah pekerja dibenarkan sebagai potongan.

Bagi menggalakkan penyertaan yang lebih aktif dari sektor swasta di dalam memberi sumbangan kepada projek kebajikan dan kemasyarakatan di dalam Belanjawan 1996, pengumuman telah dibuat supaya potongan dalam pengiraan cukai pendapatan akan diberikan kepada syarikat-syarikat yang menyumbang kepada projek-projek tersebut di dalam bidang pendidikan, kesihatan, perumahan dan infrastruktur. Justeru itu, Fasal 8 adalah bertujuan memasukkan perenggan baru (h) dalam subseksyen 34(6) Akta bagi menguatkuasa pengumuman tersebut diatas untuk meliputi sumbangan yang dibuat dalam tahun asas 1996.

Sebagai langkah untuk menarik lebih ramai sektor swasta menyokong usaha-usaha kerajaan bagi memajukan kebudayaan nasional, pemuliharaan warisan negara serta aktiviti bagi mengatasi masalah sosial, Fasal 8 - bertujuan memasukkan perenggan baru (j) untuk membenarkan potongan bagi perbelanjaan yang dilakukan oleh syarikat yang menubuhkan dan menguruskan kumpulan muzik atau kebudayaannya sendiri yang aktivitiya diiktiraf oleh Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan.

Fasal 10 pula bertujuan memasukkan subseksyen 44 (6A) untuk membolehkan potongan bagi maksud cukai pendapatan dibuat bagi sumbangan dalam bentuk artifak atau manuskrip kepada kerajaan. Selanjutnya, Fasal 10 pula bertujuan meminda perenggan 44(7)(f) supaya potongan bagi maksud cukai pendapatan diberikan bagi derma wang tunai yang dibuat kepada institusi latihan teknik atau vokasional yang bukan bertujuan mencari keuntungan.

Manakala Fasal 23(b) bertujuan memasukkan perenggan baru 32 ke dalam Jadual 6, untuk mengadakan peruntukan bagi pengecualian ke atas pendapatan individu pemastautin daripada penyertaannya dalam pertunjukan kebudayaan yang diluluskan oleh Menteri. Walau bagaimanapun, pengecualian ini tidak boleh dinikmati oleh individual yang sememangnya bertugas sebagai seorang artis kebudayaan.

Pada masa ini sekiranya pembayar cukai gagal memegang cukai pegangan ke atas bayaran kepada pemastautin yang tertakluk kepada cukai ini, maka jumlah bayaran tersebut tidak dibenarkan sebagai potongan bagi maksud cukai pendapatan. Di samping pembayar cukai perlu menjelaskan cukai pegangan 10%, penalti 10% dikenakan jika cukai tidak dibayar dalam tempoh 30 hari serta penalti tambahan 5% jika tidak dibayar dalam tempoh 90 hari.

Selaras dengan layanan cukai kepada pembayar cukai lain, Fasal 9 adalah bertujuan meminda Perenggan 39(1)(f), (i) dan (j) bagi mengadakan peruntukan supaya pembayaran kepada bukan pemastautin dibenarkan sebagai potongan setelah pembayar cukai menjelaskan cukai pegangan sebanyak 10%

yang sepatutnya dipotong dan cukai tambahan sebanyak 10% sebagai penalti kelewatan tersebut.

Fasal 16 memperuntukkan bahawa pertambahan cukai kerana kelewatan tersebut tidak terpakai bagi hutang yang kena dibayar di bawah subseksyen 107A(2), 109(2) dan 109B(2).

Fasal 17, Fasal 18 dan Fasal 19 pula bertujuan meminda Seksyen 107A, 109 dan 109B untuk mengadakan peruntukan bagi pertambahan cukai sebanyak 10% daripada amaun kasar pembayaran, jika pembayar tidak meremitkan cukai kepada ketua pengarah berkenaan dan pembayaran kontrak faedah royalti dan pembayaran yang dibuat di bawah kelas-kelas khas pendapatan kepada bukan pemastautin.

Bagi meringankan beban yang ditanggung oleh pesakit-pesakit yang mengidap penyakit yang sukar diubati seperti kanser, HIV, AIDS, penyakit buah pinggang, leukaemia dan seumpamanya, Fasal 11 bertujuan memasukkan perenggan baru 46(g) untuk memberi pelepasan kepada pembayar cukai individu sehingga had maksimum RM5,000 bagi perbelanjaan perubatan untuk dirinya sendiri, isteri atau suaminya atau anak-anak mereka.

Pada masa ini, jumlah premium insurans nyawa dan caruman kepada Kumpulan Wang Simpanan Pekerja yang dibenarkan sebagai pelepasan dalam pengiraan cukai pendapatan individu adalah sehingga RM5,000.

Walau bagaimanapun, bagi premium insurans nyawa, pembayar cukai hanya dibenarkan untuk mendapat pelepasan sehingga 7% daripada nilai polisi insurans nyawa sahaja. Dengan sekatan ini pembayar cukai mungkin tidak dapat menikmati secara maksimum pelepasan yang diberi. Oleh yang demikian, Fasal 12 adalah bertujuan meminda seksyen 49 supaya pelepasan yang dibenarkan berkenaan dengan pembayaran premium insurans nyawa tidak lagi terhad kepada 7% amaun modal yang diinsuranskan.

Pada masa ini, pendapatan yang diperolehi oleh syarikat-syarikat pengurusan dana asing daripada perkhidmatan yang diberikan kepada

pelanggan di luar negara adalah dikenakan kadar cukai konsesi sebanyak 10%. Bagi menggalakkan layanan yang sama rata kepada syarikat-syarikat pengurusan dana tempatan, serta untuk memajukan pengurusan dana di Malaysia.

Fasal 13 bertujuan untuk meminda seksyen 60G untuk membolehkan syarikat pengurusan dana milik tempatan layak mendapat kadar cukai konsesi sebanyak 10% ke atas pendapatan yang diperolehi daripada perkhidmatan pengurusan dana kepada pelabur asing.

Dalam Belanjawan 1996, Yang Amat Berhormat Menteri Kewangan telah mengumumkan bahawa pendapatan faedah yang diperolehi oleh dana tertutup daripada bon dan sekuriti tertentu adalah dikecualikan daripada cukai pendapatan.

Sebagai satu langkah untuk menggalakkan lagi pertubuhan dana tertutup serta memberi layanan cukai yang setanding dengan unit-unit amanah, fasal 14 bertujuan memasukkan seksyen baru 60H untuk mengecualikan potongan pelaburan daripada dicukai. Dalam pada masa itu hanya sebahagian daripada perbelanjaan pentadbiran tertentu dibenarkan sebagai potongan, manakala Fasal 23C bertujuan untuk meminda perenggan 35 buat memperuntukkan bahawa faedah yang dibayar kepada seorang individu amanah saham dan dana tertutup yang disenaraikan daripada (bon selain daripada saham pinjaman boleh ditukar) yang dinilai oleh Malaysian Rating Corporation Berhad juga adalah dikecualikan daripada cukai pendapatan.

Fasal 15 bertujuan meminda subseksyen 83(3) untuk menyelaraskan dan membaiki pentadbiran cukai berhubung dengan obligasi majikan untuk menahan wang dan memberi notis bertulis sebelum pemberhentian kerja

pekerja. Pindaan ini memperuntuk bahawa majikan tidak perlu memberikan notis pemberhentian pekerjaan jika pendapatan pekerja adalah tertakluk kepada potongan cukai bulanan atau jika saraan pekerja adalah kurang daripada amaun minimum pendapatan yang tertakluk kepada potongan cukai bulanan, dengan syarat bahawa pekerja itu tidak berhenti kerja secara kekal.

Pada masa ini elaun bangunan khas telah disediakan untuk menggalakkan majikan di sektor pengilangan menyediakan tempat penginapan kepada pekerja-pekerjanya. Ini adalah untuk membantu majikan untuk menarik tenaga kerja yang diperlukan. Kemudahan penginapan yang disediakan juga dijangka dapat membantu majikan dalam sektor ini untuk mengekalkan tenaga kerja di samping memanfaatkan para pekerja.

Selaras dengan objektif yang sama, Fasal 22 bertujuan meminda perenggan 42(1) Jadual 3, untuk memperluaskan pemberian elaun berkenaan kepada sektor perhotelan, pelancongan atau perkhidmatan-perkhidmatan yang diluluskan.

Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini koperasi berdaftar dikecualikan daripada cukai pendapatan sekiranya kumpulan anggota koperasi tidak melebihi RM500,000. Sebagai langkah untuk menggalakkan perkembangan koperasi dan meningkatkan tahap simpanan di kalangan ahli-ahlinya, Fasal 23(a) bertujuan meminda subperenggan 12(1)(b) Jadual 6 supaya pengecualian daripada cukai pendapatan dinikmati oleh koperasi dengan wang anggota koperasi tidak melebihi RM750,000 pada hari pertama tempoh asas.

Fasal 24 pula bertujuan meminda Jadual 7A untuk memperluaskan skop pemakaiannya elaan pelaburan semula kepada koperasi berasaskan pertanian, persatuan peladang dan persatuan perikanan.

Tuan Yang di-Pertua, Bab III adalah berkenaan dengan pindaan kepada Akta Petroleum Cukai Pendapatan 1967. Fasal 26, 29, 30 dan 31 bertujuan meminda seksyen 2, 69, 70 dan 71 Akta untuk membolehkan ketua pengarah mewakili kuasanya kepada pekerja Lembaga Hasil Dalam Negeri Malaysia.

Fasal 27 adalah bertujuan memasukkan subseksyen baru 16(7B),(7C) dan (7D) subseksyen baru (7B) bertujuan memperuntukkan bahawa apa-apa perbelanjaan yang dilakukan bagi menyediakan perkhidmatan kemudahan awam dan sumbangan kepada mana-mana khairat atau projek masyarakat yang berkaitan dengan pendidikan, kesihatan, perumahan dan infrastruktur diluluskan oleh pihak berkuasa yang relevan adalah dibenarkan sebagai potongan dalam pengiraan pendapatan larasan perniagaan itu.

Subseksyen baru (7C) bertujuan memperuntukkan bahawa perbelanjaan yang dilakukan oleh majikan bagi menyediakan kemudahan pusat jagaan kanak-kanak dan penyelenggaraan pusat jagaan kanak-kanak bagi faedah pekerja adalah dibenarkan sebagai potongan dalam pengiraan pendapatan, penyelarasan penjagaan itu.

Perbelanjaan yang layak dipotong di bawah pindaan ini tidak termasuk perbelanjaan modal yang dilakukan bagi tanah, premis, bangunan, struktur atau kerja bersifat kekal.

Subseksyen (7D) yang baru bertujuan membenarkan potongan bagi perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud menubuhkan dan menguruskan kumpulan muzik atau kebudayaan yang diluluskan oleh menteri.

Bab IV adalah berkenaan dengan pindaan kepada Akta Cukai Keuntungan Harta-Tanah 1976. Fasal 33, 34, 35 36 dan 37 bertujuan meminda seksyen 2, 45, 47 dan 54 Akta Cukai Keuntungan Harta Tanah 1976. Untuk membolehkan ketua pengarah mewakilinya kepada pekerja Lembaga Hasil Dalam Negeri Malaysia. Bab V berkenaan pindaan kepada Akta Cukai Aktiviti Perniagaan Luar Pesisir Labuan 1990.

Fasal 40 bertujuan meminda takrif amanah luar pesisir dalam subsesyen 2(1). Pindaan ini ialah pindaan yang berbangkit dengan penwujudkan Akta Amanah Luar Pesisir Labuan 1996.

Bab VI adalah berkenaan dengan pindaan kepada Akta Cukai Pendapatan 1975, sebagai usaha untuk meneroka pasaran eksport selaras dengan dasar eksport semasa.

Fasal 42 bertujuan meminda seksyen 2 dengan memasukkan takrif perkhidmatan yang kena dibayar cukai dieksportkan. Fasal 43 bertujuan meminda seksyen 3 supaya cukai perkhidmatan tidak dikenakan ke atas perkhidmatan yang kena dibayar cukai yang dieksport, manakala fasal 44 pula bertujuan meminda subsesyen 14(2) untuk melanjutkan tempoh yang cukai perkhidmatan kena dibayar daripada 6 bulan kepada 12 bulan sekiranya pembayaran bagi penyediaan apa-apa perkhidmatan yang perlu dikenakan cukai tidak diterima dari tarikh pengeluaran invois bagi perkhidmatan tersebut.

Cukai perkhidmatan hendaklah genap masanya pada hari yang berikutnya selepas tempoh 12 bulan itu.

Bab VII adalah berkaitan dengan pindaan kepada Akta Cukai Jualan 1972.

Fasal 46 bertujuan memasukkan seksyen baru 2B untuk membenarkan gudang berlesen dan gudang pengilangan berlesen kemudahan menyimpan barang-barang tanpa membayar cukai jualan dan juga supaya gudang pengilangan berlesen tidak perlu dilesenkan di bawah subseksyen 13(1) Akta.

Bab VIII adalah berkaitan dengan pindaan kepada Akta Kastam 1967.

Fasal 48 bertujuan meminda subseksyen 65(1) untuk membolehkan barang-barang lain seperti barang-barang yang tidak dikenakan duti digudangkan diletakkan atau tempat-tempat yang dinyatakan dalam lesen.

Bab IX adalah berkaitan dengan beberapa pindaan kepada Akta Zon Bebas 1990. Pada masa ini terdapat aktiviti jualan runcit kepada individu barangan bebas cukai seperti minuman beralkohol dan rokok di dalam zon-zon bebas kawasan pelabuhan tertentu. Jualan runcit bebas cukai seperti ini adalah tidak selaras dengan dasar dan tujuan penubuhan zon-zon bebas di kawasan-kawasan pelabuhan tersebut.

Fasal 50 bertujuan meminda subseksyen 2(1) untuk meminda takrif aktiviti perdagangan dengan mengeluarkan aktiviti perniagaan runcit kepada takrif ini.

Fasal 51 bertujuan meminda perenggan 5(2)(c) untuk membenarkan barang-barang yang tidak lagi dalam bungkusan asal dihantar ke kawasan utama kastam selepas barang-barang itu diproses di dalam zon bebas.

Fasal 52 pula bertujuan memasukkan seksyen baru 6A mengenai kuasa menteri untuk meluluskan perniagaan runcit yang bersesuaian untuk diadakan di zon-zon bebas yang diluluskan.

Manakala Fasal 53 bertujuan memotong subseksyen 8(2) dan 8(3) kerana kedua-dua subseksyen tersebut telah digantikan dengan seksyen 6A.

Fasal 59 pula bertujuan meminda perenggan 30(a) untuk membenarkan mana-mana pegawai kanan kastam mendakwa sesiapa sahaja yang melakukan kesalahan di bawah seksyen 6A di mahkamah. Pada masa ini hanya aktiviti-aktiviti yang diwartakan sahaja boleh dijalankan di zon bebas.

Dengan ini Fasal 55 bertujuan meminda subseksyen 10(3) untuk membolehkan menteri meluluskan apa-apa aktiviti tambahan khususnya kepada pengendali individu dalam zon bebas.

Manakala Fasal 57 pula bertujuan meminda subseksyen 12(1) untuk membolehkan menteri meluluskan apa-apa barang (umpamanya untuk perniagaan runcit) untuk dibawa masuk ke dalam zon bebas.

Fasal 56(a) bertujuan meminda subseksyen 11(1) supaya menteri tidak lagi perlu meluluskan barang-barang daripada apa-apa perihalan yang akan digunakan secara langsung untuk pengilangan barang-barang lain.

Manakala Fasal 56(b)(2) bertujuan membolehkan menteri meluluskan barang-barang, selain daripada barang-barang yang terdapat di bawah

subskesyen 11(1), untuk dibawa ke dalam zon bebas (perindustrian) bagi aktiviti lain. Dengan pindaan ini, aktiviti pengedaran dan pemasaran boleh dijalankan oleh Pusat Perolehan Antarabangsa di zon di perindustrian bebas.

Pada masa ini subseksyen 13(1) hanya mengehadkan pihak berkuasa zon bebas mengadakan kemudahan-kemudahan dalam zon bebas dan pihak berkuasa zon bebas tidak boleh memberikan perkhidmatan sokongan buat kemudahan penghuni zon bebas seperti bank, kantin, taman asuhan kanak-kanak dan sebagainya.

Fasal 58 bertujuan meminda subskesyen 13(1) untuk membenarkan syarikat-syarikat memberikan perkhidmatan yang disebutkan di atas di dalam zon bebas.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Cukai Pendapatan 1967, Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967, Akta Cukai Keuntungan Harta Tanah 1976, Akta Cukai Aktiviti Perniagaan Luar Pesisir Labuan 1990, Akta Cukai Perkhidmatan 1995, Akta Cukai Jualan 1972, Akta Kastam 1967 dan Atka Zon Bebas 1990, dan untuk memansuhkan Akta Duti Sewa Filem Wayang Gambar, 1965 dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

[Tiada Perbahasan]

Oleh kerana tidak ada Ahli-ahli Yang Berhormat yang hendak berbahas, maka tidak payahlah Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan menjawab.

Ahli-ahli Yang Berhormat sekarang, saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

[Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*]

Fasal 1 hingga 61 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG LAPORAN KEWANGAN 1996

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga 9.40 mlm.

Dr. Haji Shafie bin Mohd. Salleh: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan iaitu rang undang-undang bernama suatu akta untuk menubuhkan Yayasan Laporan Kewangan dan Lembaga Piawaian Perakaunan Malaysia bagi mengadakan peruntukan tentang fungsi-fungsi dan kuasa-kuasanya dan bagi mengadakan peruntukan tentang perkara-perkara yang berkaitan dengannya dibacakan pada kali yang kedua sekarang.

Dalam usaha untuk menyediakan akaun secara konsisten, benar, munasabah dan mudah dibuat perbandingan, satu piawaian perakaunan amat diperlukan oleh pihak yang menyedia dan mengaudit akaun agar kekeliruan tidak berlaku. Inovasi yang berterusan dalam bidang kewangan dan perdagangan yang begitu pesat juga menyebabkan perlunya akaun yang jelas bagi membolehkan pengguna membuat penilaian dan perbandingan terhadap prestasi dan kedudukan kewangan sesebuah entiti. Perkembangan pasaran modal juga memerlukan laporan kewangan dan penzahiran maklumat yang berkualiti tinggi dalam sektor korporat.

Pada masa ini tidak terdapat suatu badan tunggal yang berkuasa untuk menggubal piawaian perakaunan. Walau bagaimanapun, Institut Akauntan Malaysia (MIA), Persatuan Akauntan Awam Bertauliah Malaysia (MACPA) telah mengisi kekosongan ini setakat kemampuannya yang terhad. Sungguhpun usaha-usaha kedua-dua badan ini patut dipuji, tetapi sistem yang sedia ada mempunyai masalah mengenai pematuhan dan juga tidak mendapat kepercayaan daripada kalangan yang bukan ahli profesional perakaunan. Badan-badan profesional hanya dapat memastikan ahli-ahlinya sahaja mematuhi piawaian perakaunan tetapi mereka tidak dapat menjamin pematuhan oleh pengarah syarikat yang bukannya akauntan.

Walaupun tanggungjawab akaun syarikat telah terletak pada pengarahnya, dengan peralihan pengawalseliaan di Malaysia yang menuju ke arah penzahiran sepenuhnya piawaian perakaunan yang mendapat persetujuan semua pihak menjadi semakin penting. Proses penggubalan piawaian

perakaunan bukan sahaja melibatkan profesion perakaunan, malahan juga kumpulan-kumpulan berkepentingan seperti pihak penyedia dan pengguna penyata kewangan. Sehubungan dengan itu, semasa ucapan Belanjawan 1996, Yang Berhormat Menteri Kewangan telah mengumumkan penubuhan satu badan bebas penggubal piawaian perakaunan yang dikenali sebagai Lembaga Piawaian Perakaunan Malaysia sebagai sebuah badan berkanun di bawah penguasaan Kementerian Kewangan. Ianya dibentuk dan berbentuk struktur berperingkat yang terdiri daripada Yayasan Laporan Kewangan dan Lembaga Piawaian Perakaunan Malaysia.

Yayasan ialah sebuah badan korporat dan organisasi utama dalam sektor penggubalan piawaian perakaunan. Walaupun Yayasan mengawasi Lembaga, tetapi pengawalan piawaian perakaunan adalah dilaksanakan oleh Lembaga secara bebas. Yayasan mempunyai fungsi-fungsi berikut:

- (i) untuk memberi pandangannya terhadap apa-apa perkara yang dicadangkan oleh Lembaga berkaitan dengan fungsi Lembaga;
- (ii) untuk mengkaji semula prestasi Lembaga;
- (iii) untuk meluluskan perantukan pengarah teknikal;
- (iv) untuk bertanggungjawab bagi semua urusan kewangan berkaitan dengan operasi Lembaga; dan
- (v) untuk menjalankan fungsi lain sebagaimana yang boleh ditetapkan oleh Menteri Kewangan.

Lembaga akan ditugaskan untuk menggubal dan akan mempertingkatkan piawaian perakaunan dan laporan kewangan bagi para pengguna, penyelia dan juruaudit penyata kewangan. Walaupun Lembaga adalah bebas dalam penggubalan piawaian perakaunan, tetapi satu proses rundingan akan diwujudkan di antara Yayasan dan Lembaga usahawan memastikan bahawa pandangan yang secukupnya telah diperolehi dan dipertimbangkan sebelum suatu piawaian perakaunan digubal.

Fungsi-fungsi Lembaga adalah seperti berikut:

- (a) untuk mengeluarkan piawaian perakaunan yang baru.
- (b) untuk mengkaji semula, meminda atau menerima pakai piawaian perakaunan yang sedia ada.
- (c) untuk mengeluarkan kenyataan prinsip asas bagi laporan kewangan.
- (d) untuk menaja atau membangunkan piawaian perakaunan.
- (e) untuk mengadakan rundingan seperti yang diperlukan bagi menentukan kandungan konsep, prinsip dan piawaian perakaunan.
- (f) untuk membuat perubahan kepada bentuk dan kandungan piawaian perakaunan yang dicadangkan sebagaimana yang difikirkan perlu.
- (g) untuk menggubal konsep rangka kerja bertujuan menilai piawaian perakaunan yang telah dicadangkan, dan

(h) untuk menjalankan fungsi-fungsi lain sepertimana yang ditetapkan oleh Menteri Kewangan.

Tuan Yang di-Pertua, di samping itu, dicadangkan supaya 3 orang penasihat dilantik ke dalam Lembaga yang mewakili Suruhanjaya Sekuriti Bank Negara Malaysia dan Pejabat Pendaftar Syarikat. Penasihat tersebut hendaklah mempunyai pengetahuan dan pengalaman dalam bidang perakaunan, undang-undang, perniagaan atau kewangan, tetapi mereka tidak diberi kuasa untuk mengundi dalam semua mesyuarat Lembaga.

Akta Laporan Kewangan ini mengandungi 4 bahagian. Bahagian I rang undang-undang ini menyediakan peruntukan berkaitan dengan takrif ungkapan-ungkapan yang digunakan dalam draf akta itu, misalnya takrif piawaian perakaunan yang dibenarkan, Lembaga, Yayasan, Tabung, Menteri dan pegawai berhutang.

Bahagian II rang undang-undang itu menyediakan peruntukan mengenai fungsi keahlian, aktiviti dan skop bagi Lembaga dan Yayasan.

Bahagian III rang undang-undang itu menyediakan penjelasan mengenai hal ehwal kewangan Yayasan, termasuklah akaun dan laporan tahunan.

Bahagian IV rang undang-undang itu menyediakan peruntukan am mengenai akta ini termasuk pematuhan kepada piawaian perakaunan yang diluluskan, kerahsiaan dan kuasa untuk membuat peraturan.

Akta ini dirangka sedemikian rupa di mana Lembaga mempunyai ciri-ciri seperti berikut:-

- (a) Lembaga diwujudkan hanya untuk menggubal piawaian perakaunan;
- (b) Lembaga tidak mempunyai sebarang kuasa terhadap kesalahan sivil atau jenayah kerana penguatkuasaan undang-undang jenayah atau menghukum ketidakpamatuhan bukan merupakan objek utamanya; dan
- (c) tanggungjawab untuk memastikan pematuhan piawaian perakaunan adalah tertakluk kepada agensi pengawal selia yang berkaitan.

Tuan Yang di-Pertua, adalah menjadi satu beban yang berat bagi Lembaga sebagai sebuah agensi yang menggubal piawaian perakaunan jika ianya juga dikehendaki memastikan pematuhan piawaian perakaunan. Tambahan lagi, kos untuk mengendalikan penguatkuasaan ini adalah terlalu besar dan karisma pengawalan yang paling sesuai untuk tugas ini adalah dipertanggungjawabkan ke atas badan-badan pengawal selia yang sedia ada. Walaupun juruaudit diharapkan dapat memastikan piawaian perakaunan dipatuhi penguatkuasa di peringkat pengawal selia masih diperlukan. Sehubungan dengan itu, agensi-agensi berikut dicadangkan untuk melaksanakan penguatkuasaan piawaian mengikut bidang kuasa masing-masing:-

- (a) Suruhanjaya Sekuriti akan bertanggungjawab bagi penguatkuasaan piawaian terhadap semua syarikat awam yang tersenarai;

- (b) Bank Negara Malaysia akan bertanggungjawab bagi penguatkuasaan piawaian terhadap semua institusi kewangan di bawah seliaannya; dan
- (c) Pendaftar Syarikat pula akan bertanggungjawab bagi penguatkuasaan piawaian terhadap semua syarikat yang lain.

Akta Laporan Kewangan 1996 memberi peluang dan peranan yang mencukupi kepada Bank Negara Malaysia, Pendaftar Syarikat dan Suruhanjaya Sekuriti untuk mengambil bahagian yang aktif dalam proses penggubalan piawaian perakaunan melalui penyertaan agensi-agensi ini dalam Yayasan dan juga Lembaga. Penguatkuasaan oleh ketiga-tiga agensi ini ke atas kumpulan syarikat-syarikat tertentu adalah satu pendekatan yang praktikal dan boleh diselaraskan secara pentadbiran dan persefahaman antara ketiga-tiga agensi berkenaan.

Adalah penting supaya bidang penguatkuasaan dan pematuhan dimasukkan dalam undang-undang yang berkaitan, iaitu Akta Perindustrian Sekuriti 1993, Akta Institusi Kewangan dan Bank 1989 dan Akta Syarikat 1965 selaras dengan penguatkuasaan piawaian perakaunan oleh pihak pengawalseliaan yang berkenaan.

Peraturan di bawah Akta Perindustrian Sekuriti 1993 pula dipinda untuk memastikan bahawa piawaian yang diluluskan oleh Lembaga dipatuhi oleh semua syarikat awam yang tersenarai. Bank Negara secara budi bicara pentadbiran boleh menetapkan bahawa ia hanya meluluskan penyata kewangan

di bawah seksyen 41(4), Akta Institusi Kewangan dan Bank 1989. Jika institusi kewangan itu telah mematuhi piawaian perakaunan yang diluluskan oleh Lembaga, Akta Syarikat pula perlu dipinda bagi memastikan bahawa akaun-akaun syarikat disediakan mengikut piawaian perakaunan yang diluluskan oleh Lembaga.

Pewujudan akta ini melibatkan perbelanjaan tambahan kepada kerajaan, tetapi jumlahnya masih belum ditentukan. Satu tabung pelancaran berjumlah RM30 juta telah dicadangkan untuk penubuhannya. Memandangkan langkah ini dijangka akan meningkatkan pembangunan pasaran modal, khususnya pasaran ekuiti, maka adalah dicadangkan supaya tabung pelancaran berjumlah RM30 juta disumbangkan sama rata banyak di antara Kementerian Kewangan, Suruhanjaya Sekuriti dan Bursa Saham Kuala Lumpur.

Secara keseluruhannya, rang undang-undang yang dicadangkan itu menyediakan peruntukan terperinci mengenai hal ehwal yang berkaitan dengan piawaian perakaunan. Kementerian Kewangan berpendapat peruntukan undang-undang yang terkandung dalam Rang Undang-undang Laporan Kewangan 1996 itu adalah sesuai dan mencukupi untuk memaju dan mengawal selia aktiviti piawaian perakaunan.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Dato' Haji Muhamad bin Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah rang undang-undang bernama suatu akta bagi menubuhkan

Yayasan Laporan Kewangan dan Lembaga Piawaian Perakaunan Malaysia; bagi mengadakan peruntukan tentang fungsi-fungsi dan kuasa-kuasanya; dan bagi mengadakan peruntukan tentang perkara-perkara yang berkaitan dengannya dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Yang Berhormat Dato' Abdul Aziz.

9.56 mlm.

Dato' Abdul Aziz bin Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin menyokong Rang Undang-undang Laporan Kewangan 1996 yang sebentar tadi dibentangkan oleh Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan.

Saya ingin mengucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada pihak kerajaan kerana bersungguh-sungguh memberikan pandangan bagi mengetatkan lagi kedudukan syarikat-syarikat kita di peringkat negara kita supaya ianya setanding dengan syarikat-syarikat antarabangsa kerana mempunyai piawaian perakaunan yang setanding di peringkat negara kita dan juga di peringkat antarabangsa.

Saya amat mengagumi kerana wujudnya satu pendekatan yang mempunyai disiplin pelbagai, mohon izin, multidiscipline bagi menentukan supaya laporan-laporan yang dikeluarkan oleh syarikat-syarikat, baik yang berdaftar mahupun syarikat-syarikat yang tersenarai di Bursa Saham Kuala Lumpur atau syarikat-syarikat yang tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Bank Negara. Semuanya ini dirangkumi dengan wujudnya wakil-wakil daripada pihak-pihak tertentu menganggotai Yayasan dan juga Lembaga.

Saya juga ingin mencadangkan supaya Yayasan dan juga Lembaga Piawaian Perakaunan Malaysia ini mempunyai bukan sahaja pengarah teknikal yang bertahap tinggi dari segi ilmu pengetahuannya dalam bidang perakaunan, undang-undang dan sebagainya, tetapi mempunyai satu unit khusus di dalam bidang penyelidikan dan pembangunan kerana idea-idea dalam perakaunan yang dicerminkan oleh laporan-laporan syarikat-syarikat ini merupakan idea-idea yang amat dinamik. Pergerakan satu-satu syarikat dengan wujudnya satu pendekatan globalisasi di mana tidak wujud lagi sempadan, kita dapati syarikat-syarikat kita yang wujud di Malaysia ini mempunyai kaitan dan rangkaian dengan ibu pejabatnya mungkin di New York ataupun di London dan syarikat kita juga mungkin menjadi anak syarikat kepada mereka ini dan kita juga, dalam usaha kerajaan menerusi Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita memasarkan kegiatan-kegiatan syarikat-syarikat kita di peringkat antarabangsa telah pun mewujudkan anak-anak syarikat di peringkat antarabangsa.

Jadi, dengan keadaan yang demikian, kefahaman kita dengan isu-isu semasa berkaitan dengan syarikat-syarikat yang wujud di negara-negara luar pun sepatutnya diambil kira. Sebab itulah unit dalam penyelidikan dan pembangunan idea-idea piawaian perakaunan ini amat penting kalau sekiranya kita hendak memartabat dan meningkatkan lagi maruah badan yang diwujudkan ini. Kerana kita dapati kalau sekiranya kita tidak berjaya bagi menentukan tahap pencapaian intellectual capacity, mohon izin, yang boleh mencerminkan piawaian yang tinggi, kita takut dan bimbang terhakisnya kepercayaan dan keyakinan pelabur-pelabur antarabangsa, bukan sahaja dari segi modal tetapi

sebagai investor, pelabur-pelabur biasa semacam kita ini dalam bidang-bidang saham syarikat-syarikat yang tersenarai ataupun tidak.

Jadi, saya ingin mengesyorkan kalau pihak kerajaan dalam memperuntukkan peruntukan bagi mewujudkan Yayasan dan Lembaga ini, jangan kita kedekut sangat dari segi kewangan, wujudkan unit penyelidikan dan pembangunan piawaian perakaunan ini dan kita ambil kira juga dari segi institusi-institusi pengajian tinggi yang kini mempunyai fakulti-fakulti perakaunan ataupun bidang-bidang perniagaan supaya mereka ini diberi kesempatan untuk menganggotai juga Yayasan dan Lembaga piawaian di mana kuasa Menteri Kewangan, saya rasa, diberikan kuasa untuk melantik mereka ini. Mereka ini akan dilantik khusus bagi mewujudkan satu pendekatan penyelidikan di peringkat universiti-universiti tempatan.

Dan juga saya mengesyorkan dengan wujudnya jumlah ataupun ahli-ahli lembaga yayasan yang mempunyai pengalaman yang luas dan dari segi, dengan izin, profesionalisme yang tinggi kita juga harapkan mereka dapat menganggotai badan-badan antarabangsa supaya, dengan izin, cross fertilization of ideas, Tuan Yang di-Pertua. Maknanya pertukaran idea-idea di peringkat antarabangsa dalam bidang profesion masing-masing.

Dalam keadaan yang demikian, kalau sekiranya Lembaga Piawaian Perakaunan Malaysia misalnya, ada hubung kait dengan International Accounting Standard Board di Amerika Syarikat ataupun badan-badan lain di England dan juga di Australia, mungkin ini dapat memperkemaskan lagi

piawaian perakaunan kita kerana ianya mempunyai tahap antarabangsa yang dikenali oleh masyarakat yang bersangkutan paut dengan syarikat-syarikat ini.

Saya juga ingin menyentuh satu lagi perkara iaitu kalau sekiranya kita hendak mendukung cita-cita yayasan dan juga Lembaga Piawaian Perakaunan Malaysia, kita terpaksa juga menguatkan institusi-institusi yang ada hubung kaitnya dengan yayasan dan lembaga ini terutama sekali institusi pengarah-pengarah syarikat, institute of directors, dengan izin, dan juga institut audit dalaman (Institute of Internal Auditors). Jadi, badan-badan semacam ini, pihak kerajaan dan juga pihak Malaysian Institute Accountants (MIA), pihak kerajaan terpaksa memberikan tumpuan bagi menentukan mereka ini wujud untuk menyokong cita-cita yang disebutkan dalam rang undang-undang ini iaitu menentukan supaya mereka dapat menjalankan tugas-tugas mengikut tahap disiplin yang dapat diterima.

Kalau Institute of Directors, misalnya, kita minta Pendaftar Syarikat, misalnya ataupun pihak Bank Negara ataupun pihak Suruhanjaya Sekuriti memberikan tumpuan kepada mereka supaya ahli-ahli Institute of Directors ini dapat benar-benar memahami tugas masing-masing sebagai ahli-ahli lembaga syarikat. Saya dapati sekarang ini sesiapa sahaja kalau mereka siuman dapat menjadi ahli pengarah syarikat-syarikat ini sungguhpun kadangkala mereka tidak mengetahui apakah sebenarnya tanggungjawab sebagai ahli lembaga pengarah syarikat bukan sahaja lembaga syarikat di peringkat yang tinggi iaitu kepada syarikat yang tersenarai dalam bursa saham Kuala Lumpur tetapi syarikat-syarikat kecil-kecilan yang berdaftar dengan Pendaftar Syarikat,

kemungkinan besar, tidak semuanya ahli-ahli lembaga pengarah ini mengetahui dan mendalami apakah sebenarnya tanggungjawab mereka.

Jadi, kita mengharapkan pihak Pendaftar Syarikat, pihak Bank Negara, saya tahu pihak Bank Negara mengawasi setiap ahli lembaga pengarah syarikat-syarikat yang bersangkutan paut dengan kewangan mereka terpaksa meluluskan tetapi kepada syarikat-syarikat lain, ia tidak mempunyai satu peraturan yang sebegitu ketat. Jadi, kemungkinan kadangkala kita dapati ahli-ahli lembaga pengarah ini pakai sains sahaja, dapat laporan pakai sains tidak memahami apa yang mereka tandatangani. Jadi, saya mengharapkan bagi menentukan rang undang-undang ini dapat berjalan dengan baik, badan-badan yang menyokong rang undang-undang ini terpaksa diteliti dengan sebaik mungkin.

Jadi, piawaian ahli-ahli lembaga pengarah, piawaian ahli-ahli institut audit dalaman, piawaian-piawaian badan-badan lain mesti juga dikemaskinikan, maka barulah mungkin kita dapat menentukan rang undang-undang yayasan dan laporan kewangan dan lembaga piawaian perakaunan Malaysia dapat berjalan dengan lebih baik.

Sekali lagi, Tuan Yang di-Pertua, tengah-tengah malam ini saya hendak mengucapkan tahniah kepada pihak kerajaan yang dapat membentangkan rang undang-undang ini kerana sudah sampai masanya dalam kita menghadapi satu tahap kematangan dalam bidang syarikat-syarikat dan dalam bidang kita meneruskan usaha mengglobalisasikan pengusaha-pengusaha kita dan pengusaha-pengusaha antarabangsa datang ke sini amatlah tepat sekali

mewujudkan rang undang-undang seperti ini kerana meninggikan lagi tahap keyakinan orang ramai dari segi melabur.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Hendak baiki sedikit, bukan tengah malam ini, baru pukul 10.00 malam.

Dato' Abdul Azizi bin Abdul Rahman: Dekat-dekat tengah malam.

[Ketawa]

Tuan Yang di-Pertua: Sila.

10.04 mlm.

Puan Hajah Mastika Junaidah binti Husin: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya juga turut bangun untuk menyokong Rang Undang-undang Laporan Kewangan. Saya mengucapkan tahniah kepada kementerian yang telah berjaya membentangkan Rang Undang-undang Laporan Kewangan pada malam ini. Kita berharap dengan penubuhan Lembaga Piawaian Perakaunan Malaysia, tahap perakaunan di negara kita sama ada dalam bidang kerajaan dan juga swasta akan dapat dipertingkatkan.

Saya sebenarnya apabila dibekalkan dengan buku-buku laporan di Parlimen ini sering meneliti laporan-laporan yang diberi. Kita dapati bahawa laporan-laporan yang diberi sama ada laporan yang melaporkan pencapaian-pencapaian agensi atau badan-badan berkanun dan juga jabatan-jabatan kerajaan terlalu lewat dikemukakan, misalnya pada tahun 1996 ini, mungkin laporan tahun 1994 dibentangkan dan 1993. Kemungkinan kelewatan-kelewatan laporan ini berlaku lebih-lebih lagi dua, tiga tahun yang lepas adalah

disebabkan oleh kerana agensi-agensi dan jabatan-jabatan ini tidak dapat mengemukakan laporannya terutamanya yang melibatkan kewangan. Begitu juga dengan laporan-laporan audit yang dikemukakan, apabila kita baca laporan-laporan audit yang dikemukakan, kita dapati banyak perkara iaitu penyelarasan akaun-akaun yang penting dan akaun-akaun yang tertentu tidak dapat diselaraskan.

Itulah sebabnya di peringkat awal tadi, saya tidak tahulah pihak kementerian, saya fikir bahawa Lembaga Piawaian Perakaunan Malaysia ini akan merangkumi keseluruhan akaun-akaun sama ada akaun di peringkat kerajaan dan juga akaun di syarikat-syarikat sebagaimana yang disebutkan oleh Yang Berhormat Dato' Abdul Aziz tadi.

Kita berharap dengan adanya Lembaga Piawaian Perakaunan Malaysia ini akan dapat menentukan supaya akaun-akaun yang harus dibentangkan oleh pihak-pihak yang berkenaan dapat dibentangkan dalam jangka waktu yang tertentu. Selalunya penutupan akaun, kebanyakan sama ada jabatan ataupun syarikat-syarikat berakhir pada 31hb. Disember. Saya kira masa tiga atau empat bulan adalah memadai untuk pihak-pihak yang berkenaan dapat menyediakan laporan-laporan kewangan supaya dapat dibentangkan kepada pihak-pihak yang menyelia perjalanan perakaunan di negara kita ini.

Jika laporan kewangan ini tidak dapat dibentangkan segera, memakan masa bertahun-tahun segala kelemahan yang dilakukan tidak dapat dikesan dan biasanya kita terpaksa, dengan izin, write-off, perbelanjaan ataupun penyelarasan-penyelarasan yang tidak dapat diselaraskan itu dan ini akan

menjadi satu kerugian kepada negara. Begitu juga jika syarikat-syarikat swasta, misalnya.

Tuan Yang di-Pertua, satu perkara lagi yang ingin saya sebutkan di dalam membahaskan Rang Undang-undang Laporan Kewangan ini ada saya dengar audit-audit swasta dan juga syarikat-syarikat swasta membuat laporan dengan tujuan untuk melarikan cukai. Mungkin pihak Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan dapat memastikan keadaan ini tetapi di dalam makluman saya dan apa yang saya tahu ada pihak-pihak, walaupun mereka yang menjalankan tugas ini adalah profesional tetapi dalam profesional itu juga mempunyai satu sikap yang saya rasa tidak menguntungkan kepada negara kita di mana urusan-urusan akaun ini dibuat dan dilaksanakan dengan ada tujuan untuk melarikan cukai.

Kita berharap dengan adanya Lembaga Piawaian Perakaunan Malaysia ini segala gejala yang sebegini tidak akan berlaku lagi dan dapat diatasi. Begitu juga dengan laporan-laporan syarikat. Pihak-pihak yang biasanya melabur di dalam saham, kita membuat kajian kepada akaun-akaun syarikat untuk menentukan kekuatan dan kekukuhan sesebuah syarikat tetapi apakah akaun-akaun yang dipaparkan kepada public ataupun kepada pihak orang ramai itu adalah merupakan akaun yang benar-benar wujud dan berlaku dan tidak ada perkara yang diselindungi di dalam akaun yang berkenaan.

Saya fikir, untuk menjadikan negara kita sebuah negara yang maju, dipercayai dan telus (transparent) dalam segala urusannya supaya kita mendapat kepercayaan daripada seluruh rakan kongsi perniagaan dan sebagainya, kita

perlu menentukan supaya sistem perakaunan, sama ada di pihak kerajaan sebagaimana saya sebutkan tadi dan juga pihak swasta supaya apa yang dibentangkan adalah merupakan apa yang benar-benar berlaku dan apa yang benar-benar ada di dalam syarikat yang berkenaan atau di dalam agensi-agensi dan juga badan-badan kerajaan.

Kita berharap dengan adanya Lembaga Piawaian Perakaunan Malaysia ini, kita tidak lagi menerima laporan-laporan audit yang tiap-tiap tahun setelah saya kaji saya dapati ada penyelarasan-penyelarasan akaun yang tidak dapat ditentukan dan nilai-nilai yang tidak dapat ditentukan ini ialah nilai yang besar dan angka-angka yang dibentangkan sehingga berjuta-juta ringgit.

Kita berharap dengan adanya pembentangan akta pada hari ini kita akan menuju kepada satu era pengurusan kewangan yang lebih baik lagi di negara kita. Maka Tuan Yang di-Pertua, dengan itu saya turut menyokong Rang Undang-undang Laporan Kewangan 1996. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Menteri akan menjawab. Tidak ada lagi Ahli Yang Berhormat yang hendak berbahas sebab hampir tengah malam ya.

9.14 mlm.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan [Dr. Haji Shafie bin Mohd. Salleh]: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Dato' Abdul Aziz dan Puan Mastika Junaidah yang telah membahaskan rang undang-undang ini dan saya mengucapkan terima kasih, terutamanya kepada Yang Berhormat Dato' Aziz yang telah memberikan

pandangan-pandangan yang ikhlas mengenai bagaimana kita hendak memperbaiki lagi piawaian kita dalam rang undang-undang ini.

Sepertimana yang saya katakan tadi bahawa Yayasan dan Lembaga akan ditubuhkan dan Lembaga akan ditugaskan untuk menggubalkan mempertingkatkan piawaian perakaunan dan laporan kewangan bagi para pengguna, penyelia dan juga juruaudit. Sebagaimana yang dikatakan oleh Yang Berhormat Dato' Abdul Aziz tadi, kita bukan sahaja hendak menyediakan akaun ini untuk para akauntan sahaja, tetapi juga akan lebih luas digunakan oleh directors ataupun pengarah dan juga profesion-profesion yang lain.

Untuk itu, apa yang diperkatakan di dalam Lembaga, fungsinya seperti berikut iaitu untuk mengkaji semula minda atau menerima pakai piawaian perakaunan yang sedia ada. Ini memerlukan R&D yang cekap dan yang keduanya untuk menjaga atau membangunkan piawaian perakaunan untuk menggubal konsep rangka kerja bagi tujuan untuk menilai piawaian perakaunan yang telah dicadangkan itu.

Selain daripada itu, kita akan mengadakan tiga orang penasihat yang dilantik oleh Lembaga, sepertimana yang dikatakan oleh Dato' Abdul Aziz tadi, mewakili Suruhanjaya Sekuriti Bank Negara Malaysia dan Pejabat Pendaftar Syarikat.

Jadi Yang Berhormat, sesungguhnya bahagian yang diketuai oleh Pengarah Teknikal selain memastikan peningkatan pematuhan terhadap piawaian perakaunan juga akan menggalakkan satu suasana penyelidikan R&D

dalam perakaunan dalam laporan kewangan. Jadi, pengetahuan dalam bidang-bidang ini, terutamanya dalam konteks Malaysia akan dipertingkatkan.

Satu lagi saranan yang dibuat oleh Yang Berhormat Dato' Abdul Aziz mengenai supaya menguatkan lagi institusi yang berhubungkait dengan institusi yang ada seperti Institute of Directors dan sebagainya. Untuk makluman Yang Berhormat, badan-badan profesional hanya dapat memastikan ahli-ahlinya sahaja mematuhi piawaian ini. Kalau kita hendak menyatakan bahawa pihak Institute Accountant Malaysia (MIA) dan Persatuan Akauntan Awam Bertauliah Malaysia (MACPA) yang mana telah mengisi kekosongan sebelum adanya akta ini dan kita juga mengucapkan terima kasih dan usaha ini patut dipuji.

Tetapi, apa yang berlaku ialah badan-badan profesional ini hanya dapat memastikan ahli-ahlinya sahaja mematuhi piawaian perakaunan, tetapi mereka tidak mahu menjamin pematuhan oleh Pengarah Syarikat atau Board of Directors yang bukannya akauntan. Jadi, apa yang kita harapkan nanti ialah tanggungjawab akaun syarikat terletak kepada pengarahnya. Dengan peralihan pengawalseliaan di Malaysia yang menuju ke arah penzahiran sepenuhnya atau transparent, piawaian perakaunan yang boleh mendapat persetujuan semua pihak yang menjadi semakin penting. Jadi, proses penggubalan piawaian perakaunan bukan sahaja melibatkan proses perakaunan, malahan juga kumpulan-kumpulan berkepentingan seperti yang dikatakan oleh Yang Berhormat Dato' Abdul Aziz tadi, pihak penyelia pengguna penyata kewangan dan lain-lain.

Jadi, saya mengucapkan terima kasih di atas pandangan Yang Berhormat supaya dapat kita mempereratkan lagi dan mempertingkatkan lagi Institute of Directors dan sebagainya supaya dapat kita menuju ke satu piawaian yang dikehendaki, setanding dengan dunia.

Yang Berhormat Puan Mastika Junaidah telah mengatakan laporan lewat dikemukakan dari jangka waktu yang sepatutnya. Kalau mengikut kelaziman, sepatutnya sepertimana yang Yang Berhormat katakan tadi, closing account ataupun penutupan kira-kira ialah 1 Disember dan sepatutnya pada bulan April atau Mei laporan ini telah dapat dihantar kepada Kabinet dan seterusnya dimajukan kepada Parlimen. Ini kita telah pun memperingatkan kepada Lembaga-lembaga yang berkenaan dan dengan adanya pengwujudan piawaian ini, kita akan dapat memperketatkan lagi laporan kerana apa yang diperkatakan tadi betul. Kadang-kadang laporan ini dihantar pada waktu ini (1996), tetapi laporannya 1994. Jadi, masalahnya kita mendapat satu laporan yang outdated, dengan izin. Jadi, dengan adanya piawaian ini kita dapat memperketatkan lagi cara dan juga bila laporan-laporan kewangan akan dapat kita lakukan.

Mengenai audit swasta, supaya membuat laporan kewangan untuk melarikan cukai atau mengelakkan cukai, sepertimana yang dikatakan tadi, dengan adanya piawaian ini seperti yang dikatakan bahawa kita akan dapat satu penyata yang lebih transparent atau lebih zahir dan piawaian perakaunan yang ada dan yang akan digubal menentukan akaun yang betul yang digunakan di masa hadapan oleh pihak berkenaan dalam pengiraan cukai.

Jadi, dengan adanya piawaian seperti ini, seperti mana yang dikatakan oleh Yang Berhormat Dato' Aziz dan juga Yang Berhormat Puan Mastika Junaidah tadi, dapat kita mempertingkatkan lagi piawaian kita supaya setanding dengan dunia.

Itu sahaja balasan saya dan saya mengucapkan terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa rang undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

[Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*]

Fasal 1 hingga 29 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

**RANG UNDANG-UNDANG (PERBADANAN) SYNOD
DIOCESE MALAYSIA BARAT (PINDAAN) 1996**

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

10.21 mlm.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Datuk Chong Kah Kiat]:

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa suatu Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta (Perbadanan) Synod Diocese Malaysia Barat 1971 dibaca bagi kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, pada 8hb. April, 1970 diocese Singapura dan Malaya bagi Gereja Anglican telah dipisahkan dan diocese yang berasingan bagi Singapura dan Malaysia Barat telah diwujudkan. Perwujudan satu diocese yang berasingan ini bertujuan untuk membolehkan Gereja Anglican di Malaysia Barat menjalankan kegiatan sendiri sebagai suatu unit yang bebas, bagi membolehkan diocese Malaysia Barat ini menguruskan dengan sepenuhnya hal-ehwalnya sendiri tanpa bergantung kepada diocese Singapura sebagai penjaga sah segala harta alih dan harta takalihnnya. Maka dalam bulan Julai, 1971 pihak Gereja Anglican telah meminta kerajaan membentangkan suatu rang undang-undang bagi memperbadankan Synod Diocese Malaysia Barat di Parlimen.

Kerajaan telah bersetuju untuk berbuat demikian dan oleh itu, Rang Undang-undang (Perbadanan) Synod Diocese Malaysia Barat 1971 telah dibentangkan oleh pihak kerajaan pada semua peringkat dalam mesyuarat Parlimen dalam bulan Julai, 1971 itu juga.

Tuan Yang di-Pertua, sekarang Gereja Anglican meminta bantuan kerajaan untuk membentangkan suatu pindaan kepada akta yang berkenaan.

Pindaan yang dicadangkan ini menjadi perlu berikutan dengan perpindahan kuasa Archbishop of Canterbury kepada Archbishop bagi the

Province of the Anglican Church of South-East Asia, mulai 2hb. April, 1996 iaitu termasuk kuasa yang diberikan kepada Archbishop of Canterbury dalam subseksyen 3(2) dan 3(5) Akta yang berkenaan. Permintaan itu memerlukan pindaan yang sewajarnya kepada kedua-dua subseksyen yang tersebut seperti yang dicadangkan dalam Fasal 2 rang undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan [Dr. Haji Shafie bin Mohd. Salleh]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta (Perbadanan) Synod Diocese Malaysia Barat 1971, dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas sekarang. Yang Berhormat Tuan Ding Seling.

10.25 mlm.

Tuan Ding Seling: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong rang undang-undang suatu akta untuk meminda Akta (Perbadanan) Synod Diocese Malaysia Barat 1971.

Tuan Yang di-Pertua, saya pertama sekali ingin mengucapkan tahniah kepada kerajaan kerana membentangkan rang undang-undang ini merupakan satu tindakan yang menyelaraskan aktiviti gereja di negara kita ini selaras dengan kedudukan kita sebagai sebuah negara yang independent, yang merdeka dan dengan itu adalah sesuai sekali bagi orang-orang kita di negara kita untuk melakukan segala tindakan pentadbiran keagamaan dengan sendiri.

Seperti yang dikatakan oleh Yang Berhormat Datuk Menteri tadi, bahawa inilah untuk memindahkan kuasa supaya kegiatan itu adalah dilakukan dengan sendiri dan bebas dari kuasa Archbishop of Canterbury.

Tuan Yang di-Pertua, walaupun konsep agama itu adalah universal, dengan izin, tetapi saya rasa adalah elok sekali dari segi pembangunan negara kita, kita mempunyai satu kebebasan seperti yang dimaksudkan dalam akta ini. Dari itu juga, saya rasa adalah sesuai sekali di mana kita mempunyai kemerdekaan seperti ini proses interaksi antara orang-orang kita, pemimpin-pemimpin agama termasuk dalam negara kita ini adalah lebih independent, lebih merdeka dan lebih bermakna tanpa membuat rujukan kepada orang-orang luar negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua, jadi, dengan kata-kata itu, saya menyokong rang undang-undang ini. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ada lagi Ahli-ahli Yang Berhormat yang hendak berucap? Dijemput Yang Berhormat Menteri menjawab.

10.27 mlm.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Datuk Chong Kah Kiat]:

Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Senator Tuan Ding Seling atas sokongan beliau kepada rang undang-undang ini.

Pendek kata, pembentangan rang undang-undang ini oleh pihak kerajaan sudah jelas menunjukkan pengiktirafan kerajaan kepada peruntukan Perlembagaan Pesekutuan tentang kebebasan beragama. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa rang undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemukakan bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

[Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*]

Fasal 1 dan 2 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya ingat hendak lanjut sampai tengah malam. *[Ketawa]* Mesyuarat ditangguhkan sehingga jam 2.30 petang esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 10.30 malam.